

நல்லயம்

நுணர்வீரிநாதர்

அருவிச்செந்த

—அதாரலங்காரம் முதலும்,

அதற்கு

வித்யாவிநோதிநி பத்ராதிபர்களால்

எழுதுவித்த பதவுடையு—

7/1/10

42 2/2/10

இவை

திரு - சம்பந்தமுதலியாரால்,

சென்னை:

அமெரிக்கன் அக்கடிகடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—

1802.

உ
சுவையம்.

கந்தரலங்க

காப்பு.

அடலருணைத்திருக்கோபுரத்தேயந்தவாயிலுக்கு
வடவருகிற்சென்றுகண்டுகொண்டேன்வருவார்தலையிற்
றடபடெனப்படுகுட்டென்சர்க்கரைமொக்கியகைக்
கடத்தடரும்பக்களிற்றுக்கினையகளிற்றினையே.

உ - ள். அடல் - வலிபமைந்த, அருணை - திருவருணையிலுள்ள, திருக்கோபுரத்தே - திருக்கோபுரத்தின்கண்ணே, அந்தவாயிலுக்கு - அந்த வாசலுக்கு, வட அருகில்சென்று - வடபாரிசத்திற்போய், வருவார்தலையில் - (அவ்வாசல்வழியாய்) வருவோர் சிரங்களில், தடபட எனப்படும் குட்டென் - தடபட வென்றுபடுகின்ற குட்டுகளோடு, சர்க்கரைமொக்கிய - சர்க்கரையைத்திணித்த, கை - துதிக்கையையும், கடம் - மதத்தையும், தடரும்பம் - பெரிய கும்பஸ்தலங்களையுமுடைய, களிற்றுக்கு-யானையாகிய விநாயகமூர்த்திக்கு, இனையகளிற்றினே - இனையயானையாகிய முருகக்கடவுளை, கண்டுகொண்டேன்-சேவித்துக்கொண்டேன். எ - று.

அடல் - ஊழிக்காலத்தும் அழியாவலியுடைமை. திணித்தல் கூறு கொள்ளல். மூத்தபிள்ளையாருக்கு எல்லாவுறுப்புக் களினுஞ்சிறந்த வுறுப்பாகிய தலையானைத் தலையாதலால், களிற்றென்றே கூறினர். களிறுபோலு முருகக்கடவுளைக் களிற்றென்றது உவமைமாகுபெயர். திருவருணைக்கோபுரத்தின் வடபாரிசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற முருகக்கடவுளைக் கண்டுகொண்டேன் என்பது கருத்து.

நூல்.

1. பேற்றைத்தவஞ்சற்றியில்லாதவென்னைப்ரபஞ்சமென்னுஞ்
சேற்றைக்கழிபவழிவிட்டவாசெஞ்சடாடவிமே
லாற்றைப்பணியைத்தழியைத்தும்பையையம்புலியின்

இ - ள். பேற்றைத் தவம் - வீடுபேற்றுக் கேதுவாகிய தவத்தை, சற்றும் இல்லாத - சிறிதும் உடையனல்லாத, என்னை - அடியேனை, ப்ரபஞ்சம் என்னும் சேற்றை - பிரபஞ்சமென்கிற அளற்றை, கழிய - நான் கடக்கும்படி, செம்சடாடவிமேல் - செவந்த சடைக்காட்டினமீது, ஆற்றை - கங்காநதியையும், பணியை - பாம்பையும், இதழியை - கொன்றைமலரையும், தும்பையை - தும்பைமலரையும், அம்புலியின்கீற்றை - சந்திரகண்டத்தையும், புனைந்த - அணிந்த, பெருமான் - பெருமையுடையானாகிய சிவபிரானுக்கு, குமாரன் - (இளைய) புதல்வனாகிய, க்ருபாகரன் - தயானுவானவன், வழிவிட்ட - ஆறு என் - வழிவிடுத்த ப்ரகாரம் என்ன வியப்பு.

பேற்றை உருபுமயக்கம். அளறு - ஓர்நக விசேடம். இது “உண்ணுமையுள்ள துயிர் நிலையுண்ணு அண்ணுத்தல் செய்யாதாறு” என்னும் திருக்குறளுரையிற்காண்க, க்ருபா - ஆகரன் எனப்பிரிக்க. ஆகரன்பிறப்பிடமாயுள்ளவன். தவமுடையானாக கழியவிடுதல் இயல்பாமன்றித் தவமுடையேனல்லாத என்னைக் கழியவிடுதல் ஒருவியப்பாமென்பார், தவஞ்சற்றும் இல்லாத வென்னை ப்ரபஞ்சமென்னுஞ் சேற்றைக் கழியவழிவிட்டவா என்றார்.

2. அழித்துப்பிறக்கவொட்டாவயில்வேலன்கவியையன்பா

லெழுத்துப்பிழையறக்கற்கின் றிலீரொரிமூண்டதென்ன
விழித்துப்புகையெழப்பொங்குவெங்கூற்றன்விடுங்கயிற்றற்ற
கழுத்திற்குருக்கிட்டிழுக்குமன்றோகவிகற்கின்றதே.

இ - ள். அழித்து - இறந்து, பிறக்க - பிறக்கும்படி, ஒட்டா - (நம் மையிடயார் தரங்களில்செல்ல) ஒட்டாத, அயில் வேலன்கவியை - கூர்மையாகிய வேற்படையையுடையவனாகிய முருகக்கடளின் விடயமாகிய பாடல்களை, எழுத்துப்பிழை அற - எழுத்துவழுவில்லாமல், கற்கின்றிலீர் - கற்கமாட்டீர்களாயிருக்கின்றீர்கள், எரிமூண்டது என்ன - நெருப்பானது மூண்டெடிகின்ற தென்னும்படி, விழித்து - கண்விழித்து, புகை எழ - (அதனிடத்து) புகையுண்டாக, பொங்கு - சேறுகின்ற, வெங்கூற்றன் - கொடியயயமன், விடும்கயிற்றால் - விடுகின்ற காலபாசத்தால், கழுத்தில் சுருக்கிட்டு - கழுத்திற் சுருக்குப்போட்டு, இழுக்கும் அன்றோ - இழுக்கின்ற அந்நாளிற்றோ, கவிகற்கின்றது - (நீங்கள் அவன்விடயமாகிய) பாடல்களைக் கற்கப்படுவது. ஏ - று.

அழிந்து என்பது அழித்து எனவலித்தல் பெற்றது. உலகத்தானோ, நீங்கள் முருகக்கடவுள் விடயமாகிய பாடல்களைக் கல்லாதிருக்கின்றீர்கள்; கூற்றுவன்வந்து, தன் பாசக்கயிற்றால் உங்கள் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்கும் அக்காலத்திலோ கற்க இருக்கின்றீர்கள் என்பது கருத்து.

**3. தேரணியிட்டப்புரமெரித்தான் மகன் செங்கையில்வேற்
கூரணியிட்டனுவாகிக்கொளஞ்சங்குலேந்தரக்கர்
நேரணியிட்டுவளைந்தகடகநெளிந்ததுஞர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தரலோகம்பிழைத்ததுவே.**

இ - ள். தேர் அணியிட்டு - பூமியாகிய தேரின் பெருமையைக்கொண்டு, புரம் எரித்தான் - முப்புரங்களை நிறுபடுத்தினவனாகிய சிவபெருமானுக்கு, மகன் - குமாரனாகிய முருகக்கடவுளின், செங்கையில் - செவந்தகையிலுள்ள, வேல் - வேற்படையின், கூர் - நுனியானது, அண்ணியிட்டு - படுதலால், கொளஞ்சம் - கொளஞ்சமலையானது, அனுவாகிக்குலேந்து - அனுக்களாய் அழிந்து, அரக்கர் - அரக்கர்களுடைய, நேர் அணியிட்டுவளைந்த - நேர்மையாகிய வரிசையோடு கூடிவளைந்துகொண்ட, கடகம் - படைவகுப்பு, நெளிந்தது - உருக்கிற்று, ஞர் - ரூரபன்மனது, பேர் அணி கெட்டது - பெரிய அழகு அழிந்தது, தேவேந்தரலோகம் பிழைத்தது - தேவேந்திரனது உலகம் உய்ந்தது. எ - று.

சிவபெருமான் புதல்வனாகிய முருகக்கடவுளின் கைவேல்படுதலால், கொளஞ்சமலையும் அரக்கர்படையும் அழிந்து ரூரனும் மாண்டு தேவேந்தரலோகமும் உய்ந்தது என்பது கருத்து. கொளஞ்ச மலையின்வரலாறு, கொளஞ்சன் என்னும் ஓர் அசுரன், தன்மாயையினால் மலைவடிவாகி, அநேகமாகிய சாதுஜநங்களையும் தேவர்களையும் வருத்திக்கொண்டிருந்தான், முருகக்கடவுளானவர் தன்னைவேலினால் ரூரனுக்களைய தாருகனைக்கொன்ற போது இவனையும் இருகூறுசெய்தார் என்பது.

**4. ஓரவொட்டாரொன்றையுன்னவொட்டார் மலரிட்டுனதாள்
சேரவொட்டாராவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட்டோனைச் சூரனைக்காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட்டாரியிட்டோரிமைப்போதினிற் கொன்றவனே.**

இ - ள். சென்று - போய், தேவர் உய்ய - தேவர்கள் பிழைக்க, சோரநிட்டோனை - கள்வனாகிய நிஷ்டரோனை, சூரனை - சூரபன்மனை, கார் உடல் - (அவனது) கருமையாகிய வுடம்பு, சோரிகக்க - உதிரத்தையுமிழும் படி, கூர் - கூர்மையையுடைய, கட்டாரியிட்டு - வேற்படையினால், ஓர் இமைப்போதினில் - ஒரு இமைப்பொழுதில், கொன்றவனே - வதைத் தவனே, ஐவர் - (பொறிகளாகிய) ஐவர், ஒன்றை ஓரவொட்டார் - ஒன்றையுணர்வொட்டார், உன்னவொட்டார் - நீனைக்கவொட்டார், உனதான் - உன்திருவடிகளில், மலர் இட்டு - மலர்களைத்துவி, சேரவொட்டார் - அனு கவொட்டார், யான் செய்வது என் - (இதற்கு) நான் செய்யக்கடவது யாது. எ - று.

கடடாரி - ஓர் ஆயுதவிசேடம். அது இங்கு வேலையுணர்த்திற்று. ஐவர் என்றது மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்பவற்றை. ஐவர், உன் திருவடிமையவழிபடவொட்டாமல் என்னைவருத்து கின்றார்கள், இதற்கு யான் செய்யக் கடவது யாது என்பது கருத்து.

5. திருத்தப்புவனங்களின்றபொற்பாவைதிருமுலைப்பா

லருத்திச்சரவணப்பூத்தொட்டிலேறியறுவர்கொங்கை

விரும்பிக்கடலழகுன்றமுச்சூழவீழியியழங்

குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றேதுங் குவலயமே.

இ - ள். திருத்த - திருத்தமாக, புவனங்கள் ஈன்ற - உலகங்களைப் பெற்ற, பொன்பாவை - பொற்பிரதிமையையொத்த வுமாதேவியின், திரு முலைப்பால் அருந்தி - திருமுலைப்பாலுண்டு, சரவணம் - சரவணப்பொய் கையாகிய, பூத்தொட்டில் ஏறி-பூத்தொட்டிலில் ஏறி, அறுவர் கொங்கை விரும்பி - (கிருத்திகைமுதலிய) அறுவர் முலைகளைபுண்ண இச்சித்து, கடல் அழ-கடலழவும், குன்று அழ - க்ொளஞ்சமலையழவும், குர்அழ குரன்அழ வும், வீழியியழும் - வீழியியழுத, குருந்தை - கிறுதழவியை, குவலயம் - உலகமானது, குறிஞ்சிக்கிழவன் என்று ஒதும் - குறிஞ்சிக்கிழவனென்று சொல்லா நிற்கும். ஏ - று.

அறுவர்-கார்த்திகைமுதலியோர். கடல்முதலியவை அழும்படி அழுத குழந்தையாகிய முருகக் கடவுளைக் குறிஞ்சிக்கிழவன் என்று உலகஞ் சொல்லும் என்பது கருத்து. குறிஞ்சிக்கிழவன் என்பதற்கு குறிஞ்சி நில த்து விருத்தன் எனவு, குறிஞ்சி நிலத்துக்கு உரியோன் எனவும் பொருள் கொள்க குருத்துஎன்பது குருத்து எனமெலித்தல் பெற்றது.

6. பெரும்பைம்புனத்தினுட்சிற்றேனல்காக்கின்றபேதைகொங்கை

விரும்புங்குமரணமெய்யன்பினுன்மெல்லமெல்லவுள்ள

வரும்புத்தனிப்பாமானத்தந்தித்தந்தித்தந்திவன்றே

கரும்புத்துவர்த்துச்செந்தேனும்புளித்ததற்க்கைத்ததுவே.

இ - ள். பெரு - பெரிய, பை - பசுமையாகிய, புனத்தினுள்-புனத் தின்கண், சிற்றேனல் காக்கின்ற - சிறியதினைக் கொல்லைகளைக்காவல் செய்கின்ற, பேதை - பேதைப்பருவத்தையுடைய வள்ளிநாயகியின், கொங் கை - தனங்களை, விரும்பும் - விரும்புநீற, குமரண - முருகவேளை, மெய் யன்பினுல் - உண்மையாகிய அன்பினால், மெல்ல மெல்ல உள்ள - பையப் பையநினைக்க, அரும்பும் - உண்டாகின்ற, தனி - ஒப்பற்ற, பரம ஆகந்தம் - மேலாகிய இன்பமானது, தித்தித்தந்தித்த அன்றே - இனிக்கவுணர்ந்த அப்பொழுதே, கரும்பும் துவர்த்து - கருப்பஞ்சாறும் துவர்த்து, செந்தே னும் புளித்து - செந்தேனும் புளித்து, அறக்கைத்தது - பிசுவல் கசத்தது.

குமார்க்கடவுளை நீனைத்த அளவில் கிரத்சயாநந்த முண்டாகி, கரும்பு முதவிய இன் சுவைகள் எனக்கு வெறுத்தற்குரியவாயின என்பது கருத்து.

7. சளத்திற் பிணிபட்ட சட்டுக்கிரியைக்குட்டவிக்குமென்ற
ஹளத்திற் பரமத்தைத் தவிர்ப்பாயவுணராததுதிரக்
குளத்திற் குதித்துக்குளித்துக்களித்துக்குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக்கழுதாடவேறொட்டகாவலனே

இ - ள். கழுது - அலகைகள், அவுணர் உரத்து - அரக்கர் மாப்பி
னின்று மொழுகி, உதிரக்குளத்தில் குதித்து - உதிரக் குளத்திற் பாய்ந்து,
குளித்து - மூழ்கி, களித்து - மெழ்த்து, குடித்து - பருகி, வெற்றிக்களத்தில்
செருக்கி - ஆட-வெற்றியையடைந்த போர்க்களத்தில் களித்து ஆடும்படி,
வேல்தொட்ட-வேற்படையையேவிய, காவலனே - வேந்தனே, சளத்தில்
பிணிபட்ட - துன்பத்தில் கட்டுப்பட்ட, சட்டுக்கிரியைக்குள் - உடற் றொழி
லில் அகப்பட்டு, தவிக்கும் - தவிக்கின்ற, என்றன் உள்ளத்தில் - என்மன
த்திலுள்ள, பரமத்தை-மயக்கத்தை, தவிர்ப்பாய்-நீக்கியருள்வாய். எ - று.

சட்டு - சட்டகம் என்பதன் சிறைவு. அலகைகள் அரக்கருடைய உதி
ரப்பொய்கையில் குளித்தாடும்படி வேல்விடுத்த குமரவேளே, உடற்பிணிப்
பில் கட்டுப்பட்டுத் தவிக்கின்றஎன்னுள்ளத்தின் மயக்கத்தை நீக்கியருள்
வேண்டுமென்பது கருத்து.

8. ஒளியில்விளைந்தவுபர் ஞானபூதரத்துச்சியின்மே
லளியில்விளைந்ததொரானந்தத்தேனையநாதியிலே
வெளியில்விளைந்தவெறும்பாழைப்பெற்றவெறுத்தனியைத்
தெளிபவிளம்பியவாமுகமாறுடைத்தேசிகனே.

இ - ள். முகம்ஆறு உடைத்தேசிகள் ஆறுமுகங்களையுடைய குரு
நாதன், ஒளியில்விளைந்த - ஒளியின்கண் உண்டாகிய, உயர் - உயர்ந்த,
ஞானபூதரத்து உச்சியின்மேல் - ஞானமலையினுச்சியில், அளியில்விளைந்
தது - கருணையில் உண்டானதாதிய, ஓர் ஆந்தத்தேனை - ஒப்பற்ற இன்
பத்தேனை, அநாதியிலே - முற்காலத்தில், வெளியில்விளைந்த-வெளியிலுண்
டாகிய, வெறும்பாழை - சுத்தஞ்ஞியத்தை, பெற்ற - தன்னிடத்துக்கொண்
டிருக்கின்ற, வெறுத்தனியை - சுத்த தனிப்பொருளை, தெளிய - தெளியும்.
படி, விளம்பிய ஆறு - சொன்னவிதம் (என்னவியப்படைத்து). எ - று.

ஆறுமுகதேசிகள், உண்மைப் பொருளையெனக் கருள்செய்த வித
மிருந்தவாறென்ன வியப்படைத்து என்பது கருத்து. தேன், தனி என்பன
ஒருபொருட் பன்மொழிகளாய் உண்மைப் பொருளைணர்த்தியின்றன.

9. தேனென்றுபாகென்றுவமிக்கொணுமொழித்தெய்வவள்ளி
கோனன்றெனக்குபதேசித்ததொன்றுன்கூறவற்றோ
வானன்றுகாலன்றுதியன்றுநீரன்றுமண்ணுமன்று
தானன்றுநானன்றசரீரியன்றுசரீரியன்றே.

இ - ள். தேனென்று - தேனென்றும், பாகுஎன்று - பாகென்றும்,
உவமிக்க ஒண்ணு - உவமிக்கக்கூடாத, மொழி - சொல்லையுடைய, தெய்
வம் வள்ளிகோன் - தெய்விகமாகியவள்ளிமணுளன், அன்று-அந்நாளில்,
எனக்கு உபதேசித்தது ஒன்று உண்டு - எனக்குப்போதித்த தொரு பொரு
ளுளது, கூறவற்றோ - (அது) சொல்லப்படும் தரத்ததோ, வான் அன்று -
ஆகாயமல்ல, கால் அன்று-காற்றல்ல, நீ அன்று-நெருப்பல்ல, நீர் அன்று-
நீரல்ல, மண்ணும் அன்று - மண்ணுமல்ல, தான் அன்று - தானல்ல, நான்
அன்று - நானல்ல, அசரீரி அன்று - அசரீரியல்ல, சரீரி அன்று - சரீரி
அல்ல. எ - று.

வள்ளிமணுளன் எனக்குபதேசித்த பொருள் ஒன்றுளது, அது ஆகா
சமுதலிய பொருள் களன்று, அவற்றிற்கு மேலாகியதத்துவப்பொருள் என்பது
கருத்து.

10. சொல்லுகைக்கில்லையென்றெல்லாமிழந்துகம்மாவிருக்கு
மெல்லையுட்செல்லவெனை விட்டவாவிக்கல்வேலனல்ல [வ்வாய்
கொல்லியைச்சேர்க்கின்றசொல்லியைக்கல்வனாகொவ்வைச்செ
வல்லியைப்புல்கின்றமால்வதைத்தோளண்ணல்வல்லபமே.

இ - ள். இகல்வேலன் - வலியமைந்த வேற்படையையுடையவன்,
நல்லகொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியை - நல்ல கொல்விப்பண்ணைத்
தழுவுகின்ற சொல்லையுடையவனை, கல்வனா - கல்லடர்ந்த குறிஞ்சி நிலத்
திற்பிறந்த, கொவ்வைச் செவ்வாய்வல்லியை-கோவைக்கனிபோலும்செவந்
தவாயையுடைய கொடிபோல்பவனை, புல்கின்ற - தழுவுகின்ற, மால்
வதைத்தோள் - பெரியமலைபோலுந் தோள்களையுடைய, அண்ணல் - பெரி
யோனாகிய முருகக் கடவுளுடைய, வல்லபம் - ஆற்றலை, சொல்லுகைக்கு
இல்லை - சொல்லுதற்கு ஆற்றலில்லை யென்று, எல்லாம் இழந்து - எல்லா
வற்றையுமிழந்து, சும்மா இருக்கும் எல்லையிலே - சும்மா இருத்தற்குரிய
எல்லையின்கண், செல்ல - சென்று நிலைபெறும்படி, என்னைவிட்டவாறு-
என்னைச் செலுத்தினவிதம் என்ன வியப்பு. எ - று.

கொல்வி-ஓர்பண். சொல்லிவல்லி என்பது வள்ளிநாயகியை. முருகக்
கடவுளின் ஆற்றலைப் புகழ்தற் கொல்லாதென்று சொல்லும் பொருளுமற்
றுச் சும்மாவிருக்கு மெல்லையில் என்னை விடுத்த விதம் என்ன வியப்புடை
ந்து என்பது கருத்து.

11. குசைநெகிழாவெற்றிவேலோனவுணர்குடர்குழம்பக்
கசையிடுவாசிலிசைக்கொண்டவாகனப்பிலியின்கொத்
தசைபடுகால்பட்டசைந்ததுமேருவடியிடவெண்
முசைவலாதூள்பட்டவத் தூளின்வாரிதிடப்பட்டவே.

இ - ள். வெற்றிவேலோன் - வெற்றிவேலையுடைய வனாகியமுருகக்
கடவுள், அவுணர்குடர்குழம்ப - தானவருடையகுடல்கலங்கும்படி, குசை
நெகிழா - கடிவாளம் நடுவாத, கசையிடுவாசி - கவசமிடப்பட்ட குதிரை
யாகிய, விசைக்கொண்டவாகனம் - வேகங்கொண்ட வாகனமென்கிற மயி
லின், பிலியின்கொத்து - கலாபத்தொகுதி, அசை - அசைதலில், படு -
உண்டாகின்ற, கால்பட்டு - காற்றுப்பட்டு, மேரு அசைந்தது - மேருமலை
சலித்தது, அடியிட - அடிபெயர்த்துவைக்க, எண்திசைவரை - அஷ்ட
திக்குப்பர்வதங்களும், தூள்பட்ட - துகள்பட்டன, அத்தூளின் - அந்தத்து
களினால், வாரி - சமுத்திரங்கள், திடப்பட்ட - மேடுபட்டன. எ - று.

குமரவேள் அரக்கனாயதஞ் செய்யப் போம் போது அவனது வாக
னமாகிய மயிற்றோகைக்காற்றினால் மேருமுதலிய பொருள்கள் நிலை கலங்
கின என்பது கருத்து.

12. படைபட்டவேலவன்பால்வந்தவாகைப்பதாகையென்னுங்
தடைபட்டசேவல்சிறகடிக்கொள்ளச்சலதிகழிந்
துடைபட்டதண்டகடாகமுதிர்ந்ததுடுப்படல
மிடைபட்டகுன்றமுமாமேருவெற்புமிடிப்பட்டவே.

இ - ள். படைபட்ட வேலவன் பால் வந்த - வேலாயுதத்தையு
டையவனாகிய முருகக்கடவுளிடத்து வந்த, வாகைப்பதாகை என்னும் -
வெற்றிக்கொடியென்கிற, தடைபட்ட சேவல் - (அவனால்) தடுக்கப்பட்ட
சேவலானது, சிறகு அடிக்கொள்ள - சிறகையடித்துக் கொள்ள, சலதிகழி
ந்து - சமுத்திரங்கள் கிழிப்பட்டு, அண்ட கடாகம் உடைபட்டது - அண்டமுகடு
உடைந்தது, உடு படலம் உதிர்ந்தது - நட்சத்திரக் கூட்டம் உதிர்ந்தது,
இடைபட்ட குன்றமும் - நடுவேயகப்பட்ட மலைகளும், மாமேருவெற்பும் -
மகாமேருகிரியும், இடிபட்ட - இடிந்தன. எ - று.

குமரவேளின் வெற்றிக்கொடியாகிய சேவல் சிறகடித்துக் கொள்ள
வுண்டாகிய காற்றினால் கடல் முதலாயினதத்தம் நிலை கலங்கினவென்
பது கருத்து.

13. ஒருவரைப்பங்கிலுடையாஸ்குமாரனுடைமணிகேர்
திருவரைக்கிங்கினியோசைபடத்திடுக்கிட்டாக்கர்

கத்தாலங்காரம்.

**வெருவரத்திக்குச்செவிடுபட்டெட்டுவெற்புங்கனகப்
பருவரைக்குன்றுமதிர்ந்தனதேவர்பயங்கெட்டதே.**

ள். ஒருவரை - ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமானே, பங்கில்உடையான் - பாகத்தில் உடையவளாகிய உமாதேவிக்கு, குமாரன் - புதல்வனாகிய முருகவேளின், உடைமணிகேள் - உடைமணியோடு கூடிய, திருவரைக் கிங்கினி - திருவரையிற் கட்டப்பட்ட கிங்கினியின், ஓசைபட - ஓசையுண்டாகவே, அரக்கர் திடுக்கிட்டு வெருவர - அரக்கர் திடுக்கிட்டு அஞ்ச, திக்கு செவிடுபட்டு - திசைகள் செவிடுபட்டு, எட்டுவெற்பும் - அஷ்டகுலகிரிகளும், கனகப் பருவரைக்குன்றும் - பெரிய பொன்மலையும், அதிர்ந்தன - அதிர்ந்துபோயின, தேவர் பயம் கெட்டது - தேவர்களுடைய பயம் ஒழிந்தது. எ - று.

உடைமணி - அரையிற கடவுள்வந்தாராமண, இது, “உடைமணிகட டிச்சிறு தேருருட்டி” என்னுந் திருக்கோவையாரினுங் காண்க. குமரவேளின் திருவரையிற் கட்டிய கிங்கினியோசை கேட்டளவில், அரக்கர் முதலாயினோர் அஞ்சிக்கலங்கினர், தேவர் பயமழிந்தது என்பது கருத்து. குலகிரிகள் எட்டாவன - கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நீடதம், ஏம கூடம், நீலகிரி, கத்தாமதனம் என்பன.

**14. குப்பாசவாழ்க்கையுட்கூத்தாடுமைவாரிற்கொட்படைந்த
விப்பாசநெஞ்சனையீடேற்றுவாயிருநான்குவெற்பு
மப்பாதியாய்விழமேருங்குலங்கவிண்ணாருமுய்யச்
சப்பாணிகொட்டியகையாறிரண்டுடைச்சண்முகனே.**

- ள். கு - மண்ணுலகத்தில், பாசவாழ்க்கையுள் - பாசவாழ்க்கை வில், கூத்துஆடும் - கூத்தாடுகின்ற, ஐவரின் - ஐவரால், கொட்டி அடைந்த - சுழற்சியையடைந்த, இப்பாசநெஞ்சனை-இந்தப்பாசமனத்தையுடையேனை, ஈடேற்றுவாய் - ஈடேற்றக்கடவாய், இருநான்கு வெற்பும் - அஷ்டகுலகிரிகளும், அப்பாதியாய்விழ - அந்தப்பாதிபங்குகளாய் விழவும், மேரும் குலங்க - மேருமலையும் குலங்கவும், விண்ணாரும் உய்ய - தேவரும் பிழைக்கவும், சப்பாணி கொட்டிய - சப்பாணிகொட்டின, கை ஆறிரண்டு உடை - பன்னிரண்டுகைகளுடைய, சண்முகனே - ஆறுமுகனே. எ - று.

அஷ்ட குலகிரிகள் முதலாயின குலங்கவும் தேவர்தய்யவும் சப்பாணி கொட்டிய பன்னிருகையனே, இந்தப் பாசவாழ்க்கையிற் சிக்கிவருந்துகின்ற என்னையீடேற்ற வேண்டும் என்பது கருத்து. ஈடேற்றல் - கடைத் தேறச்செய்தல். அன்றிப் பெருமையடையச் செய்தல் என்றஹாம்.

15. தாவடியோட்டுமயிலிலுந்தேவர்தலையிலுமென்
பாவடியேட்டிலும்பட்டதன்றோபடிமாவலிபால்
மூவடிகேட்டன்றுமூதண்டகூடமுகடுமுட்டச்
சேவடிரீட்டும்பெருமாண்மருகன்றன்சிற்றடியே.

இ - ள். மாவலிபால் - மகாபலிவினிடத்து, அன்று - அந்நாளில், மூவடிபடிகேட்டு - மூன்றடிமண்கேட்டு, (அவன் இசைந்தபிறகு) மூது - பழைய, அண்ட கூடமுகடுமுட்ட - அண்ட கூடத்தின் முகட்டிற்பட, சேவடி ரீட்டும் பெருமான் - திருவடியை ரீட்டின திருமாவின், மருகன் தன் சிற்றடி - மருகனாகிய முருகவேளின் சிறிய திருவடி, தாவடி. ஒட்டும் மயிலிலும் - (அவன்) போரிற் செலுத்துகின்ற மயிலின்மீதும், தேவர்தலையிலும் - தேவர்களுடைய கிரகிலும், என்பா - என்பாடல்கள், வடி ஏட்டிலும்-எழுதப்பட்ட ஏட்டிலும், பட்டது அன்றோ-பட்டதல்லவா. எ - று.

முருகக்கடவுளின் சிறியதிருவடியானது மயிலின் மீதும் தேவர்தலையின் மீதும் என்பாட்டிலும் பட்ட தன்றோ வென்பது கருத்து.

16. தடுங்கோண்மனத்தைவிடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று
இடுங்கோளிருந்தபடியிருங்கோளெழுபாருமுய்யக் [ம்
கொடுங்கோபச்சுருடன்குன்றந்திறக்கத்துளைக்கவைவேல்
விடுங்கோனருள்வந்துதானேயும்குவெளிப்படுமே.

இ - ள். மனத்தை தடுங்கோள்-மனத்தை (விடையங்களில் செல்ல வொட்டாமல்) தடைசெய்யுங்கள், வெகுளியை விடுங்கோள் - கோபத்தை விடுங்கள், என்றும், எப்பொழுதும், தானம் இடுங்கோள் - தானஞ் செய்யுங்கள், இருந்தபடியிருங்கோள் - சும்மா இருங்கள், (இப்படிசெய் வீர்களானால்) எழுபாரும் உய்ய - ஏழலகங்களும் பிழைக்கும்படி, கொடு கோபம் - கொடிய கோபத்தையுடைய, குருடன் - குரனுடன், குன்றம் தீறக்க - கொளஞ்சுகிரியானது பிளவுபடும்படி, துளைக்க - தொளைக்கும் பொருட்டு, வைவேல் - கூரியவேற்படையை, விடும் - விட்ட, கோன் - இறைவனாகிய முருகக்கடவுளது, அருள் - திருவருளானது, தானே வந்து உமக்கு வெளிப்படும்-தானேவந்து உமக்கு வெளிப்படத் தோன்றும். எ-று.

உலகத்தாரோ, நீங்கள் மனத்தைவிட்டபுண்களிற் செல்லாமல் தடைசெய்யுங்கள். கோவத்தைவிடுங்கள், தானம்பண்ணுங்கள், இருந்தபடியிருங்கள், இப்படி செய்வீர்களாயின், குமாரக்கடவுளின் திருவருள் உங்களுக்கு எளிதிற்படைக்கு மென்பது கருத்து. இருந்தபடியிருத்தலாவது திருவருளில் வேற்றுமையின்றிக் கலந்திருத்தல். இதனைச் சும்மாவிருத்தல் என்பர்.

17. வேதாகமசித்ரவேலாயுதன் வெட்சிபூத்ததண்டைப்
பாதாரவித்தமரணாகவல்லும்பகலுமில்லாச்
சூதானதற்றவெளிக்கேயொளித்துச்சுமாவிருக்கப்
போதாயினிமனமேதெரியாதொருபூதர்க்குமே.

இ - ள். மனமே - செஞ்சே, வேதாகமசித்ரம் - வேதாகமங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற ஆச்சரிய குணங்களை யுடைய, வேலாயுதன் - முருகவேளினது, வெட்சிபூத்த - வெட்சி மாலையூத்த, தண்டை - தண்டையை யணிந்த, பாதாரவித்தம் - திருவடித்தாமனையை, அரண் ஆக - நமக்குக் காவமாகக்கொண்டு, அல்லும் பகலும் இல்லா-இரவும் பகலுமற்ற, சூதானது அற்ற - குற்றமற்ற, வெளிக்கே ஒளித்து - பரவெளியில் மறைந்து, சுமமா இருக்க - சுமமா இருத்தற்கு, இனி போதாய் - இனிவருவாயாக, ஒரு பூதர்க்கும் தெரியாது - (இத்தவுபாயம்) ஒரு பூதசரீரிகளுக்கும் தெரியாது.

மனமே, முருகக்கடவுளின் திருவடியை நமக்கு ரக்ஷகமாகக் கொண்டு, சதோதயமாய் விளங்கு மிடத்தில் சுமாவிருத்தற் பொருட்டு வருவாயாக, இது ஒருவருக்கும் உணரவொண்ணாதவுபாய மாம் என்பது கருத்து.

18. வையிற்கதிர்வடிவேலோனை வாழ்த்திவறிஞர்க்கென்றும்
நொய்யிற்பிளவளவேனும்பகிர்மின்கணுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற்கொதுங்கவுதவாவுடம்பின்வெறுநிழல்போல்
கையிற்பொருளுமுதவாதுகாணுங்கடைவழிக்கே.

இ - ள். வையின் - கூர்மையோடு, கதிர் - ஒளியையுமுடைய, வடிவடிக்கப்பட்ட, வேலோனை - வேலாயுதனை, வாழ்த்தி - துதித்து, வறிஞர்க்கு - வறியோருக்கு, என்றும் - எப்பொழுதும், நொய்யிற்பிளவு அளவு ஏனும் - நொய்யின் பிளப்பளவாயினும், பகிர்மின் - பகிர்ந்திடுங்கள், (ஏனெனின்) துங்கட்கு - உங்களுக்கு, இங்ஙன் - இவ்விடத்து, வெய்யிற் குடுத்துங்க உதவா-வெயிலுக் கொதுங்கி நிற்கவு முதவாத, உடம்பின் வெறுநிழல்போல் - சரீரத்தின் பயனற்ற நிழல்போல, தும் கடைவழிக்கு-உமது கடைப்பிரயாணத்துக்கு, கையிற்பொருளும் உதவாது - உங்கள் கையிலுள்ள பொருளும் துணைசெய்யாது. எ - று.

கடைவழி - முழுவாகிய பிரயாணம். (பரணப்ரயாணம்), உலகத்தாரோ, பொருள்முகல்ய யாவும் நீங்களிறக்கும்போது கூடவராதன ஆதலால், குமரவேளைவாழ்த்தி, எளியோர்க்கு உதவிசெய்யுங்கள் என்பது கருத்து. கடவுளை வாழ்த்தாதுசெய்யும் அறம், அறமாகாததலின் “வையிற்கதிர்வடிவேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும் நொய்யிற்பிளவளவேனும் பகிர்மின்கள்” என்றார்.

19. சொன்னகொளஞ்சகிரியூடுருவத்துனைத்தவைவேல்
மன்னகடம்பின்மலர்மாலையார்ப்மௌனத்தையுற்று
நின்னையுணர்ந்துணர்ந்தெல்லாமொருங்கியநிர்க்குணம்பூண்
டென்னேமறந்திருந்தேனிறந்தேவிட்டதிவ்வுடம்பே.

இ - ள். சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, கிரௌஞ்சகிரி - க்ரௌஞ்சகிரியின், ஊடுருவ - இடையிற்பட்டுருவிச்செல்ல, துனைத்த - தொனைசெய்த, வைவேல் - கூரியவேலையேத்திய, மன்ன - இறைவனே, கடம்பின்மலர்மாலையார்ப - கடப்பமலர்மாலையை யணிந்த மாப்பையுடையவனே, மௌனத்தைஉற்று - மௌனநிலையையடைந்து, நின்னையுணர்ந்துணர்ந்த - உன்னை அறிந்து அறிந்த, எல்லாம் ஒருங்கிய நிர்க்குணம்பூண்டு - எல்லாமடங்கிய குணராவலித்தயத்தைப் பூண்டு, என்னேமறந்து இருந்தேன் - என்னைமறந்திருந்தேன், இவ்வுடம்பு இறந்தேவிட்டது - இந்தச் சரீரவாசனை அற்றேயொழிந்தது, எ - று.

என்னை மறந்திருந்தேன் என்றது தற்போதமற்றிருத்தலை. கடவுளை உணர்ந்தார்க்குப்பின் உணர்ந்தருக்கருவியாகிய சித்தவிருத்தியும் ஒடுங்குதலால் “எல்லாம் ஒருங்கிய” என்றார். இதனை “உணர்ந்தார்க்குணர்வரியான்” என்னும் திருக்கோவையாருநாயினும் காண்க. குணராவலிதயம் - முக்குணவியல்பற்றிருத்தல். சொன்ன கிரௌஞ்சகிரி - பொன்மயமாகிய கிரௌஞ்சமலை எனினும் பொருந்தும். குமரவேனே, மௌனநிலையையடைந்து, உன்னையறிந்து, என்னேமறந்திருந்தேன், இருந்தளவில், இந்தச் சரீரவாசனை பற்றற்றுப் போய்ற்று என்பது கருத்து.

20. கோழிக்கொடியனடிபணியாமற்குவலயத்தே
வாழக்கருதுமநிலிகாளுங்கன்வல்வினேனோய்
ஊழிப்பெருவலியுண்ணவொட்டாதுங்கன்த்தமெல்லாம்
ஆழப்புதைத்துவைத்தால்வருமோநும்மடிப்பிறகே.

இ - ள். கோழிக்கொடியன் - சேவற்கொடியை யுடையவனாகிய முருகவேளின், அடிபணியாமல் - திருவடியை வணங்காமல், குவலயத்தே வாழக்கருதும் - பூண்டலத்தில் வாழ்நீனக்கிற, மதியிலிகள் - அறிவிலிகளே, உங்கள் வல்வினேனோய் - உங்களுடைய வலிய விலைகள் காரணமாக வுண்டாகிய பணிகளாகிய, ஊழி-யுகாந்தத்தின், பெருவலி - மிக் கவலியானது, உங்கள் அத்தம் எல்லாம் - உங்கள் பொருள்களையெல்லாம், உண்ணவொட்டாது - (உங்களை) அதுபவிக்கவொட்டாது, (அப்பொருள்களை) ஆழப்புதைத்துவைத்தால் - ஆழமாகப்புதைத்துவைத்தால், (அவை)

தும்அடி பிறகே வருமோ - உங்கள் காவின்பின்னே தொடர்ந்துவருமோ. எ - று.

முருகக்கடவுளின் திருவடிஷய வணங்காமல், உலகவாழ்க்கையில் மயங்கிக்கிடக்கின்ற அறிவிலிகளே, உங்கள் கைப்பொருள்முதலியவற்றை உங்கள் ஊழானது உங்களை யறுபவிக்க வொட்டாது, அவைகளை நிலத்திற் புதைத்துவைத்தால், அலைநீங்களிறக்கும்போது கூடவருமோ வென்பது கருத்து.

21. மரணப்ரமாதநமக்கில்லையாமென்றும்வாய்த்ததுணை
கிரணக்கலாபியும்வேலுமுண்டேகிங்கணிமுருள
சரணப்ரதாபசகிதேவிமாங்கல்யதத் தூரக்ஷா
பரணக்ருபாகரஞானாகரசுரபாஸ்கரணே.

இ - ள். கிங்கணி - சதங்கையணிந்த, முருளம் - (உடனேவிரியத்தக்க) பேராரும்புகள் சாத்தப்பெற்ற, சரணப்ரதாப - திருவடிப்ரதாபத்தை யுடையவனே, சகிதேவி - இங்கிராணியின், மாங்கல்யதத்து-மங்கலநாணை, ரக்ஷாபரண - காத்தலாகிய ஆபரணத்தைப் பூண்டவனே, க்ருபாகர - கருணாகரனே, ஞானஆகர - ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமானவனே, சுரபாஸ்கரனே - தேவர்களுள் சூரியனே, கிரணம் - ஒளியுள்ள, கலாபியும் - மயிலும், வேலும் - வேலாயுதமும், என்றும் வாய்த்ததுணை உண்டு - எக்காலத்தும் வாய்ப்பாகியதுணையாக எங்களுக்குண்டு, (ஆகையால்) மரணப்ரமாதம் - மரணமூர்ச்சையானது, நமக்கு இல்லைஆம் - எமக்கில்லையாகும்.

கலாபி - கலாபத்தையுடையது. கலாபம்-தோகை. கிங்கணிமுருள சரணம் என்பதற்கு, கிங்கணியாய்போல மெல்லமலர்ந்த தாமரைமலர்போலும் திருவடியென்றலுமாம். அரக்கரால் இங்கிரன் இறந்தால் சகிதேவி மங்கலநாண் இழக்கவேண்டியவரும், அப்படி நேரிடாமல் அரக்கரைவதைத்து இங்கிரனை ரக்ஷித்ததனால், “சகிதேவி மாங்கல்யதத்து ரக்ஷாபரண” என்றார். முருகவேளே, உன்வேலுமயிலும் எமக்குத் துணையுண்டாதலால், மரணமூர்ச்சை யெமக்கில்லையென்பது கருத்து.

22. மொய்தாரணிசூழல்வள்ளியைவேட்டவன்முத்தமிழால்
வைதாராயுமங்குவாழவைப்போன்வெய்யவாரணம்போல்
கைதானிருபதுடையான்றலைபத்துங்கத்தரிக்க
எய்தான்மருகனுமையாள்பயந்தவிலஞ்சியமே

இ - ள். மொய் - நெருங்கிய, தார் அணிசூழல்வள்ளியை வேட்டவன் - மலர்மாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய வள்ளிநாயகியை விரும்பின

ஈனும், முத்தமிழால் வைதானாயும் - முத்தமிழ்ப்பாடல்களால் வைதவனாயும், அங்கு வாழவைப்போன் - அம்முத்தியுலகில் வாழவைப்போனும், வெய்யவாரணம்போல் - கொடிய யானைபோல, கைஇருபது உடையான்தலைபத்தும் - இருபது கைகளையுடையவனாகிய ராவணனுடைய பத்துத்தலைகளையும், கத்தரிக்க - சேதிக்கும்படி, எய்தான் - அம்பெய்தவனாகிய திருமாலுக்கு, மருகன் - மருகனும், (யானொனின்) உமையான் பயந்த இலஞ்சியமே - உமாதேவியின்ற களஞ்சியம்போல் பவனாகிய முருகக்கடவுளே.

வாரணம் கடலெனக்கொண்டு, கடல்போன்ற நிறமுள்ளவன் என்ற லுமாம். வள்ளியைவேட்டல்முதலாயின செய்தவன் உமையான் புதல்வனாகிய முருகவேளேயென்பது கருத்து. முருகக்கடவுள் சர்வகலாநிபுணர் ஆதலின் தம்மை வைதானாயும் கலைத்திறத்துக்கணக்க வாழவைப்பார் என்றற்கு “முத்தமிழால் வைதானாயு மங்குவாழவைப்போன்” என்றார்.

23. தெய்வத்திருமலைச்செங்கோட்டில்வாழுஞ்செழுஞ்சுடரோ
வைவைத்தவேற்படைவானவனேமறவேனுனைநான்
ஐவர்க்கிடம்பெறக்காலிரண்டோட்டியதிரண்டு
கைவைத்தவீடுகுலையுமுன்னேவந்துகாத்தருளே.

இ - ள். தெய்வத்திருமலை - தெய்வத்தன்மையமைந்த திருமலையாகிய, செங்கோட்டில் - திருச்செங்கோட்டில், வாழும்-வாழ்கின்ற, செழுஞ்சுடரோ - செழுமையாகிய சோதியே, வைவைத்தவேல்படை வானவனே - கூர்மையமைந்த வேற்படையையுடைய தேவனே, உன்னைநான்மறவேன் - உன்னைநான் மறக்கமாட்டேன், ஐவர்க்கு இடம்பெற - ஐவர்க்கு இடமுண்டாக, கால் இரண்டு ஓட்டி - இரண்டுகால்களை நிறுத்தி, அதில் - அதனிடத்து, இரண்டு கைவைத்த - இரண்டுகையமைத்த, வீடு - (இந்தச் சரீரமாகிய)வீடு, குலையுமுன்னே - கலைவதற்குமுன்பே, வந்துகாத்து அருள் - வந்து ரக்ஷித்தருள்வாயாக. எ - று.

முருகவேளே, இந்தச்சரீரம் விழுமுன்னமே வந்து என்னை ரக்ஷித்தருள வேண்டும் என்பது கருத்து. ஐவர் - ஐம்பொறிகள். வீட்டுக்குக்காலும் கையும்போல உடம்புக்கும் காலும் கையும் உள வாதலால் உடம்பையும் வீடுஎன்றார். வீட்டுக்குக்கால் தூண், கை கொடுங்கை. இருகால் என்று இரட்டைத்துணை.

24. கின்னங்குறித்தடியேன்செவிரீயன்றுகேட்கச்சொன்ன
குன்னங்குறிச்சிவெளியாக்கிவிட்டதுகோடுகுழல்
சின்னங்குறிக்கக்குறிஞ்சிக்கிழவார்கிறுமிதனை
முன்னங்குறிச்சியிற்சென்றுகல்யாணமுயன்றவனே

இ - ள் கோடுகுழல் சின்னம்குறிக்க - ஊதுகொம்பும் வேய்ங்குழலும் திருச்சின்னமும் ஊது, குறிஞ்சிக்கிழவர் - குறிஞ்சிநிலத்துக் குரியவராசிய குறவரது, சிறுபிதன்னை - புதல்வியாகிய வள்ளிநாயகியை, முன்னம் - முற்காலத்தில், குறிச்சியில்சென்று - குறிஞ்சிநிலத்தூரிற்சென்று, கல்யாணம் முயன்றவனே - விவாகஞ்செய்ய முயன்றவனே, சின்னம்குறித்து - (என்) துயரத்தை நின் திருவுளத்தடைத்து, (அதை நீக்கும்பொருட்டு) அடியேன்செவி - அடியேன்காதில், கேட்க - கேட்கும்படி, நீ அன்று சொன்ன - நீ அன்றுசொல்லிய, குன்னம் - இரகசியம், குறிச்சி வெளியாக்கிவிட்டது - குறிஞ்சியாகிய இந்நிலத்தில் தன்னை வெளிப்படுத்திவிட்டது. எ - று.

இரகசியம் என்றது மெய்ஞ்ஞான உபதேசம். தன்னைப்பெற்ற என்னையும் மெய்ஞ்ஞானி ஆக்கிவிட்டது என்பதுபொருள். வெளியாக்கிவிட்டது என்பதற்கு ஒளியுருவாகச்செய்தது என்னலுமாம். வெளி - ஒளி. குறிஞ்சிநிலத்திற்கென்று வள்ளிநாயகியைக் கழமணம்புணர்த்தமுருகக்கடவுளே, எனது பிறப்பிறப்பாலாகிய துன்பங்களை நீக்கும்படி திருவுளம்பற்றி, நீ என்செவியில் உபதேசித்த மெய்ஞ்ஞான உபதேசமானது என்னைத் தன் வடிவாக்கிக்கொண்டதென்பது கருத்து.

25. தண்டாயுதமூந்திரிகுலமும்விழுத்தாக்கியுள்ளேத்
திண்டாடவெட்டிவிழவிடுவேன்செந்தில்வெலனுக்குத்
தொண்டாகியவென்னவிரோதஞானச்சுடர்வடிவாள்
கண்டாயடாவந்தகாவத்துபார்சற்றென்கைக்கெட்டவே.

இ - ள். அந்தகா - யமனே, செந்தில் வேலனுக்கு - திருச்செந்தில் முருகவேளுக்கு, தொண்டு ஆகிய - அடிமையாகிய, என் அவிரோதஞானம் - என் அவிரோதஞானமாகிய, சுடர்வடிவாள் - ஒளியுள்ள வடித்தவாளை, கண்டாயடாபார்த்தாயேடா, என்கைக்கு சற்று எட்ட - என்கைக்குச் சிறிது எட்டும்படி, வந்துபார்-வந்துபாராய், தண்டாயுதமும்-கதாயுதமும்-திரிகுலமும் - முத்தலைச்சுலமும், விழ - (உன்கையினின்றும்கீழே) விழும்படி, உன்னைதாக்கி - உன்னைமோதி, திண்டாடவெட்டி - வலியழியும்படி வெட்டி, விழவிடுவேன் - உன்னைவிழுத்துவேன் எ - று.

முருகவேளின் திருத்தொண்டுகூண்ட இறுமாப்பினால் இங்ஙனம் கூறுவாராயினர் “இறுமாந்திருப்பன் கொல்லோ, ஈசன்பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச், சிறுமானேந்தி தன்சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந்திருப்பன் கொல்லோ” எனமேலோர்கூறலுங்காண்க. அவிரோதம்-விரோதமின்மை. அவிரோதஞானமாவதுதடையற்ற ஞானம். தடை அஞ்ஞானம், சந்தேகம், வி

பாதம்என மூவகைப்படும். அஞ்ஞானம்-சாராசாரவீகையில் மை-சந்தேகம்-
ஐயம், அது குற்றியோமகஞோ என்பது விபரீதம்-நிரிபுணர்ச்சி, அது பழுவை
யைப்பாம் பென்பது, இம்மூவகையாகிய தடைகளோடு கூடிய ஞானம் பந்த
நீக்கத்துக் கேதுவாகாமையால், அவிரோதஞானச் சடர்வடிவான் என்
றார். “தடைகளையாவெனின ஞானஞ் சந்தேகம்விபரீதங்கள், படர்செயு
மித்தமூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத்தாலே, உடனுடன்வரும் வந்தக்காலுயர்
ஞானங் கெடுமிவற்றைத், திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்தல்
தெளிதலாலே” என்றார் பிறரும். “ஞானவாளேந்துமையார்” எனத்திருவா
தபூரடிகள் திருவாய் மலர்ந்தருள லுங்காண்க. இயமனே, ஞானவான்
என்கையது, நீ யென்மீது வந்தால், நீதோல்வியடைவா யென்பது கருத்து.

26. நீலச்சிகண்டியிலேறும்பிரானெந்தநேரத்திலும்

கோலக்குறத்தியுடன் வருவான் குருநாதன் சொன்ன

சீலத்தைமெள்ளத்தெளிந்தறிவார் சிவயோகிகளே

காலத்தைவென்றிருப்பார் மரிப்பார் வெறுங்கர் மிகளே

இ - ள். நீலச்சிகண்டியில் - நீலநிறமுள்ள மயிலின்மேல், ஏறும்பி
ரான் - ஏறுகின்ற பெருமானும், எத்தநேரத்திலும் - எந்தக்காலத்திலும்,
கோலக்குறத்தியுடன் வருவான் - அழகையுடைய குறச்சிறுமியோடு கூடி
வருபவனும் ஆகிய, குருநாதன் சொன்ன-குருநாதன் சொல்லிய, சீலத்தை-
ஓழுக்கத்தை, மெள்ளத்தெளிந்து இருப்பார் - மெல்லத்தேறியிருப்பவர்க
ளாகிய, சிவயோகிகளே - சிவயோகிகளே, காலத்தை வென்று இருப்பார்-
காலத்துவத்தை ஜெயித்திருப்பார்கள், வெறுங்கர்மிகள்-வெறுமையாகிய
கர்மிகள், மரிப்பார் - மரணமடைவார்கள். ஏ - று.

குருநாதன் சொன்ன சீலம் ஒருமொழி. இதுமெல்லத்தெளிந்துணர்
வார்க்கன்றிப்பயன் படாதென்றற்கு, “குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை
மெள்ளத்தெளிந்தறிவார்” என்றும், இவகோகாலத்து வத்தைவெல்லற்குரி
யர் என்றற்கு, தெளிந்துணர்வார் சிவயோகிகளே காலத்தை வென்றிருப்
பார் என்றும், மற்றையர்க்குக் கூடாதென்றற்கு, “மரிப்பார் வெறுங்கர்
மிகள்” என்றும் கூறினர். காலத்துவத்தை வெல்லுதலாவது மரணமடை
யாதிருத்தல். கர்மிகள் என்றது தீவினையாளனாக, சிகண்டம்-தோகை, அதை
யுடையதாதலால் மயிலைச்சிகண்டியென்றார். முருகவேள் சொன்ன அர்த்த
முணர்ந்தார் இவ்வார், மற்றையர் இறப்பர் என்பது கருத்து.

27. ஒலையுந்தூதருங்கண்டுதிண்டாடலொழித்தெனக்குக்

காலையுமாலையுமுன்னிற்குமேகந்தவேண்மருங்கில்

சேலையுங்கட்டியசேராவங்கையிற்சிவந்தசெச்சை

மாலையுஞ்சேவற்பதாகையுத்தோகையும்வாகையுமே.

கு - ள். கத்தவேள் - முருகவேளின், மருங்கில்சேலையும் - திருவனையிற் கட்டிய ஆடையும், கட்டிய சீராவும் - அதன்மேலணிந்த கவசமும், கையின் - தோளிலணித்த, செவந்தசெச்சைமாலையும் - செவந்தவெட்சிமலர்மாலையும், சேவல்பதாகையும் - கோழிக்கொடியும், தோகையும் - மயிலும், வாகையும் - வெற்றிமாலையும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, ஓலையும் தூதரும் கண்டு - ஓலையையும் தூதுவரையும்பார்த்து, திண்டாடல் ஒழித்து - வலியழிதலைக்கெடுத்து, காலையும் மாலையும் - காலையிலும் மாலையிலும், முன்நிற்கும் - எனக்கு எதிரோநிற்கும். எ - று.

கை இவ்விடத்துத் தோளுக்காயிற்று. முருகக் கடவுளின் திருவிடையாடைமுதலியன எந்நேரமும் எனக்கெதிரோதோன்றுவன வாதலால் இனியமனுக்குயான் அஞ்சவேண்டிவதில்லை யென்பது கருத்து. “சங்கங்களங்கழனிக்கணா சேர்செந்திறங்கின நஞ், சங்கங்களங்கர நண்ணரசேயெய்தச் சார்ந்தனஞ்சற், சங்கங்களங்கனியை நிகர்தண்ட தரற்கினிய, சங்கங்களங்கொன நின்ற யாங்கணஞ்சங்கரைந்தே” என்றார் பிறரும்.

28. வேலேவிளக்குகையான்செய்யதாளினில்வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலேகொளவிங்ஙன்காண்பதல்லான்மனவாக்குச்செய
லாலேயடைதற்கரிதாயருவருவாகியொன்று
போலே யிருக்கும் பொருளை யெவ்வாறு புகல்வதுவே.

கு - ள். வேலே விளக்குகையான் - வேற்படையையே விளங்கப் பண்ணுங்கையையுடையவனது, செய்யதாளினில் வீழ்ந்து இறைஞ்சி - சேவடியில் வீழ்ந்துவணங்கி, மாலேகொள்ள - அன்புமிக, இங்ஙன்காண்பது. அல்லால்-இவ்விடத்துக் காண்பதல்லது, மனவாக்குச்செயலாலே - மனம்வாக்கு காயம் என்பவற்றின் றொழில்களால், அடைதற்கு அரிது ஆய் - அடைதற் கரியதாகி, அருஉருஆகி - அருவமும் உருவமுமாகி, ஒன்று போலே யிருக்கும்பொருளை - ஒன்றுபோலிருக்கும் பொருளை, எவ்வாறு. புகல்வது - எந்தவிதம் சொல்லுவது. எ - று.

கையின் ஒளிக்குவேலொளிமழுங்கு மென்பார் “வேலேவிளக்குகையான்” என்றார். முருகக் கடவுளின் திருவடியையடைந்தாலன்றிமனோவாக்குக் காயங்களாகிய முக்கரணங்களுக்கு மெட்டாத பொருளைக்காணுதல் கூடாதென்பது கருத்து.

29. கடத்திற்குறத்திரானருளாற்கலங்காதசித்தத்
திடத்திற்புணையெனயான்கடந்தேன்சித்தரமாதரல்குல்
படத்திற்கழுத்திற்பழுத்தசெவ்வாயிற்பணையிலுத்தித்
தடத்திற்பனத்திற்கிடக்கும்வெங்காமசமுத்திரமே.

இ - ள். சித்ரம் - சித்திரித்தாற்போன்ற, மாதர் - மாதர்களுடைய, அல்குல் படத்தில் - பாம்பின்படம்போன்ற அல்குலிலும், கழுத்தில் - கழுத்திலும், பழுத்த செவ்வாயில் - பழுத்தசெவ்வாயிலும், பணையில் - மூங்கில்போன்ற தோள்களிலும், உந்திதடத்தில் - நாப்பிரதேசத்திலும், தனத்தில் - கொங்கைகளிலும், கிடக்கும் - தங்குகிற, வெங்காமசமுத்திரம் - கொடிய காமமாகியகடலை, கடத்தில் குறத்தி - குறிஞ்சிகிலத்திலுள்ள குறச்சிறுமியாகிய வள்ளிநாயகிக்கு, பிரான் - பெருமானாகிய முருகக்கடவுளின், அநுளால் - கருணையால், கலங்காதசித்தம்மீடத்தின் - கலங்காத மனோந்ருடத்தை, புனைவன - மரக்கலமாகக்கொண்டு, யான்கடந்தேன் நான் தான்மீனேன், எ - று.

மாதர்மயக்கமாகிய கடலை முருகவேளின் திருவருளால் உண்டாகிய மனோந்ருடமாகிய மரக்கலத்தைக் கொண்டு கடந்து முத்திக்களாயேறினேனென்பது கருத்து.

30. பாலென்பதுமொழிபஞ்சென்பதுபதம்பாவையார்கண்
சேலென்பதாகத்திரிகின்றீசெத்திலோன்றிருக்கை
வேலென்கிலைகொற்றமயூரமென்கிலைவெட்சித்தண்டைக்
காலென்கிலைமனமேயெங்ஙனேமுத்திகாண்பதுவே.

இ - ள். மனமே - நெஞ்சமே, பாவையர் மொழி பால் என்பது ஆக - மாதர்களுடைய சொல்லானது பாலென்றும், பதம்பஞ்சு என்பது ஆக - அடியானது பஞ்சென்றும், கண்ணேல் என்பது ஆக - விழியானது சேல் மீனென்றும் (புலம்பி) திரிகின்ற நீ - அலைகின்ற நீ, செத்திலோன் - திருச்செத்திலையுடையவனாகிய முருகவேளின், திருக்கை - அழகியகையிலுள்ள, வேல்என்கிலை - வேலென்று சொல்லுகின்றிலை, கொற்றம் மயூரம் என்கிலை - வெற்றியையுடைய மீயிலென்று சொல்லுகின்றிலை, வெட்சி - வெட்சிமாலையையும், தண்டை - சதங்கையையுமணிந்த, கால் வன்கிலை - திருவடியென்று சொல்லுகின்றிலை, (ஆதலால்) முத்திகாண்பது - நீ முத்தியுலகையடைவது, எங்ஙனே - எப்படியோ (யான் அறியேன்). எ - று.

மனமே முத்திக்கேதுவாகிய முருகவேள் வர்ணனையை விட்டு பெத்தத்தக்கேது வாகிய மாதர்வர்ணனையைப் பற்றினையே, நீ யெப்படி உய்வாயென்பது கருத்து.

31. பொக்கக்குழுவிற்புருதாவாகைப்புண்டரீகத்தினுஞ்
கெக்கச்சிவந்தகழல்வீதேந்தருள்கித்துவெந்து
கொக்குத்தரிபட்டெறிபட்டுதிரங்குமுகுமெனக்
கக்கக்கிரியுருவக்கதிர்வேறொட்டகாவலனே

இ - ள். சிந்துவெந்து - கடல்வெதும்பி, கொக்கு - மாமரவுருவமா
கவந்தகுரன், தறிபட்டு எறிபட்டு - இருமிளவாக வெட்டியெறியப்பட்டு,
குமுகுமுனை-குமுகுமென்று, உதிரம்க்க - இரத்தத்தை உமிழவும், கிரிஉ
ருவ-க் கொளஞ்சுகிரியையுருவிச் செல்லவும், வேல் தொட்ட-வே வெறிந்த,
காவலனே - ரட்சகனே, பொக்கம் - பொய்யாகிய, குழில் - (சரீரமாகிய)
வீட்டில், புகுதாவகை - (இனிப்) புகாதவண்ணம், புண்டரீகத்தினும் -
தாமரைமலரினும், செக்கச்சிவந்த - மிகச்செவந்த, கழல் - உன் திருவடி
யென்றிற, வீடு - வீட்டை, தந்து அருள் - (அடியேனுக்குக்) கொடுத்தரு
ள்வாய். எ - று.

கடல் முதலாயின நிலைகெடும்படிவே லேவியகந்தவேளே, இனி நான்
பிறவாவகையருள் செய்யவேண்டு மென்பது கருத்து. “கஞ்சங்கிரிதே யெ
னச்செய்கின் சரண்டந்தே” என்றாற்பிறரும்.

32. கிளைத்துப்புறப்பட்டசூர்மாப்புடன் கிரியூருவெத்
துளைத்துப்புறப்பட்டவேற்கந்தனே துறந்தோருளத்தை
வளைத்துப்பிடித்துப்பதைக்கப்பதைக்கவதைக்குங்கண்ணார்
கிளைத்துத்தவிக்கின்றவென்னை யெந்நாள் வந்திரட்சிப்பையே.

இ - ள். கிளைத்துப்புறப்பட்ட-கிளைத்துவெளிப்பட்ட, சூர்மாப்புடன்-
சூரனதுமாற்போடு, கிரி - க் கொளஞ்சுகிரியையும், ஊடுருவ - ஊடுருவும்படி,
துளைத்துப்புறப்பட்ட - தொளைத்துவெளிப்பட்ட, வேல் - வேற்படையை
புடைய, கந்தனே - கந்தவேளே, துறந்தோர் உள்ளத்தை - துறந்தோர்
மனத்தையும், வளைத்துப்பிடித்து - வளைத்துப்பற்றி, பதைக்கப்பதை
க்க - துடிக்கத் துடிக்க, வதைக்கும் கண்ணார்க்கு - வதைசெய்கிற கண்
கையுடைய மாதருக்கு, இளைத்துத்தவிக்கின்ற - மெவிந்து பரிதவிக்கிற,
என்னை-அடியேனை, எந்நாள் வந்து இரட்சிப்பையே-எக்காலம் வந்து காத்
தருள்வையோ, எ - று.

சூர்மாப்பும் கிளைஞ்சுகிரியும் உருவும்படி லேல்விடுத்தோனே, அந்த
வேலைக்கொண்டு, மாதர்கண்வேல் பட்டுவருந்து மென்னை யெந்நாள் வந்து
காத்தருள்வையோ வென்பது கருத்து.

33. முடியாப்பிறவிக்கடலிற்புகார்முழுதுங்கெடுக்கு
மிடியாற்படியில்விதனப்படார்வெற்றிவேற்பெருமா
ளடியார்க்குரல்லபெருமாளவுணர்குலமடங்கப்
பொடியாக்கியபெருமாடிருராமம்புகல்பவரோ.

இ - ள். வெற்றிவேல் பெருமாள் - வெற்றிவேலையுடைய பெருமாள், அடியார்க்கு நல்லபெருமாள் - அடியவர்க்கு நல்லபெருமாள், அவுணர் குலம் அடங்க - அரக்கர்கூட்டமுழுதும், பொடிஆக்கியபெருமாள் - பொடிபடுத்தியபெருமாள், (அவரது) திருநாமம்புகல்பவர் - திருநாமத்தை யுச்சரிப்பவர், முடியா - (மெய்ஞ்ஞானியர்க் கன்றி மற்றையர்க்குக் கடக்க) முடியாத, பிறவிக்கடல் புகார் - ஜன்மசாகரத்தில் இனிப் பிரவேசியார், முழுதும் கெடுக்கும் - எல்லாச்சகங்களையும் அழிக்கின்ற, மிடியால் - வறுமையால், படியில் - பூமியில், விதனப்படார் - கிலேசப்படமாட்டார்.

பெருமாள் பெருமாள் என்பதின் திரிபு, பொருள் பெருமையுடையான் என்பது. தன்னடியவர்க்கு அவர் வேண்டியவற்றையெல்லாம் வளையாது அருள்செய்தலால் அடியார்க்கு நல்லபெருமாள் என்றும், வெற்றிவேலையுடையதே தம்மையடைந்தவர்க்கு எல்லாக்காரியங்களையும் முற்றுவித்தருள்பவராதலால் வெற்றிவேற்பெருமாள் என்றும், ரூராகிய அவுணர்குலத்தலைவனை பழித்தபோதே அவன்குலமுழுதும் அழிந்ததாதலால் அவுணர்குலமடங்கப் பொடியாக்கிய பெருமாள் என்றும், பிறவிக்கடல் ஞானமாகிய மரக்கலமேறினார்க்கன்றி மற்றையர்க்குக் கடக்கமுடியாமையால் முடியாப்பிறவிக்கடல் என்றும், வறுமையானது இருமையின்பங்களையும் அழிப்பதாதலால் முழுதுங்கெடுக்கு மிடி என்றும் கூறினார். வறுமை இருமையின்பங்களையும் கெடுக்கும் என்பதை, “முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொன்னுன் முடிமெனப், பனிவருங் கண்பர மன்றிருச் சிற்றம்பலமணையாய், துனிவரு நீர்மையிதென்னென்று துநீர் தெளித்தளிப்ப, நனிவரு நாளிது வோவென்று வந்திக்கு நன்னுதலே” எனவும், “வறியாரிருமையறியான மன்னுமாநிதிக்கு, நெறியாரருஞ்சரஞ் செல்லஹுற்றார்நமர் நீண்டிருவ, ரறியாவளவுநின் றோன்றில்லைச் சிற்றம்பலமணைய, செறிவார் கருங்குழல் வெண்ணகைச்செவ்வாய்த் திருநுதலே.” எனவும் திருவாதவூரடிகள் திருக்கோவையாரினும், “இன்மையென வொருபாவிமறுமையுமிம்மையுமின்றி வரும்” எனத்தெய்வப்புவர் திருக்குறளிலும், வற்புறுத்திக் கூறியிருத்தல் காண்க. முருகக்கடவுளின் திருநாமத்தை யுச்சரிப்பவர் பிறவிமுதலியவற்றால் வருந் துன்பங்களை அதுபவியார் என்பது கருத்து.

34. பொட்டாகவெற்பைப்பொருதகந்தாதப்பிப்போனதொன்றக்
கெட்டாதஞானக்கலைருவாயிருங்காமவிடாய்ப்
பட்டாருயினைத்திருகிப்பருகிப்பசிதணிக்குங்
கட்டாரிவேல்விழியார்வலைக்கேமனங்கட்டுண்டதே.

(இ - ள்.) இருகாமவிடாய்பட்டார் - பெரியகாமவிடாய்ப் பட்டவரது, உயினை - சேவனை, திருகிப்பருகி - திருகியுண்டு, பசிதணிக்கும் - பசியைநீக்கிக்கொள்ளுகின்ற, கட்டாரி - கட்டாரியாகிய, வேல்விழியார் - வே

ற்படைப்போன்ற கண்ணையுடையவாகிய மாதொன்கிற, வலைக்கே - வலையின்கண்ணே, மனம் கட்டுண்டது-என்மனமாகிய மான் கட்டுப்பட்டது, (ஆகையால்) பொட்டி ஆக - தொண்டாக, வெற்றைப்பொருத-க்ரௌஞ்சமிரியை (வேலால்) தாக்கின, கந்தா - கந்தவேளே, தப்பிப்போனது - (எண்ணிவிட்டுத்) தப்பிப்போனதாகிய, ஒன்றற்கு எட்டாத - ஒன்றுக்கும் எட்டவொண்ணாத, ஞானக்கலைதருவாய் - ஞானமாகிய கலையை யெனக் கருள்செய்வாயாக. எ - று.

கட்டாரி - ஓராயுதம், அது இவ்விடத்து வேலுக்காயிற்று. “சோரநீட்டுரணைச் சூரணைக் கருடல் சோரிகக்கக் - கூரகட்டாரி யிட்டோரிமைப் போதினிற்கொன்றவனே” என்னும், இந்நூலின் நான்காம் பாட்டிலும் கட்டாரியென்பது வேலையுணர்த்தல்கான்க, கட்டாரிவேல் கட்டாரியாகிய வேல் என விரிதலால் இருபெயரொட்டு, கட்டாரி வேல் கட்டாரியாகிய படைமெனினுமாம். அன்றிக் கட்டாரி வேல்விழிபார் என்பதற்கு கட்டாரியையும் வேலையும் நிகர்த்த கண்ணையுடைய மாதர் எனினு மமையுள், மாதர்கண்ணை வலையாகக்கூறுதல் “காய்சினவேலன்ன பின்னியல்கண்ணின் வலைகலந்து வீசினபோது என்னுந் திருக்கோவையார் செய்யுளானு முணர்க. ஞானகலை ஞானகலைப்பொருள் எனினுமாம். ஞானகலை-பதிபசுபாசம் என்னும்புப்பொருள்களி னிலக்கணத்தையும்முத்திநெறியையு முணர்த்தும் நூல். இது அறிவு நூல் எனவும் வீட்டுநூல் எனவும் படும். கந்தவேளே, என்மனமாகிய மான் மாதர்கண்வலையிற் சிக்கி வருந்தாநின்றது அதுனை மீட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

35. பத்தித்துறையிழிந்தானந்தவாரிபடிவதினான்

புத்தித்தரங்கத்தெளிவதென்றோபொங்குவெங்குருதி

மெத்திக்குதிகொள்ளவெஞ்சூரனைவிட்ட சுட்டியிலே

குத்தித்தரங்கொண்டமராவதிகொண்டகொற்றவனே.

இ - ள். பொங்கு - பெருகுநின்ற, வெம் குருதி-வெவ்விவயுகிரம், மெத்திக் குதிகொள்ள - நிறைந்தலை யெறிய, வெம் சூரனை - கொடிய சூரனை, சுட்டியிலேகுத்தி - நெற்றியிற்குத்தி, தரங்கொண்டு - வெற்றிகொண்டு, விட்ட அமராவதிகொண்ட - (இந்திரனால்) விடப்பட்ட அமராவதியைக் கைக்கொண்ட, கொற்றவனே-அரசனே, நான் - (யானாகிய) அடியேன், பத்திதுறை இழிந்து - பத்தியாகியதுறையில் இறங்கி, ஆனந்தவாரிபடிவதில் - இன்பக்கடலில் ஸ்ரீமுகுவதனால், புத்தி தரங்கம் - என்மனமாகிய அலையடங்கி, தெளிவது - (என்னறிவு) தெளிவடைவது, என்றோ - எக்காலமோ. எ - று.

சட்டி - நுதலணி, அது ஈண்டு நெற்றிக்காயிற்று. ஆகந்தவாரியென்றார் அதிற் படிந்தோர் கணாகாணதழுந்துதலின். “ஆகந்தமாக்கடல்” என்றார் திருவாதவூரடிகளும். ஆகந்தம் இறைவனது எண் குணத்துளொன்று. சூரனைக் கொன்று சுரபுரங் கொண்ட சூரனே; நான் உன்பத்தி மேலீட்டால் ஆகந்தமாக் கடலாடப்பெறுவது என்றோ வென்பது கருத்து.

36. சுழித்தோடுமாற்றிற் பெருக்கானது செல்வங் துன்பமின்பம்
சுழித்தோடுகின்ற தெக்காலநெஞ்சே கரிக்கோட்டு முத்தைக்
கொழித்தோடுகாவிரிச் செங்கோடெனென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடுவேலென்கிலையெங்ஙனே முத்திகிட்மெதே.

பு - ன். நெஞ்சே - மனமே, செல்வம் - செல்வமானது, சுழித்து ஓடும் ஆற்றில் - சுழித்துக்கொண்டு ஓடுகின்ற நதியில், பெருக்கு ஆனது - பிரவாகத்தை நீகர்த்தது, துன்பம் இன்பம் சுழித்து - (அச்செல்வத்தில் போக்கு வரவுகளாலுண்டாகின்ற) துக்க சுகங்கனையொழித்து, ஓடுகின்றது (நாம் துறவின்கண்) வினாந்து செல்வது, எக்காலம் - எத்த நான், (அவற்றைக் கடந்தோடு மாற்றலில்லாத நீ) கரிக்கோட்டு முத்தையாணக்கோட பிறுண்டாகிய முத்துகளை, கொழித்து ஓடு - கொழித்துக் கொண்டு வினாந்து செல்லுகின்ற, காவிரி - காவேரியாற்றங்கரையிலுள்ள, செங்கோடெனென்கிலை - திருச்செங்கோட்டையுடையவனே என்று சொல்லுகின்றினை குன்றம் எட்டும் - திசைகளிலுள்ள எட்டு மலைகளையும், கிழித்து ஓடு - பிளந்துபோதற்குரிய, வேல் என்கிலை - வேலையென்று சொல்லுகின்றினை முத்திசிட்டியது - நாம் வீட்டையணுகுவது, எங்ஙன - எவ்வாறு எ - று

மிகுமறையால் சுழித்தோடும் நதியின் பெருக்கு அது இல்லாத போது இல்லையாதல்போல, செல்வம் நல்வினையுள்ள காலத்து வந்து அது இல்லாதபோது இல்லையாகுத் தன்மையதாதலால், சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கானது செல்வம், என்றும், அச்செல்வம் வாராக்கால் துன்பமும், வரின் இன்பமுமுளவாத வியற்கையாதலால், அடித்துத் “துன்பமின்பம் என்றும், அவற்றைக் கடந்து துறவின் கட்சேற லருமையாதலால், சுழித்தோடுகின்ற தெக்காலம், என்றும், அவ்வாறு செல்லுதற்கு மனவுறுதிவேண்டப்படுதலால் நெஞ்சே” என்றும், இப்படி செய்யவியலாவிடின, அம்மனவுறுதியை யருஞ்செய்வோன் திருச்செங்கோடனாதலால், அவனையாயினும் துதிப்பாய் என்றற்கு, செங்கோடெனென்கிலை, என்றும், அதனு மியையாதாயின் அவனது சம்பந்தியாய் இரண்டெழுத்தாலாகிய வேலென்றாயினு முச்சரியாய் என்றற்கு, “குன்றமெட்டுங் கிழித்தோடுவேலென்கிலை என்றும், இவற்றிலொன்றை யேனுஞ் செய்யாவழி முத்தி வீட்டுவதரிதாதலால்” “எங்ங

னேமுத்திகிட்வேதே” என்றும் கூறினார். யானைக்கொம்பில் முத்தனன் டாதல் “தந்திவராக மருப்பிப் பிழுகந்தழைகதலி, நந்து சலஞ்சலமீன்றலை கொக்கு நனினியின்னார்-கந்தரஞ் சாலிகழை கன்னலாவின் பல் கட்செவிகார்-இந் துவமெப்பு கராமுத்த மீழியிருபதுமே” “கயல் கொக்குமெப்பின் சிரசுகளுங்- கரிக்கோடேனமுடக்கோமெம், கழையுங் கரும்புங் கமுகினமுங் கதவிசாலி கடிக்கமலம் - புயனத் தாதிதருமுத்தம் - புனலிற் கணலிற் புடவியி னிற்-பொன்றும் பொகியிற்கே மொளிபோம் - பொருந்தும் விலையுண்ட வை வேண்டேம் - இயல் புற்றொன் றானழிவிலதாய் - என்றும் புதுமை தருமொளியாய்-எவர்க்கு மதிக்கவிதாதியிருந்து மிருந்தமதுரமெலாம் - மு யல்வுற்றளிக்கு ரின்கனியாய்-முத்தந்தருக முததமே, முகுந்தன் மருகாச மரபுரி-முருகாமுத்தந்தருகவே” என்பவற்றால் இனிது விளங்கும், “துக்கத்து டிடுங்கித் துறவின் கட்சேர்கலா மக்கள்” எனமேலோர் கூறலால் இவரும் துன்பமின்பம் எனத்துன்பத்தை முன்வைத்தார். துறவின் கண் வினாந்து சேற்ற் குத்துன்பம் முக்கிய காரணமாகலால் அதனை முன்வைத்தார் எனி னுமமையும் மனமே, இல்லற வாழ்க்கையின் அல்லலாக கட்டது, துறவற த்திற் செல்வாயுமல்லை, அவ்வாறு செல்லு மனவுறுதலைய நமக்கருள் செய் கிற முருகவேனையும் அவனது வேற்படையையும் திப்பாயுமல்லை, நமக்கு முத்திகிட்வே தெவ்வாறு என்பது கருத்தது.

37. கண்ணென் டசொல்லியர் மெல்லியர் காமக்கலவிக் கள்ளை மொண்ணென் டயர்கினும் வேன்மறவேன் முதுகூளித்திரள் ணெண்ணெடுமெடுமெடுமெடுமெண்ணெடுமெண்டு [னே. முண்டினெடுனக் கொட்டியாட வெஞ்சூக் கொன்றாவுத்த

இ - ள். முதுகூளித்திரள் - முதிர்ந்த பேய்க்கூட்டம், கண்ணெ ணெடுமெடுமெடுமெடுமெண்ணெடுமெண்டு முண் முண்டு என *, கொட்டி-பறைகொ ட்டி, ஆட - உத்தாமப்படி, வெம் சூர்கொன்ற ராவுத்தனே-(மயிற்பரியே றி) கொடிய சூரனைக்கொன்ற வீரனே, கண்டு உண்டசொல்லியர் - கற் கண்டின் கவையை வென்ற சொல்லையுடையவராகிய, மெல்லியர்-மாதரது, காமக்கலவிக் கள்ளை - காமப்புணர்ச்சியாகிய கள்ளை, மொண்டு உண்டு - அள்ளிக்குடித்து, அயர்கினும் - (அவ்வெறியால்) புத்திமயங்கினும், வேல் மறவேன் - உன்வேலாயுதத்தையான் மறக்க மாட்டேன். எ - று.

கண்டு-கற்கண்டு. அது இவ்விடத்து அதன் கவையையுணர்த்திற்று. ராவுத்தன் - திசைச்சொல், பொருள் குதினா வீரன் என்பது. சூரனைக் கொன்ற சூரனே, மாதரது காமக்கலவிக் கள்ளையண்டு அறிவழிந்திருக் குங் காலத்தினும், உன்திருக்கையிலுள்ள வெற்றி வேலைமறவேன் என்பது கருத்து.

38 நாளென்செயும்வீணை தாளென்செயுமெனைநாடிவந்த
கோளென்செயுங்கொடுங்கூற்றென்செயுங்குமரேசரிரு
தாளுஞ்சிலம்புஞ்சதங்கையுந்தண்டையுஞ்சண்முகமுந்
தோளுங்கடம்புமெனக்குமுன்னேவந்துதோன்றிடினே.

இ - ள். குமரேசர் - முருகேசரது, இருதாளும் - இரண்டு திருவடி
களும், * சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும், சண்முகமும் - ஆறு திருமுகங்
களும், தோளும் - பன்னிருதிருப் புயங்களும், கடம்பும் - கடப்பமலர்மாலே
யும், எனக்கு முன்னே - எனக்கெதிரில், வந்து தோன்றி டின் - வந்து
தோன்றுமாயின், நாள் என்செயும் - (எனக்கு) நட்சத்திரம் என்ன தீமை
யைச் செய்யும், வீணைதான் என் செய்யும் - தீ வினைதான் என்ன தீமையைச்
செய்யும், என்னை நாடிவந்த - என்னை வருத்தும்படி தேடிவந்த, கோள்
என்செயும் - நலங்கிரகம் என்ன தீமையைச் செய்யும், கொடுங்கூற்று என்
செய்யும் - கொடிய யமன் என்ன தீமையைச் செய்வான். எ - று.

நாள் முதலாயினவும் தமக்குத்தீங்கிழையாவகையருள்புரிவது முருக
வேளின்திருவடியாதலால், முதற்கண், “முருகேசரிருதாளும்” என்றும், அவ
ற்றைச் சேர்ந்தழகு செய்வன சிலம்புமுதலியனவாதலால், அடுத்துச் “சிலம்
புஞ் சதங்கையுந் தண்டையும்” என்றும், அடியார்ஞ்சுப் புகலிடமாகவது திரு
வடியாதலால் அதனை யறுபவித்து மேல் நோக்கினவாறே திருமுகப்பொ
லிவு கண்மனங்களைக் கவர்த்தமையால் “சண்முகமும்” என்றும், அதிற் சற்
றிழிதலும் புயங்களியங்கலால் “தோளும்” என்றும், அவற்றைச் சேர்ந்தழகு
செய்வது கடப்ப மலர்மாலையாதலால், “கடம்பும்” என்றும் கூறினார். சண்
முகமும் என்றதை யடுத்துத் தோள் என்ற மையால் பன்னிரண்டென்பது
வரு வித்துணக்கப் பட்டது. முருகக் கடவுளின் திருவடி முதலாயின என
க்கெதிரே தோன்றுமாயின் நாண் மீன்முதலியன என்னை வருத்தமாட்டா
வென்பது கருத்து.

39. உதித்தாங்குமூல்வதுஞ்சாவதுத்தீர்த்தெனையுன்னிலொன்று
விதித்தாண்டருடருங்காலமுண்டோவெற்புநட்டுருக
பதித்தாம்புவாங்கிரின்றம்பரம்பம்பரம்பட்டுமல
மதித்தான்றிருமருகாமயிலேறியமாணிக்கமே.

இ - ள். வெற்பு நட்டு - (மந்தர) மலையைமத்தாக நட்டு, உரகபதி
த்தாம்பு வாங்கின்று (அந்தமத்தை) நாகராஜனாகிய வாக்கி யென்கிற தாம்
பிலை வளைத்து நின்று, அம்பரம் - கடலானது, பம்பரம் பட்டு உழல் -
பம்பரத்தின் தன்மையைடைந்து சுழலும்படி, மதித்தான் - கடைந்தவ
னாகிய திருமாலின், திருமருகா - திருமருகனே, மயில் ஏறியமாணிக்கமே -
மயிலின் மேல் ஏறியமாணிக்கமே, உதித்து ஆங்கு உழல் வதும் - லிறந்து

அவ்விடத்துச் சஞ்சரிப்பதையும், சாவதும் - இறப்பதையும், தீர்த்துநீக்கி. என்னை - அடியேனை, உன்னில் ஒன்று ஆ - உன்னிடத்தில் ஐக்கிய மாம் படி, விதித்து - கையிடுத்து, ஆண்டு - ஆட்கொண்டு, அருந்தரும் காலம் உண்டோ - அருள் புரியும் காலமும உளதோ. எ - று.

ஆங்கு என்றது - வினாக்கோகச் சென்றுபிறக்கும் அவ்விடத்தை. செவ்வேளாதலால் மாணிக்கமே யென்றார். அமுதக் கடல் கடைந்த அச்ச தன்மருகனை, பிறப்பிறப்புக்களினின்றும் நீக்கி என்னையார் டருளுங்கால முமுண்டோ வென்பதாகருத்தது.

௧௦. சேல்பட்டழித்ததுசெந்தூராவயற்பொழிறெங்கடாபின்
மால்பட்டழித்ததுபூங்கொடியார்மனமாயிலோன்
வேல்பட்டழித்தனவேலைபுஞ்சூனாவெற்றமவன்
கால்பட்டழித்ததிங்கென்றலைமேலயன்சையெழுத்தே.

கு - ள். செந்தூர்வயல் - திருச்செந்தூரிலுள்ள கழனி, சேல்பட்டு அழித்தது - சேல்மீன்கள் தாக்குதலால் அழித்தது, பூங்கொடியார் மனம் - மாதர்மனம், பொழில் தேம் கடம்பின் - சோலைிலுள்ள மணம் பொருந்திய கடம்பமலரின், மால்பட்டு அழித்தது - விருட்டம் படுதலால் அழித்தது, வேலையும் ஞானும் வெற்பும் - கடலும் ஞானும் கொள்குமையால், மாம யிலோன் - பெரியமயில் வாகநத்தைடையோனாகிய முருகன் கடவுளின், வேல்பட்டு அழித்தன - வேலாயுதம் படுதலால் அழித்தன, இங்கு எனது லைமேல் - இவ்விடத்தில் என்சொன்னேல், அவன் கையெழுத்து - பிரம னதுகை யெழுத்தானது, அவன் கால்பட்டு அழித்தது - அவனது திருவ டிபடுதலால் அழித்தது. எ - று.

பிரமனால் படைக்கப்படுதலாகிய தொழில் ஒழித்ததென்றற்கு, என் தலைமேலயன் கையெழுத்து அழித்தது என்றார். எனவே இறந்ததலில்லை யென்றதாயிற்று. “அவன் கால் பட்டழித்ததிங் கென்றலை மேலயன் கை யெழுத்தே” என்பதற்கு உதாரணமாக, “வல்லைத் தூரந்த முலை நுனைமா தர்வனையுறியிய - பல்லைத்திறந்துமிக் கவிதாலப்படி முகுக்குந் - தொல் லைத் திருத்திகழ் போருக்குகண்பதஞ் சூஞ் சென்னிக - கில்லைப்பிர மன்று யருந்தேறு மெழுத்துக்களே” என்றார் பிறரும் வயல்பொழில் என்ப னை வயலும் பொழிலும் என்றுரைத்து அழித்தன எனப் பன்மையில்முடி ப்பினாகும்.

௧1. பாலை யனைமொழியார் தமின்பத்தைப்பற்றியென்று
மாலேகொண்டியும்வகையறியேன்மலர்த்தாடருவாய்
காலேமிகவுண்டுகாலேயிலாதகண்பணத்தின்
மேலேதுவில்கொன்னுமாலோன் மருகசெவ்வேலவனே.

கு - ன். காலே மிகவுண்டு - வாழ்வையே மிகவும் புசித்து, காலே யிலாத - கால்களையிலாத, கணபணத்தின்மேலே-உட்டமாய் படங் களையுடைய ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பின்மீது, துயில்கொள்ளும்-யோக நித்தினாசெய்திற, மாஸோன் மருக-திருமால் மருகனே, செவ்வேலவனே- செவந்த வேலாயுதத்தையுடையவனே, பாலே அனைய-பாலையே நீர்த்த, மொழிபார்த்தம் - சொல்லையுடையமாதரது, இன்பத்தைப்பற்றி - சுகத் தைப்பற்றி, என்றும் - எக்காலத்தும், மாலேகொண்டு - மயக்கத்தையே மேற்கொண்டு, உய்யும் வகை அறியேன்-பிழைக்கும் விதம் அறிந்திலேன், (ஆதலால் நான் பிழைக்கும் வண்ணம்) மலர்த்தாள் தருவாய்-தாமனாமலர் போனும் உன் திருவழியைத் தந்தருள்வாயாக. எ - று.

திருமால் மருகா, மாதர்மயக்கங்கொண்டு, உய்யும் வகையறியாதவனு யிருக்கிறேன், ஆதலால் உன் திருவழியை யருள் செய்யவேண்டும் என் பது கருத்து. பாம்புக்குக் காற்றேயுணவாதலால், “காலேமிகவுண்டு” என் றும், ‘காலிலியாதலால்’ “காலேயிலாதகணபணம்” என்றும் கூறினர். உய்யும் வகையறியாமைக்குக் காரணம் மாதரின்பமென்றாராயிற்று. பாம்புக் குக் காற்றேயுணவென்பதை, “வாயுவும் பூவின் மணமிரண்டும் புசித்திருக் கும்” என்று சித்தராருடச் செய்யுளானும்.

“சிலைமதனம்படுமாறெழுஞ்சேய்மயிலுச்சிட்டவெச்
சிலைமதனம்படுசிந்துவையிந்துவைச்செய்வதென்யான்
சிலைமதனம்படுகாட்டுவர்கேளிரஞ்செங்கழுநீர்ச்
சிலைமதனம்படுதாமனாவாவித்திரள்சங்கமே’

என்னும் கந்தரந்தாதிச் செய்யுளில், “சேய்மயிலுச்சிட்ட வெச்சில்” என் பதனாலும் உணர்க.

42. நிணங்காட்டுங்கொட்டிலவிட்டொருவிடெய்திநிற்கிற்குங்
குணங்காட்டியாண்டகுருதேசிகனங்குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டிமல்குறகுருங்குமரன்பதாம்புயத்தை
வணங்காத்தலைவந்திதெங்கேயெனக்கிங்ஙனவாய்த்ததுவே.

கு - ன். நிணம் காட்டும் கொட்டிலவிட்டு - நிணத்தையே மிகுதி யாகக் காட்டுகிற சாலையாகிய சரீரத்தைவிட்டு, ஒரு வீடு எய்திக்க-தூய் பற்ற வீட்டையான் அடைந்து நிலத்திருக்க, நிற்கும் குணம் காட்டி - நிற் றற்குரிய தன் அருட்குணத்தைக்காட்டி, ஆண்ட-என்னையாட்கொண்ட, குருதேசிகள் - குருந்தான், அம்முறச்சிறுமான் - அழகிய குறச்சிறு பெண் னாகிய, பணம் காட்டும் அங்குறகு - பாம்பின் படக்கின் தன்மை யைக்காட்டுகின்ற அங்குறையுடைய விஷயங்களைக்காட்டு, உரு கும் உருகுதிறம், குமரன் - முருகன், (அவனது) பத அடியுத்தை -

திருவடித்தாமனையை, வணங்காதலை இது எங்கே வந்து-பணியாததிரசா
டிய இது என்படிவந்து, எனக்கு இங்ஙனவாய்த்தது-எனக்கு இவ்விடத்தில்
அமைந்தது. எ - று.

குருதேசிகள் இருபெயரொட்டெனினுமமையும். மான் உவமையாகு
பெயர். பிறவித்தொடக்கொழிந்து பேரின்ப வீடடையும்படி யான் நிற்க
வேண்டிய தன் திருவருள் நிலையெனக் கருளிய குமரவேளின் திருவ
டித்தாமரை மலரைச் சூடாத தலையெனக்கேள் வாய்த்த தென்பது
கருத்து.

43. கவியாற்கடலடைத்தோன் மருகோணைக்கணபணக்கட்
செவியாற்பணியணிகோமான் மகனைத் திறலரக்கர் [பாற்
புவியார்ப்பெழத்தொட்டபோர்வேன் முருகனைப் போற்றியன்
குவியாக்கரங்கள்வந்தெங்கேயெனக்கிங்ஙன் கூடியவே.

இ - ள். கவியால் - வாரங்களைக்கொண்டு, கடல் அடைத்தோன்
மருகோணை-சமுத்திரத்தை அணைக்கட்டித்தடுத்தோனாகிய திருமாலின் மரு
கனை, கணபணம் - கூட்டமாய் படங்கனையுடைய, கட்செவியால் - பாம்
பைக்கொண்டு, பணி அணி - ஆபரணமாகப் பூண்ட, கோமான் மகனை -
சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனை, திறல் அரக்கர் புவி - வலியையுடைய
அரக்கர்வாழ்கின்ற உலகங்களெல்லாம், ஆர்ப்பு ஏழ்-கதறும்படி, தொட்ட-
பிரயோகித்த, போர்வேல்-போர்த்தொழிலில்வல்ல வேற்படையையுடைய,
முருகனை - குமரக்கடவுளை, அன்பால் போற்றி - அன்போடுவணங்கி,
குவியாக் கரங்கள்-கூட்பாதகைகள், எனக்கு எங்கேவந்து - எனக்கு எப்
படிவந்து, இங்ஙன் கூடிய - இவ்விடத்துப் பொருந்தின. எ-று.

கடலடைத்தது-இராவணவதத்தின் பொருட்டு இலங்கைக்குச்சென்ற
காலத்தில். பாம்பு உருவப் புலனுக்குரிய பொறியாகிய கண்ணையே ஓசை
ப்புலனுக்குரிய பொறியாகிய செவியாகவுங் கொண்டிருப்பதாகையால்
கட்செவியெனப் பட்டது. கணபணக் கட்செவியாற் பணியணி கோமான்
என்பதை, "திங்கன காதின கரனந்த நடனம்"

"காம்பிணையாற்கனிமாமயிலாற்கதிர்மாமணியால்
வாம்பிணையால்வல்லியொல்குதலான்மன்னுமம்பலவன்
பாம்பிணையாக்குழைகொண்டோன்கயிலப்பயிவுபுனமுர்
தேம்பிணைவார்குழலுன்னத்தோன் றுமென்சிறந்தனைக்கே"

கடம்பலங்கைத்தலத்தன்பொன்பூடுருகக்குனிக்கும
பாம்பலங்காரப்பரன் நிலையம்பலம்பாடலரிற்
றேம்பலஞ்சிற்றிடையிங்கிவடங்கனிவாய்கமழு
மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணும்மகன்பிணையே¹

என்றற் றொடக்கத்தன வற்றற் காண்க.

முருகக்கடவுளை அஞ்சலியாத கைகள் எனக்கேனுண்டாயின வென்
பது கருத்து.

44. தோலாற்சுவர்வைத்துராலாறுகாலிற்சுமத்தியிரு
காலாலெழுப்பிவளைமுதுகோட்டிக்கைநாற்றரம்
பாலார்க்கையிட்டுத்தசைகொண்டமேய்த்தவாகம்பிரிந்தால்
வேலாற்கிரிதொளைத்தோனிருதாளன்றிவேறில்லையே.

இ - ள். (மனமே) தோலால் சுவர்வைத்து - தோலினால் சுவரொழு
ப்பி, நாலாறு காலில் சுமத்தி - பத்துக் கால்களினூற்றங்குவித்து. இருகா
லால் எழுப்பி - இரண்டுகால் களால் எழுப்பண்ணி, வளைமுதுகு ஓட்டி -
வளைந்த முதுகெலும்பாகிய முகட்டைவேய்ந்த, கைநாற்றி - இருகையா
கிய கொடுங்கைகளைத் தொங்க அமைத்து, நரம்பால் ஆர்க்கை இட்டு-நரம்
புகளால் கட்டி, தசைகொண்டு மேய்ந்த - மாமிசத்தால் வேய்ந்த, அகம்
பிரிந்தால் (உடம் பாகிய) வீட்டை விட்டு யாம் நீங்கினால், (நமக்கு உறை
விடமாவது) வேலால் - வேலாயுதத்தால், கிரிதொளைத்தோன் - க்ொளஞ்ச
மலையைத் தொளைத்தவனாகிய ஒருகவேளின், இருதான் அன்றி-இரண்டு
திருவடியல்லது, வேறு இல்லை - வேறொருதுணையில்லை. ௭ - று.

பத்துக்கால்கள் என்றது தசவாயுக்களை. அவையாவன பிராணன்,
அபாநன், சமாநன், உதாநன், வியாநன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவ
தத்தன், தனஞ்செயன் என்பன. இவற்றுள், இதயத்தியங்குவது பிரா
ணன், உச்சர்க் கத்தலத்திடை நிற்பது அபாநன், கந்தரசக்குழியிற் சந்தி
டை நிற்பது சமாநன், நாயியில் நிற்பது உதாநன், சரீரமுழுதும் வியாபித்
திருப்பது வியாநன், நீட்டலு முடக்கலும் சொல்லலும் செய்வது நாகன்,
உரோமம் புளகித்திமைப்பது கூர்மன், முகத்திடை நின்று தும்மலுஞ் சின
மும் வெம்மையும் விளைப்பது கிருகரன், ஓட்டமு மிளைப்பும் வியர்த்தலும்
விளைப்பது தேவதத்தன், உயிர் நீங்கினும் நீங்காது உடம்பை வீக்கித்
தலைகிழித்த கல்வது தனஞ்செயன். இவற்றின் விரிவெல்லாம் யோக நூல்க
ளிற்காண்க. மனமே, இந்தச்சரீரத்தை விட்டு நீங்குங்காலத்தில், முருகவே
ளின் திருவடியினை யன்றி நமக்கு வேறுதுணையில்லை யென்பது கருத்து.

45. ஒருபூதருமறியாத்சனிவீட்டிலுறையுணர்வற்
றிருபூதவீட்டிலிராமலென்றானிருகோட்டொருகைப்
பொருபூதரமுரித்தேகாசமிட்டபுராத்தகற்குக்
குருபூதவேலவளிட்டோரூரகுலாத்தகனே.

இ - ள். இருகோடி - இரண்டு கொம்புகளையும், ஒருகை - ஒருது, இக்கையைமுட்டைய, பொரு-பொர் செய்தி, பூதரம்-மலையை, உரித்து - உரித்து, வகாசம் இட்ட - உத்தரீயமாகப் போர்த்த, புராந்தகற்கு - திரிபுர னாகனாக்கு, குரு - தேசிகனும், பூதம் வேலவன்-பரிசுத்தமாகிய வேலாயு தந்தையுடையவனும், கீட்டேம் - கீஷ்டரேத்தையுடைய, குரகுலம் அந்த கன் - குரனது வமிசத்துக்கு யமனும் ஆகிய முருகவேள், பூதவீட்டில் இராமல் - பூதவீடாகிய சரீரத்திலிராமல், ஒரு பூதரும் அறியா - ஒரு பூததேசிகனும் உணராத, தனி வீட்டில்-ஒப்பற்ற வீட்டில், உணர் உணர்வு அற்று - சொல்லும் உணர்ச்சியும் ஒழிந்து, இரு என்றான்-இருப்பாயென்று சொல்லியருளினான். எ - று.

ஒரு பூதரும் என்பதற்கு ஒப்பற்ற பரிசுத்தான்மாக்களும் என்றுரைத் தலுமாம். தனிவீடு - மோஷும். பஞ்சபூதாத் மகமாதலால் சரீரம் பூதவீடு எனப்பட்டது. பூதரம் - மலை, அது இருகோட்டொருகைப் பொரு என் னுமடையடுத்து நின்றமையானும், உரித்து எனமே லொருவிலைவரலானும் இவ்விடத்து யாணையையுணர்த்திற்று. சிவகுருவாதலால் புராந்த கற்குக் குரு, என்றார். இது உபசாரம். குமரவேள், இந்தப் பூதவீட்டை விட்டு அந்தப் பூதவீட்டையடை யென்றான் என்பது கருத்து.

46. நீயான ஞானவினோதந்தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்தனே செந்திலாய்சித்ரமாதரற்குந்
றோயாவுருகிப்பருகிப்பெருகித்துவளுமிந்த
மாயாவினோதமனோதுக்கமானதுமாய்வதற்கே.

இ - ள். சேய் ஆன - குழந்தையாகிய, வேல்கந்தனே - வேல் முரு கனே, செந்திலாய் - இருச்செந்திலையுடையானே, சித்ரம் - அகிசயித்தற் குரிய, மாதர் - மாதரது, அல்குல்-நிதம்பத்தடத்தில், தோயா - படிந்து, உருகி - மனமுருகி, பருகி - அவரது ககத்தை அதுபவித்து, பெருகித் துள்ளும் - மிகுந்து சோர்கின்ற, இந்தமாயாவினோதம் - இந்தமாயாவின்கீரத் தாலுண்டாகி, மனோதுக்கமானது - மனத்துன்பமானது, மாய்வதற்கு - கெடும் பொருட்டு, நீயான - நீயாகிய, ஞானவினோதம் தன்னை - ஞானலீ லையை, என்று - எக்காலத்தில், நீ அருள்வாய் - நீ எனக்குக் கிருபை செய் வாய், என - று.

நீயாதல்-யான் என்னுந் தற்போத மொழிந்து சிவத்து னொடுங்கல். பகரணங்கள் கெட்டுச் சிவகரணங்கள் தோன்றல் எனினுமாம். குழந்தை வேலன் என்றற்குச் சேயான வேற்கந்தனே என்றும், தன்னுருவமாகிய ஞானலீலையைத் தன்னடியார்க் கருள் செய்வோனாதலால் “நீயான ஞான

வினோதத்தினை யென்று நீயிருள்வாய்” என்றும் கூறினார். மாயாவினோதத்தைத் தெரிப்பது ஞானவினோத மாதனால், மாயாவினோதமனோதக்கமானது மாய்வதற்கு நீயான ஞானவினோதத் திையென்று நீயிருள்வாய் என்றார். முருகா, மாதர்மயங்கிலாழ்ந்து வருந்தவது ஒழியுமாறு, உன் ஞானலீலாருபத்தை எனக்கு என்று காட்டியருள்வை யென்பது கருத்து.

47. பத்தித்திருமுகமாறுடன்பன்னிருதோள்களுமாய்த்
தித்தித்திருக்குமமுதுகண்டேன்செயன்மாண்டடங்கப்
புத்திக்கமலத்துருகிப்பெருகிப்புவனமெற்றித்
தத்திக்ககாட்புரளும்பரமானந்தசாகரத்தே.

இ - ன். செயல் மாண்டு அடங்க - செய்கையற்றொடுங்க, த்தி கமலத்து உருகி - (அப்பொழுது) இதயதாமரையினின்றும் உருகி, பெருகி - பெருக்கெடுத்து, புவனம் ஏற்றி - உலகங்களாகிய மணிகளை யெறிந்து, தத்தி - தாவி, ககாட்புரளும் - ககாகடந்தோடுகின்ற, பரமம் - ஆனந்தம், சாகரத்து - மேலாகிய இன்பக்கடலின்கண், பத்தித்திருமுகம் - ஆறுடன் - வரிசையாகிய ஆறுதிருமுகங்களோடும், பன்னிருதோள்களும் - ஆய் - பன்னிரண்டு புயங்களை யுடையதுமாகி, தித்தித்து இருக்கும் - (தன்னைக் கண்ட வருடைய வுள்ளத்தின்கண்) இனித்திருக்கின்ற, அமுது கண்டேன் - ஒரு அமிர்தத்தை யானபார்த்தேன். எ - று.

தேவர்கள் அமுதசாகரத்தில் சாவாமைக்கேதுவாகிய அமிர்தத்தைக் கண்டாற்போல, யானும் பரமானந்தசாகரத்தில் பன்னிருதோளன்னும் சாதல் பிறப்பொழிதற் கேதுவாகிய அமிர்தத்தைக் கண்டேன் என்பது கருத்து. செயல்மாண்டடங்கல் - சும்மாவிருத்தல், அமுது - சாவாமையைத் தருமருந்து.

48. புத்தியைவாங்குகிற்பாதாம்புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியைவாங்குகிறிகின்றிலேன்முதுகூர்நெடுங்குச்
சத்தியைவாங்கத்தரமோருவதெவ்விடெடக்
குத்தியகாங்கெயனேவினையேற்கென்றித்தனையே.

இ - ன். குவடு - க்ளொஞ்சமலையானது, தவிடுபட - பொடியமெய்யடி; குத்திய காங்கெயனே - (அதனைவேலாயுதத்தால்) குத்தினகங்காபுத்தரனே, புத்தியைவாங்கி - புலன்வழியே செல்லுகின்ற என்மனத்தை விரித்துத்தடுத்து, நிற்பாத அம்புயத்தில் புகட்டி, உன்பாத தாம்பாயிற் பதித்து, அன்பு - ஆய் - அன்புகொண்டு, முத்தியைவாங்க - மோகித்ததைக் கவர்த்து

கொன்ன, அந்நின்றிலேன் - உணர்ந்திலேன், முது சூர்நடுங்க - பழைய சூர்நுணவன் நடுங்கும்படி, சத்தியைவாங்க-அவ் வேலையெடுக்க, தரமோ- (அவன்) தரத்தனோ, வினையேற்கு - வினையினோனுக்கு, என்னுறித்தனை யாது செய்யக் கருதினே. எ - று.

தரத்தன் - பக்குவன். உன் ஞானசத்தியை அபக்குவியாகிய அவன் மீதெடுக்கத்தகாதென்றபடி சூரன் தூற்றெட்டுடிக் கிருந்தானாதலால் முது சூர் என்றார். உன் திருவடிக்குப் பதச்செய்ய வறிக்கிலேன், அடியேனுக்கு என் செய்ய நீனைத்திருக்கிரும், சூரனது வினையைப் பொடிசெய்தது போல என்வினையையும் பொடிசெய்தருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

49. சூரிந்கிரியிற்கதிர்வேலெறித்தவன் ஞாண்டர் குழாந்
சாரிந்கதியன் தீவோநிலகாண்டாணுதொவடி போய்த்
தேரிற்கரியிற்பரியிற்றிரிபவாசெவமெல்லாம்
நீரின்பொறியென்றறியாநபாவிநெடுநெஞ்சமே.

கு - ன். தண்டு தாவடிபோய் - சேனையுடன் போர்க்குச்சென்று, தேரில் - இரத்தத்தின் மேலேறிம, கரியில் - யானையின் மேலேறியும், பரியில் - குகையின்மேலேறியும், திரிபவர் - திரிவோராகிய அரசருடைய, செல்லம் எல்லாம் - ஐகவரிய மெல்லாம், நீரில் பொறியென்று - நீர்மேலெழுத்தாமென்று, அறியாத - உணராத, பாவிநெடுநெஞ்சமே - பாவியாகிய பெரிபமனமே, சூரில் - சூரன்மீதும், கிரியில் - க்ளாஞ்சுகிரியின்மீதும், கதிர்வேல் எறித்தவன் - ஒளியை டைய வேலையுத்தைப் பிரயோகித்த வனாகிய முருகக்கடவுளது, தொண்டர் குழாம் - அடியார் கூட்டத்தை, சாரின்-அடைந்தனையாயின், கதி அன்றி - நமக்குக்கிடைப்பது முத்தியே யல்லது, வேறு இல்லை - வேறோர் பொருளும்ன்று. எ - று.

தொண்டர் குழாத்தை எழுவாயாக்கி, சார் இல் எனப்பிரித்து, அடையுமிடம் என்றுணாப்பினுமாம். ரதகஜதுரகங்களோடு திரிபவருடைய செல்வமெல்லாம் நீரிலெழுத்தென்றுணராதமனமே, முருகவேளின் தொண்டர் கூட்டத்தை அடைவையாயின் நமக்குக்கிடைப்பது மோகூழமேயன்றி வேறுபொருளன்றென்பது கருத்து.

50. படிக்குத்திருப்புக்கழ்போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினர்
பிடிக்கும்பொழுதுவந்தஞ்சலென்பாய்பெரும்பாம்பிலின்று
ஷடிக்கும்பிரான் பருகாகொடுஞ்சூரனெங்குவெற்பை
யிடிக்குங்கலாபத்தனிமயிலேறுமிராவுத்தனே.

இ - ள். பெருந் பார்ப்பீர் நின்று - பெரிப (காளிங்கன் என்னும்) பார்ப்பின்மேல் கின்று, நடிக்கும் பிரான்மருகா - நடித்த உபகாரலேனாகிய திருமாலுக்கு மருக்கனை, கொடு குரன்நடுங்க - கொடிய குரனானவன் நடுங்கும்படி, வெற்றை இடிக்கும் - ஸ்கொஞ்சமலையைப் பொடிபடுத்தின, கலாபம் - தோகையையுடைய, தனி - ஒப்பற்ற, மயில் ஏறும் - மயிற்பரி மேலேறுகின்ற, இராவுத்தனே - குதிரைவீரனே, படிக்கும் - அறிஞர் படநம் பண்ணுதற்குரிய, திருப்புகழ் - உன் திருப்புகழை, போற்றுவன் - நானும் புகழ்வேன் (ஆதலால்), கூற்றுவன் - இயமனானவன், பாசத்தினால் - தன் கைப்பாசக்கயிற்றினால், பிடிக்கும் பொழுது - என்னைக்கட்டிப் பிடிக்குங் காலத்தில் - வந்து - (எனக்கெதிரில்) எழுத்தருளி, அஞ்சல் என்பாய் - அஞ்சாதேயென்றருளக் கடவாய். எ - று.

குரன் நடுங்க ஏறியமயில் - இத்திரனாகிய மயில், இராவுத்தன் என்ற தற்கேற்ப மயிலைப்பரியென்றனம். முருகவேளே, இயான், தன் பாசத்தினால் பிணிக்கும்போது உன் திருப்புகழைப் படித்துப் போற்றுவேன், அக் காலத்தில் நீ வந்து அஞ்சலென்றருள் செய்யவேண்டு மென்பது கருத்து.

51. மலைபாறுகூற்றெழுவைல்வாங்கினுனை வணங்கியன்பி
னிலையானமாதவஞ்செய்யுமினோதும்மைநேடிவருந்
தொலையாவழிக்குப் பொதிசோறுமுற்றதுணையுங்கண்ம
ரிலையாயினும்வெந்ததேதாயினுட்பகிர்ந்தேற்றவர்க்கே.

இ - ள். (உலகத்தாரோ) ஏற்றவர்க்கு - (உட்பிட்டத்துவந்து) யாசித்த வர்க்கு, இலை ஆயினும் - இலைக்கரியையாயினும், வெந்தது ஏதாயினும் - வெந்ததாகிய வெறெந்தப் பொருளையாயினும், பகிர்ந்த - பகுத்திட்டு (உண்டு), மலைஆறுகூறு எழுவேல் வாங்கினுனை அன்பின்வணங்கி - கொஞ்சமலையை ஆறுபங்காயெழும்படி வேலெடுத்தவனாகிய குமாரக்கடவுளை அன்போடு பணிந்து, நிலை ஆனமாதவம் செய்யுமின் - நிலையாகிய பெருந்தவத்தைச் செய்யுங்கள், (அப்படிசெய்வீராயின், அது) தும்மை நேடிவரும் - (யமன்) உம்மைத்தேடிவருகின்ற - தொலை யாவழிக்கு - தொலையாதநெறிக்கு, பொதிசோறும் - கட்டமுதும், உற்றதுணையும் - உற்றதுணையுமாகும். எ - று.

தொலையாவழிக்குப் பொதிசோறும் உற்றதுணையும் தும்மை நேடிவரும் என அர்வயித்து, அத்தவம் தொலைபாத தென்திசைப் பிரயாணத்துக்குக் கட்டமுதும் உற்றதுணையுமாகி உம்மைத்தேடிவரும் என வுரைப்பினுமாம். வேலினது ஆறுமுகத்தானங் கூறுபட்டமை தோன்ற, "ஆறுகூற்றெழ" என்றார். வேல்விடுத்தானை யென்னுது வேல்வாங்கினுனை யென்றது அவ்வேலினது பேராற்றலை யுணர்த்தற்கு "கறங்குகிளைக் கருங் கட

அந்நாரவுண்ப்பெருங்கடலுங் கலங்கக்கார்வந், தறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்
சூரூரப்பொருப்பும ினப்ப மறைபுணர்ந்தோரார்த்தம், அறங்குலவு மசத்
தழலுமவுணம்டவார்வயிற்றினழலு மூள, மறங்குலவு வேவெடுத்த குமர
வேள் சேவடிகள் வணக்கஞ்செய்யாம்” என்றார்பிறரும். உலகத்தாரே,
முருகக்கடவுளாவணங்குத் தவஞ்செய்யுங்கள்,செய்வீர்களாயின்,அத்தவமே
உமது கடைவழிக்குக் கட்டமுதும் உற்றதுணையுமாகும் என்பது கருத்து.

32. கிகராத்ரிகூறிட்டவேலுஞ்செஞ்சேவலுஞ்செத்தமிழாற்
பகரார்வமீபணிபாசசங் க்ராம பணுமகுட
நிகராட்சமபட்சபட்சிதூரங்க்ருபகுமரா
குகராட்சபட்சவிட்சோபதீரகுண துங்கனே.

இ - ள். பணிபாசசங்க்ராம - தாழ்த்த பாசப்போனாயுள் - யவனே,
பணுமகுடநிகரம் - படத்தைக்கொண்ட முடிக் கூட்டத்தைபுடைய, அட்ச
மம்பட்ச - பாம்பைப் புசிப்பாகவுடைய, பட்சிதூரங்க - பறவையா
கிய மயிலைவாகநமாகவுடையவனே, ந்ருபகுமரா - ராஜகுமாரனே, குக -
குகனே, ராட்சசபட்ச - அசுரநாசுகனே, விட்சோப-கலக்கமில்லாதவனே,
நீர - நைரியசாலியே, குண துங்கனே - பரிசுத்தகுணத்தையுடையவனே,
கிகர அத்ரி - கிகரங்கனையுடைய கிளொஞ்சமலையை, கூறு இட்ட-பாகிதத,
வேலு - உன்வேலாயுதத்தையும், செம் சேவலு - செம்மையாகிய கோழிக்
கொடியையும், செத்தமிழால் பகர் ஆர்வம்-செத்தமிழ்ப்பாக்களாற் புதழ்தற்
சூரிய விருப்பத்தை, ஈ - கொடுத்தருளல் வேண்டும். எ - று.

அட்சமம்-அழக்காறு. இது அழக்காற்றையுடைய பாம்புக்காயிற்று.
பாம்புகளுடைய தாயாகிய கத்துருவிடத்துள்ள அழக்காற்றைப் பாம்பு
புகளுக்கு மேற்றியுணாத் தார்போலும். அவள் அழக்காற்றையுடைய வள்
என்பதை அவளது சரித்திரம் நன்கு விளக்கும். மயிலுக்குப் பாம்புஇனையா
தலால், “பணுமகுட நிகராட்சமபட்சபட்சி” என்றார். சிவபெருமானுக்கு,
மேலானவர் ஒருவருமில்லை யாதலால், அவரை ந்ருபர் என்றார். அன்றி
ந்ருப, குமரா, என இரண்டாகப்பிரித்து இறைவனே, குமரனே, என்று
ஊர்ப்பிது ம்மையும். குகன-என்பதற்கு சிவகுருவானவன் என்பது பொ
ருள்.

33. வேடிச்சிகொங்கைவிரும்புங்குமரனைமெய்யன்பிறை
பாடிக்ககித்துள்ளபோதேகொடாதவார்பாதகத்தாற்
தேடிப்புதைத்துத்திருட்டிற்கொடுத்துத்திகைத்தினைத்து
வாடிக்கிலேசித்துவாழ்களைவீணுக்குமாய்ப்பவலோ.

கு - ள். வேடிச்சி கொங்கைவிரும்பும் - குறத்தியாகிய வள்ளிநாய கியின் தனங்களை யிச்சித்த, குமரனை - முருகனை, மெய்யன்பினுல்பாடி - உண்மையாகிய அன்பினுல்பாடி, கசிந்து - மனங்கலாந்து, உள்ளபோதே - சையிற் பொருளுள்ளகாலத்திலேயே, கொடாதவர் (சற்பாத்திரத்தில்) தானஞ்செய்யாதவர், பாதகத்தால்தேடி-பாவவழியால் பொருளைச் சம்பாதித்து, புதைத்து - மண்ணிற்புதைத்து, திருட்டில்கொடுத்து - கள்வருடைய திருட்டிலிழந்து, திகைத்து இளைத்து - மனம் பிரமித்து உடம்புமெலிந்து - (அதனால்) வாடிக்கிலேசித்து - வாடித்துக்கித்து, வாழ்நாளை (இவ்வாறு) தமது ஆயுள்நாளை, வீணுக்கு மாய்ப்பவனோ - வீணில் அழிப்பவனோ யாவர்.

கடவுளை நினைத்துச் செய்யாத தானம் பயன்படாததலால் “குமரனை மெய்யன்பினுல்பாடி கொடாதவர் என்றும், செல்வம் ஓரிடத்து நிலையா மையையே யியற்கையாக வுடையதாதலால், உள்ளபோதே கொடாதவர் என்றும், பாவவழியால் தேடினபொருள் தானமுதலியவைகளுக்கு உபயோகமாகாமல் தானும் அனுபவியாமல் மண்ணிற்புதைத்துவைத்தற்கே டுரியதாகுமாதலால், “பாதகத்தால் தேடிப்புதைத்து” என்றும், “புதைத்தபொருள் திருடர் முதலானார்க்கே டுரியதாகுமாதலால், “திருட்டில் கொடுத்து என்றும், இழந்தவன் இனி யென் செய்வோமெனத் திகைத்தவியற்கையாதலால், “திகைத்து” என்றும், திகைத்தலும் உடம்பினைக்குமாதலால், “இளைத்து” “என்றும்” பொருளையீட்டலும் அறுபவியாது இழத்தலும் அதனால் துக்கமடைந்து மெலிதலுமாகிய இவைகளாலே தமது ஆயுளைக் கழித்து இறைவனது திருவருளுக்குரிய காரியமொன்றுஞ் செய்கிலிராதலால், “வாழ்நாளை வீணுக்குமாப்பவனோ” என்றங் கூறினார். “கைத்துண்டாம்போழ்தே கரவாதறஞ்செய்ய்மின்” என்றும், “உடாஅது முண்ணுதர்-தம்முடம்பு செற்றும், கெடாஅத நல்லறமுஞ்செய்யார்-கொடாஅது, வைத்தீட்டினுரிழப்பர் வன்றோய்மலைநாட, ஆய்த்தீட்டுத் தேனீக்கரி.” என்றும், பிறரு மிவ்வாறு கூறுதல்காண்க. கொடாதவர் என்றதற்கேற்பப் பொருளும், பாதகத்தால் தேடியிழத்தல் முதலியன மேலேவருதலாலும் தானம் என்பதற்கு சற்பாத்திரமும் வருவித்துணைக்கப்பட்டன. தமதுபொருளைப் பகவதர்ப்பணம்பண்ணி, சற்பாத்திரத்தில் தானம்பண்ணாதவர் அதனை திருடர்முதலியோரா விழந்து வருந்தித்தம் வாணனை வீணளாய்க் கழித்திறப்பொன்பது கருத்து.

54. சாகைக்குமீண்டுபிறக்கைக்குமன்றித்தளர்த்தவர்க்கொன்றிகைக்கெனைவிதித்தாயிலையேபிலங்காபுரிக்குப் போகைக்குரீவழிகாட்டென்றுபோய்க்கூடநீக்கொணுந்தவாகைச்சிலைவளைத்தோன்மருகாமயில்வாகனனே.

இ - ள். இலங்காபுரிக்குப் போகைக்கு - இலங்கைப்பட்டணத்துக்குப் போவதற்கு, நீவழிகாட்டு என்றுபோய் - நீவழிகாட்டக் கடவையென்று சமூத்ராஜனிடம் சென்று, அவன் கடல்-அவனது இடமாகிய கடலானது, தீகொளுந்த - நெருப்புப்பற்றியெரியும்படி, வாளை சிலைவாளைத் தோன் - வெற்றியையுடைய கோதண்டத்தை வளைத்தவளுகிய திருமாலுக்கு, மருகா-மருகனே, மயில்வாகனனே-மயில்வாகனத்தையுடையவனே, சாலைக்கும் மீண்டு பிறக்கைக்கும் அன்றி - இறத்தற்கும் திருமிப்பிறத்தற்குமே என்னைப்படைத்தனையன்றி, தளர்ந்தவர்க்கு - வறுமையால் தளர்வடைந்தோர்க்கு, ஒன்று ஈகைக்கு - ஒருபொருளைக் கொடுத்தற்கு, என்னை விதித்தாயில்லையே - என்னைச்சொருஷ்டித்தாயில்லையே (இதென்ன அநீதி).

மயில்வாகனக்கடவுளே; பிறக்கவும் இறக்கவும் என்னைப்படைத்தனையன்றி வறுமையால் தளர்ந்துவந்தவர்க்குக்கையிலுள்ள தோர்பொருளைக் கொடுக்க என்னைப்படைத்தாயில்லையே யென்பது கருத்து.

55. ஆங்காரமடங்காரொடுங்கார்பரமானந்தத்தே
தேங்காநினைப்புமறப்புமரூர்தினைப்போதளவு
மோங்காரத்துள்ளொளிக்குள்ளேமுருகனுருவங்கண்டு
தூங்கார்தொழும்புசெய்யாரொன்செய்வார்யமதூதருக்கே.

இ - ள். ஆங்காரமும் அடங்கார் - அகங்காரமுதலிய நான்கும் அடங்கப்பெறாதவரும், பரமானந்தத்தே ஒடுங்கார் - மேலாகிய இன்பத்தின் கண்ணே யொடுங்காதவரும், தேங்கு ஆநினைப்பும் மறப்பும் அரூர் - நிறை தலைப்பொருந்திய நினைப்பையும் மறப்பையும் ஒழியாதவரும், தினைப்போது அளவும் - நினைப்பொழுதினளவாயினும், ஒங்காரத்து உள்ஒளிக்குள்ளே - பிரணவத்தினது உள்ளொளியின்கண், முருகன் உருவம்கண்டு-முருகக்கடவுளின் உருவத்தைத் தெரிசித்து, தூங்கார் - (அவ்விடத்தே) உறங்காதவரும், தொழும்புசெய்யார் - தொண்டுசெய்யாதவரும் ஆகிய இவர், யமதூதருக்கு - இயமனது தூதர்செய்யும் துன்பத்துக்கு, என்செய்வார்-யாது பரிசாரம் செய்துகொள்வார். எ - று.

அந்தக்கரணசதுஷ்டயத்தில் ஒன்றாகிய ஆங்காரமும் என்ற உம்மையால் மனம் புத்தி சித்தங்களாகிய மற்றைமூக்கரணங்களும் வருவிக்கப்பட்டன. தினை காலத்தின் சிற்றளவைக்குறித்து நின்றது. கரணசேஷ்டையொடுங்கி முருகக்கடவுளை நினைப்பு மறப்புக்களற்ற இடத்திற்கண்டு வணங்கி அவருக்குத் தொண்டுசெய்யாதவர், யமதூதர்செய்யும் துன்பத்துக்குப் பரிசாரமாகயாதுசெய்யக் கடவர் என்பது கருத்து.

56. கிழியும்படியடற்குன்றெறித்தோன்கவிக்கேட்டுருகி
யிழியுங்கவிகற்றிடாதிருப்பீரொரிவாய்நரகக்
குழியுந்துயரும்விடாய்ப்படக் கூற்றுவனூர்க்குச்செல்லும்
வழியுந்துயரும்பகரீர்பகரீர்மறத்தவர்க்கே.

இ - ள். கிழியும்படி - பிளவுபடும்படி, அடல்குன்று எறித்தோன் -
வலிமையுள்ள க்ரௌஞ்ச்சிரியை வேலாலெறித்தவனாகிய முருகக்கடவு
ளின் விஷயமாகிய, கவி - பாடல்களை, கேட்டு உருகி - கேட்டு மனமுருகி,
இழியுங்கவிகற்றிடாது இருப்பீர்-இழிந்த வேறு விஷயமாகிய பாடல்களைக்
கல்லாதிருக்கக்கடவீர், எரிவாய் நரகக்குழியும் தூயரும் - எரிவாயாகிய
நரகக்குழியையும் அதில்துன்பங்களையும், விடாய்ப்பட - விடாய்க்கும்
படி, கூற்றுவன் ஊர்க்குச்செல்லும் - யமபுரத்துக்குப்போகின்ற, வழியும்
தூயரும் - வழியையும் அதிந்துன்பங்களையும், மறத்தவர்க்கு - (அறிஞர்
சொன்னதைக்கேட்டு)மறத்தவர்களுக்கு, பகரீர்பகரீர்-சொல்லீர் சொல்லீர்.

குமரவேள் விஷயமாகிய கவிகளைக்கற்பதும் வேறுகவிகளைக் கல்லா
மைபுமாகிய இவைகளைச்செய்யுங்கள், நரகவேதனைமுதலியவைகளை அறி
ஞர் சொல்லக்கேட்டு மறத்தவர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லுங்கள் என்
பது கருத்து.

57. பொருபிடியுங்களிறும்வினையாடும்புனச்சிறுமான்
நருபிடி-காவலசண்முகவாவெனச்சாற்றிநித்த
மிருபிடிசோறுகொண்டிட்டுண்டிருவினையோமிறந்தா
லொருபிடிசாம்பருங்காணுதுமாயவுடம்பிதுவோ.

இ - ள். (நெஞ்சமே) இரு வினையோம் இறந்தால் - இரு வினையை
யுடையோமாகிய நாம் இறந்தோமாயின், மாயஉடம்பு இது-மாயாகாரியமா
கிய சரீரமென்னும் இது, ஒருபிடிசாம்பரும் காணுது-ஒருபிடிசாம்பலுமாகா
தொழியும், (ஆதலால்) பொரு - போர்செய்தற்குரிய, பிடியுங்களிறும்-பெண்
யானையும் ஆண் யானையும், வினையாடும்-வினையாடுதற்கிடமாகிய, புனச்சி
றுமான் - புனத்தின் கண்ணுள்ள சிறிய மாணுது, தரு - பெற்ற, பிடி -
பெண்யானைக்கு, காவல - தலைவனே, சண்முகவா - அறுமுகனே, எனச்
சாற்றி - என்று உச்சரித்து, நித்தம் - நாள்தோறும், பிடிசோறுகொண்டு
இட்டு - ஒரு பிடிசோற்றையாயினு மெடுத்து இரப்போர்க்குக்கொடுத்த,
உண்டு - பிறகு நீ புசித்து, இரு - சும்மா இரு, ஏ - று.

இரப்போர்முதலியோர்க்குக் கொடாதுடடி வளத்தது ஆய உடம்பு நிலைத்திராதென்றற்கு, “பிடிசோறுகொண்டிண்டென்ற வினையோ மிறந்தால் ஒரு பிடிசாம்பருங்காணாது மாயவுடம் பிதுவே” என்றார், பிடி - வள்ளிகாயி, இவள் மான்வயிற்றுதித்தமையால் ‘மாந்தருபிடி, என்றார், இந்த மாயவுடம்பைப் பேணாது இரப்போர்க்குக் கொடுத்து நீக்களுமுண்டுமுருகக் கடவுளைத்துதித்திருங்கள் என்பது கருத்து.

58. நெற்றாப்பசுங்கதிர்ச்செவ்வீவனலகாக்கின்றலீலவள்ளி
முற்றத்தனத்திற்கினியபிரானிக்குமுல்லையுடன்
பற்றாக்கையும்வெந்துசங்க்ராமவேளும்படவிழியாற்
செற்றார்க்கினியவன்றேவேந்தரலோகசிகாமணியே.

இ - ன். நெற்றுஆ - முதிர்காயாக, பசுங்கதிர் செவ்வேனல் - பசுமையாகிய கதிர்களைடைய செந்தினையை, காக்கின்ற - (ஒடியெறித்து) காவல் செய்கிற, லீலவள்ளி - லீலநிறத்தையுடைய வள்ளிகாயினி, முற்றத்தனத்திற்கு - (என்றும்) முகிராததனங்களுக்கு, இனியபிரான் - இனியையாகிய பெருமானும், சங்க்ராமம் - போரில் வல்லவனாகிய, வேளும்-மன்மதனும், இக்கு முல்லையுடன் - கருப்புவில் முல்லை மலர்க்கிணை இவைகளுடன், பற்றாக்கையும் வெந்து - பற்றாக்கையும் வெந்து, பட - இறக்கும்படி, விழியால் - நெற்றிக்கண்ணினால், செற்றார்க்கு-வென்றவராகிய சிவபெருமானுக்கு, இனியவன் - இனிமையாயிருப்பவனுமாகிய முருகக் கடவுள், தேவேந்தரலோகசிகாமணி - தேவேந்தரலோகத்துக்கு முடிமணிபோல் பவனாவன். எ - று.

நெற்று - நெற்றாகாத எனினுமாம். முல்லையொன்றையே கூறினாராயினும், இனம்பற்றி, தாமரை, மா, அசோகு, லீலம் என்பவைகளாகிய நான்கும் உடன் கொள்ளப்படும். இவையே மன்மதனது பஞ்சபாணம் எனப்படுவன. இவற்றுள் தாமரைமலருக்கு நீனைப்பூட்டுவதும், மாமலர்க்குப் பசுலை நிறத்தையுண்டாக்குவதும், அசோகமலர்க்கு உணவுமுற்றும்வெறுக்கச்செய்வதும், முல்லைமலர்க்குக் கிடையாய்க்கிடக்கச் செய்வதும், லீலமலர்க்குக் கொல்லுவதும் குணங்களாம், இவை எய்யப்படுமிடங்கள், முறையே நெஞ்சு, கொங்கை, விழி, சிரம், அங்குல் என்பவைகளாம். இவைகளை, “நினைக்கு மரவித்த நீன்பசுலைமாம்பூ, அனைத்துணவு நீக்குமசோகு, வனத்திலுதும், முல்லைகிடைகாட்டுமாதே முழுலீலம், கொல்லுமதனம் பின் குணம்” “நெஞ்சிலரவித்த நீன் குதங் கொங்கையிலே, துஞ்சும் விழி யிலசோகமாம், வஞ்சியர்தம், சென்னியிலே முல்லை திசுந் லீலமல்குல்லே, அன்னவேனெய்யுயிப்பா” என்னுஞ் செய்யுட்களானுணர்க. “மதன்

நீலக்கணையிற்சை வைத்தானினிச்சற்று நேரநிப்பித், காலநிகையிடு
மென்னுவிமை” எனவும், “அனங்கனெய்து தன்னஞ்சிலம்புருவியை
லாது தணந்தனனே” எனவும் பிறர் கூறுதலுங்காண்க. வள்ளிகாதலனே,
சிவருருவே. தேவலோகத்தார்க்கு முடியுமணியே, எம்மைக் காக்கவேண்டு
மென்பது கருத்து. வள்ளிகாதலன் தேவேந்தரலோககாமணிஎன்பன இம்
மைமறுமையின் பங்கனைத்தருடேர் எனப்பதையும், இக்குமல்லை யுடன்
பற்றுக்கையும் வெந்துசங்க்ராமவேளும்படவியியாற் செற்றூர்க் கினியவன்
என்பது வீடுபேராகிய முத்தியின் பத்தைத்தருடோன் என்பதையும் குறி
த்து நின்றன. பிரான்: இனியாவன், இவைகளை அண்மை விளியாக்கி, பிரா
னே, இனியவனே என்றுணாட்டினுமாம். பற்றுகை - அம்பு கட்டுங்கயிறு.

59. பொங்காரவேலையில்வேலைவிட்டோனருள்போலுதவ
வெங்காயினும்வருமேற்பவர்க்கிட்டதிடாமல்வைத்த
வங்காரமுமுங்கள்ளிங்காரவீடுமடந்தையருஞ்
சங்காதமொகெடுவீருயிர்ப்பாமத்தனிவாழிக்கே.

தி - ள். (உலகத்தாளே) ஏற்பவர்க்கு இட்டது - இரப்போர்க்கு
அளித்ததென்பயன், பொங்கு-ஆர - பொங்குதல்பொருந்த, வேலையில் - கட
லின்மீது, வேலைவிட்டோன் - வேற்படையையேவினவனாகிய முருகக்
கடவுளின், அருள்போல் - திருவருள்போல, உதவ - உதவும்பொருட்டு,
எங்கு ஆயினும்வரும் - எவ்விடத்தாயினும் வரும், (அவ்வாறு) இடாமல்
வைத்த - கொடாமல்வைத்த, வங்காரமும் - பொன்னும், உங்கள் சிங்கார
வீடும் - உங்களுடைய அழகியவீடும், மடந்தையரும் - மாதரும், உயிச்
போம் - உயிர்செல்லுகின்ற, அத் தனிவழிக்கு - அந்த ஒப்பற்ற வழிக்கு,
சங்காதமோ - துணையாமோ. எ - று.

கெடுவீர் என்பது தன்மையில் கெட்டோனென்பதுபோல முன்னிறு
யில் வரும் இரக்கப்பொருடருவ தோரிடைச்சொல். அன்றிவிளியெனி
னுமமையும், உலகத்தாளே, ஏற்பவர்க்கிட்டது முருகவேளின் திருவருள்
போல எவ்விடத்தும் உங்களுக்குதவும், மற்றைப்பொருள்கள் உங்களுக்குத
வா என்பது கருத்து. வங்காரம் - பொன். இது திசைச்சொல்

60. சித்திக்கிலேனின்றுசேவிக்கிலென்றண்டைச்சிற்றடியை
வந்திக்கிலேனொன்றும்வாழ்த்துகிலென்றயில்வாகனைச்
சந்திக்கிலென்பொய்யைநித்திக்கிலேனுண்மைசாதிக்கிலென்
புத்திக்கிலேசமுங்காயக்கிலேசமும்போக்குகற்கே.

இ - ள். புந்திக்கிலேசமும் காயக்கிலேசமும் போக்குதற்கு - மனோ துக்கங்களையும் தேகதுக்கங்களையும் ஒழித்தற்பொருட்டு, மயில்வாகனனை - மயில்வாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுளை, சிந்திக்கிலேன் - நினைக்கிலேன், நின்றசேவிக்கிலேன் - நின்றசேவியேன், தண்டைச்சிற்றடியை - தண்டையையணிந்த சிறிய திருவடியை, வந்திக்கிலேன் - வணங்கிலேன், ஒன்றும் வாழ்த்துகிலேன் - சிறிதும் துதிக்கிலேன், சந்திக்கிலேன் - கூடிலேன், பொய்யை நிர்த்திக்கிலேன் - பொய்க்காரியங்களைப் பழிக்கிலேன் உண்மை சாதிக்கிலேன் - உண்மையைச்சாதிக்கிலேன். எ - று.

மனோதுக்கம்-வியாசுலம் முதலாயின. தேகதுக்கம், பணிமுதலாயின. சந்தித்தல் - ஆலயங்களிற் சென்று திவ்வியமங்கள விக்ரஹங்களைத் தரிசித்தல். முருகக்கடவுளை மனமுதலிய முக்கரணங்களானும் வழிபடேன், யான் எவ்வாறு உட்புறக்க வலைகளை யொழித்தய்யேன் என்பது கருத்து.

61. வரையற்றவுணர்சிரமற்றுவாரிதிவற்றச்சேற்ற
புரையற்றவேலவன்போதித்தவாபஞ்சபூதமுமற்ற
றுரையற்றவுணர்வற்றுடலற்றயிரற்றுபாயமற்றுக்
கரையற்றிருளற்றெனதற்றிருக்குமக் காட்சியதே.

இ - ள். பஞ்சபூதம்அற்று ஐம்பெரும்பூதங்களும் அற, உரைஅற்று- சொல்லற, உணர்வுஅற்று - அறிவற, உடல்அற்று - உடம்பற, உயிர்அற்று- பிராணனற, உபாயம்அற்று - தந்திரமற, கரைஅற்று - வரம்பற, இருள்அற்று - அந்தகாரமற, எனதுஅற்று - எனதென்பதற, இருக்கும் - தானேயாயிருக்கிற, அக்காட்சியது-அந்தஞானத்தையுடையதாகியதத்துவநிலையை, வரைஅற்று - க்கொளஞ்சமலைபிளந்து, அவுணர்சிரமஅற்று - அரக்கர்தலைகள் அறுபட்டு, வாரிதிவற்ற - கடல் வறளும்படி, செற்ற - வென்ற, புரைஅற்ற வேலவன் - குற்றஉற்ற வேலாயுதத்தையுடையவனாகிய முருகக்கடவுள், போதித்த ஆறு - எனக்கு அறிவுறுத்தினவாறு (என்னவியப்பு)எ-று.

தத்துவநிலையுணரவே, பஞ்சபூதாதிகள் தாமே யொழியுமாதலால் இவ்வாறுகூறினார். முருகக்கடவுள் எனக்கறிவுறுத்தின உண்மைஞானம் பஞ்சபூதாதிகளை எனக்குப் பொய்யாய்த் தோற்றுவித்தது என்பதுகருத்து.

62 ஆலுக்கணிகலமவெண்டலைமார்
மாலுக்கணிகலந்தண்ணத்துழாய்மயிலேறுமையன்
காலுக்கணிகலம்வானோர்முடியுங்கடம்புங்கையில்
வேலுக்கணிகலம்வேலைபுஞ்ஞானமேருவுமே.

இ - ள். ஆலுக்கு - சிவபெருமானுக்கு, அணிகலம் - ஆபரணமாவது, அவள்தலைமாலையே - வெண்பையாகிய சிரமாலையே, அகிலம் உண்டமாலுக்கு - உலகத்தைவிழுங்கின திருமாலுக்கு, அணிகலம் - ஆபரணமாவது, தன் அம் தூழாயே-குளிர்ந்த அழகிய தளசிமாலையே, மயில் ஏறும் ஐயன் - மயிலின்மேலேறுகிற கடவுளுடைய, காலுக்கு-திருவடிக்கு, அணிகலம் - ஆபரணமாவது, வானோர்முடியும் - தேவர்களுடையமகுடங்கூடும், கடம்புமே-கடப்பமலர்மாலையுமே, கையில்வேலுக்கு-அவன்கையிலுள்ள வேலாயுதத்துக்கு, அணிகலம், ஆபரணமாவது, வேலையும்-கடலும், குரனும்-குரபன்மனும், மேருவுமே - க்ரௌஞ்சமலையுமே, ஏ - று.

ஆல்உனபப் பிரித்து, கல்லாலினீழலி வெழுந்தருளி யிருக்கிற சிவபெருமான் எனப்பொருள் கொள்க. அன்றி ஆலம் ஆல்லைக்குறைத்து நின்ற தெனக்கொண்டு விஷத்தைப்பருகினவன் எனினுமாம். உ - சிவன். தேவரிடையுறது பிடைத்து வணங்கலால் வானோர் முடியுபென்றும், கடல்முதலிய மூன்றையு மழித்த ஆற்றலுண்மையால், வேலையுஞ் குரனும் மேருவும் என்றும் கூறினார். மேரு - ஈண்டுக் கிளைஞ்சமலைக்காயிற்று. சிவபெருமான் முதலியோர்க்குப் பிறவாகிப் அணிகலங்களுளவாயினும் இவ்வ சிறந்தனவாதலால் இவ்வாறு கூறினார்.

63. பாதித்திருவுருப்பச்சென்றவர்க்குத்தன்பாவணையைப்
போதித்தநாதனைப்போர்வேலனைச்சென்றுபோற்றியுய்யச்
சோதித்தமெய்யன்புபொய்யோவழுதுதொழுதுருகிச்
சாதித்தபுத்திவந்தெங்கேயெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே.

இ - ள். பாதிதிருவுரு - பாதிபுருவம், பச்சென்றவர்க்கு - பச்சென்றிருப்பவராகிய சிவபெருமானுக்கு, தன்பாவணையை-தனது ஞானபாவணையை, போதித்தநாதனை-அறிவுறுத்தின இறைவனை, போர்வேலனை - போர்க்குரிய வேலையேந்தினவனை, சென்று போற்றி உய்ய - யான்போய்வணங்கிப்பிழைக்க, சோதித்த மெய்யன்பு - (அந்நாளில் அவர்) பரீக்ஷித்த உண்மையன்பு, பொய்யோ-பொய்யன்புதானோ, அழுதுதொழுது உருகி-(அந்நாளில் மெய்யன்புடையவர்போல) அழுது பணிந்துருகி, சாதித்த புத்தி - சாதித்த மனமானது, எங்கேவந்து-எப்படிவந்து, எனக்கு இங்ஙனச்சந்தித்தது-எனக்கு இவ்விடத்துக்கூடிற்று. ஏ - று.

பச்சென்று என்பதில் என்று பண்பில்வந்தது. பச்சைநிறமுள்ள உமாதேவியை ஒருபாகத்துடையவராதலால் பாதித்திருவுருப்பச் சென்றவர், என்றார். அக்காலத்தில், முருகக்கடவுளை அழுது தொழுதுருகிச்சாதித்த

வெய்யன்பானது இக்காலத்தில் இல்லையாயிற்றுதலால், வெய்யன்பர்போல நடித்தற்குக் காரணமாகிய மனம் அக்காலத்தில் எனக்கெப்படி யுண்டாயிற் றென்பது கருத்து.

கே. பட்டிக்கடாவில்வருமந்தகாவுனைப்பாரதிய
வெட்டிப்புறங்கண்டலாதுவிடேன்வெப்பகுரனைப்போய்
முட்டிப்பொருதசெவ்வேற்பெருமாடிருமுன்புநின்றேன்
கட்டிப்புறப்பட்டாசத்திவாளென்றன் கையதுவே.

கு - ஈ. வெய்யகுரனை - கொடியகுரபன்மனை, போய்முட்டி பொருத் - சென்றுதாக்கிப் போர்புரிந்த, செவவேல்பெருமாள்-செவந்த வேலா யுதத்தைத்தாங்கிய முருகக்கடவுளின், திருமுன்புநின்றேன்-- சந்திக்கெதி றில் கின்றேன், பட்டிக்கடாவில்வரும்-கனவையுடைய எருமைக்கடாவின் மேலேறிவருகின்ற, அந்தகா - யமனே, உன்னை-உன்னை, பார்அறிய - உல கமறியுமபடி, வெட்டி - துணித்து, புறங்கண்டு அல்லாது - முதுகுகண்ட ன்றி, விடேன் - விடமாட்டேன், சத்திவாள் - சத்தியாகிய வாளானது, என் கையது - என் கையினிடத்தது, கட்டிப்புறப்பட்டா - நீ உன்விருது முதலியவற்றைக் கட்டிக்கொண்டு வெளிப்பட்டா. எ - று.

பட்டி-வஞ்சம் எனினுமாம். பட்டிமையென்பது ஈறுகெட்டுப் பட்டி யென கின்றது. சத்திவாள் - ஆற்றலாகியவாள் எனினும் பொருந்தும். கட்டியென்பதைக் கட்ட எனச்செய்தெனெச்சத்திரிபாக்கி, என்னை உன் கைப்பாசத்தாம் பிணிக்க என்றுரைத்தது மொன்று கூற்றவனே, முருகக் கடவுளது சங்கிதியில் நித்திரேன், அவரது வல்லமையாகிய வாளும் என் கையினிடத்தது ஆதலால் நீ என்மீது வருவையாயின் தோல்வியடைவா யென்பதுகருத்து.

குரு. வெட்டுங்கடாமிசைத்தோன்றும்வெங்குற்றன் விடுங்கயிற்றூற்
கட்டும்பொழுதுவிடுவிக்கவேண்டுங்கரரசலங்க
னெட்டுங்குலகிரியெட்டும்விட்டோடவெட்டாதவெளி
மட்டும்புதையுவிடிக்ஞங்கலாபமபூரத்தனே.

கு - ஈ. கர அசலங்கள் எட்டும் - கைம்மலகனெட்டும், குலகிரி எட்டும் விட்டி ஓட - அஷ்டகுலமலகனையும் விட்டோடவும், எட்டாத வெளிமட்டும் புதைய - (கட்புலனுக்கு) எட்டாத ஆகாயம் வரைக்கும் மறையவும், விரிக்கும் - விரித்த, கலாபம் - தோகையையுடைய, மபூரத் தனே - மயிலையுடையவனே, வெட்டும் - கொலைசெய்கின்ற, கடாமிசைத் தோன்றும்-எருமைக் கடாவின்மேலேறிவருகிற, வெம் கூற்றன்-கொடிய

•யமனுவன், விடும் கயிற்றால் - வீசுகின்ற தன்கைப்பாசத்தினால், கட்டும் பொழுது - (என்னைப்) பிணிக்கும்பொது, விடுவிக்கவேண்டும் - என்னை அவன்கைவினின்றும் விடுவித்தருளவேண்டும். எ - று.

கைம்மலைகள் எட்டு - அஷ்டதிக்குயானைகள். அவை:—ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமநம், குமுதம், அஞ்சநம், புட்பதந்தம், சார்வபௌமம், சுப்பிரதீபம் என்பன. இவற்றிற்கு முறையே பெண்யானைகளாவன-அப்பிரமை,கபிலை,பிங்கலை,அதுபமை,தாயிரபர்ணி,சுதந்தி, அஞ்சனை,அஞ்சனாவதி என்பன. குலகிரிகள் எட்டாவன-கைலை,இமயம்,மந்தரம், விர்தம், நீடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி,கந்தமாதநம் என்பன. மயில்தன்தோகையைவிரித்தலாலுண்டாகிற காற்றினால்அஷ்டதிக்கு யானைகளும்அஷ்டதிக்குமலைகளைவிட்டோடினவென்றதாயிற்று. யானைகள் ஓடினதுபோல மலைகளும் ஓடின வென்பபொருள்கொள்ளின் ஓடுதல்நிலைபெயர்தலாகக்கொள்க. அன்றி யானைகளும் மலைகளும் பூமிபாரத்தைத் தாங்குவதை விட்டு ஓடவெனினும் அமையும். வெட்டிதல்-கொம்பினால் குத்துதலென்றலுமாம். கூற்றுவன் என்னைத் தன்பாசத்தாற் பிணிக்கிறமரணகாலத்தில்,அவன் கையினின்றும் என்னை விடுவிக்கவேண்டு மென்பது கருத்து.

66. நீர்க்குமிழிக்குவிகொன்பர்யாக்கைநில்லாதுசெல்வம்

பார்க்குமிடத்தந்தமின்போலுமென்பர்பசித்துவந்தே

யேற்குமவர்க்கிடவென்னினெங்கேனுமெழுந்திருப்பார்

வேற்குமரற்குன்பிலாதவர்கூனமிகவுநன்றே

இ - ள். யாக்கை நீர்க்குமிழிக்கு கீகர் என்பர் - சரீரமானது நீர்க்குமிழிக்குச் சமாநமென்பார்கள், செல்வம் - செல்வமானது, நில்லாது-நிலைத்திராது, பார்க்கும் இடத்து-இதனை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்தில், அந்த மின்போலும் என்பர் - அந்தமின்னலை நிகர்க்கு மென்பார்கள், (இவ்வாறு நிலையாமையையுணர்ந்துபிறர்க் கறிவுறுத்தினவர்கள்) பசித்து வந்து ஏற்குமவர்க்கு இட என்னின்-பசித்து வந்து இரப்பவர்க்கு இடவேண்டு மென்றால், (விருப்பமின்றி) எங்கு ஏனும் - எவ்விடத்துக் காயினும், எழுந்திருப்பார் - எழுந்து போவார்கள், (ஆதலால்) வேல்குமரன்கு - வேலையேந்திய குமராக் கடவுளிடத்து, அன்பு இல்லாதவர் - பத்தியில்லாதாருடைய; ஞானம் - ஞானமானது, மிகவும் நன்று - மிகவும் அழகிது. எ - று.

முருகக் கடவுளிடத் தன் பில்லாதவர் பேசும் ஞானம் வாசாஞானமேயன்றி மெய்ஞ்ஞான மன்றென்பது கருத்து.

67. பெறுதற்கரிவபிறனியைப்பெற்றுநின்றழியைக்
குறுகிப்பணிந்துபெறக்கற்றிலேன்மத சும்பகம்பத்
தறுகட்சிறுகட்சங்க்ராமசயிலசரசவல்லி
யிறுகத்தழுவுங்கடகாசலபன்னிருபுயனே.

இ - ளீ. மதம் - மதத்தையும், சும்பம் - சும்பஸ்தலத்தையும் உடைய, கம்பம் - கட்டுத்தறியிற்கட்டப்படுகிற, தறுகண் - அஞ்சாமையும், சிறுகண் - சிறியகண்களுமுள்ள, சங்க்ராமசயிலம் - போர்மலையினிடத்துப்பிறந்த, சரசவல்லி - சரசநாயகியாகிய தெய்வயானையை, இறுகத்தழுவும் - இறுக ஆலிங்கநம்பண்ணுகிற, கடகம் - கடகத்தையணிந்த, அசலம் - மலை போன்ற, பன்னிருபுயனே - பன்னிருதோள்களை யுடையவனே, பெறுதற்கு அரிய பிறவியைப்பெற்றும்-அடைதற்கரிதாகிய மானிடப்பிறவியையடைந்தும், நின்றழியை - உன்சிறியதிருவழியை, குறுகி - அணுகி, பணிந்து - வணங்கி, பெற-(பெறுதற்குரிய வீடு பேற்றைப்) பெறுவதற்கு, கற்றிலேன் - கற்றேனில்லை, எ - று.

சயிலம் என்பது சங்க்ராமமென்னும் விசேடணத்தால் யானையையுணர்த்தி, அது, சரசவல்லியென மேல்வருதலால் ஐராவதத்தையுணர்த்திற்று. சும்பஸ்தலத்தை மத்தகமென்றுங் கூறுதலுண்டு. மானிடப்பிறவி பெறுதற்கரியதென்பதை, “பெறுதற்கரிய பிறப்பீது” “எறியுங்கடலினுகத் தொனையிலியானைக் கழுத்துப்புகுவதுபோற், பொறிவெம் பிறவியநேகத் தாற்புருடன் விவேகியெனப்பிறந்து” என்றற்றோடக்கத் தனவற்றூற் காண்க.

68. சாடுஞ்சமரத்தனிவேன்முருகன்சரணத்திலே
யோடுங்கருத்தையிருத்தவல்லார்க்குகம்போய்ச்சகம்போய்ப்
பாடுங்கவுரிபவுரிகொண்டாடப்பகபநிகின்
றூடும்பொழுதுபரமாயிருக்குமதித்திலே.

இ - ளீ. ஓடுங்கருத்தை - ஓடுமிபல்புள்ளனத்தை, சமரம் சாடும் - யுத்தகளத்தில் பகைவரையழிக்கின்ற, தனிவேல் - தனிமையாகிய வேற்படையையுடைய, முருகன் - முருகக்கடவுளின், சரணத்திலே - நிருவடியின் கண்ணே, இருத்தவல்லார்க்கு - இருத்தவல்லவர்க்கு, (பதமுத்தி சித்தியாயிருத்தலேயன்றி) உகம்போய் - யுகமுடிவுபெற்று, சகம்போய் - உலகம்முடிவுபெற்று, பாடுங்கவுரி-பாடாநின்றகவுரியானவள், பவுரிகொண்டாட - (தாளுடும்) பவுரிக்கூத்தை மெச்சாநிற்க, அதித்தில் - தத்துவாதிநிலையில், பகபதி - சிவபெருமான், கின்று ஆடும்பொழுது - நின்று நடநம்பண்ணும்போது, பரமாய் இருக்கும் - பரமுத்தியுஞ் சித்தியாயிருக்கும், எ - று.

பவுரி - ஒருவகைக்கூத்து, இதுவலமிடமாகச் சுழன்றாவது. தத்தவாதிதம்-தத்துவங்களைக்கடந்தநிலை, பசுபதிரின்று ஆடும்பொழுது என்றது சருவசங்காரகாலத்தை. ஒடுங்கருத்தை யிருத்தவல்லார் - யோகிகள். முருகக்கடவுளின் திருவடிபின்கண்ணே தம்மனத்தை யிருத்தவல்லார்களாகிய யோகிகளுக்குப் பதமுத்திகளையன்றிச் சருவசங்காரகாலத்தில் பாழுத்தியும் கிடைக்குமென்பது கருத்து.

பசு - ஆன்மா, பதி - இறைவன்.

69. தந்தைக்குமுன்னந்தனிஞானவாளொன்றுசாதித்தருள் கந்தச்சவாமியெனேத்தேற்றியபின்னர்க்காலன்வெம்பி வந்திப்பொழுதென்றையென்செயலாஞ்சத்திவாளொன்றினர் சிந்தத்துணிப்பன்றணிப்பருங்கோபத்திரிசுலத்தையே.

இ - ன். தந்தைக்கு-(பரமசிவனாகிய தன்)பிதாவுக்கு,முன்னம்-முன்னே, தனி-ஒப்பற்ற, ஞானவான் ஒன்று-ஞானவொளியொன்றை, சாதித்தருள் - உபதேசித்தருளிய, கந்தச்சவாமி - முருகவேள்,என்றைத் தேற்றிய பின்னர் - என்னை ஞானோபதேசத்தால் தெளிவித்த பிறகு, காலன் - யமனைவன், 'வெம்பிவந்து - கோவித்துவந்து, இப்பொழுது-இப்போது, என்னை என்செயல் ஆம் - என்னை யென்ன செய்யலாம், தணிப்பு அருகோபம் - தணித்தற்கரிதானிய கோபத்தையுடைய, திரிசுலத்தை - (அவனது)திரிசுலத்தை, சத்திவான் ஒன்றினால் - (அந்தக் கந்தச்சவாமியின்) சத்திவான் ஒன்றைக்கொண்டே, சிந்தத்துணிப்பன் - உதிரும்படி துண்டித்து விடுவேன். எ - று.

சாதித்தல் - உள்ளத்தழித்தல் என்னுமடையும். த்ரிசுலம்-முத்தலைசுருலம். சிவகுருவாகிய கந்தவேள் எனக்கு ஞானோபதேசம் செய்தருளினமையால், இயமன்வந்து என்னை யென்ன தீமையிழைக்கலாகும், அவனது முத்தலைச் சுலத்தைக் கந்தச்சவாமியுடைய சத்தியாகிய வாளொன்றினால் துணித்து விழுத்தி அவனைத்தோல்வியடையச்செய்வேன் என்பதுகருத்து.

70. விழிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப்பாதங்கன்மெய்ம்மைகுன்ற மொழிக்குத்துணை முருகாவெனுநாமங்கன்முன்புசெய்த பழிக்குத்துணையவன்பன்னிருதோடும்பயத்தனி வழிக்குத்துணை வடிவே லுஞ்செங்கோடன்பயூமுமே.

இ - ன். விழிக்குதுணை - என் கண்களுக்குத் துணையாவது, செங்கோடன் திருமென் மலர்ப்பாதங்களே-திருச்செங்கோட்டையுடைய முருகக்கடவுளுடைய அழகாகிய மெல்லிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளே, மெய்ம்மை குன்றமொழிக்குத் துணை - (எனது) உண்மைகுறையாத மொழிக்குத் துணையாவது, முருகா என்னும நாமங்கள் - (அவனுடைய

முருகா என்னுந்திருநாமங்களே, முன்பு செய்தபழிக்குத்தனை - யான் முற்பிறப்பிற்செய்த பாவத்தை நீக்குதற்குத் துணையாவது, அவன் பன்னிருதோளும்-அவனுடைய பன்னிருபுயங்களுமே, பயந்த-யான் அஞ்சுதற்குரிய, தனிவழிக்குத்தனை - தனிவழிக்குத்துணையாவது, வடிவேலும் மயூரமுமே - அவனது வடித்தவேலும் மயிலுமே, எ - று.

வடியென்பதைப் பெயராக்கிக் கூர்மையெனப் பொருளுரைப்பினுமையும். முருகக்கடளின் திருவடிகள் தமது அன்புமிகுதியால் உருவெளித்தோற்றமாய்க் கட்டிலப்படுதலால் வழிக்குத்தனை திருமென் மலர்ப்பாதங்கள் என்றும், அவர்திருநாமங்கள் வாக்கிலிருத்தலால் மொழிக்குத்தனை முருகாவெனுநாமங்கள் என்றும், தீயானாவெஞ்ஞம் படைகளோடு கூடிய அவர் திருத்தோள்கள் வினைக்குப்பற்றுக் கோடாகிய புத்தியிற் பதிர்கிருத்தலால் முன்பு செய்த பழிக்குத்துணையவன் பன்னிருதோள்கள் என்றும், வேலுமயிலுந்துணை யென்பது தனிவழியிலுண்டாகும் அச்சத்தைத் தவிர்த்தலால் பயந்த தனிவழிக்குத்தனை வடிவேலுமயூரமும் என்றும் கூறினர். முருகவேளின் திருவடிமுதலியவை என் கண்முதலிய வற்றிற்குத் துணையாகு மென்பது கருத்தது.

71. துருத்தியெனும்படி ரும்பித்துவாயுவைச்சுற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பையொறுக்கிலென்னாஞ்சிவயோகமெனுங்
குருத்தையறிந்துமுகமாறுடைக்குருநாதன்சொன்ன
கருத்தைமனத்திலிருந்துங்கண்டிர்முத்திகைகண்டதே.

இ - ள். உடம்பை துருத்தி என்னும்படி-உடம்பை (கன்மயோகஞ் செய்வோரோ, தோலினாற்செய்யப்பட்ட) துருத்தியென்று சொல்லும்படி, வாயுவைரும்பித்து - காற்றைக்கும்பித்து, சுற்றி - சுழற்றி, முறித்து முறியப்பண்ணி, அருத்தி - ஐம்புல ஆசையை, ஒறுக்கில் என் ஆம் - அடக்கினால் என்னபயனுண்டாம், சிவயோகம் என்னும் - சிவயோகமென்கிற, குருத்தைஅறிந்து - குருத்தையுணர்ந்து (அதிற்பயின்று), முகம்ஆறுஉடை-ஆறுமுகங்களைஉடைய, குருநாதன்சொன்ன - குருதேசிகன் உபதேசித்தருளிய, கருத்தை - தாற்பரியத்தை, மனத்தில் இருத்தும் - (நீங்கள் உங்கள்) உள்ளத்தில் நிறுத்துங்கள், (அப்படிசெய்வீராயின்) முத்திகைகண்டதே - மோக்ஷலாபம் கைகூடினதேயாகும், எ - று.

ரும்பித்தல் - பிராணவாயுவைச் சமப்படுத்தியுடக்கல். கன்மயோகத் தால் பயனில்லையாதலால், உடம்பைத் துருத்தியெனும்படி ரும்பித்து வாயுவைச்சுற்றி முறித்தருத்தி யொறுக்கிலென்னும் என்றும், சிவயோகமானது குருத்துப்போலத் திருவருளால் உளர்தலால் சிவயோகமெனுங் குரு

த்து என்றும் கூறினார். கைகண்டது - சித்தித்தது. கண்மயோகஞ்செய்
வோரோ, சிவயோகத்திற்பழகி, முருகவேள் திருவாய்மலர்ந்தருவிய வுப
தேசவுண்மையை மனத்திலிருந்துங்கள், இப்படிசெய்வீர்களாயின், உங்க
ளுக்கு மோக்ஷலாபம் சித்திக்கும் என்பது கருத்து.

72. சேந்தனைக்கந்தனைச்செங்கோட்டுவெற்பனைச்செஞ்கடர்வேல்
வேந்தனைச்செந்தமிழ்நூல்விரித்தோனைவிளங்குவள்ளி
கார்தனைக்கந்தக்கடம்பனைக்கார்மயில்வாகனனைச்
சாந்துனைப்போதுமறவாதவர்க்கொருதாழ்வில்லையே.

இ - ள். சேந்தனை - சேந்தனை, கந்தனை - கந்தனை, செங்கோட்டு
வெற்பனை - திருச்செங்கோட்டு மலையையுடையவனை, செம்கடர்வேல் வேல்
தனை - செவந்த ஒளியுள்ள வேற்படையையுடைய இறைவனை, செந்த
மிழ் நூல்விரித்தோனை - செந்தமிழ் நூல்களை (அகத்தியருக்கு) விரித்து
ரைத்தருளினவனை, விளங்கு வள்ளிகார்தனை - (அழகினால்) பிரகாசிக்கிற
வள்ளிமணளை, கந்தக் கடம்பனை - பரிமளமுள்ள கடப்பமலர்மாலையை
யணிந்தவனை, கார்மயில்வாகனனை - கரியமயில்வாகந்தை யுடையவனை,
சாந்துனைப்போதும் - இறக்குமெல்லையளவும், மறவாதவர்க்கு - மறவாம
லிருப்பவர்க்கு, ஒருதாழ்வு இல்லை - ஒருகுறைவில்லை, எ - று.

சேந்தன் - செம்மைநிறமுள்ளவன், கந்தன் - ஆறுருவுமொன்றாகக்
கூடினவன், அன்றி, பகைவரையழிப்பவன் எனினும், தெய்வப்பெண்
னின் தரிசுந்தால்ஸ்கலிதமான சிவவீரியத்தால் உற்பவித்தவன் எனினும்
அமையும். சாந்துனைப்போது - இறக்குங்காலத்தில் என்றலுமொன்று.
முருகவேளை மரணகாலத்தில் மறவாதவர்க்கு ஒருகுறைவுமில்லையென்பது
கருத்து.

73. போக்கும்வரவுமிரவும்பகலும்புறம்புருள்ளும்
வாக்கும்வடிவுமுடிவுமில்லாதொன்றுவந்துவந்து
தாக்குமனோலயந்தானேதருமெனைத்தன்வசத்தே
யாக்குமறுமுகவாசொல்லொணாத்வானந்தமே.

இ - ள். அறுமுகவா - ஷண்முகா, போக்கும்வரவும் - போதலும்
வருதலும், இரவும்பகலும் - அல்லும்பகலும், புறம்பும் உள்ளும் - வெளியும்
உள்ளும், வாக்கும் - சொல்லும், வடிவும் - உருவமும், முடிவும் - இறுதி
யும், இல்லாதது ஒன்று - இல்லாததாகியஒருபொருள், வந்துவந்துதாக்கும் -
வந்துவந்து (என்னைப்) பொருந்தாநிற்கும், மனோலயந்தானேதரும் - (என
க்கு)மனவொடுக்கத்தைத் தானேபுண்டாக்கும், என்னைத் தன்வசத்தே ஆக்
தம் - என்னைத்தன் அதிகப்படுத்தும், இந்த ஆரந்தம் சொல்லொணாது -
பந்தப்பேரின்பத்தின் தன்மையைச் சொல்லவொண்ணாது, எ - று.

இன்று-திருவருள். ஆறுதிருமுகங்களை யுடைய முருகக்கடவுளே, போக்குவரவுமுதலிய லிவகாரங்கள் இல்லாத உன்திருவருள் என்கிற ஒருபொருள், பலகால்வந்து என்னைத்தாக்கித் தன்வயப்படுத்தி மகோலயத்தை யுண்டாக்கிப் பேரின்பத்தைத் தராநின்றது என்பதுகருத்து.

74. அராப்புனைவேணியன்சேயருள்வேண்மெவிழ்தவன்பாற்
குராப்புனை தண்டையந்தாடொழுவேண்டுங்கொடியவைவவர்
பராக்கறல்வேண்மெனமும்பதைப்பறல்வேண்மென்று
விராப்பகலற்றவிடத்தேயிருக்கையெளிதல்லவே.

இ - ள். (சேவன்முத்திலையிலிருத்தற்கு) அராபுனை வேணியன்சேய் அருள்வேண்டும் - பாம்பையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனாகிய முருகக்கடவுளது திருவருள்வேண்டும், அவிழ்த்தஅன்பால் - விரிந்தஅன்பினால், குராபுனை - குராமலரையணிந்த, தண்டை-தண்டையோடுகூடிய, அம் - அழகிய, தான்-(அவனது) திருவடியை, தொழல் வேண்டும் - வணங்கவேண்டும், கொடியஐவர் - கொடுமையையுடைய (புலங்களாகிய) ஐவரது, பராக்கு - புறத்தொழில், அறல்வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும், மனமும்பதைப்பு அறல்வேண்டும் - மனமும் துடித்தலை பொழியவேண்டும், என்றால் - என்னுமிடத்து, இராப்பகல் அற்றஇடத்து-இராப்பகல்களில்லாத அந்தஇடத்தில், இருக்கை-இருத்தல், எளிதுஅல்ல-எளிதாகிய காரியமன்று, என்று.

இராப்பகல்களற்றுச் சதோதயமாகிய இடத்திலிருத்தற்கு முருகக்கடவுளது திருவருள்முதலியனவேண்டும் என்பது கருத்து.

75. படிக்கின்றிலைபழனித்திருநாமம்படிப்பவர்தான்
முடிக்கின்றிலைமுருகாவென்கிலைமுசியாமலிட்டு
மிடிக்கின்றிலைபரமானந்தமேற்கொளவிம்மிவிம்மி
நடிக்கின்றிலைநெஞ்சமேதஞ்சமேதுநமக்கினியே.

இ - ள். நெஞ்சமே - மனமே, பழனித்திருநாமம் - (முருகக்கடவுளது) திருப் பழனியென்னும் திருநாமத்தை, படிக்கின்றிலை - படநம்பண்ணுகின்றிலை, படிப்பவர்தான்-படநம்பண்ணுவோருடைய திருவடியை, முடிக்கின்றிலை - சிரத்தில் முடிமாலையாக அணிகின்றிலை, முருகா என்கிலை-முருகாவென்று(அவரை)அழைக்கின்றிலை. முசியாமல் இட்டுமிடிக்கின்றிலை-வறியார்மெலியாமல்உண்வுமுதலிய வற்றைக்கொடுத்து நீவறுமையடைகின்றிலை, பரமானந்தமேற் கொள்ள - பரமசுகம் அதிகரிக்க, விம்மிவிம்மி-அழுதழுது, நடிக்கின்றிலை - கூத்தாடுகின்றிலை, இனிமக்கு தஞ்சம் ஏது-இனிமக்குப் பற்றுக் கோடாவதுயாது. எ - று.

பழனி - முருகக்கடவுளது ஆறு திருப்பதிகளில் ஒன்றாகிய திருவாவினன்குடி. மனமே, நீ முருகக்கடவுளது திருப்பதியாகிய திருவாவினன்குடியை கிணைத்தல் முதலிய வற்றைச் செய்கின்றிலை, இனிமக்குத் தஞ்சையாது என்பது கருத்து.

76. கோடாதவேதனுக்கிபான்செய்தகுற்றமென்குன்றெறிந்த
தாடாளனேதென்றணிகைக்குமரநின்றண்டையத்தான்
சூடாதசென்னியுநாடாதகண்ணுந்தொழாதகையும்
பாடாதநாவுமெனக்கேதெரிந்துபடைத்தனனே.

இ - ள். குன்று எறித்தாடாளனே -க்ொளஞ்சகிரியைப் பிளந்த ஊக்கமுடையானே, தென்தணிகைகுமர - தென்றணிகையில் வாழ்கின்ற குமார்க்கடவுளே, நின் தண்டை அய்தான் - உன் தண்டையணிந்த திருவடியை, சூடாதசென்னியும் - (முடிமலராகத்) தரிக்காத தலையையும், நாடாதகண்ணும் - (உன் திருவடியை) நோக்காத கண்ணையும், தொழாதகையும் - (உன் திருவடியைக் கூப்பி) வணங்காதகையையும், பாடாதநாவும் - (உன் திருவடிப்புகழைப்) பர்டாதநாவையும், எனக்கே தெரிந்துபடைத்தனன் - எனக்கே ஆராய்ந்துபடைத்தான், கோடாத வேதனுக்கு - (தன் முறைமையிற்) கோடுதலில்லாத பிரமனுக்கு, யான் செய்த குற்றம் என் - நான்செய்த பிழையாது. எ - று.

முருகக்கடவுளே, உன் திருவடியைச் சூடாத சென்னிமுதலிய வற்றைப் பிரமன் எனக்குப் படைத்தனன், அவனுக்கு யான்செய்த குற்றம் யாதோ அறிக்கிலேன் என்பது கருத்து.

77. சேல்வாங்குகண்ணியர்வண்ணப்பயோதாஞ்சேரவெண்ணி
மால்வாங்கியெங்குமயங்காமல்வெள்ளிமலையெனவே
கால்வாங்கிநிற்குங்களிற்றான் கிழத்திகழுத்திற்கட்டி
நூல்வாங்கிடாதன்றுவேல்வாங்கியுங்கழுதுக்குருஞ்சே.

இ - ள். சேல்வாங்கு கண்ணியர் - சேல் மீளின்தன்மையைக் கவர்ந்து கொண்ட கண்களையுடையமாதரது, வண்ணம் - அழகாகிய, பயோதரம் - ஸ்னங்கிள, சேர எண்ணி - தழுவுக்கருதி, மால் வாங்கி ஏங்கி - மயக்கங்கொண்டு ஏக்கமுற்று, மயங்காமல் - திகையாமல், வெள்ளிமலை எனவே - வெள்ளிமலையென்றே சொல்லும்படி, கால்வாங்கி நிற்கும் - கால் களைக்கொண்டு (சிற்பதுபோல) நிற்கிற, களிற்றான் - வெள்ளை யானையை உடையவனாகிய இந்திரனுக்கு, கிழத்தி - மனைக்கிழத்தியாகிய இத்திரானி பின், கழுத்தில் கட்டும் - கழுத்திற் கட்டிய, நூல் - மங்கலகாரண; வாங்கிடாது - வாங்காமலிருக்கும்படி, அன்று - அக்காலத்தில், வேல்வாங்கி -

(அவனுக்குப் பகைவராகிய அசுரமீது) வேலெடுத்தவனாகிய முருகக் கடவுளின், பூகழல்-தர்மமாமலர் போன்ற திருவடிபயை, நெஞ்சே நோக்கு-மனமே கருதுவாயாக (நோக்கினால் முத்திசித்திக்கும்.) எ - று.

இந்திரனது யானை வெண்ணிற முள்ளதாதலால் வெள்ளிமலையென, என்றார். வெள்ளிமலை - கைலாயம். கிழத்தி - மனைபறமெல்லாவற்றிற்கும் உரியவன். வாங்கி - வாங்கினவன். பூங்கழல் - அழகாகிய திருவடியெனினுமாம். திருவடிக் கழகாவது அடைந்தானா டய்வித்தல். மனமே, பந்தத்துக் கேதுவாகிய மாதர்மயக்கத்தையொழித்து, முத்திக்கேதுவாகிய முருகக்கடவுளின் திருவடிபயைக் கருதுவாயென்பது கருத்து.

78. கூர்கொண்டவேலனைப்போற்றாமலேற்றங்கொண்டாடுவீர்கள் போர்கொண்டகாலனுமைக்கொண்டுபோமன்றுபூண்பனவுந் தார்கொண்டமாதருமாளிகையும்பணச்சாளிகையு மார்கொண்டுபோவனாயோகெடுவீர் தும்மறிவின்மையே.

இ - ள். கூர்கொண்டவேலனைப்போற்றாமல்-கூர்மையைக்கொண்ட வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளை வணங்காமல், ஏற்றம் கொண்டாடுவீர்கள் - (உங்களால் அணியப்படுவனமுதலிய வற்றால்) தும் உயர்ச்சிபைக்கொண்டாடுவோர்களே, போர்கொண்டகாலன் - போர்த்தொழிலைத்தனக்குரிமையாகக் கொண்டயமன், உமை கொண்டுபோம் அன்று - உங்களைத் தன்கைப்பாசத்தால் கட்டிக்கொண்டுபோகிற அந்தமரணகாலத்தில், பூண்பனவும்-(உங்களால்) அணியப்படுமெவற்றையும், தார்கொண்டமாதரும்-பூமாலையையணிந்தமடவாரையும், மாளிகையும்-வீட்டையும், பணச்சாளிகையும் - பணப்பையையும், ஆர்கொண்டுபோவர் - எவர் கொண்டு போகக்கடவர், ஐயோகெடுவீர் - ஐயோகெடுவீர்கள், தும் அறிவின்மை ஏ - உமது அறிவில்லாமையிருந்தவாறு என்னை. எ - று.

ஐயோ, கெடுவீர், ஏ, மூன்றும் இரக்கப் பொருள் தருமிடைச் சொற்கள். ஏற்றம் - நானே உயர்ந்தவனென்னும் உள்ளக்கிளர்ச்சி. பூண்பனமுதலிய வற்றால் உங்கள் மேன்மையைக் கொண்டாடி, முருகக்கடவுளை வணங்காதிருக்கின்றீர்களே, உங்களைக்காலன் கொண்டுபோம்போது இவைகள் உங்களோடுவருமோ, ஐயோ, உங்களறியாமையிருந்த வாறென்னென்பென்பது கருத்து.

79. பந்தாமெங்கையர்செங்கயற்பார்வையிற்பட்டுமலுஞ் சிந்தாகுலத்தனைத்தீர்த்தருள்வாய்செய்யவேன்முருகா கொந்தார்கடம்புபுடைசூழ்திருத்தணிக்குள்நின்றுங் கந்தாவிளங்குமராவமராவதிகாவலனே.

கு - ஷ. செய்யவேல் முருகா - செவந்த வேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுளே, கொந்து ஆர்-பூங்கொத்துகள் நிறைந்த, கடம்பு-கடப்ப மரங்கள், புடைசூழ் - பக்கங்களில் வளைந்த, திருத்தணிக்குன்றில் சிற்கும்- திருத்தணிமலையில் நிலைத்திருக்கிற, கந்தா - கந்தனே, இளங்குமரா - இளமையாகிய குமரவேளே, அமராவதிகாவலனே-அமராவதிகரத்துக்கு அரகனே, பந்து ஆடும் - பந்தாட்டமாடுகின்ற, மங்கையர் - மாதர்களுடைய, செங்கயல் - செவந்த சேல் மீன்போன்ற, பார்வையில் பட்டு - கண்ணாகிய வலையிலகப்பட்டு, உழலும் - சுழல்கின்ற, சிந்தாருலந்தனை - (என்) மனோவியாருலத்தை, தீர்த்தருள்வாய் - நீக்கியருள்வாய். எ - று.

அமராவதிக்குக் காவலன் இத்திரனையாயினும், அவன் அல்விடத்த நிலைபெறச்செய்தவர் இவராதலால் அமராவதி காவலனே என்றும், கண் பிறழ்ச்சியாலும் உருவத்தாலும் நிறத்தாலும் மீனை ஒத்திருத்தலால் செங்கயற்பார்வை “என்றும், செவ்வரிபடர்ந்திருத்தலால் செங்கயல் என்றும் கூறினார். உழலல் - மான்போலவும் மீன்போலவும் உழலல். இதை, “வலைத்தலைமானன்ன நோக்கியர் கண்ணின் வலையிற்பட்டு” எனவும், “காய்கின வேலன்ன மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து வீசின போதுள்ள மீனிழந்தார்” எனவும் வருவனமுதலியவற்றிற்காண்க. சிந்தா ஆகுலம் எனப் பிரிக்க. முருகக்கடவுளே, மாதர்மயக்கத்தினால் வருந்துகின்ற என்மனவருத்தத்தை நீக்கியருளவேண்டும் என்பது கருத்து.

30. மாகத்தைமுட்டிவருநெடுங்கூற்றன்வந்தாலென்முன்னே
தோகைப்புரவியிறீறோன்றிரிப்பாய்சுத்தரித்தமுத்தித்
த்யாகப்பொருப்பைத்தரிபுராதகனைத்தீரியம்பகனைப்
பாகத்திலவைக்கும்பரமகல்யாணிதன்பாலகனே.

கு - ஷ. சுத்தரித்த முத்தி - சுத்தமும் நித்தமுமாகிய முத்திப்பொருளை, த்யாகப்பொருப்பை - (தன் அன்பர்க்குக்) கொடுக்கின்ற மலையை, தரிபுராதகனை - தரிபுரநாசகனை, தீரியம்பகனை - முக்கண்ணனை, பாகத்திலவைக்கும்-(தன்வலப்) பாகத்தில் வைக்கின்ற, பரமகல்யாணிதன் பாலகனே - மேலாகிய மங்களை குணங்களையுடையவளாகிய உமாதேவியின் புதல்வனே, மாகத்தை முட்டிவரும்-ஆகாயத்தை முட்டிவருகின்ற,நெடுங்கூற்றன் வந்தால் - நீண்டயமன் (இறுதிக்காலத்து எருமைக்கடாவின் மீதேறி) வந்தால், என்முன்னே - எனக்கெதிரில், தோகைப்புரவியில்-யலிலாகிய குதிரையின் மீது ஏறிவந்து, தோன்றி நிற்பாய் - (அப்பொழுது) தரிசும்பித்து நிற்பாயாக. எ - று.

முன்னொருகால் ஒருவரால் தோல்வியடைந்தவன், பின்பு அவன் புதல்வர் முதலானோர்க்காணிலும் அஞ்சுவனாதலால், பரமசிவனால் முன்னொருகால் தோல்வியடைந்த கூற்றுவன் முருகக் கடவுளைக் கண்டால் அஞ்சுவனென்பது கருதி இவ்வாறு வேண்டிக் கொண்டனர்போலும். மாகத்தை முட்டியென்றது அவனுருவப் பெருமையை வற்புறுத்தற்கு. முருகக்கடவுளே, இயமன் தன்வாகநத்திலேறி வருங்காலத்தில் நீயும் உன்வாகநத்தின் மீதேறி எனக்கெதிரோ வரவேண்டுமென்பது கருத்து.

81. தாராகணமெனுந்தாய்மாரறுவர்தருமுலைப்பாலாராதுமைமுலைப்பாலுண்டபாலனையிற்கட்டுஞ்சீராவுங்கையிற்சிறுவானும்வேலுமென்சிற்தையவேவாராதகலத்தகாவந்தபோதுயிர்வாங்குவனே.

இ - ள். தாராகணம் எனும் - நகூத்தரகூட்டமென்கிற, தாய்மார் அறுவர் - தாய்மார் அறுவரும், தரும்முலைப்பால் - தந்த முலைப்பாலை, ஆராத-உண்டு அமையாமல், உமை - உமாதேவியின், முலைப்பால் உண்ட-முலைப்பாலையுமுண்ட, பாலன்-பாலகனாகிய முருகக் கடவுளின், அனாயில் கட்டும் - அனாயில் கட்டப்பட்ட, சீராவும்-திருவனாக் கச்சம், கையில் சிறுவானும் - திருக்கரத்திலுள்ள சிறியவானும், வேலும் - வேலாயுதமும், என் சிற்தைய - என்மனத்தின்கண்ண, (ஆதலால்) அந்தகா - யமனே, வாராது அகல் - என்னைநாடிவராது நீங்கு, (வருவையாயின்) வந்தபோது-வந்த அப்பொழுதே, உயிர்வாங்குவன்-உன்னுயிரைக் கவர்வேன், எ - று.

தாராகணமெனுந்தாய் மாரறுவர் என்றது கர்த்திகைப்பெண்களை. இயமனே, முருகவேளின் திருவனாக் கச்சமுதலியன என்மனத்திலுள்ளன, ஆதலால், என்னிடத்து வராதொழி, வந்தால் உன் உயிரைக்கவர்வேன் என்பது கருத்து.

82. தகட்டிற்சிவந்தகடம்பையுநெஞ்சையுந்தாளிணைக்கேபுகட்டிப்பணியப்பணித்தருளாய்புண்டரீகனண்டமுகட்டைப்பிளந்துவளர்ந்திர்தரலோகத்தைமுட்டவெட்டிப்பகட்டிற்பொருதிட்டகிட்ரேசுரபயங்கரனே.

இ - ள். புண்டரீகன் அண்ட முகட்டைப்பிளந்து - பிரமாண்ட முகட்டைக் கிழித்து, வளர்ந்து-பெருகி, இந்தரலோகத்தை முட்ட எட்டி-இத்திரநகரத்தை முட்டும்படியெட்டிச்சென்று, பகட்டின் பொருதிட்ட - திக்கஜம் போலவந்து போர்புரிந்த, கிட்ரேசுரபயங்கரனே - கீழ்த்தோலையுடைய சூரனுக்கு அச்சத்தையுண்டாக் கினவனே, தகட்டின் சிவந்த கடம்பு

பையும் - தகடுபோலச் செவந்த கடப்பமலர் மாலைபையும், நெஞ்சையும், என் மனத்தையும், தாள் இணைக்கே-உன் இரண்டுதிருவடியின் கண்ணே, புகட்டி-பொருத்தச்செய்து, பணிய-வணங்கும்படி, பணித்தருளாய்-என்னை நியமித்தருள்வாயாக. எ - டு.

முட்டவெட்டியெனப்பிரித்து, முழுதும் அழித்து எனவுரைப்பினுமாம். தகட்டின்-தகட்டினும் என்றுரைத்தலுமொன்று. தகடு-இலை, அது இளந்தளிர்க்காயிற் றென்று கொள்ளினும் கொல்லுலையிற் காய்ந்த சிவந்த இருப்புத்தகடென்று கொள்ளினும் அமையும். ரூரகங்காரனே, என்மனம் உன் திருவடியின் கண்ணே யழுந்தும்படி நீபணித்தருளல் வேண்டும் என்பது கருத்து. நிட்டிரன்-வன்சொல்லன்.

83. தேங்கியவண்டத்திமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே

பூங்கழல்கட்டும்பெருமாள் கலாபப்புரவியிசை

தாங்கிடப்படமுறித்தது ருன்றளந்தனிவேல்

வாங்கியனுப்பிடக்குன்றங்கொட்டும்வழிவிட்டவே.

இ - ள். தேங்கிய-(செல்வமுதலிய வற்றால்) நிறைந்த, அண்டத்து இமையோர் - சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்களுடைய, சிறைவிட - சிறைமீட்க, சிற்றடிக்கு - தனது சிறிய திருவடியின்கண், பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள் - பொலிவாகிய வீரக்கழல் கட்டிய முருகவேளின், கலாபப்புரவி - தோகையையுடைய குதிரையாகிய மயில், மிசைதாங்கிடப்பட-தன்மீது இறைவனைச் சுமந்து நடத்தலும், ருரன் தளம்முறித்து-ருரனது சேனையானது முறிபட்டது, தனிவேல் வாங்கி அனுப்பிட - ஒப்பற்றவேற்படையை இறைவனெடுத்தனுப்பவே, குன்றங்கள் எட்டும் - மலைகளெட்டும், வழிவிட்ட - வழிவிட்டன. எ - று.

சிற்றடியென்றார் கழல் கட்டற்குரிமையின்மை விளக்குதற்கு. முருகக் கடவுளை மயில்வாகநந்தாங்கிச் செல்லவே, ருரனது சேனைமுறிபட்டது, அக்கடவுள் வேல்விடுக்கவே மலைகளெட்டும் வழிவிட்டன என்பது கருத்து.

84. மைவருங்கண்டத்தர்மைந்தகந்தாவென்றுபாழ்த்துமிந்தக்

கைவருந்தொண்டன் திமற்றறியேன்கற்றசுல்லியும்போய்ப்

பைவருங்கேளும்பதியங்கதறப்பழகிநிற்கு

மைவருங்கைவிட்டுமெய்விடும்போதுன் னடைக்கலமே.

இ - ள். மைவரும் கண்டத்தர்-(விடிந்தால்) கருமை பொருந்திய கண்டத்தைபுடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு, மைந்த - புதல்வனே; கந்தா-கந்தனே, என்றுபாழ்த்தும்-என்று உன்னைத்துதிக்கின்ற, இந்தக்கை

வரும் தொண்டு அன்றி - இந்தக்கைவந்த தொண்டையே யல்லது, மற்று அறியேன்-வேறென்றைச் செய்ய அறிந்திலேன், கற்ற கல்வியும்போய் - நான் கற்றகலவிகளும் நீங்கி, பைவரும் கேளும்-பசியராகிய உறவினரும், புகியும் - வீட்டிலுள்ளாரும், கதற - கதறும்படி, பழகிநிற்கும் - பழகியிருக்கிற, ஐவரும்கைவிட்டு - ஐவரும் நழுவவிட்டு, மெய்விடும்போது - இந்த உடலை விட்டு நீங்கும்போது, உன் அடைக்கலம் - நான் உன் அடைக்கலம்.

கைவரும் தொண்டு-பழகினதொண்டு, பை-பசுமை, அது இவ்விடத்து பற்றுடைமை மேலது. இவ்வாறன்றித்துன்பம் என்னும் பொருள்தரும் பைதல் என்பது பை எனக்குறைந்து நின்றதெனக் கொள்ளினும் அமைபும், பழகிநிற்கும் ஐவர்-பிறந்த நாள் முதலாக இடையறாது பழகி நிற்கிற நம்புலங்கள், முருகக் கடவுளே, உன்னைக் கந்தாவென்று வாழ்த்துதலாகிய இந்தத்தொண்டையன்றி வேறுதொண்டுசெய்ய அறியேன், ஆதலால் நான் இந்தவுடம்பைவிட்டு நீங்கும்போது நீயே யெழுந்தருளி என்னைக் காத்தருளவேண்டுமென்பது கருத்து.

85. காட்டிற் குறத்திபிரான்பதத்தேகருத்தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதமிகவெளிதேவிழிநாசுவைத்து
மூட்டிக்கபாலமூலாதாரநேரண்டமூச்சையுள்ளே
யோட்டிப்பிடித்தெங்குமோடாமற்சாதிக்கும்யோகிகளே

கு - ள். விழிநாசுவைத்து-கண் பார்வையை நாசுதனியில்வைத்து, மூட்டி - மூலக்கனலை மூள்வித்து, கபாலம் மூலாதாரம் நேர்அண்ட-கபாலத்துக்கும் மூலாதாரத்துக்கும்நேரோபொருந்தும்படி, மூச்சை-சுவாசத்தை, உள்ளே ஓட்டி - உள்ளிடத்தே யோடப்பண்ணி, எங்கும் ஓடாமல் பிடித்து-மற்றெவ்விடத்தும் ஓடாமல் பற்றி, சாதிக்கும் யோகிகளே-யோகம் சாதித்தமையாலுண்டாகிய யோகிகளென்னும் பெயர் பூண்டவர்களே, காட்டில் குறத்திபிரான் - காட்டிலுள்ள குறத்தியாகிய வள்ளியாசுக்குத் தலைவனாகிய முருகவேளுடைய, பதத்தே-திருவடியின்கண்ணே, கருத்தை புகட்டின் - மனத்தைப்படுத்தால், வீட்டில் புகுதல் - மோகைவீட்டிற் பிரவேசித்தல், மிகஎளிது-மிகவும் எளிதாகும். ஏ - று.

கபால மூலாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளேயோட்டலாவது-கஷ்டம் நாநாடியின்வழியாக மூச்சையுள்ளே செலுத்தல். எங்குமோடாமற் சாதித்தலாவது - இடைபிங்கலைகளின்வழியே இயங்கவொட்டாதுதடுத்தல். யோகிகளே நீங்கள் சாதிக்கும் யோகத்தால் வீடுபேற்றையடைதல் மிகவுமரிது, முருகவேளின் திருவடியின் கண்ணே உங்கள் மனத்தை யழுந்துவித்தால் அதனை யடைதல் மிகவும் எளிது என்பது கருத்து.

36. வேலாயுதன் சங்குசக்ராயுதன் விரிஞ்சன்னநியாச்
சூலாயுதன் தந்தகந்தசுவாமிகடர்க்குமீக்
காலாயுதக்கொடியோனருளாயகவசமுண்டென்
பாலாயுதம் வருமோயமனோபகைக்கினுமே.

இ - ள். வேலாயுதன் - வேற்படையையுடையவன், சங்கு சக்ரா
யுதன் விரிஞ்சன் அறியா சூலாயுதன் தந்த கந்தசுவாமி - சங்குசக்ராயுதன்
கனையுடைய திருமாலும் பிரமனும் அறியாத சூலாயுதத்தையுடைய வனா
கிய சிவபெருமான் ஈன்றருளிய கந்தசாமி, கடர்க்குமீகாலாயுதக் கொடி
யோன் - ஒளிபுள்ள உச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழிக் கொடியை
யுடையவன், (அவனது) அருள் ஆய - திருவருளாகிய, கவசம் உண்டு -
கவசம் (என்மீது) உளது, (ஆதலால்) யமனோபகைக்கினும் - யமனுடன்
பகைத்தாலும், என்பால் ஆயுதம் வருமோ-என்னிடத்து (அவனது) சூலா
யுதம் வந்து என்னை ஊறு செய்யுமோ. எ - று.

குமரவேளின் திருவருளாகிய கவசம் பூண்டிருக்கிறேன் ஆதலால்,
இயமனது கைச்சூலம் வந்து என்னை யூறுசெய்யாது என்பது கருத்தி.

37. குமராசரணஞ்சரணமென்றண்டர்குழாந்துதிக்கு
மமராவதியிற்பெருமாடிருமுகமாறுங்கண்ட
தமராகிவைகுந்தனியானஞானதபோதனர்க்கிங்
கெமராசன்விட்டகடையேடுவந்தினியென்செயுமே.

இ - ள். குமரா - குமரவேளே, சரணம் சரணம் என்று - அடைக்
கலம் அடைக்கலமென்று, அண்டர் குழாம் துதிக்கும் - தேவசமூகங்கள்
தோத்திரம் பண்ணுகிற, அமராவதியில் பெருமாள் - அமராவதியிட்டண
த்திலெழுந்தருளிய சுகப்பெருமானுடைய, திருமுகம் ஆறும் கண்ட -
ஆறு திருமுகங்களைபுஞ் சேவித்த, தமர் ஆகிவரும் - அவரடிபாராயிருக்
கிற, தனியான ஞானம் - ஒப்பற்ற ஞானத்தையுடைய, தபோதனர்க்கு -
தபோதனர்களுக்கு, இங்கு - இவ்விடத்தில், எமராசன் விட்ட-யமராஜன்
(இறுதிக்காலத்தில்) அனுப்பிய, கடையேடுவந்து - முடிவேடுவந்து, இனி
என் செய்யும் - (அவரை) இனியென்னதுயர் செய்யும். எ - று.

கடையேடு - ஆயுள் முடிவுவரையப்பட்ட ஒலை. தமர்-பற்றுடையார.
முருகக் கடவுளின் திருமுகத்தைத் தரிசித்த தபோதனரிடத்து, யமனோப
சேல்லா தென்பது கருத்து.

38. வணங்கித்துதிக்கவறியாமனிதருடனினங்கிக்
குணங்கெட்டதுட்டனையிடேற்றுவரங்கொடியுங்கழுகும்
பிணங்கத்துணங்கையலகைகொண்டாடப்பிசிதர்தம்வாய்
கிணங்கக்கவித்ரமவேலாயுதத்தொட்டகீர்மலனே.

இ - ள். கொழும்பு கழுகும் பிணங்க - காக்கையும் கழுகும் ஒன்றோ டென்று பிணங்கவும், அலகை துணங்கைகொண்டாட - பேய்கள் துண ங்கைக் கூத்தாடவும், பிசிதர்தம்வாய் நீணங்கக்க - அரக்கர் தம்வாயால் உதிரத்தைக்கக்கவும், விக்ரமம்-வெற்றியையுடைய, வேலாயுதம் தொட்ட- டேவர்படையைப் பிரயோகித்த, நிரமலனே - பரிசுத்தனே, வணங்கி-(உன் னைப்) பணிந்து, துதிக்க - தோத்திரம் பண்ண, அறியா - அறியாத, மனி தருடன் இணங்கி - துட்ட மனிதரோடு நட்புச்செய்து, குணம் கெட்ட - (அவ்விணக்கத்தால்) நற்குணமழிந்த, துட்டனை - துஷ்டனாகிய என்னை, ஈடேற்றுவாய் - கடைத்தேற்றுவாயாக. எ - று.

துணங்கைக்கூத்து - இருகையுமுடக்கிப் பழுப்புடை யொற்றியாடு வதோர் கூத்து. அது “முடக்கிய விருகைபழுப்புடையொற்றித், துட் க்கிய நடையது துணங்கையாகும்” என்பதனாலினிது விளங்கும். அசுர குலகாலனே, உன்னை வணங்கியுய்ய வறியாத துட்டரோடிணங்கித் துட் டனாகிய என்னையீடேற்றியருளல் வேண்டு மென்பது கருத்து. துட்டரோ டிணங்கினவருந் துட்டராவார் என்பதை, “கிலத்தியல் பானீர்நிரிந்தற்றாகு மாந்தர்க், கினத்தியல்ப தாகுமறிவு” என்பதனானுணர்க.

89. பங்கேருகனெனைப்பட்டோலையிலிடப்பண்டுதனை
தங்காலிலிட்டதறித்திலனோதனிலேலெடுத்துப்
பொங்கோதம்வாய்விடப்பொன்னஞ்சிலம்புபுலம்பவரு
மெங்கோனறியினினிநான்முகனுக்கிருவிலங்கே.

இ - ள். பங்கேருகள் - பிரமன், என்னை - அடியேனை, பட்டோ லையில்-இட - தனதுபட்டோலையிற்பதிய, பண்டு - முற்காலத்தில், தங்கா லில் தனையிட்டது - (முருகக்கடவுள்) தன் காலில்விலங்கிட்டதை, அறிந் திலனோ - அறியானோ, தனிலேல் எடுத்து - ஒப்பற்ற வேலையேடுத்து, பொங்கு ஓதம்வாய்விட-பொங்குசின்ற கடல் வாய்விட்டஊறவும், பொன் னஞ் சிலம்பு புலம்ப - அழகாகிய க் கொஞ்சகிரிபுலம்பவும், வரும் - வந்த, எம்கோன் அறியின்-எம்மிறைவனாகிய அந்தமுருகக்கடவுள் அறிவானாயின், இனி-இனி, நான்முகனுக்கு - பிரமனுக்கு, இருவிலங்கு - இரண்டுவிவங் குகள் உளவாகும். எ - று.

பட்டோலை - கணக்கேடு. பொன்னஞ் சிலம்பு - பொன்மயமாகிய மலைகளினுமையும். புலம்பல்-இரங்கல். பிரமன் இனித்தன்னைக்கேட் டில் என்னைப்புகிப்பறையின், முருகக்கடவுள் முன்னாலிடட்ட ஒருவிலங் குபேரல், இக்காளில் இருவிலங்கு பூட்டப்படுவன் என்பது கருத்து.

90. மாலோனமருகனை மன்றாடிமைந்தனை வானவர்க்கு
மேலானதேவனை மெய்ஞ்ஞானதெய்வத்தைமேதினியிற்
சேலார்வயற்பொழிற்செங்கோடனைச் சென்று கண்டுதொழ
நாலாயிரங்கண்படைத்திலனையந்தநான் முகனை.

திரு - ளா. மாலோன் மருகனை - திருமாலுக்கு மருகனை, மன்று ஆடி
மைந்தனை - அம்பலத்தாடுவோனுக்குப் புதல்வனை, வானவர்க்கு மேலான
தேவனை - தேவர்களுக்கு மேலாகிய கடவுளை, மெய்ஞான தெய்வத்தை -
உண்மை ஞானத்தையுடைய தேவதையை, மேதினியில் - உலகத்தில்,
சேல் ஆர்வயல் பொழில் சொங்கோடனை - சேல்மீன்கள் நிறைந்த கழனி
களும் சோலைகளும் சூழ்ந்ததிருச்செங்கோட்டையுடையவனை, சென்றுகண்
டுதொழ - போய்த்தரிசித்து வணங்க, அந்த நான்முகன் - அந்தப்பிரமன்,
நாலாயிரம் கண்படைத்திலனை-(எனக்கு) நாலாயிரங்கண்களைப்படைத்
தானில்லையே, ஏ - று.

மன்று - பொது. அதுசிற்சபை பொற்சபைமுதலியவை. மெய்ஞ்
ஞானதெய்வம் - மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருந்தெய்வம் எனினுமாம். வயல்
பொழில் - வயலிலுள்ளபொழில் என்றலுமொன்று. திருச்செங் கோட்டி.
வெழுந்தருளிய மருகக் கடவுளின் பேரழகைக் கண்டவணங்குதற்கு, பிர
மன் எனக்கு நாலாயிரங்கண்களைப்படைத்தானில்லையென்பது கருத்து.

“செப்பத்திலுண்ணத்தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ்செல்லும்பொல்லேன்
தப்பத்தவறத்தொழுதாலுஞ்சொக்கர்தடம்புயத்துக்
கொப்டத்திரண்டுகொங்காயுன்னவயவமொன்றுக்கொன்ற
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுகண்டாயென்முகத்தினுக்கே”

எனப்பிறர் கூறுதலுங்காண்க.

91. கருமால் மருகனைச் செம்மான் மகளைக்களவுகொண்டு
வருமாகுலவனைச் செவற்கைக்கோளனை வானமுய்யப்
பொருமாவினைச் செற்றபோர்வேலனைக்கன்னிப்புகழுடன்
றருமாமருவுசெங்கோடனை வாழ்த்துகைசாலனறே.

திரு - ளா. கருமால் மருகனை - கரியதிருமாலுக்கு மருகனை, செம்
மான் மகளைக்களவுகொண்டுவரும் மாசுலவனை-செவந்த மான்மகளாகிய
பன்னிகாயகியைக் களவுசெய்து வந்த மிகப்பெரிய மேன்மையையுடைய
சேவல்கைக்கோளனை-சேவற்கொடியைக் கைக்கொண்டிருப்பவனை,
பொரும உய்யபொரும் மாலினைச் செற்றபோர்வேலனை - தேவருலகுய்யும்
போர்புரிந்த சூரனாகிய மாலினைக்கொன்றபோர் வேலை டையவனை

கண்ணிப்புகமுடன் தரும் ஆமருவுசெங்கோட்டை-இளங்க முகமரங்களோடி
டன் ஊர்விந்து ஆச்சமரங்களும் பொருந்திய திருச்செங்கோட்டையு
டையவனை, தாழ்த்துகை-வாழ்த்துதல், சாவ நன்று-மிகவும் நன்மையாம்.

தருமா என்பதை முன்பினனாகச் சொன்னிலைமாத்றி மாதருளெவை
த்த மாமரம் எனவுரைத்தலுமொன்று. இதில் கருமான், செம்மான், மாரு
லவன், கைக்கோளன், வேலன், செங்கோடன் எனச்சாதிப் பெயர்கள்
சொன்னய மாய்வருதல்காண்க. கருமான் - கொல்லன், செம்மான்-சக்
கிலியன், மாருலவன்-வேடன், கைக்கோளன்-தந்துவாயன் (நெய்வேலன்)
வேலன் - வெறியாடுவோன் (பூசாரி). செங்கோடன் - செங்கோட்டு மலை
யினுள்ளவன், (குறவன்). யாவருக்கும் முருகக் கடவுளைவாழ்த்துதல் மிக
வும் நன்மையாகும் என்பது கருத்து.

92. தெரண்டர்கண்டண்டிமொண்டுருக்குஞ்சுத்தஞானரறுத்
தண்டையம்புண்டிரிகத்தருவாய்சண்டதண்டவெஞ்சூர் [டக்
மண்டலங்கொண்டுபண்டண்டரண்டங்கொண்டுமண்டியின்
கண்டுருண்டண்டர்விண்டோடாமல்வேறொட்டகாவலனே.

இ - ள். சண்டம் - வேகத்தையும், தண்டம் - தண்டாயுதத்தையும்
உடைய, வெம்சூர்-கொடிய சூரனானவன், பண்டு-முற்காலத்தில், மண்டலம்
கொண்டு-மண்ணுலகை கவர்ந்து, அண்டர் அண்டம்கொண்டு-தேவருலகை
யும் கவர்ந்து, மண்டியிண்டடக்கண்டு-நெருங்கி நெருக்கக்கண்டு, அண்டர்-தே
வர்கள், உருண்டு விண்டுலோடும் - (அச்சத்தால்) உருண்டுதம்முலகைவிட்
டோடா திருக்கும்படி, வேல்தொட்டகாவலனே-வேலைப்பிரயோகித்தராக்
கனே, தொண்டர்-அடியார்கள் (ஆகியவன்கள்), கண்டு அண்டி-கண்டுநெரு
ங்கி, மொண்டு உண்டு இருக்கும்-முகந்துபருகியிருக்கிற, சுத்தஞானரறுபரிசுத்
ஞானமாகிய தேனையுடைய, தண்டை-தண்டையணிந்த, அம்-அழகிய, புண்
டிரிகம்-தாமரைமலர்போன்ற திருவழியை, தருவாய்-எனக்கும் தந்தருள்வாய்
சண்டதண்ட - வேகமாகிய சேனையையுடைய என்றலுமொன்று.
சுத்தஞானமெனும் தண்டையென்றும் பாடமுண்டு. இதற்கு பரிசுத்தஞா
னமென்ற தண்டையெனவுரைக்க. புண்டிரிகத்துக்குத் தேன்கிறந்த
ம்மையாயால் முற்பொருளேற்பொருளாதலமையும். தண்டையென்னும்
விசேடணத்திலுள் புண்டிரிகம் திருவழிக்காயிற்று. முருகவேளே, உன்னன்
பர்க்கெஞ்சுத் திருவழியை யெனக்குத் தந்தருளவேண்டுமென்பது கருத்து.

93. மண்கமழுத்திருமால்வலம்புரியோசையந்த
விண்கமழ்சோலையும்வாவியுங்கேட்டதுவேலெடுத்ததுத்
திண்கிரித்தவினையாமுப்பின்னா திருவனாயிற்
கிண்கிணியோசைப்பதினாலகமுங்கேட்டதுவே.

இ - ள். டண்மழ் - மண்பரிமளிக்கிற, உந்தி - நாபியையுடைய, திருமால் - திருமாவின், வலம்புரி ஓசை - வலம்புரிச்சங்கின்ஓசையை, அந்தவிண் - அந்தவிண்ணுலகத்தில் உள்ள, கமழ் சோலையும் - பரிமளிக்கிற சோலையும், வாவியும் - அங்குள்ள தடாகமும், கேட்டன - கேட்டன, திண்கிரிசிந்த - வலியமலையுதிரும்படி, வேல் எடுத்து விளையாடும் - வேலையேந்திவிளையாடுகின்ற, பிள்ளை - குழந்தையாகிய முருகரது, திருஅரையில் - திருவரையிற்கட்டிய, கிண்கிணி ஓசை - கிண்கினியின் ஓசையை, பதினாறு உலகமும் - பதினாறு லோகங்களும், கேட்டன - கேட்டன. எ - று.

கேட்டல்-புலப்படல். திருமாவின் பாஞ்சஜ்யத்தின் முழுக்கம் விண்ணுலகொன்றிலுமே கேட்டது, முருகர் திருவரைக்கிண்கிணிச் சத்தம் பதினாறுலகிலுங் கேட்டதென்பது கருத்து. திருமால் வலம்புரியோசையந்த விண்கமழ்சோலையும் வாவியுங்கேட்டது என்றது, திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் தேவனாவென்று, அவருலகிலுள்ள மலர்மரங்களையும் கொழுகளையும் கொணர்ந்த வெற்றியைக்குறித்தது. அன்றி, பாரதம் பதினாந்தாம் நாட்போரில் முழுக்கிய சங்கிணைசையைக் குறித்ததெனினும் அமையம். வேலெடுத்துத் திண்கிரிசிந்த விளையாடும் பிள்ளை திருவரையிற் கிண்கினியோசை பதினாறுலகமுங்கேட்டது என்றது, முருகக்கடவுள், பதினாறுலகத்தாராயம் தன்னுளடக்கிக் கொடுமைசெய்த ரூரன்முதலிய அசுரரையழித்த வெற்றியைக்குறித்தது.

94. தெள்ளியவேளவிற்கிள் லையைக்கள்ளச் சிறுமியெனும்
வள்ளியைவேட்டவன் னுள் வேட்டி லேசிறுவன் னைத் தள்ளித்
துள்ளியகெண்டைபைத்தொண்டையைத்தோதகச்சொல்லை
வெள்ளியபித்திலவித்தாரமுடலைவேட்டெஞ்சே. [நல்ல

இ - ள். சிறுவன்னைதள்ளி - (மாதருடைய) சிறியவன்னைத்தண்டைத்தள்ளி, துள்ளியகெண்டைபை - துள்ளிய கெண்டைமீனையும், தொண்டையை - கோவைக்கனியையும், தோதகச்சொல்லை - (ஆடவர்க்கு விருப்பத்தைபுண்டாக்குகின்ற) வஞ்சகவார்த்தையையும், நல்லவெள்ளியநித்திலம் - நல்லவெண்மையாகிய முத்தையொத்த, வித்தாரம்முரலை - (ஒளிப்பெருக்கையுடைய நகையையும், வேட்டெஞ்சே - விரும்பினமனமே, தெள்ளிய - கொழித்தெடுத்தற்குரிய, ஏனலில் கிள்ளையை - திண்ப்புனத்துக் கிளியை, கள்ளச்சிறுமியென்னும் வள்ளியை - குறச்சிறுவியென்கிற வள்ளிராயகியை, வேட்டவன் - விரும்பினவனாகிய முருகனது, தான்வேட்டலை - திருவடிபை விரும்பினாயில்லை - (இனியாயினும் விரும்புவாய்) எ - று.

வள்ளை - காது, கெண்டை - கண், தொண்டை - அதரம், முரல்-பல், கிள்ளை - வள்ளிராயகி. திண்ப்புனத்துக்கும் கிள்ளைக்கும் பெருந்தீர்ப்புண்மையான், பனம் என்றதற்கேற்பக் கிள்ளையென்றார்.

கத்தரலங்காரம்,

“யரிவுசெய்தாண்டும் பலத்துப்பயில்வோன் பரங்குன்றின்வா
யருவிசெய்தாழ்வுனத் தைவனங்கொய்யவு மிவ்வனத்தே
பிரிவுசெய்தாலரி தேகொள்கேபெயொடு மென்னும்பெற்றி
பிருவிசெய்தாளி னிருந்தின்றுகாட்டு மிளங்கிளியே” எனவும்,

“பேயோவெயினரமுதாலயத்திற்பிறந்தவுன்னை
யேயோதினைப்புனங் காவல்வைத்தா டெழுபாருமுண்ட
வாயோன்றிருவுந்தி பூத்தோனரங்கன் டணிவனாமேல்
ஆயோவெனுங்குர லந்தோபுனத்தை யழிககின்றதே” எனவும்,

“வனமார்குழினைப் பகைக்குரலாமென வாணன் நஞ்சைப்
புனமார்குளிரிப் புடைப்பொலியாற் கிள்ளை போயின மீண்
புனமாமெனவந்திவ் வேனலெல்லாம் வவ்வு மென்பதற்கோ
கனமாநறுங்குழி லீடமொழியாதொழி காரணமே. எனவும்,
பிற இடங்களிலுங் கூறப்படுதல் காண்க. பந்தத்துக்கேதுவாகிய மாதாசை
யைப்பற்றி யுழலும் மனமே, இதனையொழித்து முத்திக்கேதுவாகிய முரு
கக்கடவுளது திருவடியை விருட்டி யடைவாய் என்பது கருத்து.

95 யான்ருனெனுஞ்சொல்லிரண்டுக்கெட்டாலன்றியாவருக்குந்
தோன்றாதுசத்தியந்தொல்லைப்பெருநிலஞ்சுரமாய்க்
கின்றான்மருகன் முருகன் க்ருபாகரன்கேள்வியினுற்
சான்றருமற்றதனிவெளிக்கேவந்துசத்திப்பதே.

இ - ள். தொல்லை பெருநிலம் - பழமையாகிய பெரியபூமியை, ருசு
ரம் ஆய் - வராகவுருவங்கொண்டு, கின்றான் மருகன் - தோண்டினவனாகிய
திருமாலுக்கு மருகன், முருகன் - முருகன், க்ருபாகரன் - கருணாகரன்,
(அவனது) கேள்வியினால் சான்று - உபதேசத்தால் அமைந்து, ஆரும்
அற்ற - ஒருவருயில்லாத, தனிவெளிக்கேவந்து சந்திப்பது - வெறுவெளி
யில் வந்து கூடுவதாகிய இத்தநிலை, யான்தான் என்னும் சொல் இரண்டும்
கெட்டால் அன்றி - நான்தான் என்கிற சொற்களிரண்டும் ஒழிந்தால்
வது, யாவருக்கும் தோன்றாது - எவருக்கும் உண்டாகாது, சத்தியம் - இது
உண்மை, எ - று.

க்ருபாகரன் சான்றருமற்ற தனிவெளிக்கே வந்து சந்திப்பது, யான்
ருனெனுஞ்சொல்லிரண்டுங் கெட்டாலன்றி, கேள்வியினால் யாவருக்கும்
தோன்றாது சத்தியம் என்றவயித்து, முருகக்கடவுள் சாட்சியாவரு
மில்லாத தனிவெளியில் வந்து சந்தித்தல் யான்தான் என்னுஞ் சொல்லிர
ண்டும் ஒழிந்தாலன்றி நான்கேள்வியினால் யாவர்க்காயினு முண்டாகாது,
இதுஉண்மையென்று பொருளுரைப்பினுமாம். யான்-பசு, தான்-பதி,
இவ்விரண்டுங் கெடுதலாவது - சேவர ஐக்கியம். நான் தான் என்னும்

வேற்றுமையற்றாலன்றிச் சாத்திரஞானத்தால் முருகக்கடவுளது காட்சி யுண்டாகாதென்பது கருத்து. கீண்டான் என்பது. கீன்றான் என நின்றது.

96. தடக்கொற்றவேண்மயிலேயிடர்தீரத்தனிவிழனி
வடக்கிற்கிரிக்கப்புறத்துன்றோகையின்வட்டமிட்டுக்
கடற்கப்புறத்துங்கதிர்க்கப்புறத்துங்கனகசக்ரத்
திடர்க்கப்புறத்துந்திசைக்கப்புறத்துந்திரிகுலையே.

இ - ள். தடக்கொற்ற வேண்மயிலே - பெரிமவெற்றியையுடைய முருகக்கடவுளது வாகனமாகியமயிலே, இடர்தீர - என்னுன்பம் நீங்க, தனி விழன் - (என்னை அத்துன்பத்தினின்று)நிச்சித் தனியே விடுவையாயின், நீ - நீ, வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்து - வடமலைக்கப்பால், நின்றோகையின் வட்டமிட்டு - உன்கலாபத்தோடு சுழன்று, கடற்கு அப்புறத் தும்-பெரும்புறக்கடலுக்கு அப்பாலும், கதிர்க்கு அப்புறத்தும் - இருகடற் றுக்கு அப்பாலும், கனகசக்ரத்திடர்க்கு அப்புறத்தும்-பொன்மயமாகிய சக்ரவாகுகிரிக்கு அப்பாலும், திசைக்கு அப்புறத்தும் - அஷ்டதிக்குகளு க்கு அப்பாலும், திரிகுலை-(நீ மனக்களிப்போடு) சஞ்சரிக்கக்கடவை.

இவ்வாறன்றி, மயிலே, முருகக்கடவுளுக்கு வாகனமாயிருத்தலாகிய துன்பம்நீங்க உன்னைத்தனிவிழன் வடமலை முதலியவற்றிற் கப்புறஞ்செ ன்று சஞ்சரிப்பாய் எனவும், முருகக்கடவுளைக்கொணர்ந்து எனக்கெதிரில் தனியேவிடுவையாயின், நீயதேச்சையாய்த் திரியக்கடவை யெனவுடனூ த்தலும் கூடும், வடக்கிற்கிரி-மேருமலை, கனகசக்ரத்திடர் என்றமையால், கடல்என்பது பெரும்புறக்கடலென் றுணைக்கப்பட்டது. திடர் - மேடு, அது இவ்விடத்து மலைக்காயிற்று.

97. சேலிந்நிகழ்வயற்செங்கோடைவெற்பன்செழுங்கலபி

யாலித்தனந்தன்பணமுடிதாக்கவதிர்ந்ததிர்ந்து

காலிற்கிடப்பனமாணிக்கராசிபுங்காசிஸரியைப்

பாலிக்குமாயனுஞ்சக்ராயுதமும்பணிஸமுமே

இ - ள். சேலிந்நிகழ்வயல் - சேல்மீன்களால் விளங்குகின்ற கழ னிகுழந்த, செங்கோடைவெற்பன் - கிருச்செங்கோடை மலையையுடையா னது, செழுங்கலபி - செழுமையாகிய மயில்வாகனமானது, ஆலித்த - களி த்து, அநந்தன் பணமுடிதாக்க - ஆதிசேடனுடைய பணமுடிகளைத் தாக்கு தலால், அதிர்ந்து அதிர்ந்து - ஒலித்து ஒலித்து, காலிற்கிடப்பன -(அம்மயி லின்) காலிற்கிடப்பன (யாவையெனின்) மாணிக்கராசியும் - மாணிக்கத் தொகுதியும், காசினியைப்பாலிக்கும் மாயனும் - உலகத்தைநாடிக்கிற திரு மாலும், சக்ராயுதமும் - (அவனது) சக்ராயுதமும், பணிஸமுமே - சங்கமு மேயாம், எ - று.

முருகரது மயில்வாகனமானது களித்துத்தாக்குதலால், ஆதிசேடன் ஷடயினின்றுநிர்ந்த மணிகளும், அவன்மீது துயிலுந் திருமால்வும், அவனது புதங்களும் அதிங்காலின்கண் தங்கிக்கிடப்பன வென்பது கருத்து.

98. கதிதனை யொன்றையுங்காண்கின்றிலேன் கந்தவேன்முருகா
நதிதனையன்னபொய்வாழ்விலன் பாய்நரம்பாற்பொதிந்த
பொதிதனையுங்கொண்டுதிண்டாமொறனைப்போதவிட்ட
விதிதனைநொந்துநொந்திங்கையென்றன்மனம்வேகின்றதே.

இ - ள். கந்த - கந்தனே, வேல்முருகா - வேல்முருகனே, கதிதனை ஒன்றையும் காண்கின்றிலேன் - நற்கதியைச் சிறிதும் காணுமாற்றல்லலேன், நதிதனை அன்ன - காண் யாற்றுநீர்ப்பெருக்கையொத்த, பொய்வாழ்வில் அன்பு ஆய் - (இவ்வுலகப்) பொய்வாழ்க்கையில் அன்புடையோனாய், நரம்பால்பொதிந்த - நரம்பாற்கட்டிய, பொதிதனையுங்கொண்டு (உடம்பாகிய) பொதியையுங்கொண்டு, திண்டாமொறு - கலங்கும்வண்ணம், என்னைப்போதவிட்ட-என்னைத்திரியவிட்ட, விதிதனை - விதியை(நினைத்து), நொந்துநொந்து - வெறுத்துவெறுத்து, இங்கே - இவ்விடத்தே, என்றன்மனம் வேகின்றது - என்மனமானது வேகாகின்றது, ஏ - று.

என்மனம்வேகின்றது இவ்வேதலைக்கண்டதன்றி நற்கதியொன்றுங் காண்கிலேன் எனவுணர்ப்பினுமமையும். பிரபஞ்சப்பொய்வாழ்க்கை வினைக்கோகத்தோன்றி அது அற்றவிடத்தே வினாந்தழிதலால், அதனை, பிசுமழை காரணமாக வுண்டாகி அதுவிட்டளவில் நீங்கும் கான்யாற்றுநீர்ப்பெருக்குக்கு உவமையாக்கினார். பொதி-சுமை. கந்தவேளே, கதியொன்றும் காணுமாற்றல்லலேனாய், உலகப்பொய்வாழ்வில் உழன்று வருந்தாநின்றேன் என்னை நீ யேகாத்தருளவேண்டுமென்பது கருத்து.

99. காவிக்கமலக்கழலுடன்சேர்த்தெனைக்காத்தருளாய்
தூவிக்குலமயில்வாகனனே துணையேதுமின்றித்
தாவிப்படரக்கொழுகொம்பிலாததனிக்கொடிபோற்
பாவித்தனிமனந்தள்ளாடிவாடிப்பதைக்கின்றதே.

இ - ள். தூவி - தோகையுடைய, குலம் - உயர்வாகிய, மயில்வாகனனே - மயிலைவாகனமாக வுடையவனே, தாவிப்படர - தாவிப்படர்வதற்கு, கொழுகொம்புஇல்லாத - கொழுகொம்பில்லாத, தனிக்கொடிபோல்-தனிமையாகிய கொடியைப்போல, துணை ஏதும்இன்றி - உதவிசிறிதும் இல்லாமல், பாவித்தனிமனம் - பாவிசென்ற இணையற்ற (என்) மனமானது, தள்ளாடி வாடி. பதைக்கின்றது-அசைந்து வாடித் துடிக்கின்றது, (ஆதி ஷடயினி) காவிக்கமலம்-செந்தாமரைமலர்போன்ற, கழலுடன்சேர்த்து-உன் திருவடியோடணைத்து, என்னைக் காத்தருளாய் - என்னை ரஷித்தருள்வாயாக.

தூவிக்குலம் என்பதற்கு இறகினும்சிறப்பையுடைய, இறகின்றொரு
தியையுடைய, எனவுமுறைத்தல் கூடும். கொழுக்கொம்பு - படர்கொழுகன்
பந்தர்க்கேறுமாறு அவற்றிற் கிடையே நடப்படுவதொக்கழி. காவி - காவிக்
கல். அது இவ்விடத்து அதின் நிறமாகிய செம்மைக்காயிற்று. இவ்வாறன்றி
காவிக்கமலக் கழல் என்பதற்கு, நீலமலக்கையணிந்த தாமராமலர்போ
லுந்திருவடி யெனினுமாம். மயில்வாகனனே, உதவியின்றி வாடுகின்றேனா
உன்திருவடியை யெனக்குதவியாகத் தந்தருளவேண்டும் என்பது கருத்து.

100. இடுதலைச்சற்றுங்கருதேனைப்போதமிலேனையன்பாற்
கெடுதலிலாத்தொண்டரிற்கூட்டியவாகிரௌஞ்சவெற்பை
யடுதலைச்சாதித்தவேலோன்பிறவியறவிச்சிறை
விடுதலைப்பட்டதுவிட்டதுபாசவினைவிலங்கே.

இ - ள். கிரௌஞ்சவெற்பை-க்ரௌஞ்சமலையை, அடுதலைச்சாதித்த-
வெல்லுதலைச்சாதித்த, வேலோன் - வேலாயுதன், இடுதலைச்சற்றும் கருதே
னை-ஈகையைச்சிறிதும் நினைவேனை, போதம் இல்லேனை - ஞானமிலேனை,
அன்பால் - தன்பேரன்பினால், கெடுதல் இல்லா - கெடுதியற்ற, தொண்ட
ரில் கூட்டிய ஆறு - அடியாரோடு சேர்த்தவாறென்ன வியப்புடைதது,
(என்னெனின்) பிறவிஅற - என்பிறப்பு அற்றொழிய, இச்சிறைவிடுதலைப்
பட்டது - இந்தச்சிறையானது என்னைவிட்டது, பாசவினை விலங்குவிட்
டது - பாசவினை விலங்கானதுகழன்றொழிந்தது. எ - று.

சாதித்தல் இவ்விடத்துச் செய்தலுக்காயிற்று. வேலாயுதக்கடவுள்
என்னைத் தன்னடியாரோடு கூட்டியருளலும், என்பிறவிப்பற்றொழிந்ததெ
ன்பது கருத்து. இதனால் அடியார்பெருமை வற்புறுத்தப்பட்டது. சிறை
ததுகரணபுலந் போகங்களாகிய காவல், விடுதலைப்பட்டது ஒருசொற்றன்
மையது.

தூ ற் ப ய ன்.

சலங்காணும்வேந்தர்தமக்குபஞ்சார்யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
தூலங்காநரகக்குழியணுகார் துட்டநோயணுகார்
கலங்கார்புலிக்குங்கரடிக்கும்யானைக்குங்கந்தனன் னூ
லலங்கார தூற்றொருகவிதான்கற்றறிந்தவோ,

இ - ள். நன்னூல் - நல்லநூலாகிய, கந்தர் அலங்காரம் தூற்றுள்
கந்தரலங்காரத்தின் தூறுபாடல்களுக்குள், ஒருகவிதான்கற்று - ஒருபாட
லையாயினும் கற்று, அறிந்தவர் - அதின்பொருளை யுணர்ந்தவர், சலங்காணு
ம்வேந்தர் தமக்கும்அஞ்சார் - இவ்வுலகத்தில் தீராக் கொவந்தையுடைய
அரசருக்கும் அஞ்சமாட்டார், யமன்கண்டைக்குஅஞ்சார் - (முடிவுத்தாலத்
தில்) இயமனது போர்க்கு அஞ்சமாட்டார், தூலங்காநரகக்குழி அணுகார் -

கத்தரலங்காரம்

(இத்தீர்த்து) விளங்காத நரகக்குழியையடையார், துட்டரோய் அணுகுந்-
திகாடுமையாகிய பிறவிப்பிணி யணுகப்பெருந், புலிக்கும் கரடிக்கும் யானை
க்கும் - துட்டபிறகங்களாகிய புலிக்கும் கரடிக்கும் யானைக்கும், கலங்கார்-
முனங்கலங்கமாட்டார், எ-று.

முருகக்கடவுள் விஷயமாகிய கத்தரலங்காரம் என்னும் இந்நூலிலு
ள்ள நுருபாடலையாயினும் கற்று அதின்பொருளை யறிந்தவர்களுக்கு இம்
மைமில் ராஜபயம் முதலிய துன்பங்களும் மறுமையில் நரகத்துன்பமும்
இல்லையென்பது கருத்து.

கத்தரலங்காரம் முற்றுப்பெற்றது.

சிலபிரதிருபங்களிலே

அதிகமாகக் காணப்பட்ட செய்யுள்கள்.

1. திருவடியுத்தண்டையுஞ்சிலம்புஞ்சிலம்புநெருவப்
பொருவடிவேலுங்கடம்புந்தடம்புயமாற்றிநாடு
மருவடிவானவதனங்களாறுமலாக்கண்களுங்
குருவடிவாய்வந்தென்னுள்ளங்குளிரக்குத்தொண்டவே.

இ - ள் திருவடியும் - (குமரக்கடவுளுடைய) திருவடிகளும், தண்
டையுஞ்சிலம்பும் - (அத்திருவடிகளிலணிந்த) தண்டைகளுஞ் சிலம்புகளும்,
சிலம்புநெருவப் பொருவடிவேலும் - கிரௌஞ்சகிரியை யுநெருவப்பொருத
கடம்பையாகிய வேலாயதமும், கடம்பும் - கடப்பமலர்மாலையும், ஆறிரண்டு
தடம் புயமும் - பன்னிரண்டு பெருமையாகிய திருப்புயங்களும், வடிவு
மருவு ஆன ஆறுவதனங்களும் - அழகு பொருந்துகலான ஆறுதிருமுகங்
களும், மலர்க்கண்களும் - தாமரைமலர்போலும் (பன்னிரண்டு) திருக்கண்
களும், என்னுள்ளங்குளிரக் குருவடிவாய்வந்த-எனதுமனங்குளிரக் குரு
வடிவாகித்தோன்றி, குதிகொண்ட - குதித்தல்கொண்டன, எ-று.

குமரவேளின் திருவடிமுதலியன எனக்குக் குருவடிவாய்த் தோன்றி
என்மனங் குளிர வீற்றிருந்தன என்பது கருத்து.

2. இராப்பகலற்றவிடங்காட்டியானிருந்தே துதிகக்க
குராப்பினுதண்டையர்தாளருளாய்கரிசுப்பிட்டநாள்
கராப்படக்கொன்றக்கரிபோற்றசின்றகடவுண்மெச்சும்
பார்க்கரமவேலநிருதசங்காரபயங்கரனே.

• இ. கரிசுப்பிட்டநாள் - (கஜேந்திரன்என்னும்) யானையானது
குதிகுண்டமென்று) சுப்பிட்டநாளில், கர்ரப்பட்டுகொன்று அக்கரிபோ
ற்றசின்ற கடவுள்மெச்சும் - (அதனைக்கவ்விய) முதலையையுயிரிக்கொன்று

ஆக்த யானை துதிக்கின்ற திருமாலும் மெச்சுகின்ற, பராக்ரமமேயுடைய திருத சங்கார (திருத) பயங்கரனே-பராக்ரமத்தை உடையவனோ, வெல்லாபுத்தையுடையவனோ, அசுரநாயுழிப்பவனோ, அசுரருக்குப் பயத்தைச்செய்பவனோ, இராப்பகலற்ற இடங்காட்டி - (இரவென்றும் பகலென்றும் தோன்றாமையால்) அவ்விரவும் பகலுமற்ற இடமாகிய ஞானநிலையைக்காட்டி, யானை இருந்தே துதிக்கக் குராப்புகின்றதான் அருளாய் - யான் (அருளில்) இருந்தே துதிக்க நமமுடைய திருவடியைத் தந்தருளவீர். எ-று.

முருகக்கடவுளே, ஞானநிலையாகிய இராப்பகலற்ற இடத்திலிருந்து உன்னைத் துதிக்குமபொருட்டு, உன்னுடைய திருவடியை எனக் கருள் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

3. செங்கேழுமீத்தசிவனடிவே லுந்திருமுகமும
பங்கேகிணாததரபனலிருத்தோருமபதுமலாக
கொங்கேகரளஞ்சொரியுஞ்செங்கோடைசகுமரளேன
வெங்கேகிணைபடுமனங்கேயெனமுனவந்தெந்நாந்ரபன.

கு - ள். பதுமமலாக்கொங்கேகரளஞ்சொரியுஞ் செங்கோடைக்கு மரணன எனவகே நீனைப்பினும் - தாமமைமலரினினது தேனும் முததுஞ் சொரிப்பெறுந் திருசெங்கோட்டுமலையிலுள்ள குமாரக்கடவுளென்று (யான்) எவ்விடத்திலே நீனைத்தாலும், அங்கே - அவ்விடத்தே, செங்கேழுமீத்த சிவவடிவேலும் - செட்டமையாகிய நிறஞ்சாராத சினைத்தையுடைய கூடமையாகிய வேற்படையும, திருமுகமும - (ஆறு) திருமுகங்களும், பங்கேகிணாததரப்பனலிருத்தோரும் - இருபக்கத்தும் வரிசையுற்ற நல்லபன்னிரண்டாகிய திருப்பயங்களுங் (கொண்டு), எனமுனவந்தெந்நாந்ரபன - (அக்கடவுள்) எனக்குமுனவந்து எதிநிற்பார்.

திருசெங்கோட்டுமலையில் எழுந்தருளிய முருகவேளையென்று யான் எவ்விடத்து நீனைத்தாலும், அவ்விடத்தே அவா தமது வடிவேல முதலிய வற்றோடு எனக்கெதிரோ தோன்றிநிற்பார் எனபது கருத்து.

4. ஆவிக்குமோசமவருமாற்றிநதுன்னருட் பதங்கள்
சேவிக்கவென்றுநினைக்கின்றிலேனவ்வே தீர்த்தருளாய்
வாவித்தடவயலசுழுகிருத்தணிமாமலைவாழ
சேவற்கொடியுடையானேயமர சிகாமணியே

கு - ள். வாவித்தடவயல் சூழுகிருத்தணி மாமலைவாழ் சேவற்கொடியுடையானே அமர சிகாமணியே - குளங்கையுடைய இடருடையாகிய வயல்கள சூழப்பெறுந் திருத்தணிகையாகிய பெரியமலையில் வாழும் கோழிக்கொடியையுடையவனோ தேவாக்கு முடியுணியானவனோ, ஆவிக்கு மோசமவருமாற்றிநது உன் அருளபதங்கள் சேவிக்க என்று நீனைக்கின்றிலேன் வினைதீர்த்தருளாய் - (உடலோடுகூடிய) உயிருக்கு அவ்வுடலை விட்டுப் பிரிதலாகிய மோசமவருமாற்றையறிந்தும் நமது அருளையுடைய திருவடிசனைச் சேவிக்க வென்று நீனைக்கின்றிலேனாகிய வென்னுடைய வினைவய நீக்கியருள்வீர், எ - று.

இதற்குள், உடம்பையுவிட்டு என்உயிர் கீங்குமென்று னுணர்ந்
திருந்தபடியைச் சுற்றும் நிரையாதேனாயினும், நீயென்னைக்கைவிட்ட
தது என்வினையை யொழிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

தொள்ளித்தலையிலெறும்பதுபோலக்குலையுமென்ற
துள்ளத்துயரையொழித்தருளாயொருகோடிமுத்தர்
தெள்ளிக்கொழிக்குங்கடற்செந்தின்மேவியசேவகனே
வள்ளிக்குவாய்த்தவனெமயிலேறியமாணிக்கமே.

இ - ள். ஒருகோடிமுத்தர் தெள்ளிக்கொழிக்குங் கடல் செந்தில்
மேவியசேவகனே - ஒருகோடியளவினவாகிய முதலுகளைத் தெள்ளிக்கொ
ழிக்குங் கடலையுடைய திருச்செந்திற் பதியிற்பொருந்திய (அகரையழி
த்த) வீரரே, வள்ளிக்குவாய்த்தவனே - வள்ளிராயகியருக்கு வாய்த்தநா
யகரே, மயில்வறிய மாணிக்கமே - மயில்வாகனத்திலேறியருளு மாணிக்கம்
போல்பவரே, கொள்ளித்தலையில் ஏறும்பதுபோலக் குலையும் என்றன்உள்
ளத்துயரை ஒழித்தருளாய் - (இருதலைக்) கொள்ளி யிடததுள்ள ஏறம்பு
போலவுலையுமெனது மனத்துயரை நீக்கியருளவீர். எ - று.

முருகக்கடவுளே, இருதலைக்கொள்ளியினுள் அகப்பட்ட ஏறம்புபோ
லத் தினைக்கின்ற என்மனத் துன்பத்தை நீக்கியருளவேண்டும் என்பது
கருத்து.

சூலம்பிடித்தெம்பாசஞ்சுழற்றித்தொடர்ந்துவருங்
காலன்றனக்கொருகா லுமஞ்சேன்கடன் மீதெழுந்த
வாலங்குடித்தபெருமான குமாரனறுமுகவன்
வேலுந்திருக்கையுமுண்டேரமக்கொருமெய்த்துணையே.

இ - ள். கடல்மீது எழுந்த ஆலங்குடித்த பெருமான் குமாரன்
அறுமுகவன் - பாற்கடலில்லண்டாகிய நஞ்சைபுண்டாடரிய இறைவராகிய
பரமசிவனுடைய குமாராகிய ஆறுமுகக்கடவுளுடைய, வேலும் திருக்கை
யும் ஒரு மெய்த்துணைநமக்கு உண்டே - வேலாயுதமும் திருக்கரமுமாகிய
ஒப்பற்ற மெய்த்துணைநமக்கு உண்டே, (ஆதலின்) சூலம்பிடித்து எம்பா
சம் சுழற்றித்தொடர்ந்துவரும் காலன்றனக்கு ஒருகாலும் அஞ்சேன் -
சூலாயுதத்தையும் (பாம்பினச்சுப்பல்லிலொன்றாகிய) எமன்போலும் பாசத்
தையுஞ்சுழற்றிக்கொண்டு தொடர்ந்துவருங் கூற்றுவனுக்கு யானொருகா
லும் அஞ்சேன். எ - று.

முருகக்கடவுளது வேலாயுதமும் அதையேங்கியனையும் எனக்கு மெய்
துணையுடையதுதலால், யான் இயமனுக்குச் சிறிதும் அஞ்சேன் என்பது.

மு க வு ரா

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் ஈன்றினராய்
மூன்றா முலகம் படைத்துக் தான்மனத் துள்ளிடுக்க
வேன்றா னிமையவர்க் கன்பன் றிருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் மன்னடி போக்களுக்கே.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகமென்பது, திருப்பாதிரிப்புலியூர்த் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது நோல்காப்பியத்தேவரென்னும் பெரியோரால் இயற்றப்பெற்றது; இதிலுள்ள செய்யுட்டொகை - ௧௦௩ (பரீரம் ௩; நூல ௧௦௦).

திருப்பாதிரிப்புலியூரென்னும் தலம், நடுநாட்டிலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் இருபத்திரண்டனுள் ஒன்று; இத்தலத்திற்குரியபதிகம் - ௨ (திருஞா. பதி. ௧; திருநா. பதி. ௧). 'வடமொழி தென்மொழியிரண்டிலும் இதற்குப்புராணங்களுள்ளன; இப்போது அச்சிடப்பெற்று வழங்கும் தமிழ்ப்புராணம், திருவாவேதூறையாதீன வித்வானும் சற்றேறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்குமுன்பிருந்தவருமாகிய இலக்கணம், ஸ்ரீ சிதம்பரநாதமுனிவராலியற்றப்பெற்றது. விசாரித்தபொழுது, இத்தலத்துத் திருக்கோயிற் கருப்பக்கிருகத்தின் மேல்புறச்சுவர்ச் சிலாசாஸனத்தாள், "தழைத்ததிருப்பாதிரிப்புலியூர்" என்பதுமுதலிய இரண்டுசெய்யுட்களால், ஈகன்னிவனப்புராணம், புலியூர்நாடகமென்னும் இரண்டுநூல்கள் ஒரேபுலவராலியற்றப்பெற்று இத்தலத்திற்குரியனவாயிருந்தமை வெளிபாடுகின்றதென்றும் சிலாசாஸனங்களில் ஸ்வாமிதிருநாமம் கடைஞாமல் மஹாதேவரென்றே வழங்கப்படுகின்றதென்றும் சிலாசாஸனபரிசேரதகராகிய நண்பர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ து. அ. கோபீந்தராவ் அவர்கள், M.A., சொன்னார்கள். அந்நூல்கள் இக்காலத்து பாண்டிள்ளனவோ சிறிதும் விளக்கவில்லை; சிறித.

கலம்பகமாவது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள தொன்னூற்றுதலக்கப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; இதன் இலக்கணத்தைப் பன்னிபாட்டியல் முதலியவற்றாலுணர்க.

இப்புராணம் இக்கலம்பகத்துள்ள சிவவரலாறுகளுக்கு உதவியாக
கூடுகின்றது.

இனி இக்கலம்பகம் பாடப்பெற்றசரித்திரம் வருமாறு:—

இந்நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியத்தேவரென்பவர், சிலைய மொன்றற்காகச் செங்கல் அறுக்கச்சொன்னபொழுது, திருப்பா திரிப்புலியூர்க்கோயில் விசாரணைக்காரர் கோபங்கொண்டு இவரை நோக்கி, 'நீர் இங்ஙனஞ்செய்வித்தல்முறையோ' என்றுகேட்டனர். உடனே இவர், "வேத மொழிவிசம்பு மேனி" என்னும் ஒரு வெண்பாவைக்கூறி, அதன்முகமாகத் தம்முடையகருத்தை வெளிப் படுத்தினர். கேட்டவர்கள், இவருடைய கருத்தை அறிந்து ஆறுத லுற்று, இவருடைய பரிபக்குவத்தையும் பக்திமிக்குதியையும் கல்வி வன்மைமுதலியவற்றையும் இவர் சிறந்த பிரபந்தவாக்கியாயிருத் தலையும்றிந்து கீழ்மதிமுற்று இவரானோக்கி, 'தேவரீர் இவ்வெண் பாவை இடையே அமைததைத் திருப்பாதிரிப்புலியூர்ச் சிவபெரு மான்மீது கலம்பகமொன்றுபாடியருளுக' என்று வற்புறுத்திவேண் டிக்கொண்டனர். அவர்களுடையவேண்டுகோளுக்கிற்றங்கி அங்ஙன மே இந்நூலைப் பாடிமுடித்தனர். அப்பால் இக்கலம்பகம் சிறந்த கவிஞர்களாற்பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுத் தமிழ்நாடெங்கும்பரவி வழங்கலாயிற்று. அக்காலத்தில், சிதம்பரத்துள்ள அடியார்குழாங் கள், அங்கே தரிசனத்திற்குணர்ந்த இரட்டையர்களைநோக்கி, 'திருப் பாதிரிப்புலியூர்க்குத் தொல்காப்பியத்தேவரியற்றியதுபோலச் சிதம் பரத்திற்கு நீங்கள் ஒருகலம்பகமியற்றியருளவேண்டும்' என்று வே ண்டினர். இரட்டையர்கள்,

கோச்சகக்கீகலிப்பா.

†“தொல்காப் பியத்தேவர் சொன்னதமிழ்ப் பாடலன்றி
கல்காத் திருச்செவிக்கு காணுணாப்ப தேறமோ
மல்பாப் புனறதும்ப மாநிலத்திற் கண்பிசைந்து
பல்காத் பொருமினர்க்குப் பரங்கடலொன் நீர்தாாககே.”

என்னும்செய்யுளைக்கூறி, 'சிவபெருமான்மீது கலம்பகம்பாடுதற்கு யாம் வல்லேமல்லேம்' என்றார்கள். கேட்டவர்கள், அதனால் தடைப்படலின்றி, அங்ஙனங்கூறினமைபற்றியே நன்குமதித்துக் கலம்பகம்பாடும்படி பின்னும் வற்புறுத்த, அவர்கள் அப்பொழுதுந் துணிவின்றி இக்கலம்பகப்புத்தகத்திற்கயிறுசார்த்திப்பார்த்தார்கள்.

இஃது இந்நூலில் உ - வது செய்யுள்.

இச்செய்யுள் தமிழ்நூலவர்க்கரிதையிலும் திருவாமாத்தூர்க்கலம்பக வட்டிப்பிரதிகளிலும் காணப்படுகின்றது; 'காணுணைத்தது' எனவும் பாடம்.

பார்த்தபொழுது, “பாடுவார்பாடும்” (கலை - ம்செய்யுள்) என்னும் பாடல் அகப்பட்டது. அதனைக்கண்ணுற்ற இரட்டையர்கள் அச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடியின்பொருளையறிந்து மனமுருகி, தம்மைப்பாடும்படி ஸ்ரீ ஆநந்தநடராஜர் கட்டளையிட்டருளியதாக வேறினைந்துதுணிந்து செய்யத்தொடங்கிச் சிலதினங்களில் தில்லைக் கலம்பகத்தைப் பாடிமுடித்தார்கள். இவ்வரலாறு *தமிழ்நாவலர் சரிதையிலிருந்து ஊகித்தறிந்து எழுதப்பெற்றது.

தில்லைக்கலம்பகம், தேய்வீகவுலாமுதலியவற்றைப் பாடியருளியவர்களும் சிவபக்திச்செல்வம் வாய்ந்தவர்களும் பலசிவஸ்தலங்களின் பண்டைச்சரிதங்களையும் உண்மைராயன்மார்களுடைய அருமைச்செயல்களையும் சிவபுராணகதைகள் பலவற்றையும் மிகப்புராதனமான நூல்களின் கருத்துக்களையும் தம்முடைய நூல்களுள் மிக அழகாக அமைத்துப்பாடிப் பிற்காலத்தார்க்கு வழிகாட்டிப் பெரும்புகழ்பெற்ற மஹோபகாரிகளும், “கலம்பகத்திற்கிரட்டையர்கள்”, †“தங்கமு மணியு மிடைக்கிடைக் கொண்டு தனைநிகர் தபதியார் சமைத்த, சிங்கமா முகப்புத் தண்டுகை யேறித் திரியினுஞ் சித்தியில் புலவோர், பங்கனுங் குருடன் றுனுமா ‡சிகழப் பாவலர் பதத்துகள் புளையார்” என்று அறிஞர்களார் புகழப்பெற்றவர்களுமாகிய இரட்டையர்களே பாராட்டிப்புகழ்ந்தனரென்றால், இந்நூலாசிரியரின்பெருமையும் இந்நூலின்பெருமையும் என்னுடையசொல்லில் அடங்குவனவோ!

இரட்டையர்களுடையகாலத்திற்குமுற்பட்டவரென்று தெரிதலால், இந்நூலாசிரியர், அவர்களாற்பாடப்பெற்ற வரபதியாட்கோண்டானென்னும் ப்ரபுவுக்கும் அவன்னிருப்பத்தின்படி பாரதம்பாடிய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூராழ்வாருக்கும் அவர்காலத்தவர்களாகிய ஸ்ரீ அருணகிரியார்முதலியவர்களுக்கும் முற்பட்டவராக எண்ணப்படுகிறார்.

திருவாமாத்நூர்க்கலம்பகமுதலியவற்றில் இந்நூலின்கருத்துக்களைப் பரக்கக்காணலாம்.

கெடிலநதி இத்தலத்திற்குத்தெற்கே ஓடிக்கொண்டிருந்ததென்பதுமுதலிய பண்டைவரலாறுகளும் பிறவும் இந்நூலால் அறியலாகும்.

- இப்புத்தகம் இன்னும் பதிப்பிக்கப்படவில்லை.

† திருவாமாத்நூரீப்புராணம், இரட்டைப்புலவர்வந்தபடமை, உச.

‡ சிகழ் அப்பாவலர்.

மேற்கூறிய தமிழ்நாவலர்சரிதையால் இந்நூலுண்டென்புதையறிந்து பான் பலவிடத்துத்தேடிக்கொண்டிருக்கையில், வளவனார் ம-நா-ந-ஸ்ரீ தேசிக சடகோபியர்நாயவர்கள் இந்நூல் எட்டுப்பிரதிகள் இரண்டு அனுப்பினார்கள். முன்னர்ப் பழக்கமில்லாமலிருந்தும் வலிந்து பிரதிகளை அனுப்பிய அவர்களுடைய தமிழ்ப்பாஷாபிமானமும் அன்பும் மிகப் பாராட்டற்பாலன.

இந்நூலை இன்னும் சிலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிக்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தும் இந்தத் தைமீர் உச-மதேதியில் நடத்தப் பெறும் ஸ்ரீ பிரஹ்நாயகியம்மையின் மஹா கும்பாபிஷேகத்துக்குள் எப்படியாவது இதைப்பதிப்பித்துப் பலர்க்கும்பயன்படும்படி வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடத்துத்தலைவர்களும் வித்தியாபரிபாலகர்களுமாகிய ஸ்ரீமத் சிவஷண்முகமெய்யுஞ்ஞானதேசிகரவர்கள் பலமுறைவற்புறுத்தி எழுதினமையால், வினாவில இதனைப் பதிப்பிக்கலானேன்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கோயில் தர்மகர்த்தாவும் செவ்வனே திருப்பணிசெய்துவருபவர்களுமாகிய (புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த இராமசுந்திரபுரம்) ம-நா-ந-ஸ்ரீ தீ. சேர. முருகப்பசெட்டியாரவர்கள், இவ்வரியநூலைப் பதிப்பித்தற்குப் பொருளுதவிசெய்தார்கள்.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தபொழுதும் பதிப்பிக்கும்பொழுதும் உடனிருந்து உதவிசெய்தவர், மைலாப்பூர் P. S. ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள்.

இந்நூலாசிரியர் தெய்வத்தன்மை உள்ளவராதலாலும் வேறு பிரதிகளின் ஸகாயமில்லாமையாலும் எழுதுவோரார் பிழைபட்டு வினக்காதசிலவற்றைத் திருத்துவதற்கு அஞ்சி, பிரதிகளில் இருந்த வண்ணமே பதிப்பிக்கும்படிநேர்ந்தது.

நேரிசை வேண்பர்.

நாவுக் கரசு நாலையுந் தாதெடுத்த
சேவுக் கரசு சிவக்கொழுந்து - யாவுக்குஞ்
சான்றாத் துலங்குமுதல் சம்புகடை ஞாழலில்வாழ்
தோன்றாத் துணையே துணை,

பிலங்குந் }
தையுக் கரு.உ.

ஞீவனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்

பாயிரம்.

—o—o—o—

காப்பு.

சொன்னவாற்றிவிநாயகர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

பொன்னினான் மாட மோங்கும் பாதிரிப் புலியூ ரைய
னென்னையா னுடைய விசன் றன்னிடத் திருந்த வோங்கம்
கன்னிதா னீன்றெ டித்த கடம்பொழி சுவட்டு நால்வாய்ச்
சொன்னவா றறியும் யானை *துணையடி தொழுவோம் யாமே. (க)

மேற் குமதில் விநாயகர்.

நேரிசைவெண்பா.

தேனார் திருப்பா திரிக்கீழ்த் தவம்புரியுங்
கானார் குழலாள் கருத்துறைசேய் - வானார்
குடகமதில் வீற்றிருக்குங் குஞ்சாக்கன் மென்பாற்
கிடமுளரி மாதிரிருப்பு. (உ)

சொன்னவாற்றிவிநாயகரென்பது, இத்தலவிநாயகர் திருநாமம்;
“முன்ன வாவிய பழம்பொருள் யாவையு முனிந்து, பின்ன வாவிய பெரும்
பொருள் யாவையு நல்கும், பொன்ன வாஞ்சடைப் பாடலேச் சுரனருள்
புதல்வன், சொன்ன வாற்றி களிற்றெழிற் றுணைமலர்ச் சரணே.”

(திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம், காப்பு, உ.)

முளரிமாதர் - அஷ்டலக்ஷ்மிகள்.

ஸ் த ல வ் ரு க்ஷ ம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அன்னை யருந்தவஞ் செய்கின்ற காலத் தருநிலையக்
கன்னி வனத்தி லொருபா திரிகைதை செங்கழுநீர்
பன்னு மலர்க்கொன்றை செண்பகங் கோங்குடன் ஞாழன் மத்தம்
புன்னை நறும்பிச்சி வெள்ளொருக் கம்புயம் பூத்ததுவே. (௩)

நூல்.

ஒருபோதமயங்கிசைக்கோச்சுக்கலிப்பா.

பூமாலை புனைத்தேத்திப் பொன்மாலை முடிதாழ்த்துப்
பாமாலை நவின்மேத்திப் பலவமர ரடிவணங்க
வாழிமறை பொருநான்கு மண்முதலா கியவைவந்து
மூழிகளும் படைத்துடைய வொருமுதல்வி யுடனிருப்ப
வெம்முடைய பவமுனியுங் கயமுனியு மிகவிமையோர்
தம்முடைய தவமுனியுந் *தாரகனுந் தனிகிற்ப
ஞானத்தின் வடிவாய நந்திசர் பணிகேட்பக்
கானத்தின் முதலாய கன்னிவனத் தினிதுறைவோய்!
(இஃது எட்டடித்தரவு.)

வேதமுதற் றனிவிளக்கின் மெய்ஞ்ஞானச் சுடர்ச்சிகைமே
ஹதமதற் கப்புறமாய் நணுகரிய வொருபொருணி
படைத்தருள வயனாகிப் பாவித்தற் கரியாகித்
துடைத்தருள நீயாகித் தோன்றுவதுன் றொழிலாமே!

ஸ்தலவ்ருக்யம்—கன்னிவனம் - இத்தலத்தின் திருகாமம். ஞாழல் -
புலிகைக்கொன்றை. பாதிரி, தாழும்பூமுதலியவற்றைப் பூத்ததென்பதை,
இந்நூல் ௩௬, ௪௧ - ம் செய்யுட்களாலும், “பன்னிரு பூமலர் பாதிரி க்கணை”
(திருக்கா. எ.௩) எனவும், “புன்னைபுண் டரீகம் பூக்கும் பாதிரிப் புலியூர்”
(பிரமஸீல, உ) எனவும், “கோங்கு சண்பகம் பிச்சிவென் னெருக்குச்செங்
ருவனாதா மணாபுண்ணை, தேங்க மழ்கொன்றை ஞாழனுன் மத்தங்கான
செழித்தலர் தாழும்போ, கோங்கு பாதிரி காணியு மாணியு முகைத்தவிழ்ந்
துமைபுகைச், காங்கு வேண்டிய தருணத்தி னுதவிடு மற்புதஞ் சொலந்,
பாற்றே” (பாடலமூல, ௧௨) எனவும் வரும் இத்தலபுராணச்செய்யுட்களாலு
முணர்க.

தாரகன் - பிள்ளை; முருகக்கடவுள்.

வானவரும் பூசாரு மறைநெறியால் வகுத்தமைத்த
போனகங்க னெனைப்பலவும் புனிதமெனக் கொள்ளாது
கண்ணப்பன் மணிவாய்ப்பொற் கலசவினாப் புனலாட்டி-
யுண்ணப்பா வெனவளித்த ஆனமுத முகந்தனையே!

வானவராய் நாகராய் மானிடராய் விலங்காகித்
தானவராய்ப் பிறவுமாய்த் தம்முள்ளே தடுமாறி
யெண்ணரிய பல்லுயிரு மிறந்துபிறந் துழலுமது
விண்ணவனே நீவகுத்த வினையாட்டின் கூத்தன்றோ!

(இவை மூன்றும் நாலடித்தாழ்சைகள்.)

அடையலர் திரிபுர மழலெழ வொருமுறை
வடவரை தொடுசிலை வளைவுசெய் தருளினே;

தடவரை தொடவரு தசமுக னொருவனை
யுடலொடு முடியற வொருகிர னிறவினே;

(இவை இரண்டும் ஈரடி அராகங்கள்.)

அரவநெடுந் திணாக்கடல்வா யாலால மெழநடுங்கிச்
சுரர்பரவச் சிறிதிருண்ட சுந்தரகந் தரத்தினையே!

அருமுனிவ னடியிணையி லபயமென விழ்பவன்மேல்
வருமறவி யுயிர்விழ மறிந்துருள வுதைத்தனையே!

அனைத்துலகிற் பல்லுயிர்க்கு மாருயிரா யமர்ந்தனையே!
கிளைப்பவனாய் கிளைப்புமாய் கிளைப்பதுமாய் கின்றனையே!

வேடுருவர் தரித்தருளி விசயனுடன் பொருதனையே!
நாடறியத் திருத்துது நம்பிவிட நடந்தனையே!

விண்ணவர்கின் மபயமிட மேல்வருவ தோராத
கண்ணருளென் றிருந்தபடி சிவிடமுண் டருளினையே!

(இவை ஐந்தும் பெயரித்துவந்த ஈரடித்தாழ்சைகள்.)

சொரிமத கரியை யுரித்தனை

சுரநதி சடையி லடக்கினை

பொருபுலி யதனை யுடுத்தனை

பொறிபர வரையி லசைத்தனை.

(இவைநான்கும் முச்சீரோரடி அம்போதாங்கங்கள்.)

திருப்பா திரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

மறைவிரித்தனை	பிறைமுடித்தனை
பொருடொகுத்தனை	பவமறுத்தனை
புழுவுலத்தனை	பெண்ணுமாயினே
மானிடத்தனை	யாணுமாயினே.

(இவை எட்டும் இருசீரோரடி அம்போதரங்கங்கள்.

எனவாங்கு,

(இது தனிச்சொல்.)

மெய்ம்மொழி வேதியர் நெய்ம்மலி வேள்வியிற்
பண்ணுறு நறும்புகை விண்முகில் காட்டுஞ்
சீத வார்பொழிற் பாதிரிப் புலியூ
ரருமறை முதல்வநின் றிருவடி பரவுதந்
தீநெறிப் படரார் செம்மைநீ பணித்த
தூநெறிச் சென்ற தொண்டரிற் கூட்டா
தொழியாப் பிறவியுட் கூட்டினு
மழியா வன்புகந் தருளுக வெனவே.

(இஃது ஆசிரியச்சுரிதகம், சு)

நேரிசைவேண்பா.

வேத மொழிவிசம்பு மேனி சுடர்விழிமண்
பாதந் திருப்பா திரிப்புலியூர் - நாதர்
பரமாம் பரமாம் படுகடலெண் டிக்குங்
கரமா மவர்க்குயிர்ப்பாங் கால்.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கால்கொண்டு கண்ணழல் கொண்டுகை யிறற்றிரி ரூலமென்னும்
வேல்கொண்டு காலனை வேளனை வெந்திற லந்தகனைச்
சேல்கொண்ட வாவித் திருப்பா திரிப்புலி யூரிற்செல்வர்
பால்கொண்ட நீற்ற ருதைத்ததுஞ் சுட்டதும் பாய்ந்ததுமே. (ங)

உ. பரம அம்பரமாம் படு கடல் - மேலான ஆடையாகும், ஒலிக்கின்ற கடல். இச்செய்யுளும், "பாடுவார் பாடும்" என்னும் கக - ம் செய்யுளும் தீயிந்நாவலர்சரிதையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

ங. அத்தகன் - அந்தகாசுரன். இச்செய்யுள் நிரனிறை.

திரும்பா திரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

௫

அய்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாய்ந்தநீர் பரந்த வேணிப் பாதிரிப் புலியூ நாய
ராய்ந்தநூல் வரைந்த வேட்டுக் கஞ்சனக் காப்புச் சீர்த்த
வாய்ந்தநீர்க் கடல்க ளாற்றா மற்றவர் பெருமை மண்மேற்
றேய்ந்தநூற் சிறிது வாணான் மனிதரோ செப்பு வாரே. (ச)

த வ ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்று பூதலத் தெல்லை காணிலென்
றெய்வ மாந்தித் துறைக ளாடிலென்
னின்று தீயிடைத் தவமி யற்றிலென்
னீறி டார்களே கிரய வாணரே
கொன்று தீவினைக் கொடுமை யாளருங்
கோதி லஞ்செழுத் தோதி நீறணிந்
தின்று பாதிரிப் புரிசை சேர்வரேல்
யாவ ராயினுந் தேவ ராவரே. (ஈ)

தலைவியிரங்கல்.

எழுசீராசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

தேவா சுரர்பிற ரூகா திபர்செய
லறியா தயர்வுறு சிறியோமைக்
காவா யெனவெறி கடல்வாய் விடதுகர்
கருண லயர்பயில் கடைஞாழற்
பூவா தொழிகில குரவா திகண்மயில்
செயலோ விதுகூயில் பொழிந்ரோறுங்
கூவா வதிவன வவரோ வருகிலர்
கொடியே நெதுசெய்து முடிவேனே. (ஊ)

அஞ்சனக்காப்பு - மைக்காப்பு. நூல் - நூலறிவு; செயற்கையறிவு.
சிறிதுவாணன் - சிலவாழ்நான்.

ஈ. “பரவை யாடினு நதிக ளாடினும்” என்னும் திருவருணைக்கலம்
பகச்செய்யுள், இதன்கருத்தைத் தழுவியுள்ளது.

ஊ. உரகாதிபர், எழுவாய். கடைஞாழல் - இத்தலத்தின் திருநாமம்;
இஃது இக்கோயிற் சிலாசாஸனத்துங் காணப்படும்.

சந்தக்கலிசிலைத்துறை.

முடியுடை யமரரு முனிவரு முறைமுறை தொழுதோதிக்
கடியுடை ஶீனாமலர் பலகொடு வழிபடு கடைஞாழற்
கொடியுடை ஶிடையினர் குலமறை முடிமிசை வருகோலத்
தடியுடை யவரடி. பணிபவ ரிமபுர மடையாரே. (எ)

அய்சீராசிரியச்சந்தலிருத்தம்.

அடல்விடை தன்னை யுகைத்தா
ரதனாரி தன்னை யுடுத்தா
ரரவுகள் பின்னி முடித்தா
ரழகிய ரென்ன விருப்பார்
மடவரன் மன்னு மிடத்தார்
மறலியை முன்ன முதைத்தார்
மருவிய கன்னி வனத்தார்
மலர்மிடை புன்னை சிழற்கி
முடவிடை யென்னுயி ரொப்பி
ருருவுடை யன்ன சிகர்ப்பி
ரொளிமதி யன்ன முகத்தி
ரொருமயில் வன்ன சிகர்ப்பிர்
தடமுலை துன்ன ஶினைத்தே
தளர்வுறு மின்னு யிருக்கோர்
சரணுள தென்ன வுரைப்பிர்
தனிபடு மின்ன றவிர்த்தே.
(தலைவன் தலைவியை இரந்து பின்னிற்றல். அ)

அ ம் மா னை.

கலித்தாழிசை.

இன்ன திதுவென் றிறைவன் றிறமதனைச்
சொன்ன மறையுந் துணிந்திலகா ணம்மாளை
சொன்னமறையுந் துணியாத் தோன்றாத் துணை யினைநங்
கன்னி வனத்திடையே காணலா மம்மாளை
கண்டார் பிறிதொன்றுங் காணாக்கா ணம்மாளை. (உ)

க. தோன்றாததுணையென்பது ஸ்வாமி திருநாமம்; “தோன்றத்
துணியா யிருத்தனன் றன்னடி யொங்களுக்கே” (திருநா. தேவாரம்).

கட்டளைக்கலித்துறை.

மானுள பேதை மயிலுள சாயன் மறக்கவொட்டா
தேனுள வல்லி பலவுள கிள்ளை சிலமிழந்துங்
கானுள கண்ணுதல் கன்னி வனங்கரு தாரிணையும்
யானுள னெஞ்சம் பிறிவதெவ் வாறில் விரும்பொருட்கே.

(பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைவன் அழங்கல். ௧௦)

புயவகுப்பு.

பொருள்புரி மறைநாளு முறைநின்றியம்பின
புகலியர் பெருமானு மரசம்புகழ்ந்தன
புலநெறி தொடராத விதயம்புரிந்தன
புகர்முக மதவேழ வதனம்பிளந்தன
வருளுடை மலைமாதி னகலம்புணர்ந்தன
வவமதி விதிபேணு மகமன்றுசுந்தின
வழல்வழி திரிசூல வயில்வென்றிகொண்டன
வரிமுத விமையோர்க ளபயம்புகுந்தன
மருள்புரி மணிவினை யிசைகொண்டனோந்தன
மதுகர சினாசூழ மலர்கொன்றைதுன்றின
வரமிகு திருநீறு முழுதுந் துதைந்தன
வடிவுடை வடிவாதின் மகாங்கிடந்தன
விருள்கெட மணிநாக வலயஞ்செறிந்தன
விடம்வல மடமானு மழுவும்பொருந்தின
விகலினர் புரமான வெரியம்புகொண்டன
வியல்பயில் கடைஞாழ விதைவன்புயங்களே. (௧௧)
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புயங்களி லகன்ற மார்பிற் புரிசடைப் பரப்பிற் காதிற்
வயங்கொளி றுதலிற் கையின் மருங்கினி லனாயிற் றுளிற்ப்
பயங்கொள வரவ மார்த்த பாதிரிப் புலியூ ரையர்
நயங்கூநற் கொன்றைக் கிண்டென் றையலான் மைய லாமே.

(பாங்கிசூற்று. ௧௨)

௧௧. 'புகலியர் பெருமானு மரசம் புகழ்ந்தன' என்றார். இந்த இருவ
நடையதேவாரங்களே 'இத்தலத்திற்குண்மையின்'.

கோச்சகக்கலிப்பா.

மையன் மடவீர் வயற்பா திரிப்புலியூ
காயர் திருக்கெடில மாட்டி யவர்சார்தந்
தையன் முலைமேற் றடவாதே புன்மருந்து
செய்ய விவள்பசலை தீருமோ தீராதே.

(பாங்கிகூற்று. கா)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

தீராத விருவினையுந் தீர்த்து மேன்மை
தெளியாத மனந்தெளிவித் தென்னைப் பின்னை
வாராத வகைசெய்த மன்னன் கன்னி
வனநாதன் கடைஞாழன் மருங்கு வாய்விட்
டாராத கருங்கடலு முன்றில் வாய்கின்
றரற்றாத வன்றிலுநின் றழலே சிந்தி
யீராத வாடையுந்தந் தகன்றா ரல்ல
ரென்கொலோ தலைவார்பிரிந் திருந்த வாறே.

(தலைவிகூற்று. கா)

த லை வி இ ர ங் க ல்.

கலநிலைத்துறை.

இனாதேர் குருகே யெறிவார் தினாயே தினாமோதுங்
கனாதேர் பொழிலே பொழில்குழ் கழியே கண்டிரே
நனாதேர் விடையார் கடைஞா முலிணை மலருதும்
வினாதே ரளிபோல் வினவா தகல்வார் மெய்ப்பாடே. (கரு)

கோச்சகக்கலிப்பா.

பாடுவார் பாடும் பரிசில் வரிசையெல்லா
மாடுவா ரன்றி யபலா ரறிவாரோ
தோடுவார் காதன்மே தோன்றாத் துணையையர்
பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட படைவீடே. (கக)

கக. கெடிலம் - இத்தலத்தைச்சார்ந்த நதி.

கக. பாடுவார்ஒரிருவர் - கம்பளர், அசுவதாரர்; “காதிவிரண்டுபேர்”
என்பது தில்லைக்கலம்பகம்.

எழுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

படைவாண்*முறிந்து விழவாலறைந்து பவிவானையுந்தி வெருவா
மடைவாய்விழுந்து முழுவோர்மலங்கி னுடனேபிணங்கு வயல்கும்
கடைஞாழலெந்தை மலைவாணர்தந்த கனிவாய்மடந்தை தனிநீர்
குடைவானடைந்த சுணையேதருங்கொல் குறுவேர்வரும்பு குறியே.
(சுணவியநீதுரைத்தல். ௧௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குறியா விற்ப மன்பருக்கே கொடுப்பார் திருப்பா திரிப்புலியூர்
மறியார் கையர் மலைவாழு மயிலே யணையீர் மாண்கெடுத்திங்
கறியா துங்கண் மருங்கணைந்தோ மறியா மயங்க விழிவேல்கொண்
டெறியா வவ்வேல் பறியாதே யேகா நின்ற லாகாதே.
(தலைவன்கூற்று. ௧௮)

காலம். மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காதலா ரங்கிருந்து பொன்படைக்குங் காலங்
கதிர்முலையு மிங்கிருந்து பொன்படைக்குங் கால
மேதிவார் கொடியவா யலர்தூற்றுங் கால
மிளந்தென்றல் கொடியவா யலர்தூற்றுங் காலந்
தாதுலா மலர்க்கொன்றைச் சடையர்கடை ஞாழம்
சங்கராப்பொங் கரவனையார் தமதருள்போற் குளிர்ந்து
மீதுலா மதிக்கதிரு மெனக்கழலுங் கால
மெய்நிறையுங் கைவனையு மெனக்கழலுங் காலம் (௧௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காலமுங் கழிந்து மற்றைக் கடவுளா நிறந்து விண்ணு
ஞாலமுங் குலையும் போது பாதிரிப் புலியூர் நாதர்
கோலமுங் கூத்துக் கேற்பக் கொண்டுகின் டோள்கள் விசிச்
சூலமுங் திரிவித் தாடல் புரிவரச் சுடலை மீதே. (௨௦)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பீது படுப்புர மும்புர வாணரு மென்னகை வெங்கணநிற்
மீது படுப்படி வென்றவர் நின்ற திருக்கடை ஞாழலின்வா

யாது படுங்கொல் பிரிந்தவர் நெஞ்சு மிருந்தவர் நெஞ்சருகிக்
கோது படும்படி வந்தெரி சிந்தின கொண்டனி னுண்டெனியே.

(பாங்கி இரங்கல். ௨௧)

களி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி இரட்டை ஆசிரியலிருத்தம்.

தள்ளித் துடித்தவரு கின்றவரு கந்தமுனி

கோசார சின்றுகொளுவத்

*தோண்டிக் குடத்தைவர வைஞ்சு னைக்குரிய

சோமாசி யாவரவர்பனங்

கள்ளுக்கு நல்லவ ரவர்க்கந்த மந்திர

மிடம்புத்தர் கஞ்சனுக்குங்

காலங் கழிந்தவாக டென்னங்க ஞண்பவர்கள்

கடைஞாழ லுடையாகண்முன்

மெள்ளித் தெளிந்தமுது சன்னாசி நீபுதிய

தெய்வங்க ளாடுவதடா

தேவாசு ராதிபர்கள் வாமாதி பூசையி

லெடுத்தப் பொடித்ததுநாயைத்

தள்ளித் தெறித்ததொரு விந்துக் கொடுப்பமிரு

சந்துட்ட ராவர்பனவர்

சாமாதி வேதமிவை வாமா கமத்திலுள

தத்வப்ர சித்தியிதுவே.

(௨௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

இலங்கை காவல நொருபது முடிகளு மிருபது தடந்தோளு

மலங்க மால்வரை யடியினின் முடிதர மணிவிரல் புணிகொண்டார்

கலங்கள் சூழ்கடல் கோக்கடை ஞாழலங் கடவுளர் கமழ்கொன்றை

யலங்க லாவினி யென்குறை யென்மக ளதன்வண மானுளே.

(செவிலி யிரங்கல். ௨௩)

கெடு வேறு.

ஆறுடைய கொடிவலந்த மருஞுடைய கொடியிடத்த

தலந்த கொன்றைக்

காதுடைய சந்த முடியர் கடைஞாழன் மருக்கொருவா

கனிவாணமாத

கொன்றை என்வம்பட்டம்.

தேனுடைய தழையுடையர் தினைப்புடையர் சிலையுடைய
ரலரே பெய்த
மாணுடையர் முருகனிலும் வடிவுடைய ரிவர்க்கிடுவென்
வந்த வாரே.

(பாங்கி தலைவிக்குத் தலைவன் துறையுணர்த்தல். ௨௪)

ஊசல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாசக் குழலசைய வாடி ருசல்
மகரக் குழையசைய வாடி ருசல்
பூசற் கயல்புரள வாடி ருசல்
புருவச் சிலைவளைய வாடி ருசல்
தேசத் தவரெவர்க்கு மாண மண்ண
றிருப்பா திரிப்புலியூர் செல்வ ரீந்த
நேசக் கழல்பாடி யாடி ருச
னினாவளையீர் நெஞ்சருக வாடி ருசல்.

(௨௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஊச லாடு மிடத்திலை யுறையு மிதணத் துளரல்லர்
பேச லாவ தொருதுணையுங் காணென் பேனார் புரமாளப்
பூச லாடு மரன்கன்னி வனத்துப் புனத்தென் னிறை கொண்ட
மாசி லாத மணிமுறுவன் மாண ரெங்கே போனாரே.

(தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல். ௨௬)

கெ. வேறு.

போனக மேயிட மேறுவ தேறுடை தோல்புனை பூணரவங்
கானக மேயிட மாகிலு மாதொடு கன்னி வனத்துறைவார்
தேனகு நாண்மல ரோனெடு மான்முத லாகிய தேவரெலாம்
வானக மாணவை யாளவு மேவுவர் மீளவு மாறுவரே.

(௨௭)

சந்தத்தாழிசை.

மாறி லாமலைக் கொடிபாகர் வாவு போர்வீடைக் கொருபாகர்
மாசி லுமறைத் திருநூல் மார்பு சேரும்பு புரிநூல்
நீது பூசுவெய்த் தவவேடர் நேரி லாதவற் புதவேடர்
நீடு மீர்மதித் புடைகுழு நேசர் பாதிரிப் புலியூரி

திருப்பா திரிப்புவிழாக்கலம்பகம்.

லாறு சூழ்துறைக் கருகாகி யாதி மாதவர்க் கரிதாகி
யாறு கோடி 'கற் பகரீடி யாடன் மாமயிற் குலமேவி
நாறு தேன்மலர்ச் சுனையாடி நாகி வார்பனிக் கறைகூடி
நாளு மாமிருப் பிடமேவி நாக பூமியொப் பெனலாமே.

(இடம்பெற்றுத்தழால். உஅ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

ஆமாகி லவர்க்கிப்போ தகல்வ தற்றே
யகன்றிடினுஞ் சிற்றேதுனு மாற்றே நென்றூர்
தாமாகித் தனிமடவார் தவிர்க வென்றூர்
றவிர்வரோ தமைத்தவிரத் தள்ளி யுள்ளம்
போமாகிற் போகாமற் புகுந்தாட் கொள்ளும்
புனிதர்திருக் கடைஞாழல் பொருந்தா தார்போல்
யாமாமித் தனியுயிர்கொண் டிருப்போ மன்ப
ரெடுத்தவினை முடிப்பதற்கே யேகு வாரே.

(தலைமகள் வருந்தல். உக)

நேரிசை வெண்பா.

†ஏகாய மென்முலைமே லிட்டா ரிடைகெட்டே
னாகாய மென்ன தலர்புனைந்தார் - மாகாயக்
கைம்மாளைச் சென்றார் கடைஞாழ லேயனையீ
ரெம்மாளைத் தாய்மா ரிரந்து.

(தலைமகள் கூற்று. ௩௦)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

இரவ லாளருக் குதவ மாநிதிக்
கென்று கானிடைச் சென்ற வீரர்தேர்
வரவு தாழ்மூற் படமு கிற்குலம்
வந்த தாமெனச் சிந்தை செய்திட
லரவ மேகலைத் தெரிவை வான்முழக்
கல்ல விம்முழக் ககில லோகமும்
பரவு பாநிரிப் புலிசை மாநகர்ப்
பரமர் கோயிலிற் பணைமு ழக்கமே.

(தலைமகளைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல். ௩௧)

பிச்சியார்.

பணைம தக்கதக் கரியு ரித்தகைப்
 பரமர் பாதிரிப் புலிசை நாதர்தந்
 துணைம லர்த்திருக் கழல்வ முத்துமெய்த்
 தொண்டு பாடுசெந் தொண்டை வாயினீ
 ரிணைசி லைப்பிறைக் கிசைய நீறுகொண்
 டிட்ட சுட்டி * நெஞ் சுட்டி பிட்டதெம்
 † முணர்வி ளக்கவோ நகைவி ளக்கினீ
 ருயிர்கு றைக்கவோ மயிர்கு றைத்ததே. (௩௨)

செ வெறு

குறைவிளம்ப வயன்முதலோர் காலம் பார்த்துக்
 கொற்றவா யிற்புறத்து நிற்ப வேத்தி
 மறைவிளம்ப வொருமுனிவன் மைந்தற் கன்பான்
 மறிகடலன் மளித்தருள்வோர் வடிவார் கண்டக்
 கறைவிளம்ப வருங்கருணை யெல்லை தொல்லைக்
 கன்னிவனத் திருந்தவர்க்கென் கன்னி மைய
 லிறைவிளம்பத் தவிருமது தவிரா தானு
 லெறிவனையீர் வெறிதொடங்கி யென்செய் தீரே.
 (வெறிவிலக்கியவழி அறத்தொடுநிறல். ௩௩)

வஞ்சித்துறை.

என்னை யயர்த்தன
 முன்னை வினைத்தொகை
 கன்னி வனத்திறை
 தன்னை நினைக்கவே. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னையா னினைப்பத் தந்து தலையளிப் பதற்கு நாயேன்
 பின்னையான் செய்யுங் கைம்மா றறிகிலேன் பெருமை யானே
 நுன்னையா ரணங்க ளோதும் பாதிரிப் புலியூர் மூர்த்திக்
 கென்னையாட் கொடுப்ப தன்றி யேழையே னென்செய் கேணே. (௩௫)

செஞ்சன் தீயிட்டது. † உணர்வு இளக்கவோ.

நேரிசை மலன்பா.

செய்ய கரிய திகழ்கண் மணிப்பாவை
யைய வரியவே யானாங் - செய்தல்
கழிபெலாம் பூக்குங் கடைஞாமல் காண
விழிபெலாங் காண விழி.

(௩௯)

தாழிசை.

விழியி னீளமொரு கிழியி லேமுடிய
வெழுதி மீளமுலை யெழுதுவி
ரொழியு மேயிதனை நனைவு ருதுபனை
மடவி னானைவர வுரைசெய்தீர்
கழியில் வாளைவய விடையு லாவுகடை
ஞாழ லாதிகர மானனார்
மொழியை நேரிடையை நடையை வேறெழுத
வியது மாகிலிது முயலுமே.

(பாங்கீ தலைமகளவயவத் தருமைசாற்றல். ௩௭)

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

முயலி னுறுதய ரகல வருள்புரி
முதல்வர் வளரிள முகிழ்முலைக்
கயலி னிகர்வரு நயனி யிடமகிழ்
கடவு னுறைகடை ஞாழல்வா
யியலின் மயிலனை பவரொ டெறிதிரை
மருவி யிடையிடர் படவரும்
புயலி னழகிய குழலி நனைதுகில்
புலர வெனதுயிர் புலருமே.

(தலைவன் இன்றியமையாமையிம்பல். ௩௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலவர்க் கருளும் பொருளுடைத் தாய்ப்புய நான்குடைத்தாய்க்
கலவக் குளையில் பங்குடைத் தாய்க்கன்னி காணத்தே
பலவற் புதமலர் காட்டிய கோட்டிபொற் பாதிரிக்கிழ்
நிலவச் சடர்முடித் குன்றடி யேனுக்கு நேர்பட்டே

(௩௯)

“முகன்னிடைமுட்காண்முயற்கருள்செய்தீர், புன்னிடைமுடி
புலியுடை” (திருநாவுக்கரசர் திருமுருகாற்றுப்பத்து. ௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிங்கம்.

பண்ட ரங்க நடித்த காளி லித்த நீறு பரப்பிவெண்
கொண்டல் வந்து படிந்த பொன்வரை பொக்கு மேனி குனித்தநா
ளண்ட முட்ட வழற்ப ரப்பி யகற்ப தெத்தை பொக்குமெய்
கண்ட தென்கடை ஞாழ லாதிபர் கையில் வைத்த கபாலமே. (சௌ)

மடக்கு.

கட்டளைக்கலிப்பா.

பாலற் கீவரப் பாலின் பரப்பையே
படர்ச டாடவிப் பாலின் பரப்பையே
யால முண்ப ரகிலம் புரக்கவே
யாணி லெய்வ ரழலம் புரக்கவே
கோல மல்லது பாடலச் சாகையே
கூத்தர் மேவுபொற் பாடலச் சாகையே
காலந் தோறுந் தரும்பிற போதுமே
காண லாங்கடை ஞாழலெப் போதுமே. (சௌ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிங்கம்.

ஞாழலிற் போது தத்தர் தலைப்பெய்து நறுப்பூந் தாழைச்
சூழலுக் கருகே சோதி பாதிரிப் புலியூர்ச் சோலை
நீழலிற் பன்மான் சூழ கின்மமா னென்றுக் குள்ளர்
தாழலிற் பெரிய மேன்மை யழிவதோ தக்க வாமே.
(கற்றறிபாங்கன்கழறல். சௌ)

ம த ங் கு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி இரட்டையாசிரியலிங்கம்.

தக்க னென்று தலைக்கு லைத்தவ ரங்கி ருக்கவி ருப்புடைத்
தையல் பங்குடை யையர் செய்ய தழற்பொ லித்தறு கட்டளைக்
கைக்க ருக்களி றென்று ரித்த கரத்தர் தென்கடை ஞாழலெங்
காள கண்டர் திறம்பு கழந்தெதிர் மீள விட்ட பதத்திடைப்
புக்கு சின்று புரிந்த ரங்கின டந்து வந்து புருந்தகைப்
போதெ தெனா டித்து வாண்முக மீதெ தெத்திற் காதின்மேன்
மைக்க கண்டவர் சென்று மீள மதங்கி தாள் விதங்கினால்
காந்த சாதி பெருக்கின் மாமறை தந்த சாதி மயங்குமே. (சௌ)

த ஈழி சை.

சாதி பேத விகற்ப மாவன நற்பு தாதி சடங்கள் சந்
தர்ப்ப மஸைது தத்வ பேத மநேக மாவ தணுக்குளே
நீதி நீதி யெனக்க ளித்து நினைக்க நின்ற வனைத்தினு
நிற்ப தொன்றுள தென்று நாமு னிருந்த நேமி வரைப்புறத்
தாதி தென்கடை ஞாமு லாதி யகண்ட ரூபி யரிக்கெய்தா
யன்ப ரான பசுக்கள் பாச மறுக்கு மத்த வராகமெய்
சோதி ஞான முனைக்க வந்தது சாதி யேதிது நிற்கநீ
சுத்த னாக வலுக்ர கிததது மித்தை யேநினை நித்தமே. (சச)

தவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
சித்தில முறுவற் பவழவாய்ப் பிறமூங்
கயல்விழி நினாவளை யிடமாக்
கைத்தலத் திருந்த புள்ளிமான் மறியக்
* கடிலமா நதியநன் வடபாற்
செய்த்தலைக் குவளை மகளிர்கண் காட்டுந்
திருக்கடை ஞாமுலி விருந்த
பைத்தலைத் துத்திப் பணியணி யாரப்
பரமர்தாள் பணிவது வரமே. (சரு)

மறம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வரிக்கறையா னரித்தபனஞ் சருகோ தூதா
மண்ணரசர் திருமுகமாய் வந்த தெங்க
ளரிக்கயல்வாள் விழிக்குயிலைத் தருக வென்றா
லவனிதன்மேற் பரிசுமழ கியதே யன்றோ
கரிக்கரட வரைப்படுத்த கன்னி காப்புக்
கருவேடன் மகன்புணர்ந்த பெருவே டன்பெண்
டருக்குலமென் றநித்திலனோ நன்று வென்றிச்
கிரிக்குலமென் தலைகொடுவந் திருவு தற்கே. (சக)

கே. வே. வெ.

இடிக்குமெரு தொன்றுதனி லேறிவரை மார்பத்
தென்புவரி யாமையொ டிலக்கெயி றமுந்தக்
கடிக்குமா வங்களு மணிந்துபலி கொள்ளக்
கண்ணிவன நாதர்கடை யின்புற நடந்தா
லடிக்குமது மாலேபுனை வர்குழலின் மீதே
யாரமணி வார்முலையி லஞ்சன மளிப்பார்
வடிக்குநெடு வேல்விழியின் மென்களப முய்ப்பார்
வல்லியர் தொடங்குவன சொல்லிமுடி யாதே. (௪௭)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லொன்று கவிக்கரசைத் துகில்புணையா தவர்கடலிற்
றொடுத்து விட்ட
கல்லொன்று புணையாக்கிக் ககரையேற்றும் பிரான்கன்னி
வனமே யன்னீர்
வில்லொன்றை துதலாக்கி விழியிரண்டைச் சரமாக்கி
வேளை வாளா
கில்லென்று நீரேபோ யவனாண்மை தனைச்செலுத்தி
நிற்கின் றீரே. (௪௮)

சந்தவிருத்தம்.

கிளைபவர் தீவினை யான துரந்தவர்
கிலநெடு வானுல காள வரந்தரு
நிருமலர் பாதிரி நீழ லமரந்தவர்
கிராவளை வாணகை மாதொருபங்கினர்
கனமுழ வோடிசை கூட நடம்புரி
கனக சபாபதி பானன் மணங்கமழ்
கழிபுடை சூழ்கடை ஞாழல் விரும்பிய
கடவுளர் சேர்கயி லாய மருங்கொரு
கணையிடை யாழ்புன லாடி விழுந்திவ
டுறைவழு வாவிழ வாயலமந்துறு

கரையேறவிட்டவரென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம்;
திருநாவுக்கரசராயனாகக் கடலினின்றும் கரையேறவிட்டதபற்றி இது
வழங்கலாயிற்று. அவர் கரையேறிய இடம் கரையேறவிட்ட ருப்பமென

தூயர்படு போதிரு தோளில் விழுந்திவ
 டெணமுலை தோளொடு கூட முயங்குபு
 விளைபுனை வார்குழ லானை யதன்கரை
 மிசைவசை யோடிசை யாவகைதந்தொரு
 விடலைமு னேகினன் யானதுகண்டனன்
 வினாவறி யேனினி! மேல்விதிநின்றதே.
 (புனறநுணர்ச்சியால் அறந்தோடுநின்றல். சகூ)

ச ம் பி ர த ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்
 நின்ற குலக்கிரி யெட்டையு மெட்டி
 வளைப்பன் மறித்திவையே
 நிலைபெறு விப்பனி நீள்வல யத்தைபொர்
 சிறுகடு குட்பொதிவன்
 சென்று குளிப்பன் முகிற்பட லத்து
 மறித்து நிலத்திழிவன்
 றிகையை விழுங்குவ னிவையல வித்தை
 திருந்தவர் விட்டவுழைக்
 கன்று தரித்த கரத்தமு தக்கடல்
 கன்னி வனப்பெருமான்
 கழனினை யாதவர் புரிபெரு வேள்வி
 கலங்க நடுங்கிவளைத்
 தன்று கணத்தொடு சென்று திகைப்ப
 வடங்க வுறுப்பழியா
 வமர நொருத்தனை வரவு மழைப்பனி
 வவனி தலத்திடையே.

(௫௦)

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

தலைவானவர் தலைமாலகண் மிடைதாழ்சடை மிசையோர்
 கலைவான்மதி புனைவேணியர் கடைஞாழலை யுடையார்
 மலைவாய்வனி தையரோபொரு மகராலய வனசத்
 தலைவாய்வரு மழுதோடெழு மவரோவரு மிஷரே.

(ஐயம், ௫௧)

தலைவியிரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வருந்தாத வகைநாங்கள் வருந்தத் தேங்கி
 வளர்மாவின் தளிர்கோதி மலர்ந்த புண்ணைக்
 கருந்தாது புனைகிறத்துக் குயில்க ளாலக்
 கண்டாலும் வாரார்கொல் கன்னி காப்பர்
 திருந்தாதார் புரமுன்று மெரித்த மேருச்
 சிலையினர்பா திரிப்புலியூர்ச் செல்வர்க் கன்பு
 பொருந்தாதார் மனம்போலப் பொன்றுங் காலம்
 பொருள்வேண்டி யருண்மறந்து போயி னாரே. (௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

போயின கைவளை வந்தது மால்புகை கின்ற துயிர்ப்படருந்
 தீயென வந்தெழு கின்றது திங்க டிருக்கடை ஞாழலின்வா
 யாயின செஞ்சடை யந்தணர் கொன்றை யளித்தில ராய்தம்வேய்
 வாயின தெங்கண் மடந்தைத் தருயிர் மரணும் வெம்பகையே.
 (பாங்கிபுலம்பல். ௫௩)

கை க க் கி னை.

மருட்பா.

கைத்தா மராவையார் காற்றா மரைநிலத்து
 வைத்தா ரிமைத்தா மராயிமைத்தா- ரித்தினிற்
 போதுறை மகளி ரல்லர்
 பாதிரிப் புலியூர்ப் பாவைய ரிவரே.
 (துணிவு. ௫௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

பாவலர் பரவுந் தமிழ்மொழி யரசும் படிபுகழ் தருகாழிக்
 காவலர் நிலவுங் கவுணியர் முதலும் பரவிய கடைஞாழம்
 சேவலர் கொடியெஞ் சிவன்முடி யணியுந் திருமலர் தரினவாமுங்
 கோவலர் குழலுங் குளிர்மதி யழலும் மிவன்குறை நிறையாவே.
 (பாங்கிபுலம்பல். ௫௫)

நேரிசையாசிரியப்பா.

நிறைபல வளந்தரு மறைபுனற் பழனத்துக்
கடல்விளிம் புடித்த கண்ணகன் செறுவிற
செந்நிறச் செந்நெல் வித்தி நன்னிற
வெள்ளிக் கொழுமுனை யொழுக்கித் தெள்ளிய

௧௮ மரகதச் செழுஞ்சுருள் விரிதரப் புரைதவ
வடிமுதற் பனைத்த கிளைய வாகி

நடுநா ளமயங் குறுகி முடியமைத்துக்
கருங்கை மள்ளர் பெரும்பகழி பூட்டிப்
பவளப் பஸ்கொடி முறியத் தவளச்

௧௯ சங்கின மிரியல் போகப் பங்கயச்
செழுமலர்ப் பன்முகக் கிழியக் கொழுமடுத்துக்
கதலிக் கனிழின் கமழ்சேறு படுத்துப்
பதவிய சோலைப் புதுக்கோட் பலவின
பூவுறு பெரும்பழ மழைவெனச் சொரியுந்

௨௦ தீந்தே நீத்தம் பாய்ச்சி மாவின்
கொழுங்கனி வண்ட லோட்டிச் செழுங்கொடி
நாறுநாட் செய்யு மாறுசூழ் வளவயற்
சீத வார்பொழிற் பாதிரிப் புலியூர்
யாமினிப் புகலுவ தெவனோ மாமுனி

௨௧ கரத்திற் கண்ணுடை யவனும் வரத்திற்
ரூளி னுட்டத் தவனுமாம் வாள்வரிப்
புலிக்காற் பெரும்பெயர் முனியு மொலித்தினைப்
பாவின் பரவைபெற் றவனு *ஞால
மதஞ்சலி கூப்பும் பதஞ்சலி யன்ணனு

௨௨ மென்றிவர் முதலா மிருந்தவத் தலைவர்
பொன்றிகழ் புரிசடைப் புனிதனை வணங்கி
யன்ன தமையா ததனிடையுற்றன
ரின்னு மதன்றி மியம்பிற் பொன்மலை
வல்லி மாதவம் புரிந்தன ணல்லிசை

௨௩ நாவினுக் கரசனு ஞானசம் பந்தனும்
பாவினன் மாலையாற் பரமனைப் புகழ்ந்தனர்
பனிமதி வெண்குடைப் பருதிஞல முதல்வனு

நாவமது அஞ்சலிகூப்பும்.

மனுநெறி பேணு மாதி ராசன்
முயல்வடி வாகிய முனிவனை யெறிந்து
௩௫ மயலுறு தீவினை மாற்றுதம் பொருட்டால்
வடதிசை மருங்கிற் போகிப் படிபுக
முந்தரு வேதிகை குறுகி யதன்வயிற்
செந்தி மூன்றுஞ் செவ்விதின் வளர்ப்போர்
வீறுசால் சிறப்பின் விழுக்குடிப் பிறந்தோ

௪௦ *ராறறு பதின்ம ரந்த னுளர்
நீற்றொடு சிறந்த நெற்றியர் நாற்றிசை
தருமறை தெரிந்த நாவினர் பரிவொடு
சிவன்வீற் றிருந்த சிந்தையர் தவநெறி
யருளொடு தயங்கிய தண்மையர் தம்மொடு
௪௫ தன்னெதிர் போகாத் தண்டமிழ் வைப்பிற்
கன்னி காவனங் குறுகி யன்னவ
ரிருமு வொருப திசைந்த வாண்டிலங்
கொருவ ரொருதின முரிமை பூண்டு
திருக்கடை ஞாமலிற் றிவக்கொழுந் ததனை
௫௦ யருச்சனை செய்ய வமர்ந்தினி திருந்தன
னினையன பலவு மிடர்கெட விரித்து
விண்ணவர் புகழி னல்லது
மண்ணவர்க் கிப்பதி வழத்தலோ வரிதே.

(௫௬)

எண்சீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியலிருத்தம்.

அரியாலு மயனாலு மமர ராலு

மருண்முனிவர் பலராலு மளவு கூறத்
தெரியாத திருவுருவ முடைய சோதிச்
சிவக்கொழுந்தை கினைந்துருகிச் சிறந்த காதற்
றரியாத வகைபெருகப் பரமா னந்தத்
தனிக்கடல்வாய் கிழந்தெழுந்து தடங்கண் மாரி
சொரியாத புனல்பெருகுந் தொண்ட ரோமிந்
தோற்றுவார் பவக்கடலை மாற்று வாரே.

(௫௭)

ஆறறுபதின்மர் - முந்துற்றறுபதின்மர்; “பழத்தொண்ட ரொருமுந்
னற்றறுபதின்மர்” என்பர் பின்னும்; ௪௦.

விவக்கொடுக்கென்பது. இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின்திருநாமம்.

கல்விருத்தம்.

மாற்றுவார் மறலியை மலர வன்சிரத்
தூற்றுவார் கரியவ னுதிரர் தீயினைப்
போற்றுவார் பாதிரிப் புலிசை யார்தொழத்
தோற்றுவார் சுரிசுழற் றேகை பாகரே. (ருஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

பாக வான்மதி புனைசடை முடியினர் பாதிரிப் புலியூரின்
†மேக வாகன ரடிபணி யலரென வெங்கரி திரிகாரி
னாக வாயுமிழ் நவமணி யொளிதர னள்ளிரு டனினீவந்
தேக வானுத லுய்கில னையனே யிரவர லொழிவாயே.
(பாங்கி தலைமகனை வரவுவிலக்கல். ரூக)
கே. வேறு.

ஒழியாத பழந்தொண்ட ரொருமுந்நூற் றறுபதின்ம
ருளமெப் போதுங்
கழியாத சேவடியான் கன்னிவனத் தொருசிறுமான்
கவர்ந்த துள்ள
மொழியாத லம்மானின் முறுவலிள நிலவாதன்
முகத்து லாவும்
விழியாதல் கொண்டன்றி வேறொன்றா லிந்தமயன்
மீட்கொ ணாதே.
(தலைவன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல். கூ௦)

கிழவி சுவடுகண்டிரங்கல்.

கே. வேறு.

மீளிதிருந்தடி யிங்கிவையுங்குவை
வெவ்வினை யேனுடைய
மெல்லியன்மெல்லடி வேலைகொளுந்த
விழித்துயி ருண்டுவருங்

தோகைநாயகியென்பது, இத்தலத்தில் அம்பிகையின்திருநாமம்
“மேகாஹார்தியர்” (திருப்புகழார்த்தேவாரம், திருநா.)

காளிமுனின்று நடம்புரிகண்ணுதல்
 கன்னி வனப்பெருமாள்
 கவுரிமனோகர னாப்பிரியாத
 கருத்துடை யார்வினைபோ
 லாளிமறிந்து விழுந்துகிடந்தது
 மற்புத மேயிதுவு
 மண்ணவிடந்திகழ் வண்ணநெடுஞ்சிலை
 கால்வளை வித்ததனால்
 வாளிதூர்த்திட வந்துவிளைந்தது
 மற்றது வெங்கதிர்வேன்
 மன்னனுமங்கையு மின்னுயிரொன்றொடு
 சென்ற வழிச்சுவடே.

(சுக)

மே க வி டி தூ து.

கே. வேறு.

வழிப்பட்ட கருமுகில்காண் முற்பட்டென் வரவுராமின்
 மலர்ந்த புன்னை*
 சுழிப்பட்ட புலவகற்றுங் கடைஞாழன் மருங்கிரண்டு
 கயல்போ னீண்ட
 விழிப்பட்ட புனலுந்தன் மெய்ப்பட்ட பசிலையும்பொய்ப்
 பட்ட வாழிச்
 சுழிப்பட்ட வளைத்தளிநுந் துயர்ப்பட்ட மனமுமுடைத்
 தோகை யாட்கே.

(சுஉ)

கே. வேறு.

தோகையே யனைய மாதர் துயர்படச் சுடுவெங் காளிற் [சே
 போகையே பொருளென் றெண்ணிப் பொருள்வயிற் போர்த நெஞ்
 பாகையேர் சொல்லி பங்கன் பாதிரிப் புலியூர் பாடாச்
 சேகையேர் மனத்தர் போல மீளவுஞ் சிந்திப் பாயே.

(தலைவன் நெஞ்சோடுகிளத்தல். சுரு)

புன்னலம் பொருந்துங் கண்ணார் பயிலினர் துறந்து விட்டுப்
 பூநலிங் கமழுங் காணற் பாதிரிப் புலியூர் வாழு

“புன்னையின்று கழிப்பாதிரிப்புலி யுருளான்” என்பது தேவாரம்.

மேனவெண் மருப்ப ணிந்த வெம்மாணை யிறைஞ்ச வார்மே
லானவர் பவக்க டற்றும் சுழியினி லமுந்தார் மன்தோ. (கச)

கலிலிருத்தம்.

மன்ற மேயிட மாநட மாடிய
ருன்ற மேகடை ஞாழலெங் கொற்றவா
சென்ற மேவல ஞர்நகைத் தீச்சுட
வின்ற மேருவின் கோடு சிமிர்ந்ததே. (கசு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

கோடெலாமறு காண்முரன்றெழு கொய்ம்மலர்க்குளிர் சோலையின்
பாடெலாமணி வானிபோதணி பாதிரிப்புலி யூருளார்
நாடெலாமடி யோதுவார்பெற நல்கியாதுகொ னுரிமார்
வீடெலாமுறை யேதுழைந்தொரு வெண்டலைப்பலி கொண்டதே.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

கொண்ட லடிப்ப லுடைந்த கடற்றிறை கோலு மணற்ககாயின்
கண்ட லடிப்பல சங்கின மொய்த்தெழு கன்னி வனப்பெருமா
ளண்டர் துதித்தெழ நஞ்ச களத்திடை யன்று தரித்தவரித்
தண்டர ளத்தொளி வென்ற நகைக்குயில் சங்கை தவிர்த்திலரே.
(பாங்கிபுலம்பல். கச)

கேட வேறு.

இல்லாத விடையுடைய வினைக்கொம்பை யணைப்பான்போ
லிருங்கூற் றன்ன
பொல்லாத விழிக்கொம்பை புயத்தனைக்கப் புரிசுன்றான்
பொருவிற் காளை

கல்லாதார் மனத்தணுகாக் கடைஞாழம் சிவக்கொழுந்தைக்
கருத்துள் வைத்துச்

செல்லார்போற் பழிபெறுமோ சேர்வார்போற் புகழ்பெறுமோ
தெரிசி லோமே.

(பாங்கி தலைவன் எண்ணத்தேளிதல். கஅ)

கேட வேறு.

தெருவிற் பெருமா விழுவோவாத் திருவார் தருபா திரிப்புலியூ
ருருவிற் திகழு முமைபாக ரொருவர் திருமா மலைச்சாரற்
கருவிற் குறவர் குலக்கொடியே காத லவர்தேர் வரக்காணர்
திருவிற் புனந்தான் கண்டிற்பார் செய்வார் யாதென் றறியேனே.
(பாங்கிகூற்றி. கஅ)

நாளைவிடுதூது.

கலிநிலைத்துறை.

ஏன மருப்பு மாமையு மார்பத் திசைவித்துக்
கான வெருக்கின் கண்ணி முடித்தார் கடைஞாழ
னான மணக்குந் தண்டிறை வாயென் னலனுண்டு
போன வரைக்கொண் டிவ்வழி வாராய் போதாவே. (௭௦)

வஞ்சிலிருத்தம்.

போத கத்தரி போர்வையார
மீத கத்திகழ் மேனிபார்
பாதி ரிப்புலி யூராயே
யோதி நிற்பது ஞாலமே. (௭௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

ஞால மனைத்து முகத்து நயன மெனப்பெயர் பெற்ற
வாலம் விழித்திடு மென்றே யமரரு முய்ந்தி டலாகார்
காலன் விழப்பதம் வைத்த கண்ணுதல் கன்னிவ னத்துக்
கோல மலர்க்கொடி மார்பிற் கொங்கை முகிழ்த்திட வந்தே.
(தலைவன் தலைவி முதறிவுடைமைமொழிதல். ௭௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

வந்தியே னின்பதமென் சிரத்தால் வாக்கால்
வழுத்திலே னின்புகழ்தான் வரம்பு கோலிச்
சுந்தியே னென்மனத்தா லென்றா லுன்றன்
நிறுவருளுக் கடியேனிற் சிறந்தா ருண்டோ
நந்தியே முதலாய தேவர்க் கெல்லா
நாயகனே கடைஞாழ னம்பர நின்பான்
முந்தியே துயர்கெடுக்க வெண்ணும் பேரின்
முதலடுக்கில் யானன்றோ முன்னிற் பேனே. (௭௩)

குறம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

முன்னிய தொன்றுள தென்று முதற் பெண்டிர் தொகுப்பத்
துன்னிய நெல்லை வருத்துத் தும்பை கமழ்ந்துள தென்னை
சென்னியில் வைத்தன ளங்கை திருந்திழை மையன் மருந்து
கன்னி வனத்துள தென்றாள் கட்டுவி கட்ட தெடுத்தே. (௭௪)

கே. வேறு.

எடுத்ததா ளண்ட கூட மிடித்ததிங் கிட்ட பொற்று
டடுத்ததா ரணியைக் கொண்டு தாழ்த்தது சூழ்த்த திக்குப்
படுத்ததோ ளெட்டும் வீசிப் பாதிரிப் புலியூர் நாத
ரடுத்ததாண் டவக்கூத் தாடக் காளிகூத் தடங்கி னாளே. (எ

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நான்மறை விளங்கின வானினம் வளர்ந்தன
வேந்த னோங்கினன் வான்புயல் பொழிந்தன
மறக்கினை மாண்டன வறப்பயிர் வினைந்தன
கடவுள் பாதிரிப் புலியூர்ச் சுணைதொறு
மடலவிழ் தாமரை மலர்தவிற் சிறந்தே. (எ

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிறந்த வன்றிலுஞ் சேவுடை மணியுந்
தென்ற லுந்திகழ் மன்றலம் பொதியிற்
பிறந்த சாந்தமு மாயர்தம் வேயும்
பிறையும் வந்தன கறையுடைக் கண்ட
பிறந்த வானவ ரென்பினை யணியு
மேக நாயக ரெழிற்கடை ஞாழம்
புறந்த மைந்திடு புரிசூழன் மடந்தை
பொங்கு வெம்முலை பொதிந்தன பொன்னே.

(கவினழிபுரைத்தல். எ

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னலம் பெருகிடும் பரிபுரக் கழறொழார்
போகுவெங் கானில் வந்தீ
ரின்னலம் பெருகவின் றிரவுநீ ரிவளுட
னெம்மனைத் தங்கி நாளைக்
கன்னலுங் கதவியுங் கமுகமும் பலவுடன்
காவிசூழ் வாலி யூடே
செந்நலங் கமலமுந் திகழ்திருப் பாதிரிப்
புலிசையிற் செல்ல லாமே.

(விந்நதுவிலக்கல். எ

வண்டுவிடுதாது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செல்லவம் தேதிருப் பாதிர்க் கீழ்ச்சென்று சேரகின்று
சொல்லவம் தேயென் றுயரா வதுதனைத் தொங்கற் கொன்றை
புல்லவம் தேபுர மூன்மெரித் தாரருள் பூண்டுகொண்டு
மெல்லவம் தேயவம் கென்குறை சொல்லி விரித்தவண்டே. (௭௯)
உளர்.

அயிசீர்ச்சந்தலிருத்தம்.

விரித்தார் மறைப்பொருள் வினோபபார் திருக்கழன்
மிகைத்தார் புரத்தினைநகைத்
தெரித்தார் மடக்கொடி யிடத்தார் மழுப்படை
வலத்தா ரரக்களைவிழ
நெரித்தார் திருப்பொது வினிற்பா ரினைப்பத
நினைப்பார் கடைப்பிறவியைத்
திரிப்பார் கிரப்பரி கலத்தா ரிருப்பது
திருப்பா திரிப்புலிசையே. (௮௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலிக்கான் முனிமைந்தன் பாற்கடல் பெற்றனன் பொய்த்துவரு
கலிக்கால் புகாத கடற்கடை ஞாழ்வென் கண்ணுதலே
யெலிக்கா வுலகங்கள் யாவையு மீந்தனை யின்றனன்று
பலிக்கா நடத்தியென் தேதுயர் கூருயிப் பாரிடமே. (௮௧)

அயிசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

பாதியோர் பெண்ண தாகும் பாதிரிப் புலியூ ரையர்
பூதியு மென்புந் தோலும் புயங்களில வயங்கச் சாத்தி
யாதிரீ ளரியின் பாற்றோன் றையமேற் றருளி யாளக்
காதிய வுதிர மேற்குங் கபாலமுங் கைய தாமே. (௮௨)

விருத்தம்.

கைத்தகடுக்களம் வைத்தெரிக்கைத்தலம்

வைத்தரை யிற்கனலும்

பைத்தபடத்தை யுமித்துநடித்தவர்

பாதிரி நீழலின்வாய்

மொய்த்தகுழற்கொரு கொத்தலர்வைத்திட

வண்டுகண் மொய்த்திடினும்

பொய்த்தவிடைக்கொரு பற்றிலைநெற்றியொர்

பொட்டினை யிட்டிடலே.

(தலைவன்கூற்று. ௮௩)

சி த் து.

லி ரு த் த ம்.

இட்டமே துனக்கினியெழுந்தவாவிரத்தத்திலே
யிரதமிட்டிருப்புநாகமிந்தரசாலமிட்டபின்
பிட்டநாபிசூதகத்திலவேதகத்திலெம்முடைப்
பிரமயோகியாபிருந்தபிஞ்ஞகன்கடைக்குணஞ்
சிட்டவர்க்கமுற்பனித்திடப்பெருந்தவங்களைச்
செய்துகன்னிகாவனத்திருந்தசித்தாராமுமே
புட்டமிப்பொரிக்கறிக்குவித்துமெத்துபோசனம்
புத்திபண்ணிவைக்கினுமுமுத்திதந்துபோதுமே. (௮௪)

க லி லி ரு த் த ம்.

தவளப்பொடி யணிமேனியர் தருணக்கொடி வெருவக்
கவளக்கரி யுரிசெய்தவர் கடைஞாழன் மருங்கே
சுவளைக்கவள் விழியொப்பன கொங்கைக்கிடை யிடையுள்
துவளப்படு மதரத்தொடு மொப்பாவன துப்பே.
(இயலிடங்கூறல். ௮௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துப்பார் சடையர் திருக்கடை ஞாழலிற் சூளையர்வாய்த்
தப்பாத வெச்சிலைத் தாராது மைந்த சடைக்கங்கையா
மப்பாற் கழுவி யறுவையி னுற்றுடைத் தாழமுங்கி
யிப்பான் முலையருந் தித்தரு வாய்கின் னெழின்முத்தமே.
(பாலனைப்பழித்தல். ௮௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

மேலைமுப் புரமும் வெந்தழல் கொளுந்த மேருவில் வாங்கிய வீரா
வாலையப் பழனப் பாதிரிப் புலியூ ரம்பிகை பரவுமா ரமுதே
சோலையிற் கமழுஞ் சண்பகஞ் சாடிச் சூதமென் போதினை மோதி
மாலையிற் கழுநீர் மல்லிகை யனைந்து வந்தது மந்தமா ருதமே.
(பாங்கிகூற்று. ௮௭)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

மாதனை விழ்கனிமேன் மல்லிகை முகையவிழா
மாதவி நிழலிடையே வண்டர ளங்குவியாச்
சீதள வுளருமிளந் தென்றல் வளைந்தபொழிற்
றிங்க டவழந்ததிருப பாதிரி நீழலுளாய்

குதள வெனுமுலையார் கைவளை போடனாயிற்
ஹாச நெகிழ்ந்துவிழத் தூமணி பேய்மடவார்
காதள வோடுநெகிழ் கண்க டதும்பியரீர்

கடைபடு மிவருயிரைக் காவல்செய் தருள்வாயே.

(பாங்கிபுலம்பல். ௮௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறுகா னிறையும் பொழில்சூழ் திருப்பா திரிப்புலியூ
ரறுகா னிறையு முடியா ரடிவணங் கார்களுன்ன
வறுகா லலைப்புண்ணு நாகத் தடவி வருதலஞ்சி
யறுகால் வணங்குவ னின்னடிப் போதினி லாண்டகையே.

(இரவுவரல்விலக்கல். ௮௯)

நேரிசைவேண்பா.

ஆண்டாளை யன்றயன்மா தேட வளப்பரிதாய்
நீண்டாளை நீல மிடற்றாளை - மாண்டார்க
ளென்பணிய மேனி யிறையைக் கடைஞாழன்
முன்பணிய நெஞ்சே முயல்.

(௯௦)

க லி வி ரு த்த ம்.

முயலார் வருவார் துயர்மோ தியிடுஞ்
செயலார் கடைஞா ழல்செறிந் திலர்போற்
புயலார் குழன்மீ தளிபொங் கவருங்
கயலார் விழிதந் ததுகா தரமே.

(தலைவன் உற்றதுரைத்தல். ௯௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

காத ரங்கத்தர் கைவளை கழன்றிடக் கயல்விழி யிணைகூர்
மாத ரங்கத்துக் கடுக்கையுஞ் சாந்தமு மத்தமு மிவைவைத்தார்
மீத ரங்கிடு முப்புரம் பொடிபட மேருவெஞ் சிலைவாங்கித்
தீத ரங்கிடத் திகழ்திருப் பாதிரிப் புலிசையிற் சேர்வாரே.

(௯௨)

நேரிசைவேண்பா.

சேதாம்பல் பூக்குந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
வேதாந்த நாதர் வியன்கயிலை - மாதர்
மொழியா மமுத முகமா முளரி
விழியாங் கொலையிலும் வேல்.

(சேவ்விசேப்பல். ௯௩)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.
 வேதனைப் படுகிர் பாதிரிப் புலியூர்
 வேதனை மிமலனை விரும்பாப்
 பாதகத் தேனாக் கருளுமா ரமுதைப்
 பரமனைப் பிரமனைச் சிரங்கொள்
 பூதனைப் பூதப் படையனை விடைமேற
 புனிதனைக் கனிதனைப் பொதுவி
 னுதனை ஈநாதப் பறையனைப் பிறையார்
 நம்பனைச் செம்பொனைத் தொழுமே. (௯௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தொழக்கற் றிலைதொல்லைப் பாதிரிக் கீழ்ச்சென்று சூழுவந்து
 விழக்கற் றிலைவிடை யோனென் கிலைமெய் யுருகியன்பா
 லழக்கற் றிலையடி யாரொடுஞ் சேர்ந்திலை யாசைபொங்கி
 யெழக்கற் றிலைநெஞ்ச மேகெடு வாய்புகல் யாருனக்கே. (௯௫)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

யாரே யினியிப படியே ருடையா
 ரெழிலார் தருபா திரிநீ முலின்வாய்த்
 தாரேர் தருகொன் றையணிந் ததிருச்
 சடையார் கடைஞா முலினீ டள்சேர்
 நீரேர் கமழுங் கழுநீ ருடனே
 ிறைபன் மலர்வா வியுமவின் டலரும்
 பாரே கமழும் பொழில்சந் தனநீ
 பங்கே ருகம்வாழ் தருபைந் தொடியே,
 (தலைவன் தலைவியைப்புகழ்தல். ௯௬)

இ ர ங் க ல்.

அறுசீர்ச்சந்தலிருத்தம்.

ஃபந்துண ருங்கிள ருந்தனி ருஞ்சில கோதிய கோகிலமே
 பண்டுப டும்படி வந்தல வன்பெடை யோடுறை பூவணையே
 சந்தன முன்றிகழ் சண்பக முந்திய மாதவி சூழ்பொழிலே
 சந்தகுதி ரண்டுத ருந்தர ளங்குவை நீவிய வார்மணலே.

“சந்தப்பறையினன்னையென்னும்” என்பது, தீருவாசகம்.

கந்தம நும்புசு நும்புமு ரன்றெழு காதல்வி டாமடுவே
கண்டரி டம்பயின் மங்கைத வம்புரி 'கன்னிவ' எம்பதியே
யந்திப மெப்பொழு தஞ்சிய மென்பெடை கூடிய நீள்குருகே
யன்பர்ந டந்திடி. வெங்கன்பெ ருந்துய ராயின கூறிவிமே. (௯௭)

எழுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

கூறு நான்மறையர் கோல மானிடவர் கூரு நீண்மழுவர் வீரமா
லேறு சேர்கொடிய ரேக மாமொருவ ரீறி லாதகடை ஞாழலார்
பாறு சேர்தலையர் பாணி சேரனலர் பாதி டேர்பிறையர் மீதுசே
ராறு சூழ்சடைய ராணை யீருரிய ராக மேயணிவர் நாகமே. (௯௮)

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

நாகம் வருக்கை வினாகமழ் நாறு கடுக்கை முகையவிழ்
ஞாலம் விதித்து வளர்கடை ஞாழ விடத்து மதியொரு
பாக முடித்த சடையினர் பாதி யிடத்து மலைதரு
பாவை தவத்து முயல்வதொர் பாதி ரியொக்கு கிழலிடை
மேக கிரைத்த சூழலினை வியின் முடித்தும் விழியெனும்
வேலி னைவிட்டு மிளைஞரை வீழ வருத்து முலையிடை
யேக வடத்தி னிடையிடை யாரு மிளைப்ப மதனை
யேவி பொருத்த ருலகினை யிடி படுத்த முயல்வரே.

(காதலன் தலைவி முதறிவுடைமைமொழிதல். ௧௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முத்தினை முகந்துபவ ளக்கொடியை வாரி
மோதியிரு டண்டலை முறித்துமத குந்தித்
தத்திவரு சந்தன மெறிந்தகி லுருட்டித்
தாமரையு நீலமு மணிந்ததட மெல்லா
மெத்திவரு கின்றகெடி லத்துவட் பாலே
மெல்லிய ரவஞ்செய்கடை ஞாழலை விரும்பிப்
புத்தியுட னன்புசெய்து போதுசொரி வாரைப்
புணர்ந்துபிரி யாள்விரைசெய் போதிஹரை பூவே.

மு ற் றி ற் று.

மன்மதஸ்ரூ ஆனிமன் ௧௨ - இது, ஆனாங்குர்ப் பொய்னாப்பாக்கம்
ததையவாத்தியார் துமான் முத்துக்குதமாரலாய் எழுதி நீற்றவேறியது.

இப்படி, ஒக் எட்டுப்பிரதின் இறுதியில் எழுதப்பெற்றிருந்தது.

செய்யுள்முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அடல்விடை ௬.	செல்லவற்றே ௨௭.	புயங்களிலகன்ற ௭
அரியாலுமய ௨௧.	சென்றுபூதலத் ௫.	புலவர்க்கருளும் ௧௪
அறுகாணிமையும் ௨௯.	சேதாம்பல் ௨௯.	புலிக்கான் ௨௭
அண்ணையருத்தவ ௨.	சொல்லொன்று ௧௭.	பூமாலைபுனைந் ௨
ஆண்டாளை ௨௯.	ஞாலமனைத்து ௨௫.	பைத்துணை ௩௫
ஆமாடிலவர்க்கு ௧௨.	ஞாழலிற்போது ௧௫.	பொருள்புரிமறை ௭
ஆளுடையகொடி ௧௦.	தக்கனென்று ௧௧.	பொன்னலம் ௨௬
இட்டமேதனக்கி ௨௮.	தலைவானவர் ௧௮.	பொன்னரிஞன் ௧
இடிக்குமெருது ௧௭.	தவளப்பொடி ௨௮.	போதகத்தரி ௨௫
இரவலாளருக்கு ௧௨.	தன்னையானினை ௧௩.	போயினகவலை ௧௯
இறைதேர் ௮.	திராதவிருவினை ௮.	போனகமேவிடம் ௧௧
இவ்வாதவிடை ௨௪.	துப்பார்சடை ௨௮.	மன்றமேயிட ௨௪
இலங்கைகாவல ௧௦.	துள்ளித்துடித்து ௧௦.	மாதலைவீழ்கனி ௨௮
இன்னதிதுவென்று ௧.	தெருவிற்பெரு ௨௪.	மாற்றுவார்மறவி ௨௨.
ஊசலாடுமிடத் ௧௧.	தேவசூர்ப்பிற ௫.	மாறிலாமலை ௧௧.
எடுத்ததாளண்ட ௨௯.	தேனாற்றிருப்பா ௧.	மானுளபேதை ௭
என்னையயர்ந்த ௧௩.	தொழக்கற்றிலை ௩௦.	மீதுபடும்புர ௧.
ஏகாயமென் ௧௨.	தோசையே ௨௩.	மீளிரிஞ்சுத்தடி ௨௨.
எனமருப்பு ௨௫.	நாகம்வருக்கை ௩௧.	முடியுடையமா ௧.
ஒழியாதபழந் ௨௨.	கான்மறை ௨௯.	முத்தினைமுகந்து ௩௧.
காதரங்கத்தர் ௨௯.	கித்திசமுறுவற் ௧௯.	முயலார் ௨௯.
காதலாங்கிருந் ௧.	கிறைபலவளத்தரு ௨௦.	முயலினுறுதுயர் ௧௪.
கால்கொண்டு ௪.	கின்றகுலக்கிரி ௧௮.	முன்னியதொன் ௨௫.
காலமுங்கழிந்து ௧.	கிறைபவர்திலினை ௧௭.	மேலைமுப்புர ௨௮.
குறியாவீன்பம் ௧.	படைவாண்முறிந் ௧.	மையன்மடவீர் ௮.
குறைவிலம்ப ௧௩.	பண்டாங்க ௧௫.	யாரேயினி ௩௦.
கூழாந்மறை ௩௧.	பண்ணமதக்கத ௧௩.	வந்தியேனின் ௨௫.
நகத்தகடுக்கனம் ௨௭.	பாசீவான்மதி ௨௨.	வரிக்கைறுயான் ௧௧.
கைத்தாமரை ௧௧.	பாடுவார் ௮.	வருந்தாதவனை ௧௯.
கொண்டலடிப்ப ௨௪.	பாடியோர் ௨௭.	வழிப்பட்ட ௨௩.
கேண்டலாமறு ௧௧.	பாய்த்தரீர் ௫.	வாசக்குழலசைய ௧௧.
காதிபேத ௧௧.	பாலந்தேவர் ௧௫.	விரித்தார்மறை ௨௭.
கிழந்தவன் ௨௯.	பாலவர்பாவு ௧௯.	வியியினிமொரு ௧௪.
கிழந்தவன் ௨௯.	பாணலம்பொருந் ௨௩.	வெதமொழி ௪.

கணபதிபூனை.

திருவாவடுதறையாதனத்துச்
சுவாமிநாததேசிகர்
இயற்றிய.

திருச்செந்திற்கலம்பகம்.

இது

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகரும்

திருவாவடுதறையாதீன வித்துவானுமாகிய
சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராயரால்
பரிசோதிக்கப்பட்டது.

“செந்தமிழ்”ப்பிரசுரம்-

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

ஸ்ரீ

1905

விலை ரூ.3)

கணபதிதுணை.

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து சுவாமிநாததேசிகர் சரித்திர சங்கிரகம்

இந்நூல் செய்தருளிய சுவாமிநாததேசிகர் செந்தமிழ்ப்பாண்
புத் திருவளநாட்டிலே சற்றேறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடத்தி
ற்குமுன்னர்ப் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே திருவவதா
ரஞ்செய்து, நற்குணங்களுடன்வளர வளர்ந்து, இளமைப்பருவத்தி
லே திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தையடை
ந்து, அக்காலத்திலே எழுந்தருளியிருந்த ஞானதேசிகராகிய அம்பல
வாண தேசிகமுர்த்திகளை வணங்கிச், சபய விசேட திகைப்புகளைப்
பெற்றுத், துறவறத்தையடைந்து, நித்தியநியம கன்பங்களிலே வழ
வாதொழுகி, அத்துறவறநூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, தவத்தான் மனந்
தூய்மையுடையதாகித், தம்முடைய ஞானதேசிகரை நீங்காது, அவ
ரருட்பணிசெய்து திருவனுக்கத் தொண்டராய் அமர்ந்திருந்தனர்.

அக்காலத்திலே முற்கூறிய பாண்டித்திருவள நாட்டிலே திரு
நெல்வேலியெனுஞ் சிவபுரத்திலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர்குலத்
திலே, காண்டவமூர்த்திப்பிள்ளை செய்தவத்தால் வந்துதித்த அமர்
லேறுமர்பெருமாள்பிள்ளை யென்பவர் கல்வி அறிவொழுக்கஞ் செல்ல
முதலிய நன்மைகளிற் குறைவில்லாதவராய் மேற்கூறிய ஆதீனத்
துக்குரிய சிஷ்யவர்க்கங்களிற் சிறந்தவராயிருந்தனர். இவர் ஆதீனத்
துக்கு வழக்கப்படிவந்து ஞானதேசிகரைத் தரிசித்துச் செல்லுங்கா
லங்களில் ஓங்காலத்தில் இந்நூலாசிரியருடைய அறிவின் மிகுதியை
யும் ஒழுக்கமன்புமுதலிய நற்குணங்களையுங்கண்டுவியந்து, இளமைப்
பருவத்திலே இக்குணங்களையுடையராயிருத்தல் அருமையாமென
வியந்து, நாங்கற்றகல்விப்பொருளை இந்த முனிவருக்குக் கற்பித்தால்
உலகத்திற்கு மிகப் பயன்படுவதன்றி நமக்கும் இம்மை மறுமைப்
பயனெய்துமெனக் கருதித், தங்கருந்தினை ஞானதேசிகர்பால் விண்
ணப்பஞ்செய்து, அவர்கட்டளையிட் டருளியபடியே இந்நூலாசிரிய
ரை அமுதத்துக்கொண்டு சென்று, தமதுவிட்டில் வைத்து மிகுந்த
பசாரத்துடன் கற்பிப்பாராயினர்.

அகதத்யமகாமுனிவருடைய முதன்மாணுக்கராகிய தொல்காப்பிய முனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத் திருவாராயாகிய இளம்பூரணமும், பேராசிரியமும் சேனாவரையமும், நச்சினர்க்கனியமும் எனப்படு நான்குரைகளையும், மற்றைய இலக்கண நூல்களையும் திருவள்ளுவர் குறளுரையையும், திருக்கோவையாருரையையும், சிந்தாமணிமுதலியபஞ்சகாகியங்களையும், கவித்தொகை முதலிய சங்கச் செய்யுட்களையும், ஐயந்திரிபின்றி விளங்குமாறு கற்பித்தனர்.

அன்றியும் வடமொழியினும் வல்லவராகக் கருதித் திருநெல்வேலிக்குத் தீழ்பாலுள்ள செப்பறைப்பதியில் வடமொழி வல்லராயிருந்த சிவப்பிராமணராகிய கனகசபாபதி சிவாசாரியரைக்கொண்டு, வியாகரணமுதலிய நூல்களைக்கற்பித்தனர். அக்கனகசபாபதிசிவாசாரியர் வடமொழி கற்பித்தவர் என்பதனை இந்நூலாசிரியர் தாஞ்செய்தருளிய இலக்கணக்கொத்துப்பாயிரத்துள் “செப்பறைப் பதியில் வாழ்சிவத்துவிசன்-கனக சபாபதி கருதுவட நூற்கடற்-றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச-னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்” எனக்கூறியதனுலாக.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, தம்மை நீங்காது உடனிருந்து கற்றுத்தேறிய இந்நூலாசிரியரை ஆதினத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுவந்து, ஞானதேசிகரைத்தரிசித்து, இந்நூலாசிரியருடைய கல்வித்திறமை யாவும் பரீக்ஷிசெய்து காட்டினார். ஞானதேசிகர் மிக மகிழ்ச்சியடைவதை அறிந்து, தாமும் பேரானந்தமுற்றவராக இந்த முனிவரை ஞானாசாரியமூர்த்தியாகச் செய்தால் உலகிற்குப் பேருபகாரபாமென்று, பெருங்காதலோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதற்கு ஞானதேசிகர் “அவ்வாறே செய்வோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, மனமகிழ்ந்து, வணங்கி விடைபெற்றுத், தமதிடத்திற்கு மீண்டு வந்திருந்தனர்.

பின்பு இந்நூலாசிரியர் நிருவாணநிகைபெற்று, விடுபேற்றிற்குரிய ஞானநூல்களாகிய சிவஞானபோதமுதலிய நூல்களையெல்லாங்கூட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்தனர்.

அதன்பின்பு தாங்கற்ற இலக்கணவிலக்கியங்களிலே இவைமறைப்போற் கிடந்த அரியவிதிகளையெல்லாந்திரட்டிக், கற்றோர்கட்குப்

பயனாகும்படி இலக்கணக்கொத்து என வொருநூலையுந், தசகாரிய முதலிய ஞானநூல்களையுஞ் செய்தருளினார்.

இவ்வாசிரியர் தமது ஆச்சிரமமும், தம்முடைய ஆசிரியராயிருந்த மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை ஆச்சிரமமும் பேதமாயிருப்பினும் அப்பேதங்கருதாது, தாஞ்செய்த இலக்கணக்கொத்துப் பாயிரத்திலே “திருநெல் வேலி பெனுஞ்சிவ புரத்தன்-ருண்டவழர்த்தி தந்த செந் தமிழ்க்கடல்-வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மீகபதி-யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்டிலக்கரைக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே” என வணக்கங்கூறினார். இவ்வாசிரியர் கல்வித்திறமையையும் நல்லொழுக்கங் குருபத்திமுதலிய நற்குணங்களையும் புகழ்ந்து பாராட்டாத கற்றோர்களில்லை.

இவ்வாறிருக்குங்காலத்திலே திருவாருரென்னுஞ் சிவநகரத்திலே சைவாசாரியராயிருந்து, இலக்கணவிளக்கமுதலிய நூல்களைச் செய்து, புலவர் திலகராயிருந்த வைத்தியநாதநாவலர், ஆதினத்துக்குவந்து ஞானதேசிகரைக்கண்டு கலந்து உரையாடியிருந்து பந்தியிற்போசனஞ்செய்து, கரந்திசெய்துவந்து, பின்பு ஞானதேசிகரைக் காணுங்காலையில் ஞானதேசிகர் வைத்தியநாத நாவலரைநோக்கி “வந்தவிளைப்பாற்போசனஞ் செவ்வையாகச் செய்தற்கிசையவில்லையோ” என வினாவ, அவர் “வந்தவிளைப்பு” என்னுந்தொடர்பொழிக்கு இலக்கணம் விசாரிக்கத்தொடங்கினார். அப்பொழுது ஞானதேசிகர் தமதருகிருந்த இந்நூலாசிரியர்மீது திருக்கணசாத்தியருள, உடனே இந்நூலாசிரியர் அச்சொற்குள்ள இலக்கணமெல்லாம் விரித்துரைத்தனர். அதைக்கேட்ட வைத்தியநாதநாவலர் மிக மகிழ்ச்சியடைந்து, “தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களை எழுத்தெண்ணிப்படித்த சுவாமிநாதமூர்த்தியா? தேவரீர் இங்ஙனங்கற்றுத் தெளிந்திருப்பதையானறிந்திலேன்” என்று மிக்க விரயமொழிகுறி மிக வியந்தனர்.

பின்பு வைத்தியநாதநாவலர் இந்நூலாசிரியருடன் சிலநாள் அளவளவியிருந்து, தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களைப் பாராட்டியிருந்ததுமன்றி, இலக்கணக்கொத்து முதலிய நூல்களையுங்கேட்டு “இங்ஙனஞ் செய்வது கற்றோர் யாவருக்கும் அரிது அரிது” என்று வியந்துகறித்தமதிடத்திற்குச் சென்றனர்.

சுவாமிநாததேசிகர் சரித்திர சங்கிரகம்.

ஞானதேசிகர் மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளை விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டபடியே இந்நூலாசிரியருக்கு ஆசாரிய அபிஷேகஞ்செய்துத் திருவுளங்கொண்டு; அப்பொழுது இரண்டாவது சந்திதானம் இருந்தமையால் இவ்வாசிரியருக்குச் சங்காபிஷேகஞ்செய்து, ஈசான தேசிகர் என்று அபிஷேகச்சிறப்புப்பெயருங் கட்டளையிட்டருளித், திருநெல்வேலியில் ஆதினத்தைச்சார்ந்த மடாலயத்தி லிருக்கும்படி கட்டளையிட்டருளினர். அம்மடாலயத்திற்கு ஈசானமடாலயமென இன்றும் பெயராயிருக்கின்றது.

அவ்வாறே இந்நூலாசிரியர் ஈசானமடாலயத்தில் எழுந்திருளியிருந்து நன்னூற்கு விருத்தியுரைசெய்த சங்கரமச்சிவாயப் புலவர் முதலாயினர்க்குக் கற்பித்து இத்தேசத்திற்கு ஓர் தமிழ்த்தெய்வமாய் விளங்கியிருந்தனர்.

இச்சரித்திரத்தின் விரிவெல்லாம்: ஸ்ரீ-ஆறுமுகநாவலரவர்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய இலக்கணக்கொத்தனல் இனிதுவிளங்கும்

ஈசானதேசிகர் அவ்வாறு விளங்கியிருக்காலத்தில் திருச்செந்தூர்க்குச் சென்று விசேடபுண்ணியகாலங்கடோறும் முருகக்கடவுளைத் தரிசித்துவருவாராதலால், அம்முருகக்கடவுளின்மீது வைத்த பேரன்பினால், பலவிதமான செய்யுட்களுங் கலந்திருத்தலிற் கீலம்பகமென்றுரைக்கும் இந்நூலை இயற்றிக், கற்றோருள்ளங் கணிந்து வாழ்த்த, முருகக்கடவுள் சந்தியில் அரங்கேற்றுவரித்தனர். அன்று முதலாக இக்கலம்பகத்திலே முப்பது தோத்திரச்செய்யுள் வேறெடுத்து முருகக்கடவுள் பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளுங்காலத்தில் ஒதுவாமுர்த்திகள் தோத்திரஞ்செய்வது வழக்கமாயிருக்கின்றது. அவ்வாறே மறமையருந் தோத்திரஞ்செய்தனர்.

இவ்வாறு பலநூல்களைச் செய்து, பலர்க்குங் கற்பித்திருந்து, நெடுங்காலஞ் சென்றபின்னர் அத்திருநெல்வேலி யென்னுஞ் சிவபுரத்திலே பரிபூரணதசையையடைந்தனர்.

யான் திருநெல்வேலிக் தெற்குப் புதுத்தெருவினிருக்குஞ் சைவ சமயவிறுத்திப் பிரியராசிய ஸ்ரீ-பால்வண்ணமுதலியார் எனப் பெயர்பெற்ற நண்பருடன் திருச்செந்துருக்குச் சென்று, முருகக்கடவுளைத் தெரிசித்துப் பேராணந்தழுந்து, இத்தேசத்தில் அதிகாரஞ்

செய்திருந்து, காசிமுதற் கன்னியாகுமரிவரை தொண்ணூற்றாறு சத்திரங் கட்டிவைத்து முருகக்கடவுளின் திருவருளைப்பெற்று வாழ்ந்த மாவைக் குமாரசாமிமுதலியார் எனப்பெயர்பெற்ற மகாப்பிரபுவின் சத்திரத்தில் வசித்திருக்கும் நாளில் ஒருநாள், அம்முருகக்கடவுளின் சந்நிதியிலே தேவாரம் ஒதும்பணிசெய்யுந் திருப்புகழோ துவாழர்த்தி யெனப் பெயர்பெற்ற மிகுந்த விருத்தாப்பியர் ஒருவர் அங்குவந்து உரையாடியிருக்குந் சமையத்தில் இக்கலம்பகத்தில் “எனதேகுகன் செந்தில்” என்னுங்கவியைக்கூறினர், யான் இக்கவி யாவராதெய்யப் பட்டதென்று பிரியமுற்று வினாவினேன்; அவர் இலக்கணக்கொத் தியற்றிய சுவாமிநாததேசிக மூர்த்தியாற் செய்யப்பட்ட திருச்செந் திற் கலம்பகத்திலுள்ளது என்று கூறி, உடனே என்னுடைய நண் பரையும் என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போய்த், தமது மனையிலி ருந்த ஏடுகளைச்சோதித்துப், பழைய ஏட்டுப்பிரதி ஒன்றையெடுத்து இதனை உலகிற்குபகாரமாக வெளியிடவேண்டுமென உதவினர். அதி லே முப்பது தோத்திரச் செய்யுண்டாதிரம் வேறெடுத்தெழுதி அத் கலத்துள்ளார் பலருஞ் சிந்தித்திருக்கின்றனர்.

பின்பு அப்பழைய பிரதியை உற்றுநோக்கி வாசிக்கும்பொழுதில் எழுதுவோரால் இயன்ற பிழைகள் பற்பல இருந்தன. அவற்றை யெல்லாம் என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியவாறு சீர்திருத்திச் சுத்தப்பிரதி பாகச்செய்து வெளியிடலாயினேன்.

அதிமதுரமாகியுள்ள இக்கலம்பகத்திலே பின்னர்க்குறிக்கப்படு னென்ற முப்பது தோத்திரச் செய்யுட்களையுந் தினந்தோறும் பேரன் டுடனே தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்குத் திருச்செந்திலம்பதியில் எழுந்தருளிய முருகக்கடவுள் வேண்டும் வரங்களை அருள்செய்வார். ஆதலாற் சைவசமயிகள் அவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்து, இம்மை மறுமைப் பயன்களைப் பெற்று வாழ்வாராகுக!

சுவாமிநாததேசிகர் சரித்திரசங்கிரக முற்றிற்று.

இங்ஙனம்,

சேற்றூர்ச்சுப்பிரமணியக்கவிராயர்,

சைவநூற்பரிசோதகர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

பா யி ர ம்

மதிக்கும்பருதிக்கடவுளுக்குமவழங்கும்விழியானருண்மதலைக
 கிதக்கும்படக்குங்கலம்பகப்பாவிசைக்குந்தமிழாலினிதிசைத்தான்
 புதுக்குந்தமிழ்த்தென்கடல்கடத்த்கப்பொருத்துந்தோணிபோலியல்
 துதிக்குந் தமிழார் துறைசைநகர்ச் சுவாமிநாததேசிகனே. [செய்

இச்செய்யுள் செந்திற்கலம்பகவட்டுப்பிரதியின் முதற்கண்
 முத்ப்பட்டுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செந்திற் கலம்பகம்.

விநாயக வணக்கம்.

நிலம்பக வீழ்சடை நீறணி வான்மைதத னீடயிலோன்
கலம்பகஞ் செந்தமிழ்ப் பாமாலை யாற்செந்துந் கண்மருவு
சிலம்பக மெல்லடி வல்லபை கேள்வனைத் திருகள்வெண்கோட்
டிலம்பக யானை முகத்தானை வாழ்த்தி யியம்புவனே.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

நாலடித்தாழி—உ.

சொல்வாய்மை தருங்கடவுட் சுருதிகரு தியபொருளைப்
பல்சான்ற பெருங்கேள்விப் பனிமலைய முனிவினவ
வம்புயனு மறியாத வறமுதலாந் தமிழ்மூன்றுஞ்
சம்புயமன் றுடனுணரத் தருவோய்நீ முருகோனே
கண்சுருங்க விரித்தபருங் கலவமயி லெனத்திருமுன்
மண்சுருங்க விரித்தகுண மணியாழி யெழுபரித்தே
ரந்தினக ரனைத்தெருகு மணிமணிமா ரிகைப்புரிசைச
செந்தினகர்ச சினகாத்துத் திருத்தகவீற் றிருத்தனையால்.

நாலடித்தாழிசை—ஊ.

ஊனாகி யுயிராகி யுணர்வாகி யுணர்வுதவுங்
கோனாகி வினையளவுங் குணத்தளவுந் தனக்களவாய்
விரவாதி யந்தமிலா வெளியாகித் தெளியாது
பரவாதி யருமுலவாப் பாமறையுந் தாமறைய
வாக்குமன முங்கடந்து மண்ணெடுவின் ணிடத்தியற்றும்
போக்குவர வெழிந்துவிழிப் புலத்துருவு மருவமுமாய்
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் விளங்குகலாந் தந்தெளிந்த
போதாந்த நாதாந்தப் புறத்தினுமப் புறம்போகி

யுணர்ந்தாரு முணராரு முணராம லுயிர்க்குயிராய்ப்
புணர்ந்தாலு மாறாறு புலனலமுங் கலவாது
நின்றதனிப் பரம்பொருளா சினக்கொருபே ரிலையெனினு
மின்றுகுக னெனப்பெறுவ திளையோய்சின் விளையாட்டே.

ஓராடி அராகம்—சு.

அருமறை முறையிட வறைகழல் பறையிட வடியரு ணினைவதுன்னடி
யொருமையி னிருமையு முதலிய மதியென வொளியொடு குளிர்வதுன்முகம்
வருமுலை வனிதைய ரிருவரு மயிலின மழையென விழைவதுன்னெழில்
பெருகலை கெழுகலி கடலினு மெழுமடி பெருகுவ துருகுநின்றருள்.

பெயர்த்தும்-ஈராடிந்தாழிகை—ஈ.

தாயென்றுத் தந்தையென்றுஞ் சகமீன்று தருமுனக்குச்
சேயென்று பின்னுலொரு திருநாமம் வருமாறென்
முத்திலென்றே யடியருள் முளரிதொறு மிருந்தாய்க்குச
செத்திலென்றே யுரைக்குமொரு திருப்பதியும் விருப்புளதே!
யிலேற்றது வருக்கால மல்லானீ கொல்லாயோ
மயிலேற்ற மேனுனக்கு முற்றேற்றம் பெற்றிலையோ ?
வோராறு பனிமதியி னொடுபவள வரையினிளைத்
தீராறு தினகாரு மிடையிடையே யுதித்தாங்குக்
கருணைபொழி திருமுகமுகம் கணமணிக்குண் டலரினாயு
திருநெடுந்தோள் கருங்கமலச் சேவடியுற் தாவடிவும்
பாடாது சினையாது பரவாத வெனக்குவினை
கூடாத தொண்டரொடுங் கூட்டியுநீ காட்டினையால்.

நாற்கீராடி அம்போதரங்கம்—உ.

பிறந்தது மிறந்ததும் பெரும சின்புகழ்
மறந்தது மல்லது வணங்கி லேனினைக்
காமமும் வெகுளியுங் களிமயக்கமுற்
தாமிடை கலந்தெனைத் தலைம யக்களால்.

நாற்கீராடி அம்போதரங்கம்—சு.

உண்பது முடிப்பது முவந்து தேடினேன்
கண்படை நனவினிற் கலங்கி வாடினே
னுய்திற மிதுவென வுணர்வு போயினேன்
செய்திற மிதுவெனத் தெரிவில் பேயினேன்

திருச்செந்திற் கலம்பகம்.

முச்சீரடி அப்போதரங்கம்—சு.

எவ்வா நெனையும் யக்கொள்வா
யெழுதா மறையின் நிறத்துள்ளாய்
செவ்வா னனையான் நிரூப்பிள்ளாய்
தெரியா தினியுன் செயல்விள்ளாய்.

இருச்சீரடி அப்போதரங்கம்—அ.

மெய்யுநீடு பொய்யுநீடு விண்ணுநீடு மண்ணுநீடு
யையையுநீடு செய்யையுநீடு யாதிநீடு சோதிநீடு.

தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

ஆறுபிறையையாசிரிப்பா—கரிதகம்.

நீயல தில்லை யாவையு முல்க
மற்றவற் றிடையா னவத்துடற் பொறையொடு
சுறங்கெனத் திரியாது பிறங்குசுற வெறியு
நந்தூர் கடற்றுறைச் செந்தூர் பரவுவன்
காமரு பூத்தொடைந் கடம்பன்
ருமரை மலரடி தருகமா வெனவே.

(சு)

வெண்பா.

எனதே குகன்செந்து லேத்துதொழி லன்றோன்
றனதே யெனையாளுந் தன்மை—வினவின்
மறத்திமண ளன்புமுதல் வாழ்வையெலா நெஞ்சே
குறத்திமண ளன்வகமேகொள்.

(உ)

கலிநீதுறை.

கொள்ளார் பவப்பிணி கூற்றுக்கஞ் சாரன்பர் கூட்டமல்லா
னள்ளார் பிணியி னலிவு ிடார்தெய்வ நாளும்ற்றென்
றுள்ளார் முருகன்செந் தூர்பிரி யாதவ னெண்கமலக்
கள்ளார் வினாமலரீத் தண்டையந் தாடொழிக் கற்றவனோ.

(ங)

ஆசிரியநீந்தம்.

கற்றாறு நீடுழி கழித்தாலுங் கழியாத கணாயில் வாழ்வு
பெற்றாறு முருகனடிக்கண்யபெரு தவருலகிற் பிறவி தீரா
ரிற்றாறுங் கலிநலிய விரந்தாலும் பேபையரா யெழுத்தா றுள்ளத்
தற்றாறு மவனிருக்குஞ் செந்திலென்றார் முந்திலென்று மடைவர் தாமே.

திருச்செந்திற் கலம்பசம்.

ஆசிரியப்பா.

தாமரை பயின்ற நான்முகக் கடவு
ளெழுதா மறைப்பொருட் பழுதாங் குரைப்ப
வீங்குமணிக் கடகந் தாங்குதிணி தடக்கை
முன்வருத் தியவா நின்னமும் வருத்த
விரும்பிய தாலெனத் தூரும்பிட நஞ்சேய்
பாயிருந் பருகும் பல் திர்க் குழவி
ஞாயிறுகுற வெறி நாண்மூரி திணாமுகட்
டெழுவது போல மழைதழை கலாபச
செறிமயிர்ச் சிறையார் பொறிமயிற் புறத்துட்
சேயொளிமேனி திகழவீங்கெழுந்தனை
தேய்வவான் சருணியு மொய்வரை யருணியுந்
தூவலங் கயிலுஞ் சேவலங் கொடியு
மாறு முகமு நீந்ணி புயங்களுந்
பண்டைய மறைபுகழ் கண்டையந் தான்களுந்
கத்தின் னாமமுஞ் சென்னலம் பதியும்
வணங்கவு நீனைக்கவும் வாழ்ச்சவு
மிணங்கலிற் பரவினே னெனை விதித் ததற்கே. (௫)

வெண்பா

அதற்கிதற் கென்றுள் ளவம்போககி யாக்க
முதற்பொருட்டு மின்றி முயன்ற—நுதற்கணவன்
சந்ததியா னஞ் செய்யான் று னுவந்து செந்தினகர்
வந்ததியா னஞ்செய்யாமல். (௬)

புயவதுப்பு-ஆசிரிய வண்ண விநித்தம்.

மலர்தலை ஞாலத் தலகில வாழற் றுயிர்களு முந்திக் கண்பண்டு தந்தன
மறைபகர்வாய்மைத்திசைமுகேவூற்றிடுமுறைதண்டித் தன்றங்கைகன்றின்
மகபதி வானத் தரசவ ழாமற் றிருமுடி பன்பிற் கொண்டும்பு னைந்தன
வழிபடு கீரற் கழிசிறை தீரப் பரிவொடு முந்திச் சென்றஞ்ச லென்றன
குலமடமான்மெய்ப்புதல்வியும் யானைக்குமரியுமொன்றோத்தின்பங்கவர்ந்தன
குழையுமென் வாய்மைத் தமிழுந் னீபத் தொடையலு மொண்பொற் சந்து
குரைகழ னாடித் தொழுநெறி சேர்கொத் தடியவர் தங்கட் டென்பங்க லைந்தன
குவிமுகை வேலைக் கவிழிணர் மாவைத் தடிதலு மன்றிக்குன்றும்பிழந்தன
வுலகுண ராமுத் தமிழுணர் நீதிக் குறுமுனி வந்தித் தென்றும்பு கழந்தன
வுலமலி வாகைத் திருநெடு வேலிற் சிரமவி தங்கட் கங்கங்கி யைந்தன

திருச்செந்திற் கலம்பகம்.

வுமைமுலை பீர்விட் டொழுகிய பாலுக் கழுதுயர் பென்றக் கொண்டுக
[ஊந்தின
வுருகெழு கோலத் திருமுது குரைக்கினையொடு மஞ்சக் கொன்றங்கம் வென்
கலவம யூரத் தூரகத மேறிப் புவனியு மெண்டிக் கெங்குந்தி ரிந்தன [றன
ககனவ ளாகத் தளவிய கோழிக் கொழுவனர் கம்பத் தம்பம்பொ ருந்தின
கலைமதி போலத் திருமுக நீன்கட் கடையருள் பொங்கிச் சிந்துத்தி பம்பின
கடலைவாய்முத்தினவளை வீசிக்கரைபொரு செந்திற் கந்தன்புயங்களே. (எ)

கலித்துறை.

புயமா நிரண்டுக்கு ம் பொன்னணி யாம்புள்ளி மாண்மகட்குங்
கயமீரான் மகளுக்குக் கண்ணினை யாங்கடுங் கூற்றுவுந்தா
னயமாய் தொண்டர்க்கு நற்றுணை யாஞ்செய்தி னன்னகர்மே
வியமான் மருகன் நிருக்கரத் தேத்திய வேற்படையே. (அ)

கலிநூத்திம்.

படைக்கணர் மைமீனேய்ப் படுவ தல்லது
கடைக்கணன் பாகதி காணு மாறுண்டோ
வுடைக்கண திபன்றனக் கிளஞ்செந ஷர்த்தமிழ்த்
தொடைக்கணன் றுயாபுயத் தோகை பாகனே. (ஆ)

குறளடிவருதிப்பா.

பாகத்தரு பனிவான்மதி
தாரகையொடு கார்முகிலிடைப்
பொருதெனவளை யுடனிலகிய
நவமணியுமிழ் ஶ்விசெழுபுனற்
றிரைபொருமோலி முரசுடனதர்
பைத்தமிழ்வனர் செந்திலின்வரு
சேயோன்
திருந்தடி லுணையெனச் சேர்பவர்
பொருதுவர் யாரும் புகலரு நெறியே. (இ)

கலிப்பா.

வெறுகருஞ்சித் தலைமறலி நெருங்கியெதிர் வருக்காஸஞ்
செறிக்குஞ்சித் திகடருநின் செந்திலுமென் புத்தியதே
பொறிக்குஞ்சித் திரத்தினுடுப் பொரியாகப் புகுந்து கொத்திக்
கொறிக்குஞ்சித் திரச்சரணப் படைச்செவ்வேற் கொடியோனே

திருச்செந்திற் கலம்பகம்.

வண்டோச்சி மநங்கணைதல்—ஆசிரிய விருந்தம். -

பகாடியாரின் றிடைதேய்த்து கொழுங்கலவைத்துணை முலையுங்குழலுந்தாங்கி
பையாடியாரின் றுளதின்னு முமக்கு மிரங் காதுள்ள முளவோ வண்டிர்
படியாரின் றிலங்கிலேவல் வலனைந்தி செந்திலரு மருத்தன் னாடன்
மடியாரின் றளியெனுஞ்சொன் முடியாள் துறாக முயல்கின் றீரே. (யஉ)

வண்ணிடுதூது—வெளிவிருந்தம்.

ஈர நாண்முகையின முலைப் பசப்பொழித் தளியீரே
சூர னாள்விழித் துணையினை கொள்வதற் களியீரே
நார நாளமென் னளினநீர்ச் செத்தில்புக் களியீரே
யார நாள்வரு வேங்கையின் மலர்கொணர்ந் தளியீரே. (யக)

வஞ்சித்துறை.

அளிபாலுஞ் சோலை
யொளிதேர்வான் செந்தூர்
செளிவாயா ஸௌந்தரே
யழியாலீ டுண்டே. (யச)

மேகவிடுதூது—கலித்துறை

உண்டு வாருதி பசுஞ்சிறைக் கிளிமயி லுருவாகி
யெண்டி சாமுகம் புதைத்தயி லெனமினி யிரைத்தீரேற்
கண்டு நானிரு கண்களு முள்ளமுங் களிகூரக்
கொண்டல் காளினிச் செத்தில்வாழ் குமரனைக் கொணர்வீரே. (கரு)

அம்மாணமடகீதத்தாழிசை.

வீரனெடு வென் லேல் வியன்செத்தி லெம்பெருமான்
பாரிலுயி ரெல்லாம் படைத்தனன்கா ணம்மாணை
பாரிலுயி ரெல்லாம் படைத்தனனே யாமாகி
லாரணங்க னான்கு மறிவனோ வமமாணை
யறிந்து சிறையயனுக் காக்கினன்கா ணம்மாணை. (கசு)

இரங்கல்-வஞ்சிவிருந்தம்.

மான்மகள் காதலர் மஞ்சுருந்
தேன்மலி காவுயர் செந்தூரந்
கான்மண நாறு கடம்பேனும்
யான்மகிழ் கூர விரங்காரோ. (கஎ)

திருச்செந்திற் கலம்பகம்.

ஓரோலி வேண்டுகிறேன்.

காரோய் நிறத்தருகட் கறுவுடைக் கடுங்கூற்றங் கலத்த காலே
யாரோ விலக்குவா ரத்தோ நமரங்கா னறிதி றன்றே
நீரோ யுயப்போமா சின்னு வலித்தீரேற்
கூரோய் வடிவேற் குமான் குடநாட்டுச்
சீரோய் திருச்செந்தில் டென்று தொழு ரினே. (கஅ)

வெண்பா.

தொழுதிபந்து வெம்பசியாற் றோர்ந்திடுவார் கைபார்த்
முதலாம் தேக்கி யலுவார்—முழுதும்
பெருகுநீன வாரிமணி பெய்தினைக்குஞ் செந்தில்
வருகுநீன வாழ்த்தாது வர். (கக)

கலப்பா.

வாங்கொண்ட அழைமழுலப்பான் மணங்கொண்ட செவ்வாயும்
பாங்கொண்ட கரிமயிலும் பன்னிரண்டு கண்மலருஞ்
சிரங்கொண்ட மறையிறைஞ்சுஞ் சேவடி யுஞ் செந்தூரன்
காங்கொண்ட வேலுமெழூற்றன் கண்ணைவிட்டு நீங்காவே. (உ௦)

பாண்—கலித்தூறு.

நீங்காத நேயத்தி னீதைத்த தையறு சின்னையன்றிப்
பாங்காய பாண பிரிந்ததென் றுறுமை பாலன்செந்தில்
யாங்கா ணலமெனி சென்மை வினாவுதி யேதிலனைத்
தாங்காது சின்மதி துன்னாசியின்றிற் தான் பிழைத்தே. (உ௧)

ஆசிரியவண்ணவந்தம்.

பிழையாத தொண்டர் சிறிதேசெ யன்பு பெரிதாக நெஞ்ச மகிழ்வா
ருழையீனு மெங்கள் குறமாது கொண்க ருமைபாலர்தங்கு மிடமாம்
புழைவாய் திறந்து வளைகுலு ழைந்து பொழியார மிந்து வெனவே
மழையோ னான்முழங்கி யலையாழி சிந்து வளமேவு செத்தினகமே. (உ௨)

நிலைவிசுற்று—வேண்பா.

நகைமதிய மேவடவை நாப்போலிவ் வண்ண
தகைமதியாய் நின்று தழல்வா—யகமகிழ்ந்து
கற்பசலை தத்தார் கடற்செந்தில் வாயெமக்குப்
பொற்பசலை தத்தார்முன் போய். (உ௩)

திருச்செந்திற் கலம்பகம்.

கலித்துறை.

போய்வத ன்ரம்ப மாடார் திருச்செந்தில் புக்குறையார்
சேய்மலர்த் தாளிணை சிந்தைசெய் யார்திரு மான்மருகன்
காய்சின வேலு மயிலுமென் னார்கடல் குழலகிற்
பேயறி வாளொவ் வாறறுப் பார்தம் பிறப்பினையே.

(உச)

தலைநெஞ்சோடுகிளத்தல்—ஆசிரியத்தாழிசை.

பிறர்வாய் வசையடங்கப் பிஞ்ஞகன்சேய் திண்டோ
ணறவார் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
சிறைவான் புன்ற்செந்தில் சேருதுமா நெஞ்சே
குயில்வா யொலியடங்கக் கூத்தன்சேய் திண்டோ
ணயமாந் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
செயிர்ஜீர் புன்ற்செந்தில் சேருதுமா நெஞ்சே
முந்நீ ரொலியடங்க முக்கணன்சேய் திண்டோ
ணன்னீர்த் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
செந்நீள் புன்ற்செந்தில் சேருதுமா நெஞ்சே.

(உரு)

கைக்கிளை—மருட்பா.

நெஞ்சே னுதல்வியர்க்கு நீடுகுகன் செந்திலன் னாட்
கஞ்சேல் விழிக ளவைவிமைக்கும்—பஞ்சே
ரமகிலந் தோயு மதனாற்
கமழுங் குழலிவள் கடவிடத் தணங்கே.

(உசு)

பாங்கிவேண்டில்—வேண்பா.

ஆணங்கா மிவளுக் கவிர்மதிய மொன்றோ
வணங்கா வருந்தென்ற லொன்று—வணங் கூ
ரிளமுருகா செந்தினக செந்தாய்வந் தாளா
யுளமுருகா வேயிசையு மொன்று.

(உஎ)

தலைவியையியத்தல்—கலித்துறை.

ஒன்றுடை யான்புலித் தோலுடை யான்மைந்த னோங்குபரங்
ருன்றுடை யான்றிருச் செந்திலன் னாகுல வாயையிள்
மென்றுடை யானடை யாலிடை யால்விழி வேற்கடையா
னினதுடை யானிற்ப ராலெவ் னோனு நிலைகுலைந்தே.

(உஅ)

திருச்செந்திற்கலம்பகம்.

மதங்கியார்-கலித்தாழிசை.

குலைகுலுங்கு வாழையின் கோழிலைப் பசங்கொடைக்
 குளிரிழற்கண் ணிரவிதேர்க் குரகதங்க ளருவிபா
 யலைகுலுங்கு நுவமுண் டயர்வுயிர் த்த காவுகு
 முங்கணெந்தை செந்தில்பாடி யாடிமா மதங்கியார்
 முலைகுலுங்கு மாகின்மாரன் முடிகுலுங்கு முமுதவாய்
 மொழிகுலுங்கு மாகிலாவி பழிகுலுங்கு மல்குலங்
 கலைகுலுங்கு மாகினாடு நிலைகுலுங்கு மாமுகக்
 கஞ்சமுங் குலுங்குமாகி நெஞ்சமுங் குலுங்குமே. (௨௬)

இரங்கல். இன்னிசைவேண்பா.

குலுங்கு முலைமேற் குளிர்பசலை கண்ணி
 ரலங்கு மருநாணு மாய்வலையு நீங்கி.
 மிலங்கிலைவே லோனை யெறிகடற்செச் ஞார்வாய்
 வலங்கொளமுன் போமடலார் மாட்டு. (௩௦)

சித்து. ஆசிரியவிருத்தம்.

மாட்டே மல்லேஞ் சித்துவித்தை மகனே செந்திற் குகன்பானங்
 கேட்டே யறிந்த துணக்குணாப்பக் கேளா யிதுபொ யல்லமெய்யே
 வேட்டேம் பசியா லுண்ணவின்று வினங்குங் கஞ்சக் தனிலேயொன்
 காட்டே மாகி னீபடைத்த கறியுஞ் சோறும் வேண்டாவே. (௩௧)

இரங்கல். கலித்துறை.

வேண்டின ரானு லானகு வேல்லர் வியன்செந்தி
 லாண்டைகை யானார் மானனை யாரா யகல்வாரோ
 கூண்டடல் வில்விட் டம்பு சொரிந்தே கொலைவேடம்
 பூண்டு நெருங்கிக் கொண்டூன் முழங்கிப் பொழிநாளே. (௩௨)

பனிக்காலம்-வஞ்சித்தாழிசை.

நாள்வனச முகங்கூடப், நீள்குளிர்செய் பனிக்காலம்,
 வேண்மருவு செந்திலினெங், கேள்வந்தமை நினையாவே.
 மகன்றிலொடும் பெடைசேவல், புகன்றணையும் பனிக்காலங்,
 குகன்றனது செந்திலினெம், மகன்றவரை நினையாவே.
 தொலைபவர்டெய் குணியமதன், சிலைகுணியும் பனிக்கால,
 மலைமகன்சேய் செந்திலினெங், தலைவந்தமை நினையாவே. (௩௩)

செந்தமிழ்நீர்.

நினைவு மொன்றே யுறையு மொன்றே
பன்வன் செந்தில் பணியா, தொன்
வினையில் வீழ்தவர் பால்

(௩௭)

கலப்பா.

பால்வெள்ளை நீற்றானும் பல்லுயிரும் படைத்தானுஞ்
சூல்வெள்ளை மணிப்பணிலஞ் சுமத்திருக் காத்தானுஞ்
சால்பென்ன வில்லாத தனிரெடுவேற் படையானுஞ்
சேல்வெள்ளம் பரநலவுந் திருச்செந்தி விடத்தானே.

(௩௮)

கலத்துறை.

இடத்தான மாறெழுத் தெண்ணக்கண் ணர்நின் னினை யடிக்கும்
பிடத்தான மாறும் பிரியா திருத்தப் பெருங்கருணைக்
கடற்றா னெனக்கருள் வாய்செந்தில் வாய்த்தென் கலெழுமுதுங்
குடத்தான மாதவர் கோதிய ஞானக் குருபரனே.

(௩௯)

மடக்குகிரியிந்தம்.

பரவுவாரிவனையீரே புரவுவாரிவனையீரே
படருநாகவரும்பீரே படருநாகவரும்பீரே
பரவப்புணரிமகாமே யரவப்புணரிமகாமே
யவலங்கழியந்தனமே யவலங்கழியந்தனமே
பிரமாத்தண்டலைப்புடைத்தான் பிரமாத்தண்டலைப்புடைத்தான
பிறவானுழைசெந்தினகானே, பிறவானுழைசெந்தினகானே
புரவராலேநாவாயே, புரவராலேநாவாயே
யோதக்கடனீர்க்குருகீரே யோதக்கடனீர்க்குருகீரே.

(௪௦)

தலைவியையியந்தல். கலப்பா.

கோமவை யோரிரண்டுங் கிளவிதனக் கிணையாரு
மாாமலை யோரிரண்டு மலர்முலைமே வ்ணியாமாற்.
குரமவை யோரிரண்டுத் தாமுடையான் செந்திலின்ன
காமவை யோரிரண்டுங் கொண்டமதர் விழியுர்க்கே.

(௪௧)

ஊகல்.

ஆர்க்குமது காமாட மாலை யாட வணிகலையு மேலையு மிடைபு மாட,வார்
குவிமென் குணியுமணி வட்டி மாட மதிருகரு ததலெயர்வு ககையு மா
நீ, தார்க்கமல வடிச்செழைப் புலகதி யாட நீ ஞாழ்க்குழையு கிளவியுந் தழு
பு. உச்சகலியேற் குகன்கெந்தில் மிழை யாடி கோகன்குந் திருவ
(௪௨)

திருச்சேந்திற் கலந்திருப்பது

புதியவருத்தம்

ஊச லாட்டெனப் போய்வரு பிறப்பெனு மூடற்சிபாறைச் சிறுநீட்டிற்
தேசி லாதபுல் லறிவுடை வாழ்க்கையின் றிறந்திற் தொழிவேனோ
காசி லாகெடுங் கடலை வாப்ததடங் கரைவரி ளுளையீன்ற
மாசி லாமணி யேய்செந்தின் மேவிய வாணவர் பெருமானே. (௯)

களி. தாழ்கை.

பெருமை மானிலம் வலம தாய்வரு பீலி மாமயி லூர்தியார்
பிள்ளை யார்வளர் செத்தி லம்பதி யுள்ள தேதரு களியரோம்
பரைம னேன்முனி புவனி நாரணி பால லோசனி சூலிசாம்
பயச காசனி கெனரி பூசனை பண்ணு முண்மகிழ் வெளியதோ
மருவு கேழுது மீனு மாமையு மாய னுக்கு விருப்பமா
மாணி னைக்கை விடாநு ருத்திரன் டுதியு நாடொறு முயலுணு
மரியு வேள்வியி லந்த னாளர்கள் சுரபி கண்டிடின முந்துவா
ரைய னேசுர ராயி னாசுரை யருந்த வானவ ரியாருமே.

வேற்றெல்லவெண்ணுறை.

யாருமினை யடிவணங்கு மெம்பெருமான் றும்பிமுதற் கிளையோன் செத்திற்
குருடைய கூடர்வடிவேற் றுணர்க்கடம்பந தெருடைக்குமார் நெழுவி லாதார்
விரிநீர் புடைசூழ் வியன்மே தினிமேற்
கூரிவா னுறுதோய் பசியா லொசியா
வரைசே ரயரா வருநாள் கழியா
வுரியா ரிகழா வுணர்வோ டெயிர்போ
டெயிவாய் நிரையத் தினுமூழ் குவரே. (௧௦)

கலத்துறை.

முழ்கா நிலப்புது நீர்வேட்டு மீனமுன் னீந்துபழந்
தாழ்காணுயாறு துறந்திற் தாங்கு ரின் தன்னையன்றி
வீழ்கா தலிற்செய்வம் வேறேண்ணி யான்மெலி யாதுசெத்தில்
யாழ்கா முறுமொழி வள்ளிபங் காவுள் ளிரங்குவையே. (௧௧)

இரங்கல். இதுவுமது.

இரங்கி மெய்சுரிக் திருஞ்சிறை யடைத்திட ரிடைமூழ்கி
வருங்க ணீரொடு நாடுநாடு மறுகிய வரிவளங்கர்
கனங்குண் லூர்முலைக் கெனரிசேய் செத்திலிற் காந்தலை
மொருங்கு தம்மையு மொழிந்தன தோவெமை மெய்தித்தரே. (௧௨)

திருச்செந்திந்தலம்பதம்.

சித்தியல் வெண்பா.

ஒழிந்தன துன்ப முவந்தன வுள்ள
மிழிந்தன நம்பினை யெல்லாஞ்—செழும்புனற்
சேந்தன் திருச்செந்தில் சேர்ந்து. (சடு)

இரங்கல். ஆசிரியநிந்தம்.

சேர்ந்த போது குளிர்ந்து மன்பினர் தீர்ந்த போது கனன்றும்வா
ணர்நீது கந்த னுகந்த செந்தி லொதுங்கு வெண்பணி லங்கள்போ
லீர்ந்து பொங்கிற் றுங்கி யெங்கணு மெங்க ளங்க நடுங்குமா
'ரூர்ந்த வெம்பணி சீந்தி முந்துற வந்தி வந்தெழு மிந்துவே. (சக)

இதுவுமது.

இத்துவு மிரவியு நின்றென வுலவிய விம்பரி நெருவகையா
வந்துறு பிறவியு நென்துழ னுடனெறு மங்குத லொழிவேனே
செந்திலு மெனதிரு கண்களு மடியவர் சிந்தையு மருமறைநா
லந்தமு மகிழ்வொடு சுகதத முலுவிய வம்பிகை திருமகனே. (சஎ)

கலித்துறை.

மகவா னரசு மழிவற்ற டாக்கையு மன்பதையுஞ்
செகவாழ்வு மற்றவை யாவும்பொய் யேதமிழ்சு செந்தில்புருந்
தகவா ரிசமலர்ந் தக்கைகள் கூப்பிரின் றுறுதிரு
முகவா னவனைப் பணிவதொன் றேமெய் முடல்பவர்க்கே. (சஅ)

கலித்தாழிகை.

முயல்பவர் முயற்சியின் முன்னம் யாவையு
நயனுணர் செத்திலா னல்குமே
நயனுணர் செத்திலா னல்தா னாயு
னயலொரு வானவர்க ளாக்குதற்கு வல்லவரு மல்ல ரன்றே. (சக)

துறட்டாழிகை.

அன்றல வின்று மருரெய் துவர்வேண்
மன்றலஞ் செந்தூர் வாழ்த்தா தாரோ. (இ௦)

இரங்கல். அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

தாசார் கொல்லோ தங்குளிர் தாரோ
வாரா ராயின் மாணனை யீரோ
பாசா ராசேர பண்பய நாளே
சீரார் செவ்வேள் செநது சவரோ. (இக)

திருச்செந்திற்கலம்பகம்.

௧௩

பாங்குகூற்று. வஞ்சிவிருத்தம்.

அவரு மங்குள ரன்பினு
லிவரு நெஞ்ச மிரங்கினார்
சிவன்ம கன்பயில் செந்தில்வா
யெவரு மென்செய்வ ரின்பமே.

(௫௨)

ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

.இன்பமுந் துன்பமுஞ் சங்கடங் கொண்டயார் தங்கியிங் குஞ்சுமுன்
றிமொய்த், துன்பவெங் கும்பியங் கந்தவிரந் துன்பெருந் திதாண்டனென்
றுய்ந்துளங் கழிவேனோ, புன்குருந் துந்தினன்சீத்தனஞ் சிந்திமுன் பொங்கி
வெண் சங்கெறிந் தலைவீசித், தண்பொருந் தம்பகம் பொன்சொரிந் தெங்க
னுந் தந்ததென் செந்திலெம் பெருமானே.

(௫௩)

காரிகண்டுபாகனோடுகழுவல். இதுவுமது.

பெருமான் மதிபொதி சடையா ஊடலுறை பிணைமா னாதவிய
செந்தூரன், கருமா மயிலென வுறைவாய சிதறிய கணமா மழைமுகில்
கண்டாலே, யொருமான் விழிவழி புனலோ வுடல்வழி யுயிரோ விஞ்ஞவ
ளந்தோயான், வருமா றறிகில னினிரீ விரைவுடன் வலவா கடவுதி வன்
தேரே.

(௫௪)

சித்தடிவந்திப்பா.

தேராதவன் வழிமறுகிய திரள்கோலை
வாரார்மல ரிடையொழுகிய மதுமாரி
நீரார்வயற் செந்தூரனை னினையாதார், யானோனு
மெழுவகைப் பிறப்பினு மியங்கி
யழிகுவர் கற்க்கென வலவானி யாமத்தே.

(௫௫)

வண்ணீ. கலித்துறை.

உழுவாத மம்மரு முன்னாத நெஞ்சு முருப்பசப்பு
மிழுவாத நாணுமெங் குண்டுவண் டரியல் சேர்குறிஞ்சித்
கிழவா னவனை யினையோ னெனுந்தன்மை கேட்கிலராய்த்
தொழுவா தீரத்தொடு செந்தில்சென் தேகண்ட் தோகையர்க்கே. (1)

வேண்பா.

தோகைபுற மாக்குந் துணைத்தா னருவினையே
னோகை யகமாக்க வெண்ணுதே—பூகமலி
தேங்கடம்பாய் செந்திற் றிருக்கரில் வீற்றிருக்கும்
பூங்கடம்பா நீதான் புகல்.

(௫௬)

புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் பாலக்காடு காவலாட்சிப் பிரதானி காவலாட்சிப் பகுதி
தென் மாவட்டம், தகடும் வான்மது திகிலா மறுத்தென் குளின் பரந்த
நிலை யாக்கு மிடைக்கியது, தகடும் மரக்குக் குடும்பில் பரந்திலை தனிய
காந்திலின் சந்ததி செந்திலுவா, யிதனும் வானெடுங் கண்ணெடு கெஞ்சையு
மிவ்வீர் ஈவினி யார்விலை கொளவோ. (௮)

தலைவரும்-ஆதித்யவந்தம்.

கொள்ளி சன்னோ செவிப்புலத்தென் குலத்தார் வலிந்த கொடுங்
கடிப்பின், வன்வார் முரசு கற்குகோதை மணம்பேட்ட யரு மனைமுன்றிற்,
கன்வார் கடப்பை தொடைசெருதிற் கந்தன் வேல்போற் கயங்கணைய,
புன்வார் பொருவெங் களத்தோதை கேட்டே யகன்ற போரோறே. (௯)

ஆதித்யவந்தம்.

ஏற்றும் பசிலைக் கலைவமான் மதச்சே நெழுதிய வழிமதக் கலுழி [புது
யிரைத்தெறி நாடத் திபடிணி புழைக்கை யிகற்கரி மருப்புறத் முலை
ஹீருங் கூட்ட லேந்திழை யவாபா னல்தனக் கலத்தூன் றவமே
நாங்கழித் தவலப் படுகுழி கிடக்கு நான்கதி காணுமா றுளதோ
துறெழுத் துளகொண் டைம்புல னீடககி யவாவறுத் தொருநெறி துருவி
யகருமுழை துருகிப் பருகியின் பினருக் காணாத ஞானவா ரிதியே
பாறெழுந் திரைச்சூடு திரைப்பசுக் குருகிப் பருதியஞ் சுடரிலை செவிவேற்,
பண்ணவா விரைப்பூந் தண்ணா வயல்பாய பைந்தமிழ்ச் செந்திலீவா
[னவனே. (௧௦)

இதுவுமது.

வானமும புலியு மாய மாநிலம் பூத மோது
ஊனுடம் பாத னாயே ஊழ்வின் ப் பகுதி யன்னோ
கூனிளம் பிறைதோய நெற்றிக் கொடிமணி மதில்குழ் செந்திற்
றேனினை தொகுதார் மல்கு செஞ்சுடா வேலினனே. (௧௧)

கார்க்குப்பாகனெடுகழறன். இணைத்துணாதிரியப்பா.

வேலிற் கிளரொளி மின்னெடுந் துவன்றிச, சூலிற் கடலென முழங்கி
மாவீற் கருகிக், காவீற் கவிவசைத் தெறிநது, மேலிற்பாந்து பாலிற்பல்
நுனிதழித், கோலிற்பொழிநது, குனிசிலைவனைத் தளவாணே, வாவிற்பெரு
தன்மைத்தன், செலிற் திதழ்வயற் செந்திலிற் கொண்பூ, வயங்குதேரினு
வக்துமாமோ, சால்பிற் கேள்விப்பாக, தகவிரிவுவன்மைமோ, துவற்
கண்ணிடை, தகவகே, (௧௨)

திருச்செந்திற்கலம்பகம்.

இரங்கல்-பூசிரியவிருத்தம்.

தனக்கோ ருவமை யில்லாத தந்திக் கிளைபான் செத்திலுமென்
மனக்கோ யிலுங்கொண் டவனினைத்தான் வணங்கா தவரி னினந்தா
யெனக்கோ ருத்தி யியம்பாம விதண்கா னேன்ல் காள்கிளிகாள்
புனக்கோ கிலங்கர் னென்கொளித்துப் போனா ரிருந்த மானாரே. (க௭)

தழை-கலித்துறை.

மாணர் விழிமான் மகள்கா தலனார் வாழ்செந்தா
ருனார் வடிவே லுரவோ யினிவே றுறையுண்டோ
வாணர் விழையுந் தழையோ தந்தா யம்மாநங்
காணர் குழலா னாயிந்த தனைக் கண்டாடே. (க௮)

மயம்-பூசிரியவிருத்தம்.

கண்டாலு மனம்பதைக்குங் கடுங்கூற்று நடுங்கியெமைக் கடல்குழ்
செந்தில், வண்டாலுந் துணாககடம்பன் மலர்ச்சரண மறவாத மறவ ரோயாம்
பெண்டாலின் றுளமயங்கி யுயிரைவிடக தூதுவிடம் பெருமான் றன்பாற்,
றெண்டாலெங் கருக்குரைக்க வருந்தாத வவற்கியம தூத னீயே. (க௯)

தலைவனைவேண்டல். வெண்பா.

தூதுசொல வேண்டிச் சுரும்பினையு மானினையு
மாதுசெல விட்டாலு மாட்டாவா—லோதுசெத்திற்
காங்கையா வாறினனெ கைத்தலத்தாய் நின்றனனை
வேங்கையா மென்றே வெறுத்து. (க௯)

இரங்கல்-கலித்துறை.

வெறுப்பா ரவரென்னை மின்னனை யாரெனில் வெம்பியெழும்
பொறுப்பார் மறந்தும் புறங்கணியுார்புணர்ந் தாவிதந்துண்
ணிற்றுப்பார் புலவியி னீடல்செய்ய, யார்நனை வார்வினைக்
ளறுப்பார் திருச்செந்தில் வாயிவ ரார்வந தலைப்பவரே. (க௯)

எழுதரிதென்னவேந்தலை விலக்கல்-கலித்தாழிசை.

அலைவாய்வள நகதாரிள் நிலவாய்விரி செந்தூ
ரடனாட்டிய கதிர்வேலவர் குடநாட்ட ன மனையான்
முலைதாடெழு துவையேலவை குழையாமுழு மதிபோன்
முக்கேரெழு துவையேனகை புரிடாதிரு புருவஞ்
நிலைபோலெழு துவையேலவை குனியாவடி தளிர்போற்
நீட்டாமெழு துவையேலவை நடவாங்கி துவர்வா
நாடவாடெழு துவையேலது கலவாநிறை யமுத
மெய்க்கேரெழு துவைக்கிழி செங்கேழியி லவனே. (க௯)

தலைவைய யாந்நூநல். வேண்பா.

அயிலவேற்க ணல்லா யஞர்கூந் தலமம்
துயிர்வேட்கை வாட்ட மொழிவாய்—பயிலுமதன
பூங்கைக் கடம்புண்டு போனாற் றாச்செந்தில்
வேங்கைக் கடம்புண்டு மேல்.

(சுக)

விலக்கல். ஆசிரியத்துறை.

மேல்வா னவிர்தஞ் சிணையறுத் துயர்ந்த விளங்கிலை நெடுவேற் றுளங்கெ
ழிற் குமரன் வியன்செத்திற், சூல்வாய்ப் பணிலக் கறங்கு மலைவாய்த் துறை
வா வினியெம் பிறைவா ணுதலின் றுணர்த்தா ரகலம் புணர்ப்போ டேகின்,
பால்வாய்க் குழவி மறிமான் மறுகும் பருவாய்ப் புலியின் றெகைவால் புடை
ப்பப் பணைக்கோட்டு, நால்வா யினாயாய் வேட்டைபா யாவ நவிலும் பாலைத்
தெனலாற் கவலை நளிர்நீர்ப் பொருளைத் தெளிநீன் பழன நன்னாட் டகமன்
[மே. (எ0)

வேண்பா.

அகமன் றலங்கமலத தரன்வீனையே னன்பாற்
புகமன் றகமகிழ்ச்சி பூத்தாளு—றகவென்று
முத்தினக ரம்போ லொலிகொண்ட. வேற்படையோன்
செத்தினக ரம்போற் சிறந்து.

(எ1)

பிரியேனென்றல்-கலித்துறை.

சிறந்தார் பரவுந் திருச்செந்தி லார்சிவன் நீதுதற்கட
பிறந்தா நிணையடி பேணலர் போலப் பிணியலிழ்தார்
புறந்தாழ் குழவி புலம்பே' னுணையம் பொறிகலங்கி
யிறந்தாவி யான்படி னும்பிரி யேன்பிறப் பேழினுமே.

(எ2)

ஆசிரியவருத்தம்.

எழுயர் கடாயாண மேல்வெண் குடைக்கி ழிணைத்தவரி யெறிய விருபா
லின்னிய முழங்கமட வன்னங் குழிஇயனைய வேழையார் மருங்கு குழக்
காழகி னறுக்குற றிரஞ்சபூந் தேய்வைகடி கமழ்தடவும் வலையசிரித்தோட்
கண்ணிக் கடம்பசைய வேல்கொண்டு நீவரக் கண்டொண் டெங்குளிர்வனோ
வாழிமுரி தினாமுகெ கிழியவெழு மெழுபுரவி யருணயிலி கொடிநெடுந்தே
நதிராக் கதிரிசலி பாயிரும் பகலுமிரு ளடையமிடை சினைவிடுதடங்
தேயுநில வறழ்புண்ண தன்னுதன் டாதுபடு குவிமுலை மருட்டு மூடவுக்
கண்ண மணித்தொகுதி னல்லகாய் செந்தில்வரு குலங்கமாந் தம்பி ரானே.

திருச்செந்திற் கலம்பகம்.

ஆசிரியந்தாழிசை.

தம்பிரான் செந்திலிற் சாவணத் துதித்தோ
னம்பொனார் கழலினை யன்புறப் பணித்தோ
ரும்பராய் மன்னுவ ருயர்நிலை யடைந்தே.

(எச)

மாலையிரத்தல், கலித்துறை.

அடைக்கலத் தானிவ னானுலு மார்பத் தணிகடப்பத்
தொடைக்கலத் தாருயிர் சோர்தனன் னுருதொல் லவுணர்வெம்போ
ரிடைக்கலத் தாவிப் பலியு னுடனுண் டெழுக்கதிர்நீந்
படைக்கலத் தாங்கிய கையாய்தென் செந்திற் பதிக்கத்தனே.

(எஃ)

இரங்கல், வெண்பா.

கந்தமல ராலக் கமழ்கூந்த லேந்திழைமார்
தந்தமல ராலத் தளருமோ—வந்தவினை
போக்குமான் சேயொலிக்கும் பூம்புனற்செந் தூரமர்த
கோக்குமான் பூந்தார் குறித்து.

(எஃ)

இதுவுமது, ஆசிரியத்துறை.

குறுமுனிவற் கறமுரைத்த குமரன்மா செந்திலினெங் கொலையில் வேடர்
சிறுமியைம ணம்புணர்ந்து தீர்த்திடினு கன்பகத்திற் றீரர னன்றே
சிறுமியைம ணம்புணர்ந் தன்பிற்றீர்த் தாராயிற்
கறீவளர் வரைநாடற் கென்னு மென்னு முணர்ந்த கல்வி யாதே.

(எஃ)

வெண்பா.

ஆறுமுக மேன்கண்க ளாறிரண்டு மேனடியேற்
கேறுவினை யொழிப்ப தெல்லாமோ—நீறணிவான்
கன்றே திருச்செந்திற் கற்பகமே தின்னருட்கண்
னென்றே யமையாதோ வோது.

(எஃ)

இரங்கல், ஆசிரியவிநுத்தம்.

ஒது வார்கொலோ வுயிருடற் பொறைமறித் துதவுமா றுயர்த்தோங்கி
மோது வாரின முகிழ்முலை வனிதையர் முடிந்திந் திடுக்காலைக்
காது வார்புணிக் கண்குழை யுழைமகள் காதலர் திருச்செந்திற்
போது வார்குழ லாய்கல்வி வேட்டெமைப் புல்லுவிட் டகன்றோ.

(எஃ)

இதுவுமது, கலிவிநுத்தம்.

அகலுரார் கனவெலா நனவெ லாந்தொடப்
புகலுரு ருளக்குடி பிசுந்த காதல
நிதலுரு வேன்செந்தி லிணங்க லரினியா
நூல்துரு தாவின் தூச லாடலே.

(எஃ)

திருச்செந்திற்சுவம்பகத்து

கனையாடல்கூறித்தேவநாததல். இதுவுமது.

ஆதி பூஞ்சனை சந்தணிந் தாய்மலர்
 சூழ வாய்விளர்ப் புந்தரிந் தோகையாய்
 சேடன் வேற்ப்படைச் சேவகன் செத்திவி
 னாடி யானுஞ்சென் றுடுவ னுனமே. (அக)

தலைவன்கூற்று; இரங்கல். இதுவுமது.

நானிலமு மெண்டுகையு நன்கிசையு நானார்
 தேனகு கடம்பருயர் செத்தினகர் போல்வார்
 மானகு கருங்கணினை வஞ்சமிட மானால்
 யானுடைய ரும்புவியு மென்கொலுயு மாறே. (அஉ)

தோழ்கூற்று இரங்கல். ஆசிரியவிரந்தம்.

மாறு படுஞ்சு ரோட முனிந்தார் வானுயர் செத்தார்வா
 யுறு படும்பே ராசையி னம்பா லூர ரிரங்காரே
 னீறு படும்பூ னுரமு மொன்றோ நேரிழை கண்சோர்நீ
 ராறு படுங்கால் யாவ ரறிந்தா சாவி படும்பாடே. (அங)

கலித்துறை.

பாடாத நாவும் பணியாத சென்னியும் பாலித்தன்பாய்
 நாடாத வுன்னமு நான்படைத் தானா கேழுஞ்சென்று
 கூடா துயர்கதி கூடுவ னோருன் நெறிநதவைவேற்
 சேடார் மதிற்செத்தி லாயென்கொ லோகின் றிருவருளே (அச)

தலைவிகூற்று. வேண்பா.

அருட்கடல்வாழ் செத்தினக ராய்வளைக்கை நல்லாய்
 பொருட்கடல்வேன் மன்னரேன் போனார்—மருட்குவளைக்
 கண்பொழிய முத்தங் கனக முலைபொழிய
 கண்பொழிய நாடுவியு நாள். (அஊ)

பாங்கிகூற்று. கலிப்பா.

நாணனின் தனையவிற்த நறுமலர்ப்பொற் பொருட்டகட்டுத்
 கோணனின் துறங்குவயற் குமான்மா செத்திலின்வாய்ப்
 பாணனின் தலானக பாசமுடில் சேராமணிப்
 பூணனின் தனித்தாவி புல்லாது நில்லாதே. (அக)

தீஞ்செந்திற்கலம்பகம்.

வேண்பா.

நில்லாத நீயு நிலைநின்ற வென்றனக்குப்
பொல்லா தனவாம் புலனடக்கிப்—பல்பதலுங்
கார்த்திகையான் செந்திற் கடிநகரைக் கண்ணாரப்
பார்த்திகையா நெஞ்சே பணி. (அஎ)

கலித்துறை.

பணிப்பகை மயிலுஞ் சேவற் பதாகையும் உன்னி ரண்டு
மணிக்குழை களுமோ ராறு வசனமும் நீாகை வேலுங்
தணிப்புகங் கடப்பந் தாருந் தண்டையந் தாளு நாளுங்
கணிப்பருஞ் செந்தி லாயென் கருத்தைவிட் டகன்றி டாவே. (அஅ)

இரங்கல். இதுவுமது.

அகன்ற லகலும் புணர்ந்தாற் புணருமென் னுலியம்மா
ருகன்ற தலிழ்பொழிற் செந்திலின் வாய்க்குளிர் மாமதிபோன்
முகன்றும் கனங்குழை முத்தணி மூரன் முகிழ்முலைமான்
மகன்ற நெழுதிய வோவியம் போலு மயிலினையே. (அக)

தலைவியையியத்தல். ஆசிரியலுண்ணவிருத்தம்.

மயில்கடவி யண்டோள முகடதிர வம்பொன்மேரு வரைபிதிர வங்
கைநீடுகி, ரயில்சுழல வும்பர்வாழ வுலகைவலம் வந்தசோதி யருள்குமார்
செந்தில்போலியார், குயின்மொழிக னிந்தபாகு மடமயில்வி னங்குசாயல்
கொடியிடைது வண்டுவாடுது, லியலுதுத லிந்தர்சாப மிணைவிழிக ளிந்தாரீல
யிலவிதழு மிந்தர்கோபமே. (க௦)

கார்கண்டிரங்கல். ஆசிரியயிருத்தம்.

கோப மெழுந்தன மேக முழங்கின கோட னிரம்பினரின்
சாபம் வளைந்தது தோகை பரந்தன தாரவர் வந்திலரா
னீப மணங்கமழ் மார்பினா செந்திவி னேரிழை நெஞ்சிடையே
சேரப மலிந்தது வுவி தளந்தது சோர்வன கண்டளியே. (கக)

கலித்துறை.

துளியாது தண்புனல் சோராது மெய்திதி யாதுசொன்னுக்
களியாது நெஞ்சகங் கைருவி யாதொருக் காலுமறை
தெளியாத வாணவர் சேன பதிபைத்தேன் செந்திலின்வாய்
வெளியா யெதிர்த்த தொழாரந் தேழினும் வீழ்பவர்தே. (கஉ)

சீஞ்செந்திப்பெயர்

பாங்கியாற்றத்தல், கலவேண்பா.

மீழ்வா டெழார்பொருட்டு விட்டுகமை வெற்பயிலாத்
பேரீழ்வார்செத் தூடையார் போல்.

(கக)

பீச்சியார், ஆசிரியவிர்த்தம்.

பொலிதனக் கென்றுமிலாப் புண்ணியன்கண் ணுதற்கடவுள் புதல்வன்
கோலப், பீலிமயி லியற்செத்தி லுலேவேற்றைக் கொலேவேற்கட் பிச்சி யாரே
தூலிடையக் குறைத்திமணிப் பணமுலையைப் பெருக்கியென்று நோயே
செய்திர், நிலமுதி லோதிகுறைத் துயிர்குறைப்ப தோவுமக்கு நீதி தானே.()

நிலவிபாங்கிக்குறைத்தல், கலவேண்பா.

தானக் குனிகோட்டுத் தந்தியினை யும்விலக்கிக்
கானக் குழினைக் கலுழியினிற் காத்தளித்துத்
தேனக்க செச்சையத்தார்க் செத்திலார்க் கண்பரினென்
ணானெக் குருக லுயிரிற் கலத்தார்க்கு
நானக் கமழ்கூந்த னன்னுதலே வாரலையென்
நியானுத் துரைப்படுகலவா நின்று.

(கக)

கலவேண்பா.

இன்றுலகி னல்குரவா லீடுபெந் தன்மையினு
லன்று மருவினையே னுன்றவறஞ் செய்யகிலே
னென்றும் பிறப்பினுமிப் பெற்றியே முற்றமனைக்
கன்று மனத்தாற் கலலுழந்து நிலலாது
ருன்மெறிந்த செத்திற் குழகாந்ன் பூங்கழற்கால்
சென்றுதொழு மாறன்பு செய்து

(கக)

நாய்கூற்று, கலத்திறை.

செய்யவ னேயெனுஞ் செத்திலெந் தாயெனுஞ் செவ்வடிவேற்
கையவ னேயெனுங் கங்கைமைத் தாவெனுங் கண்டினிர்
பெய்யவ நேகத் தாமெழும் போய்விழும் பின்னாமதி
பெய்யவ னேயெனும் வேதறி யாளென் னவன்வெழையே.

(கக)

தலைவிகூற்று, ஆசிரியவிர்த்தம்.

இழைக்குங் கூடலு மென்னிரு கண்களி னிமைகளு மிரவெல்லா
நுணைக்குங் கூடல மந்துதென் செத்திலா பொருகணங் கூடலான்
இழைக்காமபினை மலர்க்காங் கோட்டியே வாரமுலை பீரோட்
கூடலு மிழைக்காத் தாடிய மணிச்சிலிற் பலம்புசே வடிவானே

(கக)

திருச்செந்திற்கலம்பகம்.

௨௩

கலிப்பா.

அடியாரி லுளமுருகன் பறியாத வெண்புன்சொன்
முடியாத நக்கீரர் முருகாற்றுப் படையாமோ
தொடியார்பன் னிரண்டெடங் தோளார்க்குத் திருச்செந்தில்
வடிவாய்வன் னுகிர்ச்சேவல் வலனுயர்த்த கொடியார்க்கே. (௧௧)

வெண்பா.

ஆர்க்குங் களிவண் டறையும் பொழிற்றிருச்செங்
தூர்க்கன் புடனீசென் றுள்ளமே—கூர்க்கு
மெழுமையினு நீபிறப்பி லெய்தாமற் சேயைத்
தொழுமயிலும் வேலுமெனச் சொல். (௧௨)

திருச்செந்திற்கலம்பகம்

முற்றிற்று.

பலநம் பாராயணம் செய்யும்

திருச்செந்தில்

முருகக்கடவுள் தோத்திரப்பா

மும்பதின் முதற் குறிப்பு.

எனதேகுகளீசெ	உ.	மகவானரசமழி	ச.அ.
கொள்ளார்பவ	ந.	முயல்பவர்முய	ச.க.
கற்றாறு நீழிக	ச.	இன்பமுந்துன்பமு	ந.ந.
கலந்தலைஞால	எ.	தோகைபுறமாக்கு	ந.எ.
புயமாறிரண்டு	அ.	ஏறிரும்பசலைக்க	ய.ய.
படைக்கனார்மை	க.	வானமும்புகியுடா	க.க.
நெறிக்குஞ்சித்த	ய.க.	ஏழுயர்கடாயாண	எ.ந.
அளியா லுஞ்சோ	ய.ச.	தம்பிரான்செந்தி	எ.ச.
வரங்கொண்டவு	உ.யி.	ஆறுமுகமேன்க	எ.அ.
பிழையாததொண்	உ.உ.	பாடாதநாவுர்ப	அ.ச.
பால்வள்ளைநீற்று	ந.ந.	தில்லாதநிபுநிலை	அ.எ.
இடத்தாண்டாறெழு.	ந.க.	பணிப்பகைமயிலு	அ.அ.
ஊசலாட்டெனப்	ச.யி.	இன்றுலகினல்கு	க.க.
முழகாணிப்புது	ச.ந.	அடியாரிலுளமு	க.க.
இத்தலுவிவியு	ச.எ.	ஆர்க்குங்கனி	ந.

சூ:

அநுமான விளக்கம்

முகவுரை

இது பஞ்சு காவியங்களில் ஒன்றாகிய மணிமேகலை யின்(உக ஆம் பாட்டு) “தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை” யிலுள்ள கருத்தளவை விஷயங்களை யுட்கொண்டு எழுதப் பெறுவது.

இப்பாட்டினுள், மெய்யுணர்விற்குச் சிறந்த பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம் என்னும் மூவகைப்பிரமானங்களில் ஆகமம் எல்லார்க்கும் பொதுமையினின்றி அவரவர் மதம் பற்றி வெவ்வேறாய் மாறுபட்டு நின்றலின் அதனைச் ‘சிரத்தேயம்’ எனவிலக்கி, எஞ்சிய பிரத்தியக்ஷாதுமானங்களையே பிரமானமாகக்கொண்டு, பிரத்தியக்ஷம் யாவராலும் எளிதினுணரக்கூடாததின் அதனைத் தொகுத்தும், அநுமானம் நூலுணர்ச்சியாலன்றி எளிதினுணர்தல் கூடாமை யால் அதனை வகுத்தும் விரித்தும் நூலாசிரியர் கூறியிருக்கின்றனர்.

இப்பாட்டிப், பிரத்தியக்ஷத்தால் நிர்விசேடம், சவிசேடம் என்னும் இருவகை மெய்யுணர்வுமுண்டாகுமென்றும், ஊழியாதுமானம், காரணாதுமானம், சாமானியாதுமானம் என்று அளவைவாதியாற் பகுக்கப்பட்ட அநுமானங்கள் பிழைபடுமென்றும், காரியாநுபவம், வெதிரேகங்கள் சிறந்தனவாயினும் அவற்றை மாத்திரங்கொண்டு துணிதல் தவறுறுமென்றும், தவறுது துணிதற்கு நல்லுறுப்புக்களே வேண்டுமென்றும், பிறர்கூறும் ஐவகையுறுப்புக்களினுள்ள உபநயமும் நிகமனமும் திட்டாந்தத்துள் அடங்குதலாற் பக்கம், ஏது, திட்டாந்தம் என்னும் மூவகையுறுப்புக்களே உலமென்றும், அவை குற்றமுடையனவாயிற் போலியுறுப்புக்களாக அநுமானத்தை ஆபாசப்படுத்துமென்றும் கூறி, அப்போலியுறுப்புக்களையுமாறு அவற்றைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் பாடுபட்டார்.

"செய்து குறியீடுதந்தும், இலக்கணங்கூறியும், உதாரணங்காட்டியும் உபபாதிக்கப்பெற்று முற்றுப் பெற்றிருக்கின்றது.

இவ்விஷயங்கள் புத்தமதத்தினர் கூற்றினுள்ளவைத்துக் கூறப்பட்டனவாயினும், பெரும்பாலும் தருக்கமதம் பற்றியும் சிறுபான்மை பிறமதங்கள் பற்றியும் உதாரணங்காட்டப் பெற்றமையால், இவ்வதுமானவளவை எல்லோர்க்கும் ஒப்புமாறு சொல்லப்பட்டதெனத் தோன்றுகின்றது. ஆயினும் தருக்க நூலுக்கு விலக்காயுள்ள அந்நுவயாறுமானமொன்று இதனுட் கொள்ளப்படுகிறது. இது தருக்கநூலுக்கு மாறுபாடு.

தருக்கத்தில் ஏதுக்குற்றமடைதல்பற்றி ஏதுப்போலியொன்று கொள்வதுபோல, மற்றை உறுப்புக்களும் குற்றமடைதல்பற்றிப் பக்கப்போலி, திட்டாந்தப்போலி என்னும் இருவகைப்போலியுறுப்புக்களுமிதனுட் கொள்ளப்படுகின்றன. தருக்கத்தில் ஏதுப்போலி ஐந்துவகையும் ஒன்பது விரியுமாம். இதில் மூன்றுவகையும் பதினான்கு விரியுமாம். இவ்வாறே இன்னும் சிலவுள. இவை யெல்லாம் தருக்கநூலுக்கு மாறுபாடில்லாத வேறுபாடு.

இதனுட் கூறப்படும் மூவகைப்போலிகளும் தருக்கத்துள்ள ஏதுப்போலியுள்ளும் தோல்வித்தானமுதலியவற்றுள்ளும் அடங்குவனவாயினும், கற்போர் எளிதினுணர்தற்பொருட்டுத் 'தானெடுத்துமொழித' லாகி இதனுள் ஒருங்கு கூறப்பட்டுள்ளன.

இதில் சில போலியுறுப்புக்கள் வேறுசில போலியுறுப்புக்களைப் பற்றியே வருகின்றன. விருத்தவியபிசாரி என்னும் ஏதுப்போலி அனுமானவிருத்தம் என்னும் பககப்போலியைப்பற்றியே வருகின்றது. இதுபோல் இன்னுஞ் சிலவுள. இவற்றை வேறுபிரித்துப் பெயரிடுவது தருக்கமுறையன்றாயினும், சான்றோருரைத்தமையான் அதன்காரணம் ஆராயத்தக்கது.

இதன் சன்னுள்ள குறியீடுகளெல்லாம் வடமொழிப்பெயராய் அமைந்திருக்கின்றன. அவை தமிழிற் சிவஞானபோதத்தின் பாண் உப்பெருமானாரை முதலிய சிலவிடங்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பாட்டிலுள்ள குறியீடுகள் வடமொழியாதலாலும், உதாரணங்கள் பெரும்பான்மை நூல் வழக்கும் மதவழக்கும்பற்றியிருத்தலாலும், இது, தமிழுடன் வடமொழியும் தருக்கமும் பிறமதவழக்குக்களும் சிறிதேனும் பயின்றார்க்கல்லது பொருளினிதுவிளங்குதல் அரிது. இதுகருதியே இச்செய்யுள் அறிதற்கரிய விஷயங்களை உலகநடைபோலும் ஆற்றொழுக்கான தெளிவான நடையில் வெளியிடுகின்றது.

இது தன்னைக்கற்பவர்க்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாக அரியவிஷயங்களைவிளக்கி அறிவை வளர்க்கும் ஆற்றலுடையது. ஆதலால் இச்செய்யுள்கற்பவர்க்குப் பொருள் விளங்குமாறு என்சிறற்றறிவிந் கெட்டியமட்டில் ஒருரையெழுதவிரும்பி அவ்வாயும் படிப்பவர்க்கு இனிது விளங்குமாறு இப்பாட்டிலுள்ள, விஷயங்களை விளக்கியும், உதாரணங்களை வரையறையிட்டுக் காட்டியும், நூல்வழக்கும் மதவழக்குமாகியுள்ள அவ்வதாரணங்களை இயன்றவளவு உலகவழக்கில் வைத்துக்காட்டியும் 'அநுமானவிளக்கம்' எனப்பெயர் தந்து இதனைச் 'செந்தமிழ்' வாயிலாக வெளியிடுகின்றேனாதலால், கற்றகேட்டபெரியோர்கள் இதைக்கண்ணுற்றுச் செய்தருளுந் திருத்தங்களைப்பெற்று அவற்றைப்பிழைதிருத்தத்திலும் அடுத்தபதிப்பிலும் சேர்த்துக் கொள்வதுடன், அவர்களுக்கு மிக்கநன்றிபாராட்டவுங் கடப்பாடுடையனாகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
மதுரை.

திரு. நாராயணையங்கார்,
தலைமையுபாத்தியாயன்,
சேதுபதி சேந்தமிழ்க் கலாசாலை.

ஸ்ரீ: அநுமான விளக்கம்.

இவ்வநுமானவிளக்கம் கற்கப்புகுவார்க்கு முதலிற்றெரிந்து கொள்ளவேண்டும் பொருள்கள் ஐந்துள்: அவை;—துணிபொருள், பக்கம், ஏது, சபக்கம், விபக்கம் என்பனவாம். அவற்றுள், துணி பொருளாவது ஸ்ரீமன்கண் ணுள்ளதாகவேனும், ஒன்றற்குரியதாகவேனும் துணியப்படும் யாதேனும் ஒருபொருளாம். உதாரணம்;— ‘மலையில் நெருப்புள்ளது’ என்றால் மலையின்கண் உள்ளதாகத் துணியப்படுவது நெருப்பாதலால் நெருப்பு இதில் துணிபொருள். இவ்வாறே குடம் அழிதற்பாலது என்பதில் அழிவும், ‘கொற்றன் அறிவுடையான்’ என்பதில் அறிவும், சாத்தன் சுகமுடையான் என்பதில் சுகமும் துணிபொருளாம். இத்துணிபொருள் சாத்தியமென்றும், சாத்தியதன்ம மென்றும், தருமமென்றும், விசேடணமென்றும் வழங்கப்படும்.

பக்கம்.

பக்கப்பொருளாவது துணிபொருளுடைத்தாகக் கருதப்படுவது. உதாரணம்;— ‘மலை நெருப்புடைத்து’ என்பதில் துணிபொருள் நெருப்பு; அதனையுடைத்தாகக் கருதப்படுவது மலையாதலால் அம்மலையே பக்கமாகும். இவ்வாறே ‘குடம் அழிதற்பாலது’ என்பதில் குடமும், ‘கொற்றன் அறிவுடையான்’ என்பதில் கொற்றனும், ‘சாத்தன் சுகமுடையான்’ என்பதில் சாத்தனும் பக்கமாகும். இப்பக்கப்பொருள் தன்மியென்றும், விசேடியமென்றும் வழங்கப்படும்.

ஏது.

ஏதுப் பொருளாவது துணிபொருளோடு ஒருநிலைக்களத்திற்குத் தும் பொருளாம். (நிலைக்களம் - இடம்) உதாரணம்;— ‘மலை நெருப்படைத்து; புகையுடைமையால்’ என்பதன் துணிபொருள் கொம்பு; அதனோடு ஒருநிலைக்களத்தில் (பாசாலை முதலியவற்றில்) இருப்பது புகையாதலால் அப்புகை ஏதுப்பொருளாகிறது. அப்பு

கையே புகையுடைமை எனவும் படும். இவ்வாறே 'குடம் அழிதம் பாலது; ஆக்கப்படுதலால்' என்பதில் துணிபொருள் அழிவுடைமை; அதனோடு ஒருநிலைக்களத்தில் (அழிந்தபடத்தில்) இருப்பது ஆக்கப் பாடாதலால் அவ்வாக்கப்பாடு ஏதுப்பொருளாயிற்று. இவ்வாறே மற்றுங்காண்க. இவ்வேதுவைச் சாதனமென்றும், பக்கதன்மமென்றும் வழங்குவதுண்டு.

சபக்கம்.

சபக்கமாவது துணிவானுக்கு அத்துணிபொருள் முன்பு வெளிப்பட்டிருக்க விடம். உதாரணம்;—'மலை நெருப்புடைத்து' என்பதற்குச் சபக்கம் பாகசாலை முதலியவாம். எவ்வாறெனில்;—மலை நெருப்புடைத்து என்பதில் துணிபொருள் நெருப்பு; இது துணிவானுக்குப் பாகசாலை முதலியவற்றில் முன்பு வெளிப்பட்டிருத்தலால் அப்பாகசாலை சபக்கமெனப்படும். 'குடம் அழிதம்பாலது' என்பதில் துணிபொருள் அழிவுபாடு; அது துணிபவனுக்கு முன்பு ஆக்கப்பட்டழிந்த படமுதலியவற்றுள் வெளிப்பட்டிருத்தலால் அப் படமுதலிய அழியப்பட்டன சபக்கமாம். இவ்வாறே பிறவற்றிற்குங் கண்டுகொள்க.

விபக்கம்.

விபக்கமாவது துணிபொருளில்லாத இடம். உதாரணம்;—மலை நெருப்புடைத்து என்பதற்கு ஆற்றுவெள்ள முதலியனவாம். எவ்வாறெனில்;—துணிபொருளாகிய நெருப்பில்லாதவிடம் ஆற்றுவெள்ள முதலியவாதலால் அவ்வாற்றுவெள்ள முதலிய நெருப்பில்லாத பொருள்களெல்லாம் விபக்கமாம். 'குடம் அழிதம்பாலது' என்பதற்குத் துணிபொருளாகிய அழிவுபாடில்லாத ஆகாயம் முதலிய நித்தப் பொருள்களெல்லாம் விபக்கமாம். மற்றும் இவ்வாறே விபக்கப்பொருளறிக்.

தருக்கநூலார் கூறும் சுவார்த்தம், பரார்த்தம் என்னும் இருவகை அதுமானங்களுள் பரார்த்தாதுமானமே இங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது, துணிந்தோன் துணிபாற்றான் போன்ற கூறும் ஐவகை யுறுப்புக்களையுடைய வாக்சியமாம். அவ்வுறுப்பு

அனுமானவீளக்கம்.

கங்—பக்கம், ஏது, திட்டார்த்தம், உபநயம், நிகமனம் என்பனவாம். இவற்றின் இலக்கணங்கள் பின்பு விளக்கலாகும். இங்கு உதாரணமாக ஓர் அனுமானத்துள் அவை வருமாறு;

அனுமான வடிவு.

‘இம்மலை நெருப்புடைத்து; புகையுடைமையால்; யாது யாது புகையுடைத்து அது அது நெருப்புடைத்து, பாகசாலைபோல; இதுவும் அங்ஙனம்: (புகையுடையது) ஆதலினிங்ஙனம்’ (நெருப்புடையது) என்பதாம்.

இதனுள், ‘இம்மலை நெருப்புடைத்து’ என்னும் முறற்கூற்றுப் பக்கமென்னும் உறுப்பாம். (இது முன் சொன்ன பக்கப்பொருளன்று) இதுவே பிரதிக்கினை எனவும், மேற்கோள் எனவும் பெயர் பெறும். ‘புகையுடைமையால்’ என்னும் இரண்டாங்கூற்று ஏது வென்னும் உறுப்பாம். (இது முற்கூறிய ஏதுப்பொருளன்று) இது பக்கதன்மவசனமெனவும் படும். ‘யாது யாது புகையுடையது அது அது நெருப்புடையது: பாகசாலை போல’ என்னும் மூன்றாங் கூற்று திட்டார்த்த வறுப்பாம். இஃது உதாரண மெனவும் பெயர் பெறும். ‘இதுவும் அங்ஙனம்’ என்னும் நான்காங்கூற்று உபநய மென்னும் உறுப்பாம். ‘ஆதலின் இங்ஙனம்’ என்னும் ஐந்தாங்கூற்று நிகமனம் என்னும் உறுப்பாம்.

இனி, அனுமானம்— அந்நுவயாதுமானம், அந்நுவயாதுமானம் என இருவகைப்படும். அவை ஒவ்வொன்றும்—காரியாதுமானம், அகாரியாதுமானம் என இருவகைப்படும். இவ்வுமானங்களை ஐவகை யுறுப்புக்களுடன் பின்வரும் அனுமானவரையறைபிற் கண்டுக்கொள்க.

இவ்வதுமானங்கள் முறையே துணிபொருளின் காரியம் ஏதுவாதல்பற்றிக் காரியாதுமானம் எனவும், துணிபொருளின் காரியமுல்லாத உடனிகழ்வதொன்று ஏதுவாதல்பற்றி அகாரியாதுமானம் எனவும்கூடும். இவையே அந்நுவய வியாத்தியுள்ளன அந்நுவயமெனவும் அந்நுவய வியாத்தியில்லன அந்நுவயமெனவும்கூடும்.

அந்நுவய வியாத்தியாவது ஏதுவை யுடைய பொருளெல்

அ.நியான வரையறை.

[illegible]

குறிப்பு

இவ்வீரண்டதமானங்கடும் யாது யாது ஏதலுடையது அது
அது தனிப்போருமேடையது; என்னும் அத்தவய பில்காமையால்
காரியாதமானம் எனப்பட்டன. இஃது அத்தவயாதமானம் எனப்பட்டது.

காரியா நுமான் வந்துழிக்காண்ட.

மீண்டும் துணிபொருளையும் உடையவாதல். உதாரணம்;— இம்மீண்டும் நெருப்புடைத்துப் புகைபுடைமையால் என்பதற்கு யாது யாது புகைபுடைத்து அது அது நெருப்புடைத்து என ஏதுவாகிய புகைபுள்ளகிடமெல்லாம் துணிபொருளாகிய நெருப்பிருத்தலாம். இதனால் இவ்வனுமானம் அந்நவயாதுமானமெனப்பட்டது. இவ்வாறில்லாதது அந்நவயமாம். உதாரணம்;—இவ்வெளி யிடத்திற்குடமில்லை தோன்றாமையால் என்பதற்கு யாது யாது தோன்றாதது அது அது இல்லையெனத் தோன்றாதனவெல்லாம் இல்லையாகாமல், ஆகாயமுதலிய தோன்றாதனவாகியே உள்ள பொருளாதலால்—அந்நவயயில்லை: ஆதலால் இஃது அந்நவயாதுமானமெனப்பட்டது.

இவ்வனுமானங்கள் ஐவகையுறுப்பும் பெற்றனவாயினும், சுற்றிலுள்ள உபநயவுறுப்பும் நிகமனவுறுப்பும் திட்டாந்தவுறுப்புள் அடங்குதலாற் பக்கம், ஏது, திட்டாந்தம் என்னும் மூவகையுறுப்புக்களே இந்நூலுட் கொள்ளப்படுகின்றன.

அவற்றுட் பக்கமாவது;—உபநயவாதிகளுக்கும் வெளிப்படையான தன்மியையும், துணிபொருளுடைமையாகிய விசேடணத்தையும் உடைய வாக்கியமாம். [உபநயவாதிகள்—மூவகையுறுப்புக்களைச் சொல்பவரும் கேட்பவருமாவர். வெளிப்படையுள்—அறிபயப்பட்டவை. தன்மி-துணிபொருளுடைபதாகக் கூறப்படுவது. துணிபொருளுடைமை-துணிபொருளையுடைத்தாதல். விசேடணம்-சிறப்பிப்பது.] இதற்கு உதாரணம்;—‘இம்மீண்டும் நெருப்புடைத்து’ எனக் கூறும் முதலுறுப்பு. இதனுள் துணிபொருள்-நெருப்பு; அதனை யுடைத்தாகக் கூறப்படுவது மலையாதலால் அம்மலை தன்மியாயிற்று. துணிபொருளுடைமை - நெருப்புடைமையும்; அதனால் தன்மியாகிய மலை விசேடிக்கப்பட்டு நெருப்புடைத்து எனக்கூறப்படுதலால், மலை நெருப்புடைத்து என்பது பக்கவுறுப்பாயிற்று. மலை பூமியிலும், நெருப்புடைமை பாகசாலை முதலியவற்றிலும் உபநயவாதிக ளுக்கும் அறியக்கிடந்தமையால், அவை வெளிப்படையாயின.

இவற்றுள் எதிரிக்குத் தன்மியாகிய மலை தனித்து வெளிப் படும், விசேடணமாகிய நெருப்புடைமை பாகசாலை முதலியவற் றுள் வெளிப்பட்டும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறன்றி அப்

பொழுது மலையில் நெருப்புடைமை வெளிப்படையாயிருப்பினும், மலையும் நெருப்புடைமையும் இரண்டும் வெளிப்படையில்லையாயினும், இவற்றுள் யாதேனுமொன்று வெளிப்படையில்லையாயினும் பக்கப்போலியாம். இவ்வாறே மற்றை அனுமானங்களின் பக்கவுறுப்புக்களிலும் எதிரிக்குத் தன்மி தனியே வெளிப்பட்டும், துணி பொருளுடைமையாகிய விசேடணம் பிறிதொன்றில் வெளிப்பட்டும் இருத்தல் வேண்டும் எனவறிக.

ஏதுவாவது;—முற்கூறிய ஏதுப்பொருளின் பெயரிலாயினும், அதனையுடையதார் தன்மையின் பெயரிலாயினும் மூன்றனுருபேனும் ஐந்தனுருபேனும் கொடுத்துப் பக்கவுறுப்பை அடுத்தாக் கூறுங் கூற்றும். உதாரணம்;—மலை நெருப்புடைத்து என்பதற்குப் புகையுடைமையால் என்பது. இதில் ஏதுப்பொருள்-புகை; அதனையுடையதார் தன்மையின் பெயர் புகையுடைமை. அஃது ஆல் என்னும் மூன்றனுருபுகொடுத்துப் புகையுடைமையால் எனப்பக்கவுறுப்பையடுத்துக் கூறப்படுதலால் அஃது ஏதுவுறுப்பாயிற்று. இவ்வாறு பிற ஏதுவுறுப்புள்ளும் கண்டு கொள்க.

திட்டார்த்தமாவது;—ஏதுவுறுப்புக்குப் பின் வியாத்திவசனத்தையடுத்துச் சபக்கவிபக்கப் பொருள்களிலொன்றை உவமவுருபுகொடுத்துக் கூறுவது. இது சாதன்மியம் எனவும், வைதன்மியம் எனவும் இருவகைப்படும்.

சாதன்மிய திட்டார்த்தமாவது;—சபக்கப்பொருளில் ஒன்றை அவ்வாறு கூறுவது. உதாரணம்:—‘மலையெருப்புடைத்துப் புகையுடைமையால்’ என்பதற்கு ‘யாது யாது புகையுடைத்து அது அது நெருப்புடைத்து; பாகசாலை போல’ என்பதாம். இதனுள் யாது யாது புகையுடைத்து அது அது நெருப்புடைத்து என்பது வியாத்திவசனம். அதனையடுத்துப் பாகசாலையாகிய சபக்கம், போல என்னும் உவமவுருபுகொடுத்துக் கூறப்பட்டமையால் இது சாதன்மிய திட்டார்த்தமாயிற்று. இது சபக்கதிட்டார்த்தம் எனவும்படும்.

வைதன்மிய திட்டார்த்தமாவது;—விபக்கப் பொருள்களிலொன்றை வியாத்திவசனத்தையடுத்து உவமவுருபுகொடுத்து ஏதுவுறுப்பு

அதற்குப் பிற்குறுவதாம். உதாரணம்;—மலை நெருப்புடைத்துப் புகையுடைமையால் என்பதற்கு 'யாது யாது நெருப்பில்லாதது அது அது புகையுமில்லாதது; ஆற்றுவெள்ளம் போல' எனக்கூறுவது. இதனுள் யாது யாது நெருப்பில்லாதது அது அது புகையுமில்லாதது என்பது வியாத்திவசனம்; அதனையடுத்து விபக்கப்பொருளில் ஒன்றாகிய ஆற்றுவெள்ளம், 'போல' என்னும் உவமவுருபு கொடுத்துக் கூறப்படுகலால், இது வைதன்மிய திட்டாந்தமாயிற்று. இது விபக்கதிட்டாந்தமெனவுமபடும். இவ்வாறே பிறஅதுமானங்களுள்ளுந் திட்டாந்தவுறுப்பாமாறு கண்டுகொள்க.

இனி, வியாத்திவாசகமாவது;—திட்டாந்தவுறுப்பிற் குறுபபாதி ஏதுசாத்தியங்களின் தொடர்பை உடன்பாட்டாலேனும் எதிர்மறையாலேனும் விளக்கிநிற்கும் வாக்கியமாம். இஃது அந்நுவயசாதன்மியவாசகம், அந்நுவயவைதன்மியவாசகம், அந்நுவயசாதன்மியவாசகம், அந்நுவயவைதன்மியவாசகம் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் அந்நுவயசாதன்மிய வாசகமும், அந்நுவயவைதன்மிய வாசகமும் அந்நுவயாதுமானததுககே உறுப்பாகும். அந்நுவயசாதன்மிய வாசகமும், அந்நுவயவைதன்மிய வாசகமும் அந்நுவயாதுமானததுக்கே உறுப்பாகும். அவற்றுள்ளும் சாதன்மிய வாசகங்கள் சாதன்மியதிட்டாந்தங்களுக்கும், வைதன்மிய வாசகங்கள் வைதன்மியதிட்டாந்தங்களுக்கும் உறுப்பாம்.

அவற்றுள் அந்நுவயசாதன்மியவாசகமாவது;—அவ்வவ்வேதுவுள்ளனவெல்லாம் அவ்வத்துணிபொருளுள்ளனவென்பது விளங்க ஏதுக்கற்றை முற்குறித் துணிபொருட்கற்றைப் பிற்குறுவது. உதாரணம்;—இம்மலை நெருப்புடைத்துப் புகையுடைமையால் என்பதற்கு 'யாதுயாது புகையுடைத்து அதுஅது நெருப்புடைத்து' என்பதாம். இதனுள் வினாவடுக்காலும் சுட்டடுக்காலும் புகையுடைப்பைப்பெல்லாம் நெருப்புடையவை என்பது விளங்குதலும், யாதுயாது புகையுடைத்து என்னும் ஏதுக்கற்றமுன்னும் அது அது நெருப்புடைத்து என்னுந் துணிபொருட்கற்றைப் பின்னுமாக வருவது.

அந்நுவயவைதன்மியவியாத்தி வாசகமாவது;— அவ்வத்துணி பொருளில்லனவெல்லாம் அவ்வவ்வேதுவுமில்லன என்பதுவிளங்கத் துணிபொருளின்மைபின் கூற்றை முற்கூறி ஏதுவினின்மையின் கூற்றைப் பிற்கூறுவதாம். உதாரணம்;—முற்கூறியஅனுமானத்துக் கேயாது யாது நெருப்பில்லாதது அதுஅது புகையுமில்லாதது எனக் கூறுவது. இதன்கண்ணும் முற்கூறியவாறே இலக்கணத்தை அமைத்துக்கொள்க.

அந்நுவயசாதன்மியவியாத்திவாசகமாவது;— அவ்வத்துணி பொருளுடையவெல்லாம் அவ்வவ்வேதுவுமுடையன என்பது விளங்கத் துணிபொருட்கூற்றை முற்கூறி ஏதுக்கூற்றைப் பிற்கூறுவது உதாரணம்;—‘இவ்வெளியான இடத்திற் குடமில்லை; காணப்படாமை யால்.’ என்பதற்கு, ‘யாதுயாது இல்லது அது அது காணப்படா தது’ என்பதாம்.

அந்நுவயவைதன்மியவியாத்திவாசகமாவது;— அவ்வவ்வேது வையில்லாதனவெல்லாம் அவ்வத்துணிபொருளையுமில்லாதன என்பதுவிளங்க ஏதுவினின்மையின்கூற்றை முற்கூறித் துணிபொரு ளினின்மையின்கூற்றைப் பிற்கூறுவது. உதாரணம்;—முற்கூறிய அறிமனத்துக்கே ‘யாதுயாது காணப்படுவது, அது அது உள்ளது,’ எனக்கூறுவது.

இவ்வாறு கூறிமுடித்த இலக்கணங்களையுடைய பலவற்றுபுக களாலமைந்த அனுமானங்கள் மெய்யுணர்விற்குக் கருவியாகிய பிர மாணமாம். இவற்றாலுண்டாகும் உணர்வும் மெய்யுணர்வாம்.

இம்மூவகையுடையபுகைஞள் யாதேனுமொன்று குற்றமுடைய தாயினும் அது போலியுறுப்பீகி அதுமானத்தை ஆபாசப்படுத் தும் என முன்னமே கூறப்பட்டது. அப்போலியுறுப்புக்களை அறிந் தல்லது விலக்குதல் கூடாமையால் அவையுஞ்சிறிதுஆராயத்தக்கன.

அவை பக்கப்போலி, ஏதுப்போலி, திட்டார்த்தப்போலி என மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுட் பக்கப்போலி ஒன்பதுவகையாகும். அவற்றின் பெயரும் உதாரணங்களும் பின்வரும் பக்கப்போலி வரையறையுட் காண்க.

பக்கப் போலி வரையறை.

எண்	பெயர்	உதாரணம்		குறிப்பு
		தன்மி (விசேடியம்)	சாத்தியம் (விசேடணம்)	
க	பிரத்தியக்கவிருத்தம்	நெருப்புச்	சூடில்லது.	பொதுக் கூற்று.
உ	அறுமானவிருத்தம்	குடம்	அழிதற் பாலதன்று.	ஷெ
ங	சுவசனவிருத்தம்	தாய்	மலடி.	ஷெ
ச	உலகவிருத்தம்	நெருப்புக்	தியன்று.	ஷெ
ரு	ஆகமவிருத்தம்	வல்லினம்	வருணநமன	இலக்கணம் வல்லான் கூற்று.
சு	அப்பிரசித்தவிசேட ணம்	பால்	வெண்ணிற முடையது.	பிறவிக்குருட ணைநோக்கிய கூற்று.
எ	அப்பிரசித்தவிசேடி யம்	நிறம்	அறியத் தருவது.	இதுவும் அவ ணைநோக்கிய கூற்று.
அ	அப்பிரசித்தோபயம்	மதிநிறம்	வெண்மை.	இதுவும் அவ ணைநோக்கிய கூற்று.
கூ	அப்பிரசித்தாசம்பந் தம்	நீ	ஆண்மகன்.	ஒருவனை நோக்கிய கூற்று.

பிரத்தியக்க விருத்தம்.

(க) பிரத்தியக்க விருத்தமாவது பிரத்தியக்கப் பிரமாணத் துக்கு மாறாகப்பக்கவுறுப்புக்கூறுவது. உதாரணம்:—“நெருப்புச் சூடில்லது” என்பதாம்; இக்கூற்று, நெருப்பில் தீண்டுமளவிற்கு உள்ளது.

ளதாகப் புலப்படத்தெரிந்துள்ள பிரத்தியக்கப் பிரமாணத்துக்கு மாறுபடுதலால் பிரத்தியக்க விருத்தமாயிற்று. இன்னும் இது போலவே, ‘உப்பு இனிய சுவையுடையது’ ‘பால் கருகிறமுண்டையது’ ‘சத்தம் கட்புலமாவது’ என்றற்றொடக்கத்தனவெல்லாம் இப்பக்கப்போலியாம். [பிரத்தியக்கம்-ஞானேந்திரியம் ஐந்தாலும், மனத்தாலும் புலப்படக்காணுதல். விருத்தம்-மாறுபட்டது.] இதனால் பிரத்தியக்கப்பிரமாணத்துக்கு மாறுபடாது பக்கவுறுப்புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று.

அனுமான விருத்தம்.

(உ) அனுமானவிருத்தமாவது அதமானப்பிரமாணத்துக்கு மாறாகப் பக்கவுறுப்புக்கூறுவது. உதாரணம்; ‘குடம் அழிதற்பாலதன்று’ என்பதாம். இக்கூற்று, “குடம் அழிதற்பாலது; ஆக்கப் படுதலால்; யாது யாது ஆக்கப்படுவது அது அது அழிதற்பாலது படம்போல; யாது யாது அழிதற்பாலதன்று அது அது ஆக்கப்படுவதன்று; ஆன்மாப்போல.” எனக்குடத்தின் அழிவுபாடுகூணிந்த பிரமாணமாகிய அனுமானத்துக்கு மாறுபடுதலால் அனுமான விருத்தமாயிற்று. இன்னும் இதுபோலவே ‘இந்துமுதலிய கோள்கள் இயங்குவனவல்ல’ ‘உடுக்கள் தீப்பொறியளவுள்ளன’ ‘இரண்டு குண்டு நூல்வரை நேர்வரை’ ‘நீர்மட்டத்தின் வரை செவ்வரை’ என்றற்றொடக்கத்தனவும் இவ்வனுமானவிருத்தமாம். இதனால் அனுமானப்பிரமாணத்துக்கு மாறுபடாமலும் பக்கவுறுப்புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று.

சுவசன விருத்தம்.

(ங) சுவசனவிருத்தமாவது தன்கூற்றுக்கு மாறாகப் பக்கவுறுப்புக்கூறுவது. உதாரணம்;—‘தாய் மலடி’ என்பதாம். இக்கூற்றுள், மகப்பெற்றாள் என்னும் பொருளுள்ள தன் கூற்றாகிய ‘தாய்’ என்னும் எழுவாய்க்கு மாறாக, மகப்பெற்றற்றொன்றென்னும் பொருளுள்ள ‘மலடி’ யென்னும் பயனிலையைக் கூறுதலால் இது சுவசனவிருத்தமாயிற்று. இது போலவே ‘ஏறு பெண்ணிலங்கு’ ‘நினைபுந் பொழுது’ ‘பிராணி உயிரில்லது’ என்றற்றொடக்கத்தனவெல்லாம்

இப்பக்கப்போலியாம், [சுவசனம்-தன்சொல்] இதனால் தன்சொல் லாகிய எழுனாய்க்கு மாறுபடாத பயனிலையுடையதாகவும் பக்கவுறுப் புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று.

உலக விருத்தம்.

(ச) உலகவிருத்தமாவது உலக வழக்குக்கு மாறாகப் பக்க வுறுப்புகூறுவது. உதாரணம்;—‘நெருப்புத் தீயன்று’ என்பதாம். இக்கூற்று, ‘நெருப்புத்தீ’ யென்வழங்கும் உலகவழக்குக்கு மாறு படுதலால் உலகவிருத்தமாயிற்று. இன்னும் இதுபோலவே—‘மாதம் பதினைந்துநாள் கொண்டது’ ‘வருடம் பத்துமாதம் கொண்டது’ ‘வெள்ளாடு வெண்மைநிறமுடையது’ ‘பச்சரிசி பசுமைநிறமுடையது’ என்றற்றொடக்கத்தன்வெல்லாம் இப்பக்கப்போலியாம். [உலகம்-உலகவழக்காகிய மரபு] இதனால் மரபுவழுவாமலும் பக்கவுறுப் புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று. [மரபு-உயர்ந்தோரெல்லோராலும் எப்பொருள் எச்சொல்லால் எவ்வாறு வழங்கப்படும் அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வாறு வழங்குதல்.]

ஆகம விருத்தம்.

(ரு) ஆகமவிருத்தமாவது தனக்குடம்பாடான நூலுக்கு மாறாகப் பக்கவுறுப்புக் கூறுவது. உதாரணம்;—(இலக்கணம் வல்லா நொருவன்) “வல்லினம் நஞ்ஞணமன” எனக் கூறுவதாம். இக் கூற்று “வல்லினமென்ப கசடதப்” “மெல்லின மென்ப நஞ்ஞண மன” என்னும் தனக்கு உடம்பாடான இலக்கண நூலுக்கு மாறு படுதலால் ஆகமவிருத்தமாயிற்று. மற்றும் (வைதிகன்) “சுவர்க்க போகம் இல்ல” எனபதும் (புத்தன்) “உலகம் நித்தியம்” எனபதும் (சுமணன்) “வேள்வி புண்ணிய கர்மம்” எனபதும் இவை போல் லாவும் இப்பக்கப்போலியாம். [ஆகமம்-வேதம்முதலிய நூல் இது] இதனால் வாதி தனக்குடம்பாடான நூலுக்கு மாறுபடா பக்கவுறுப்புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று. பிரத்தியக்க னுத்திய இவையையும் ஐயந்திரிவுகளுக்கு இடமாகக் கூறியவையாகக் கருதித் தடையாகப் பக்கப்போலியாயின.

அப்பிரசித்த விசேடணம்.

(சு) அப்பிரசித்த விசேடணமாவது எதிர்க்குத் தன்மி மாத்திரம் அறியப்பட்டிருக்க அதனை, அவனால் அறியப்படாத துணிபொருளால் விசேடித்துப் பக்கவுறுப்புக் கூறுவதாம்; உதாரணம்;—பிற விக்குருடனை நோக்கிப் “பால் வெண்மை நிறமுடையது” என்பதாம். இதனுள் தன்மியாகியபால் அவனுக்கு உணவாகிமுன்பு வெளிப்பட்டுள்ளது. அதனை அவனுக்கு வெளிப்படையாகாத வெண்மை நிறமாகிய துணிபொருளால் விசேடித்துக் கூறினமையால் இஃது அப்பிரசித்த விசேடணமாயிற்று. (இதுவே பரீலை இருட்டின்கணுண்ணொன்றும் வெண்மை நிறத்தைச் சுண்ணம்மிக் கண்ணொன்றுமுள்ள ஒருவனுக்குக் கூறப்படும் பக்கப்பேரலியாகாது.) மற்றும் பேயறியாதானை நோக்கி “இக்கற்றறி வேயுடைத்து” என்பதும், மந்திரமறியாதானை நோக்கி “இங்குள்ளோன் மந்திரவாதி” என்பதும், இவைபோல்வனவும் இப்பக்கப்பேரலியாம். [அப்பிரசித்தம்-அறியப்படாதது.] இதனால் பக்கவுறுப்பிற் கூறப்படும் விசேடணமாகிய துணிபொருள் எதிர்க்குப்பிறிதோரிடத்து அறியப்பட்டதாயிருத்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. தன்மியின்கண் அறியப்பட்டுள்ளதாயின் ‘அப்பிரசித்தாசம்பந்தம்’ என்னும் பக்கப்பேரலியாம், இது, விசேடணவுணர்ச்சியின்மையால் வாக்கியப்பொருளுணர்வுண்டாகாமைபற்றி அறியாமைக் கிடமாகிப் பக்கப்பேரலியாயிற்று.

அப்பிரசித்த விசேடியம்.

(எ) அப்பிரசித்த விசேடியமாவது எதிர்க்கு வெளிப்படையாகாததொன்றைத் தன்மியாக வைத்து, வெளிப்படையான துணிபொருளால் அதனை விசேடித்துப் பக்கவுறுப்புக்கூறுவது. உதாரணம்;—பிறவிக்குருடனை நோக்கி “நிறம் அறியத்தருவது” என்பதாம். இதனுள் அறியத்தருவதாகிய விசேடணம் அவனுக்கு உணவு முதலியவற்றுள் வெளிப்பட்டிருக்க அதன் விசேடியமாகிய நிறம் ஒருவாற்றினும் வெளிப்படையாகாமைபால் இஃது அப்பிரசித்த விசேடியமாயிற்று. வெளிப்படையாயிற் பக்கப்பேரலியாகாது.

அநுமானவிளக்கம்.

இரும்பு, நெய்விளக்கு, தீப்பொறி முதலிய நெருப்புள்ளனவெல்லாம். விபக்கப்பொருள்-ஆற்றுவெள்ளம், பனிக்கட்டி, ஆறின சரம்பல் முதலிய நெருப்பில்லனவெல்லாம். இவற்றுள் ஏதுப்பொருளாகிய புகையின்மை சபக்கத்தில் பாகசாலை, சூளை, முதலிய ஏக தேசத்தை யொழித்து, ஒழிந்த ஏகதேசமாகிய சிவக்கக்காய்ச்சிய இரும்பு, நெய்விளக்கு, தீப்பொறி, முதலியவற்றுள் உள்ளதாய், நெருப்பில்லாது விபக்கமாகிய ஆற்றுவெள்ளம், பனிக்கட்டி முதலியவற்றுளெல்லாம் வியாபித்திருத்தலால் இது சபக்கைகதேசவிருத்தி விபக்கவியாபியாயிற்று.

ஏகதேசம்-சிறுபான்மை. அஃது இங்கு முற்றுப்பொருளின் மறுதலையாகிய குறைப்பொருளுணர்த்தினின்றது. இதனால் ஏகதேசமென்பதற்கு முற்றுப்பொருளாகாத சிறுபான்மை, செம்பாதி, பெரும்பான்மைகளாகிய குறைப்பொருளெல்லாம் பொருளாகக்கொள்க. விருத்தி-இருப்பது. வியாபி-முற்றுமிருப்பது. மற்றும் இவ்வாறே “குதிராமிருகம்: கொம்பில்லாழமயால்” என்றற்றொடக்கத்தனவும் இவ்வேதுப்போவியாமென லுறிக.

விபக்கைகதேசவிருத்தி சபக்கவியாபி.

ச. விபக்கைகதேசவிருத்தி சபக்கவியாபியாவது, விபக்கத்துள் ஏகதேசத்துள்ளதாகிச் சபக்கங்களில் வியாபித்திருக்கும் பொருளை ஏதுவாகக் கூறுவது. உதாரணம்:—“மலை புகையுடைத்து; நெருப்புடைமையால்.” என்பதாம். இதனுள் நெருப்புடைமை ஏதுப்பொருள். அது புகையில்லாது விபக்கமாகிய பொருள்களில் ஏகதேசமாகியசிவக்கக்காய்ச்சிய இரும்பு தீப்பொறிமுதலியவற்றுள் உள்ளதாய், புகையுடையதாகிச் சபக்கமாகிய பாகசாலை, சூளை முதலியவற்றிலெல்லாம் வியாபித்து நின்றலால் இது விபக்கைகதேசவிருத்தி சபக்கவியாபியாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறே “இப்பறவை காக்கை; கருநீரமுடைமையால்,” “இவன் சமுணன்; திருநீரணியாமை யால்” என்றற்றொடக்கத்தனவெல்லாம் இவ்வேதுப்போவியாமென

நு. உபபையக தேசவிருத்தியாவது, சபக்கவிபக்கங்களிரண்டிலும் ஏகதேசத்துள்ளதொரு பொருளை ஏதுவாகக் கூறுவது. உதாரணம்.—“காக்கை பறவை, கருநீற முடைமையால்.” என்பதாம். இதனுட்கருநீறமுடைமை ஏதுப்பொருள். அது, பறக்குத்தன்மையுடைய சபக்கமாகிய கொக்கு முதலிய பலவகைப் புள்ளினங்களுள் ஏகதேசமாயுள்ள கரிக்குருவி முதலியவற்றுள்ளும், பறக்குத்தன்மையில்லாது விபக்கமாகிய விலங்கு முதலியவற்றுள் ஏகதேசமாகிய யானை முதலியவற்றிலும் இருதலால் இஃது உபபையகதேசவிருத்தியாயிற்று. உபயம்-இரண்டு. அஃது இங்குச் சபக்கவிபக்கங்களைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. மற்றும் இவ்வாறே “இவன் பார்ப்பான் : திருநீறணிதலால்.” “முயல வா லுடையது : காலுடையதாதலால்.” என்றற்றொடக்கத்தனவெல்லாம் இவ்வேதுப்போலியாமெனவறிக.

சபக்கைகதேசவிருத்தி விபக்கவியாபி முதலிய மூன்றினும் ஏதுப்பொருள் துணிபொருளோடு சபக்கத்தினின்று துணிபொருளுணர்வையும், அதன் மறுதலையோடு விபக்கத்தினின்று மறுதலையுணர்வையும் நிகழச்செய்து, துணிபொருளில் ஐயப்பாட்டையுண்டாக்கலால் அவை ஏதுப்பொலியாயின.

சு. விருத்தவியபிசாரியாவது, துணிபொருளின் மறுதலைப் பட்டபொருளைத் துணியும் விருத்தவேதுவாகும் இடங்கொடுக்கின்ற தன்மியிலுள்ளபொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது. உதாரணம்:—“வெள்வால் முட்டையுட் பிறப்பது : பறவையாதலால் : யாதாது பறவை அது அது முட்டையுட் பிறப்பது; கிளிபோல.” என்பதாம், இதனுள் பறவையாதல்-ஏதுப்பொருள். அது, தன்றுணிபொருளின் மறுதலைப்பொருளைத் துணியும் விருத்தவேதுவாகிய தோற்செவியுடைமைக்கும் இடங்கொடுக்கின்றதன்மியாகிய வெள்வாவில் இருத்தலால், இது விருத்தவியபிசாரியாயிற்று.

தேர்தல் விபுலமை கிருத்த தேர்தலம்

அறிவுடையது; பேயருடையதாயால்”, “ஊண் உண்ணத்தகுந்தும்; பொருளாதலால்.” என்றம் மூடக்கத்தன வெல்லாம் இவ்வேதுப் போலியாம்.

இதன் ஏதுப்பொருள் சபக்கத்தில் நின்று துணிபொருளுணாவையும், விபக்கத்தில் நின்று அதன்மறுதலைப்பொருளுணாவையும் உடனிகழ்ச்செய்து ஐயப்பாட்டையுண்டாக்கலால் இஃது ஏதுப் போலியாயிற்று.

அசாதாரணம்.

௨. அசாதாரணமாவது சபக்கவிபக்கங்களில் ஒரீடத்து மின்பிப்பக்கத்தில் மாத்திரமிருக்கும் பொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது. உதாரணம்:—“ஆனினம் தூயதோலுடையது; அலைதாடியுடையதாயால்” என்பதாம் (இதுவைதிகர் கூற்று) இதனுள் அலைதாடியுடையது ஏதுப்பொருள்; அது, தூயதோலுடைய மான் முதலிய சபக்கத்திலும், தூயதோலில்லாத கழுதை முதலிய விபக்கத்திலும் இல்லதாகி ஆனினமாகிய பக்கத்தில் மாத்திரம் சிறப்பாயிருத்தலால் இஃது அசாதாரணமாயிற்று. அசாதாரணம்-சிறப்பு. மற்றும் இவ்வாறே “நாக்கு ஓசையறியும்; சுவையறிகருவியாதலால்” என்பதும், “எல்லாப்பொருளும் அறியப்படுவன; பேயருடையனவாதலால்.” என்பதும் போல்வன வெல்லாம் இவ்வேதுப்போலியாம்.

இவ்வேதுப்பொருளுக்குச் சபக்கத்தில் வியாத்தியின்மையால் துணிபொருளுண்மை தெளியப்படாமலும், விபக்கத்தில் வியாத்தியின்மையால் துணிபொருளின்மை தெளியப்படாமலும் ஐயத்துக் கேதுவாதலால் இஃது ஏதுப்போலியாயிற்று.

சபக்கைகதேசவிருத்தி விபக்கவியாபி.

௩. சபக்கைகதேசவிருத்தி விபக்கவியாபியாவது சபக்கத்தின் ஏகதேசத்திலுள்ளதாகி விபக்கத்தில் வியாபித்திருக்கும் பொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது. உதாரணம்:—“இம்மலை நெருப்புடைத்து; புகையின்மையால்.” என்பதாம். இதனுள் ஏதுப்பொருள் - புகையின்மை, சபக்கப்பொருள் - பாக்கசாலை, சூளை, பழுக்கக்காய்ச்சிய

அநைகாந்திகவேதுப்போலி வரையறை.

எண்	பெயர்	உதாரணம்		குறிப்பு
		பக்கம்	ஏது	
௧	சாதாரணம்	இம்மலை நெருப்புடைத்து	அறியப்படுதலால்	பொதுக்கூற்று
௨	அசாதாரணம்	ஆனினம் தூயதோலுடையது	அலேதாடியுடைமையால்	வைதிகநோக்கிய வைதிகன்கூற்று
௩	சபக்கைகடேசவிருத்திவிபக்கவியாபி	இம்மலை நெருப்புடைத்து	புகையில்லாமையால்	பொதுக்கூற்று
௪	விபக்கைகடேசவிருத்திசபக்கவியாபி	இம்மலை புகையுடைத்து	நெருப்புடைமையால்	ஷே
௫	உபயைகடேசவிருத்தி	காக்கை பறவை	ருநிறமுடைமையால்	ஷே
௬	விருத்தவியபிசாரி	வெள்ளவால் முட்டையிற் பிறப்பது	பறவையாதலால்	ஷே

சாதாரணம்.

௧. இவற்றுட் சாதாரணமாவது-சபக்கவிபக்கங்களிரண்டிலும் பொதுவாய் நிறைந்துள்ள பொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது. உதாரணம்:—“இம்மலை நெருப்புடைத்து; அறியப்படுதலால்” என்பதாம். இதனுள் அறியப்படுதல் ஏதுப்பொருள்: அது, நெருப்புடையதாகிச் சபக்கமாகிய பாகசாலை முதலியவற்றுள்ளும், நெருப்புடைய வியபிபக்கமாகிய ஆற்று வெள்ளமுதலியவற்றுள்ளும் நிறைந்ததலால், இரண்டுபக்கங்களுக்கும் பொதுவாதல்பற்றி இது சாதாரணமாயிற்று. சாதாரணம்-பொது, மற்றும் இவ்வாதே மரம்

சித்தமாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் இவ்வேதுப் போலி யெனவறிக.

இதனுட் கூறப்படும் ஏதுப்பொருள் சந்தேகவிஷயமாதலால், அதனாற்றுணியுந்துணிபொருளுணர்வும் சந்தேகமாவதுபற்றி இஃது ஏதுப்போலியாயிற்று.

ஆச்சிரயாசித்தம்,

ஆச்சிரயாசித்தமாவது, தன்மியின்கண் உள்ளதாகக்கொள்ளப்படாத பொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது. உதாரணம். “எலி பறக்கு மியல்புடையது; இறகுடைமையால்.” என்பதாம். இதனுள் தன்மி-எலி; அதன்கணுள்ளதாகக் கொள்ளப்படாதது இறகுடைமை: அதனை ஏதுவாகக் கூறுதலாலிஃது ஆச்சிரயாசித்தமாயிற்று. ஆச்சிரயம் பற்று; அஃது இங்குதொடர்புடைமையாகியதன்மையை உணர்த்தியின்றது. மற்றும் இவ்வாறே “குதிரை கவைக்குளம் புடையது; கொம்புடைமையால்; எருது போல.” என்றற்றொடக்கத் தனவெல்லாம் இவ்வேதுப்போலியாம்.

இதனுட் கூறப்படும் தன்மி சாத்திய ஏதுப் பொருள்கள் தனித்தனி வெளிப்பட்டுள்ளனவாயினும் தன்மியின்கண் ஏதுப் பொருள் உள்ளதாகக்கொள்ளப்படாமையால், தன்மியில் தன்றொடர்புணர்வுபற்றிவருந் துணிபொருளுணர்வைத் தோற்றுவிக்குமாற்றலின்றி ஏதுப்போலியாயிற்று

இவை கூறியவாற்றால் உபயவாதிகளுக்கும் ஐயப்பாடின்றித் தன்மியின்கண்ணுள்ளதாகத் தெளியப்பட்டிருக்கும் பொருளை ஏதுவாகக்கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று.

இனி அனுகூலந்திகம் ஆறுவகைப்படும். அவற்றின் பெயரும் உதாரணமும் பின்வரும் வரையறையுட்காண்க.

இம்மானிளக்கம்.

ரோக்கி) “நாய் திண்டற்பாலதன்று; திட்டுடையதாதலால்.” என வைதிகள் கூறுவதாம். இதனுள் ஏதுப்பொருள் திட்டுடைமை. அது வைதிகனாகிய வாதிக்கு ஸ்மிருதிமுதலிய நூல்களால் சாக்காடு, மகப் பேறு முதலியவற்றுள் உள்ளதாகக்கொள்ளப்பட்டு, அவைதிகனாகிய எதிரிக்கு ஒருவாற்றானும் உள்ளதாகக் கொள்ளப்படாமைபால், இஃது அந்நியதாதித்தமாயிற்று. அந்நியதான் இருவரிலொருவன்; அஃது இங்கு உபயவாதிகளிலொருவனைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. மற்றும் இவ்வாறே “புகைச்சுருட்டுநெருப்பு கொள்ளக்கூடாதன்று; எச்சிலாதலால்” எனபதும், (குருடனை ரோக்கி) “இம்மானிக்க மணி விலையுயர்ந்தது; ஒளி சிறந்ததாதலால்.” என்பதும்முதலிய னவெல்லாம் இவ்வேதுப்போலியாம். இகூற்று, எதிரிக்கு ஏதுப் பொருளுணர்வின்மையால் அவ்வுணர்வின் வாயிலாகவரும் அநுமிதியுணர்வையுண்டாக்காது ஏதுப்போலியாயிற்று.

சித்தாசித்தம்.

௩. சித்தாசித்தமாவது, சரதேகவிஷயமாயுள்ள பொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது. உதாரணம்;—“தனிவழிச்செல்பவன் பொரு ளிழப்பான்; ஆறலைக்கப்படுதலால்.” என்பதாம். இதனுட் கூறப் பட்ட ஏதுப்பொருள் ஆறலைக்கப்படுதல். (வழிப்பறி கொடுத்தல்) அது தனிவழிச்சென்ற சில இடங்களில் உள்ளதாகக்கொள்ளப்பட்ட டிச் சித்தமாயும், சில இடங்களில் உள்ளதாகக்கொள்ளப்படாமல் அசித்தமாயும் இருத்தலால் இது சித்தாசித்தமாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறே “இவன் செல்வமடைவான்; ஆகமுடைமையால்.” என்பதும் சித்தாசித்தம். இதில் ஆகமுடைமை (புண்ணியமுடைமை) ஏதுப்பொருள். அஃது, ஒருவனுக்குச் செல்வமுண்டாதற்கு முன்னரே அவனுக்கு உண்டென்றாயினும் இல்லையென்றாயினும் அவனுடைய உள்ளப்பாடாமைபால் சரதேகவிஷயமாதல்பற்றிக் சித்தா

வது. உதாரணம்:—“இது புலிவாழ்காடு; புலிக்கொம்புடைமையால்.” என்பதாம். இக்கூற்றிலுள் புலிக்கொம்புடைமை ஏதுப்பொருள்;—அது உபயவாதிகளாலும் உள்ளதாகக்கொள்ளப்பட்டிலதாதலால் இஃது உபயாசித்தமாயிற்று.

சித்தம்-உள்ளதாகக் கொள்ளப்பட்டது; அசித்தம்-அதனின் வேறாயது:—உள்ளதாகக்கொள்ளப்படாதது. அது பொருளில்லாமையால் உள்ளதாகக் கொள்ளப்படாததும், ஐநிருளிநுந்தும் அறிந்து கொள்ளாமையால் உள்ளதாகக் கொள்ளப்படாததும் என இருவகைப்பட்டிஃது அவற்றுள் முன்னையதற்கு உதாரணம்:—குதிரைக்கொம்பு, மலடிமைநதன் முதலியன. பின்னையதற்கு உதாரணம் (நாஸ்திகருக்கு) ஆன்மா, பழவினை முதலியன.

அவற்றுள் இங்குந் காட்டிய உதாரணம் பொருளில்லாமையால் வந்த உபயாசித்தம். பொருளிநுந்து அறிந்துகொள்ளாமையால் வந்த உபயாசித்தத்துக்கு உதாரணம் (ஒரு பிறவிக்குருடன் மற்றொரு பிறவிக்குருடனை நோக்கி) “ஓது இராப்பொழுது; நிலாத்தோன்றுகின்றமையால்.” என்பதாம். மற்றும்இவ்வாறே “இக்கன்று வலிபுடைத்தாகும்; கடாப்பால் குடிக்கின்றமையால்.” என்பதும் (நாஸ்திகரிருவருள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி) “நாம் கசுதுக்கங்கையடைவோம்; பழவின்னையுடையம் ஆதலால்.” என்பதும் முதலியனவெல்லாம் இவ்வேதுப்போலியாம்.

இவ்வேதுக்கூற்றுப் பொருளில்லாததால் ஏதுப்பொருளுண்விண் வாயிலாகவரும் அதுமிதிபுணாவையுண்டாக்காது ஏதுப்போலியாயிற்று.

இவ்வேதுப்போலி எதிரியை மருட்டக்கருதிய வாதி கூற்றாகப் பெரும்பாலும் மதவழக்கில் வரும்.

ரது

அந்நியதராசித்தம்.

உ. அந்நியதராசித்தமாவது, உபயவாதிகளில் ஒருவனால் உள்ளதாகக்கொள்ளப்பட்டு, மற்றொருவனால் உள்ளதாகக்கொள்ளப்படாத பொருளை ஏதுவாக்கூறுவது: உதாரணம்:— (அவைதிகளை

இதுகாற்றும் கூறியவாற்றால் ஐயந்திரிவாக்காது அறியாமையை நீக்கி மெய்யதுபவத்தையுண்டாக்குமாறு பக்கவாறுப்புக் கூறவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.

ஏதுப் போலி.

இனி ஏதுப்போலி அசித்தம், அநைகாந்திகம், விருத்தம் என மூன்றுவகைப்பட்டன. அவையொவ்வொன்றும் பலவகையாம். அவற்றுள் அசித்தம் நான்குவகைப்படும். இவற்றின் பெயரும் உதாரணமும் பின்வரும்வரையறைபுட் காண்க.

அசித்த வேதுப் போலி வரையறை.

எண்	பெயர்	உதாரணம்		குறிப்பு
		பக்கம்	ஏது	
1	உபயாசித்தம்	இது புலிவாழ்காடு	புலிகொம்புடைமையால்	பொதுக்கூற்று
2	அந்நியதராசித்தம்	நாய் திண்டிற் பாலதன்று	கிட்டுடைய தாலால்	அவைதிகளை நோக்கியவைதிகன் கூற்று
3	சித்தாசித்தம்	தனிவழிச்செல்லவோன் பொருளிழப்பான்	ஆறலைக்கப் படுதலால்	பொதுக் கூற்று
4	ஆச்சிரயாசித்தம்	எலி பறவை	இறகுடைய தாதலால்	ஐ.

உபயாசித்தம்

க. அசித்தம் நான்கனுள் உபயாசித்தமாவது, உபயவாதிகரலம் உள்ளதாகக் கொள்ளப்படாத பொருளை ஏதுவாகக் கூறு

டிய சம்பந்தவுணர்வு; அஃதின்மை அசம்பந்தமெனப்படும்: அஃது எதிரியிடைப் பிரசித்தமாயிருக்கக் கூறும் வாக்கியம் பிரசித்தாசம் பந்தமெனப்படும்.—இது நற்பக்கம். இவ்வாறில்லாத வாக்கியம் அப்பிரசித்தாசம்பந்தமாம். எதிரியால் உணரப்பட்ட விசேடண விசேடிய சம்பந்தப்பொருளையுடைய வாக்கியமென்றபடி.]

உதாரணம்;—(ஒருவனை நோக்கி) “நீ ஆண்மகன்” எனக்கூறுவதாம். இதனுட்கூறப்பட்ட நீயென்னும் முன்னிலைப்பொருள் விசேடியும்; ஆண்மகனாதல் விசேடணம். இவற்றின் சம்பந்தவுணர்வு எதிரி தான் ஆண்மகனெனவறிந்துள்ள அறிவு; அஃது அவனுக்கு முன்னமே நிகழ்ந்துள்ள தாதலாற் சம்பந்தம்பிரசித்தமாகியதேயன்றி அசம்பந்தம் பிரசித்தமாகவில்லை: ஆதலாலஃது அப்பிரசித்தாசம்பந்தமாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறே (யானைப்பாகனைநோக்கி) “உன் கையகத்துள்ளது தோட்டி.” என்பதுபோல எதிரி சம்பந்தம் அறிந்துள்ளவற்றைக் கூறுவதெல்லாம் இப்பக்கப்போலியாம்.

இதனால் எதிரியால் தம்சம்பந்தம் அறியப் பெற்றிலாது தனித்தனி தாம் அறியப்பட்டுள்ள விசேடண விசேடியங்களை யுடையதாகப் பக்கவுறுப்புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று. இவ்வாறு கூறுவது “இம்மலை நெருப்புடைத்து” என்னும் நற்பக்கம். இதனுள் விசேடியம் மலை, விசேடணம் நெருப்புடைமை; இவை பிரண்டும் முறையே எதிரிக்கு நேரிலும் பாக்காலை முதலியவற்றிலும் தனித்தனி பிரசித்தம்: இவற்றின் சம்பந்தம் மலை நெருப்புடைத்தாதல். அஃது அவனுக்குப் பிரசித்தமில்லாதிருக்குங்கால், இம்மலை நெருப்புடைத்து என அவற்றின் சம்பந்தம் பிரசித்தமாகுமாறு கூறப்படுதல் காண்க.

இப்பக்கப்போலி விசேடண விசேடிய சம்பந்தவுணர்வாகிய வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சியை உண்டாக்குமாயினும் அவ்வுணர்ச்சி நினைவாதலேயன்றி அதுபலமாகாமையால், மெய்யதுபலத்து ளொன்றிவ்வு அதுமதிபுணர்விற்குக் காரணமான அதுமானத்துக்கு உறுப்பாகி இப்பக்கப்போலியாயிற்று.

மீதும் சாருவாகனை நோக்கி “ஆகூழ் ஆக்கம் தரும்” என்பதும், பேயறியாதானை நோக்கிப் “பேய் அறிவுடையது” என்பதும் இவைபோல்வனவும் இப்பக்கப்போலியாம். இதனால் எதிர்க்கு அறியப்பட்டுள்ளதொன்றைத் தன்மியாக வைத்துப் பக்கவுறுப்புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று. இது விசேடிய வினாச்சின்மையால் வாக்கியப் பொருளுணர்வை யுண்டாக்காது அறியாமைக் கிடமாய்ப் பக்கப்போலியாயிற்று.

அப்பிரசித்தோபாயம்.

(அ) அப்பிரசித்தோபாயமாகவு எதிர்க்கு வெளிப்பீட்டையில் லாத பொருள்களை விசேடிய விசேடணங்களுக்கிய தன்மியும் துணி பொருளுமாக வைத்துப் பக்கவுறுப்புக் கூறுவது. உதாரணம்;—பிற விக்குருடனை நோக்கி “மதிதிறம் வெண்மை” என்பதாம். இதனால் மதிதிறம் தன்மியாகிய விசேடயம்; வெண்மை துணிபொருளாகிய விசேடணம்; இவ்விரண்டும் பிறவிக்குருடனுக்கு வெளிப்படையின்மையால் இஃது அவனுக்கு அப்பிரசித்தோபாய மாயிற்று. (இவ்விரண்டையு மறிந்தவருக்கு இது பக்கப்போலியன்று.) இன்னும் அவனை நோக்கி “திறம் கட்டிலமாவது” என்பதும், சாருவாகனை நோக்கிப் “புண்ணியம் செய்தான் கவர்ந்தம் புகுவான்” என்பதும் இவைபோல்வனவும் இப்பக்கப்போலியாம். [உபாயம் - இரண்டு;—அஃது இங்கு விசேடண விசேடியங்களைக் குறிப்பா துணர்த்தி நின்றது.] இதனால் எதிர்க்கு வெளிப்படையான பொருள்களையே தன்மியும் துணிபொருளுமாக வைத்துப் பக்கவுறுப்புக் கூறவேண்டுமென்றதாயிற்று.

இது, விசேடண விசேடியப் பொருளுணர்ச்சி யின்மையால் வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சியை யுண்டாக்காது அறியாமைக்கிடமாகிப் பக்கப்போலியாயிற்று.

அப்பிரசித்தா சம்பந்தம்.

(க) அப்பிரசித்தா சம்பந்தமாகவு எதிர் விசேடிய விசேடண சம்பந்தமுணர்ந்து உடம்பட்டுள்ளதனையே துணியுமாறு பக்கவுறுப்புக்கூறுவதாம். [இங்குச்சம்பந்தமெனப்படுவது விசேடண விசே

யாது யாது தோற்செவியுடையது அது அது முட்டையுட் பிறப்ப
தன்று; எலிபோல.” எனவரும். இங்கு எடுத்துக்கொண்ட விருத்த
வியபிசாரியின் துணிபொருள் முட்டையுட் பிறத்தல்; அதற்கு
மறுதலை முட்டையுட் பிறவாமை; அதனைத்துணியும் ஏதுத் தோற்
செவியுடைமையாதலால், அத்தோற்செவியுடைமை விருத்தவேது
வாயிற்று. அது பறவையாகிய வெளவாலில் இருத்தல் விருத்த
வியபிசாரம்; அதனைப்பறவையாதலால் என்ற ஏதுப்பொருள் தன்
றன்மியின் வாயிலாக உடைத்தாதலால், இது விருத்த வியபிசாரி
யெனப்பட்டது.

மற்றும் இவ்வாறே “காற்று அழிவில்லது; அருவத்திரவியமாத
லால்; யாது யாது அருவத்திரவியம் அது அது அழிவில்லது;
ஆன்மாப்போல.” என்பதில் அருவந திரவியமாதலால் என்னும்
ஏது விருத்தவியபிசாரியாம். இதற்கு விருத்தவேது வருமாறு:—
“காற்று அழிவுடையது; பரிசமுடைமையால்; யாது யாது பரிச
முடையது அது அது அழிவுடையது; குடம்போல.” எனவரும்.
இதனுள் பரிசமுடைமை, அழிவின்மையின் மறுதலையாகிய அழி
வுடைமையைத் துணிதலால் விருத்தமாயிற்று. அப்பரிசமுடைமை
அருவப்பொருளின் கண்ணிற்றலையன்றி அருவப்பொருளாகிய வாயு
வினும் நின்றல் வியபிசாரம். அதனை, அருவமாதல் என்னும் ஏதுப்
பொருள் தன்றன்மியின் வாயிலாகப் பெற்றிருத்தல் கண்டுகொள்க.

இதனாற்றுணிபொருளுண்டிவும் விருத்தத்தாற்றுணிபொருளி
ன் மறுதலையுண்டிவும் சித்தத்தால் ஐயப்பாட்டிற்கு ஏதுவாதல்பற்றி
இது ஏதுப்போலியாயிற்று.

இவ்வறுவகையகைகாந்திகங்களும் கூறியவரீற்றால், விபக்கத்தி
வில்லாது விருத்தவேதுப் பகையின்றிப் பக்க சபக்கங்களிரண்டிலு
முள்ள பொருளை யேதுவாகக் கூறவேண்டு மென்றநாயிற்று.

இனி விருத்தம் நான்கு வகைப்படும் அவற்றின் பெயரும் உதா
ரணியின் வரும் வரையறையுட காண்க.

விருத்தவே துப்போலிவரையறை.

எண்.	பெயர்.	உதாரணம்.		குறிப்பு.
		பக்கம்.	ஏது.	
க.	தன்மச்சொருபவிபீத சாதனம்.	இப்பறவை காக்கை.	வெண்ணிறமுடைய மயூல்.	ஒரு வெண்புறவைப் பக்கப்பொருளாகச் சுட்டிக் கூறிய கூற்று.
உ.	தன்மச்சொருபவிபீத சாதனம்.	காற்றுப் புகைப்பொருள்.	பரிசுமுடைமையால்.	வெளிப்படையது.
ங.	தன்மச்சொருபவிபீத சாதனம்.	அஃறிணை ஒன்றன்பாலன்று.	பலவின்பாலின் வேறுதலால்.	சை
ச.	தன்மச்சொருபவிபீத சாதனம்.	மக்கள் பிராமணரல்லர்.	பிராமணரின் வேறுதலால்.	சை

தன்மச்சொருபவிபீத சாதனம்.

க தன்மச்சொருபவிபீத சாதனமாவது, எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருளை விபீதமாகத் துணிதற்குரியபொருளை ஏதுவாகக் கூறுவது.

உதாரணம்:—(ஒரு வெண்புறவை சுட்டி) “இப்பறவை காக்கை : வெண்ணிறமுடைமையால்.” என்பதாம்.

இதனுட் கூறப்படும் ஏதுப்பொருள் வெண்ணிறமுடைமை; அது, இங்கு எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருளின் எதிர்மறைப்பொருளாகிய காக்கையின்மையைத் துணியத்தருவதாதலால் இது தன்மச்சொருபவிபீத சாதனமாயிற்று.

இவ்வேது அவ்வெதிர்மறைப் பொருளைத் துணியுமாறு:—“இப்பறவை காக்கையன்று; வெண்ணிறமுடைமையால்; யாதாயினால் வெண்ணிறமுடையது அது அது காக்கையன்று; கொஞ்சம்

அனுமானவீரகங்கம்.

விபரீதம் என அந்நுவயவியாத்தியும், “யாது யாது காக்கை அது அது வெண்ணிறமுடையதன்று; சஞ்சக்காக்கை போல.” என வெண்திரைகவியாத்தியும் உடையதாகி வரும்.

தன்மச்சொருபம் - துணிபொருளின் வடிவு. விபரீதம் - மாறுபாடு. ஆகவே துணிபொருள் வடிவின் மாறுபாடு தன்மச்சொருபவிபரீதமென்றவாறாயிற்று. துணிபொருள்வடிவின் மாறுபாடாவது அத்துணிபொருளிலதாதலேனும், அத்துணிபொருளின் தன்மை கெடுதலேனுமாம்.

ஆகவே, துணிபொருளிலதாதலேனும், துணிபொருளின் தன்மை கெடுதலேனும் துணிதற்குரிய ஏது தன்மச்சொருப விபரீத சாதனமெனப்படும் எனவறிக.

எடுத்துக்கொண்ட உதாரணத்துள் தன்மச்சொருபம்-காக்கை யாதல்; அதன் விபரீதம்-காக்கையிலாதல். அதனைத் துணிதற்குரிய ஏது வெண்ணிறமுடைமையாதலால் இது தன்மச்சொருப விபரீத சாதனமெனப்பட்டதெனவறிக.

மற்றும் இவ்வாறே (புகையைச்சுட்டி) “இது ஆகாயம்; நிறமுடைமையால்.” என்பதும், (பனிக்கட்டியைச் சுட்டி) “இது நெருப்பு; தட்பமுடைமையால்.” என்பதும், இவைபோல்வனவும் இவ்வேதுப்போலியாம்.

இது சபக்கத்திலில்லாது, பக்கத்திலும் விபக்கத்திலும் நின்று எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருளின் மாறுபாட்டைத் துணிந்து துணிபொருளுணர்வை யொழித்தலால் ஏதுப்போலியாயிற்று.

தன்மவிசேடவிபரீத சாதனம்.

உ. தன்மவிசேடவிபரீத சாதனமாவது, எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருட் பொதுமையைப் பக்கத்திற்றுணிதற்குரியதாயினும், அத்துணிபொருள் விசேடத்தின் எதிர்மறைப்பொருளையும் அப்பக்கத்திற்றுணிதற்குரிய பொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது.

உதாரணம் “காற்றுப் பூதப்பொருள்; பரிசுடமுடைமையால்.”

பொருள்.

இதனுட் கூறப்படும் 'ஏதுப்பொருள் பரிசமுடைமை; அது, "யாது யாது பரிசமுடையது அது அது பூதப்பொருள்; பிருதவி முதலியனபோல." என அந்நுவயவியாத்தியுடையதாகியும், "யாது யாது பூதப்பொருளன்று" அது அது பரிசமுடையதன்று; கல் முதலியனபோல என வெதிநேகவியாத்தியுடையதாகியும் எடுத்துக் கொண்ட துணிபொருட்பொதுமையாகிய பூதப் பொருளாதலைத் தன்மியாகிய வாயுவின் கட்டுணிதற்குரியதாயினும் அதன் தன்ம விசேடமாயுள்ள உருவமில் பூதமாகலைக்கொடுத்து அவ்வாயுவை உருவமுடைய பூதமாகத் துணிதற்கும் உரியதாதலால் இது தன்ம விசேட விபரீதசாதனமாயிற்று.

அங்ஙனம் தன்மவிசேடவிபரிதம் துணியுமாறு "பூதவிசேடபூகிய வாயு உருவமில்பூதமன்று: (உருவமுடைய பூதம்) பரிசமுடைமையால்; யாது யாது பரிசமுடையது அது அது உருவமில்பூதமன்று; (உருவமுடைய பூதம்) பிருதவிபோல". என அந்நுவயவியாத்தியும், "யாதுயாது உருவமில்பூதம் அது அது பரிசமுடையதன்று; ஆகாயம்போல." என வெதிநேகவியாத்தியும் உடையதாகியும்.

இவ்வாறு இது தன்மவிசேடமாகிய உருவமில்பூதத்தை உருவமுடையபூதமாகத் துணிந்து விபரிதப்படுத்தலால் தன்மவிசேட விபரிதசாதனமெனப்பட்டது.

மற்றும் இவ்வாறே "ஆனிநம் மிருகம், கொம்புடைமையால்" என்பதும் இவ்வேதுப்போலியாம். இதனுள் ஏதுப்பொருள்-கொம்புடைமை: அது, ஆனிநத்தை மிருகமாகத் துணிதற்குரியதாயினும் தன்ம (மிருக) விசேடமாகிய அலைதாடியுடைய மிருகத்தை அலைதாடியில்லதெனச் சாதித்து விபரிதப்படுத்தலாலெனவறிக.

அங்ஙனமாமாறு:—“ஆனிநம் மிருகம்; கொம்புடைமையால்; யாது யாது கொம்புடையது அது அது மிருகம்.” எருமைபோல; என அந்நுவயமும், "யாது யாது மிருகமன்று அது அது கொம்புடையதன்று: பறவைபோல" என வெதிநேகமும் உடையதாகித் துணிபொருளைச் சாதித்துத் தன்மவிசேடமாகிய அலைதாடியுடைய மிருகத்தை, "ஆனிநம் அலைதாடியுடையதன்று: கொம்புடைமை

பூல; யாது யாது கொம்புடையது அது அது அலைதாடியுடையது என்று; எருமைபோல. “எனவிபரீதப்படுத்தல்காண்க. இன்னும்இவை போலுள்ளனவெல்லாம் துண்ணிதின் ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்க.

இவ்வேதுப்போலி தன்மவிசேடம் மாறுபாடடையப் பெயர்க் கரியானமையால் தன்மச்சொருபத் துணிபொருட்பேற்றினும் பிர மாணமாகாது ஏதுப்போலியாயிற்று.

இதனால் தன் துணிபொருள் விசேடத்தையுள்ளவாறன்றி மாறு பாடாகத் துணிதற்குரிய பொருளை ஏதுவாகக்கொண்டு அத்துணி பொருளின் பொதுமையினையும் துணிதல் கூடாதென்பது பெறப் பட்டது.

தன்மிச்சொருபவிபரீதசாதனம்.

௩. தன்மிச்சொருபவிபரீத சாகனமாவது, எடுத்துக்கொண்ட தன்மிவிபரீதமடையத் துணிதற்குரிய பொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது.

உதாரணம்:--அஃறிணை ஒன்றன்பாலன்று: பலவின்பாலின்வே ருதலால் என்பதாம். இதனுள் அஃறிணை என்பது தன்மி அதுதனது சொருபம் ஒன்றன்பாலும் பலவின்பாலுமாயிருத்தல் (அஃறிணை யாதல்) அதனை ‘ஒன்றன்பாலன்று’ என்னும் பக்கவிசேடணத்து டன்கூடியுள்ள ‘பலவின்பாலின் வேறுதல்’ என்னும் ஏதுப்பொருள் பலர்பாஸில் நின்று உயர்திணையாக் விபரீதப்படுத்தலால் இது தன் மிச்சொருப விபரீதசாதனமாயிற்று.

இதுதன்மன்மியை உயர்திணையாக் விபரீதப்படுத்துமாறு:— “எடுத்துக்கொண்ட இத்தன்மி அஃறிணையன்று; (உயர்திணை.) ஒன் றன்பாலுமின்றிப் பலவின்பாலினும் வேறுதலால்; யாது யாது ஒன் றன்பாலுமின்றிப் பலவின்பாலினும் வேறு அது அது அஃறிணைய ன்று.” (உயர்திணை.) என அந்நுவயவியாத்தியுடையதாகியும், “யாது யாது உயர்திணையன்று (அஃறிணை) அது அது ஒன்றன்பாலுமின் றிப்பலவின்பாலினும்வேறுதல் இன்று; (ஒன்றன்பாலேனும் பல வின்பாலேனு மாம்.) வான்பிறையும், உடுக்களும்போல” எனவெதி ரேகவியாத்தியுடையதாகியும் வரும்.

மற்றும் இவ்வாறே “மக்கள் அனல்நீர், பெண்ணின் வேறுதலால், அவிபோல” என்றற்றொடங்கத்தன வெல்லாம் இவ்வேதுப் போனியெனவறிக.

இது துணிபொருளுக்கிடையே தன்மியை இல்லாதது நிற்றலால், துணிபொருளுக்கு இடமில்லாமையால், துணிபொருளுணர்வைபுண்டாக்காது ஏதுப்போலியாயிற்று.

இலனால் ஒருதன்மியை மாறாதுத் தன்மியைப் பொருளை ஏதுவாகக்கொண்டு அந்தன்மியிற் பிறிதொரு பொருளையும் அணிதல் கூடாதென்பது பெறப்பட்டது.

தன்மிவிசேடவிபரீதாதனம்.

ச. தன்மிவிசேட விபரீதாதனமாவது எதிர் நக்கொண்ட துணிபொருளைத் துணிதற் குடியாகிய நும, தன் மணிபொருளின் பற்றுக் கோடாகிய தன்மிவின விசேடத்தை மாறாடாதத் துணிதற்குரியபொருளை ஏதுவாகக்கூறுவது.

உதாரணம்:—“மக்கட்டொருநி பிராமணரன்று; பிராமணத்தன்மையின்மையால்” என்பதாம்.

இதனுட் கூறப்படும் ஏதுப்பொருளாகிய பிராமணத்தன்மையின்மையானது பக்கரபக்கங்களில் தின்ற விபக்கத்தின்றி மக்களைப் பிராமணரல்லரெனத் துணியப்படுதற் மக்கள்விசேடமாகிய பிராமணர் முதலானோரையும் அவ்வவ்வுருத்தரல்லரெனச் சாதித்தலால் இது தன்மிவிசேடவிபரீதாதனமாயிற்று.

அங்ஙனம் துணியுமாறு:—மக்கள் தொகுதி பிராமணரன்று: பிராமணத்தன்மையின்மையால்: யாது யாது பிராமணத்தன்மையில்லது அது அது பிராமணரன்று “விவந்துபோல.” என அந்நுவயவியாதத்தியும், யார், யார் பிராமணர் அவரவர் பிராமணத்தன்மையுடையர்: கௌசிகர் போல, “என வெநிறேகவியாத்தியு முடையதாகி மக்களைப் பிராமணரல்லரெனத் துணியும். இவ்வாறு துணியவே மக்கள் விசேடமாகிய பிராமணரும் பிராமணரல்லரென்பது பெறப்படு

அநுமானவீளக்கம்.

~~அநுமான~~ அநுமானி வைசியர் முதலாயினோரையும் தனித்தனி அவ்வவ்வரு
ணத்தரல்லவெனத் துணிதற்குரியதாகின்றது.

புல்தாமாறு:—“நான்காம் வருணத்தர் குத்திரரல்லர் பிரா
மணத்தன்மையின்மையால்; யார் யார் பிராமணத்தன்மையல்லாதவர்
அவர் அவர் குத்திரரல்லர்.” கூடிநதியர்போல எனவரும்.

மற்றும் இவ்வாறே “பூதபபொநர் பிருதிவியன்று; பிருதிவி
ததன்மையினமையால்; யாது யாது பிருதிவிததன்மையிலலது அது
அது பிருதிவியன்று; அபுபுபோல.” எனவும், “மிருகம் குதிரை
யன்று; குதிரைததன்மை யின்மையால்: யாது யாது குதிரைததன்
மையில்லது அது அது குதிரையன்று; ஆரிபோல.” எனவும், இன்
னும் இவைபோல வருவனவும் இவ்வேதுப்போலியென வறிக.

சிறப்புப்பொருளில் பெருந் தன்மையிண்டு; பொதுப்பொரு
ளில் சிறப்புத்தன்மையிலல் என்பது தருககநூல்வழக்கு. இத
னால் மக்களிடத்துப் பிராணாததன்மை யிலலை, பிராமணரிடத்து
மக்கட்டன்மை உண்டு என்பது கருத்து. மக்களெல்லாம் பிராம
ணரல்லர், பிராமணரெல்லாம் மக்களே என்னும் உலகவழக்கும
நோக்குக.

இவ்வேதுத தனரிவிடேம மாறுபாட்டையப் பொய்க்கரியா
ன்மையால், தன்மரொருபகுதியிப்பொருட்டேற்றினும் பிரமாண
மாகாது ஏதுப்போலியாயிற்று.

இதனால் ஒரு தன்மவிசேடத்தையுள்ளவாறன்றி மாறுபட்ட
தனித்தற்குரிய பொருளை ஏதுவாகக்கொண்டு அத்தன்மப் பொது
மையற்ற பிற்தொரு பொருளும் துணிதல் கூடாதென்பது பெறப

இங்ஙனங் கூறிமுடித்த சூவகை ஏதுப்போலிகளுள் அசித்தி வகையால், ஏதுப்பொருளும், அதற்குப் பக்கப்பொருள் பற்றுக் கோடாதலும் நல்லதானத்தில் உபயவாதிகளுக்கும் வெளிப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.

அநுகாந்திகத்தால் ஏதுப்பொருள் சபகத்தில் உள்ளதாகும் விபக்கங்கொன்றினும் இல்லாதாகியதன் மூலப்பொருளின் இன்மையைத் துணிதற்குரிய பிறிதேதாவது தனித் தனித்தனிகொன்றினுமில்லாததும் இருத்தல் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.

விருத்தத்தால், ஏதுப்பொருள் தன் மூலப்பொருளின் பொதுச்சிறப்புக்களிலொன்றையாயினும், நன்றியின் பொதுச்சிறப்புக்களிலொன்றையாயினும் விபக்தமாக ஏதெந்த குரியதல்லாமல் இருத்தல் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.

இதனால் இம்சூவகை நிகழ்ககார்த்தியாகைய பொருளை மூன்றனுபுகொடுத்து நற்பககக கூற்றைப்படுத்திக் கூறுவதே நல்லேதுவுறுப்பொருளை வறிக.

இவ்விலக்கனதெறி பிறந்தது கூறப்பட்ட அசித்த முத்திய ஏதுப்போலிகளெல்லாம் நருந்ததால் கூறும் ஐவகை ஏதுப்போலிகளுள் அடங்குகின்றன.

அவ்வைவகையேதுப்போலிகளுட் பெறுபான்மை முற்கூறிய அசித்தம் முதலிய மூவகையேதுப்போலிவகையுள்ளும் சிறுபான்மை பக்கப்போலி திட்டாந்தப்போலி வகையுள்ளும் அடங்குகின்றன.

அங்ஙனம் அடங்குமாறு இனி அவற்றிற்குத் தனித்தனி எடுத்துக்காட்டும் உதாரணங்களைக்கொண்டு கண்டுகொள்க.

அவ்வைவகை ஏதுப்போலிகளின் பெயரும் வகையும் உதாரணமும் பின்வரும் வரையறைபுட் காண்க.

ஐவகை ஏதுப்போலி வரையறை.

எண்	பெயர்	பிரதிக்கினை	ஏது
௧	சுவ்விய பிரகாரம்	சாதாரணம்	இம்மலை நெருப்புடைத்து
		அசாதாரணம்	சத்தம் அழிவில்லது
		அதுபசங்காரி	எல்லாப்பொருளும் அழியத்தருவது
௨	விருத்தம்	சத்தம் அழிவில்லாதது	காரியமாகையால்
௩	சற்பிரதிபகஷம்	சத்தம் அழிவில்லது	செவிப்புலனாதலால்
௪	அபித்தம் சோபாதிக்கம்	ஆச்சிரயாசித்தம்	ஆகாயத்தாமரை மணமுடையது
		சொருபாசித்தம்	சத்தம் குணம்
		துணிப்பொருளில் வியாபித்துவதுவிலியாபியாதது	இம்மலைபுகையுடைத்து
		பக்கத் தன்மையால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட துணிப்பொருளில் வியாபித்து ஏதுவில் வியாபியாதது	இம்மலைபுகையுடைத்து
		வையுக்கரசிப் பொருள்	காட்சிப்பரிசுமுடையால்
		ஏதுவால்வரைந்துகொள்ளப்பட்ட ஷே	அழிவுபாட்டபாவம் நாசமுடையது
		யாதாயினும் ஒரு தன்மையால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட ஷே	ஆடு மிருகம்
௫	பாதிதம்	நெருப்புச சூழில்லது	திரவியமாதலால்

இவற்றுட் சாதாரணமும் அசாதாரணமும் முன்னம் அந்நீ கார்த்திகவேதுப்போலியுட் கூறப்பட்டனவேயாம்.

அநுபசங்காரி.

அநுபசங்காரியாவது அந்நுவயதிட்டாந்தமும் வெதிரேகதிட் டாந்தமும் இல்லாதது. உதாரணம்- 'எல்லாப்பொருளும் அரித்தம் அறியத்தருவதாதலால்' என்பதாம். இதன்கண் உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம், ஐயுற்றுத்துணியும்பொருள்கூட்டிடமாகிய பக்கமாய் விட்டமையால், எல்லாப்பொருளினும் வேறுன துணிந்தபொருளுக் கிடமாகிய திட்டாந்தப்பொருள் கூறிமுடித்தற் கிடமின்றி, இஃது அநுபசங்காரியாயிற்று.

உபசங்காரம்-முடிவுபேறு. அநுபசங்காரம் - முடிவுபெறுமை அதனுடையது அநுபசங்காரியெனப்பட்டது.

இவ்வேதுப்போலி பின்புகூறப்படும் அசன்னொள்ளவுபயதன்ம விகலம், இன்மையினுபயாவியாவிருத்தி' யென்னும் திட்டாந்தப் போலிகளுள் அடங்கும்.

விருத்தம்.

விருத்தமாவது துணிபொருளுள்ள விடங்கொன்றினுமில்ல தாகித் துணிபொருளில்லாவிடங்கெல்லா மிருப்பது. உதாரணம், 'சத்தம்அழிவில்லாதது, காரியமாகையால்' என்பதாம். இதனுட்கூற ப்படும் ஏதுப்பொருளாகிய காரியப்பாதி அழிவில் பொருளொன்றினு மின்றி அழிவுடைப்பொருள்களில் வியாபித்திருத்தல் கண்டுகொள்க.

இது முன்புகூறப்பட்ட விருத்தவேதுப்போலியுள் தன்மச்சொ ரூப விபரீதசாதனமென்ப பெயர்பெற்றுள்ளது.

சற்பிரதிபக்ஷம்.

சற்பிரதிபக்ஷமாவது துணிபொருட்கு மறுதலையாகிய துணி ந்தபொருளைச் சாதிக்கும் பிறிதோ ரேதுவையுடைய ஏதுவாம். உதாரணம், 'சத்தம் நித்தியம், செவிக்குப்புலனாகலின்: யாது யாது செவிக்குப்புலனாவது அது அது நித்தியம், சத்தத்தன்மைபோல' என்பதாம்;

இதனுள் துணிபொருள்-சத்தம்நித்தியமாதல். அதற்கு மறுதலையாகிய துணிந்தபொருள்-சத்தம்அநித்தியமாதல். அதனைச்சாதிக்கும் வேறேரேது-சத்தம்நாரியமாதல். அதனைச் சத்தத்தின்கண்ணுடைத்தாயிருத்தலால் இது சற்பிரதிபட்சமாயிற்று.

காரியமாதல்சத்தத்தின்கண் அநித்தியஞ்சாதிக்குமாறு. 'சத்தம் அநித்தியம்; காரியமாதலால், யாதூயாது காரியம் அதுஅது அநித்தியம், குடம்போல்' என அநுவயமும், 'யாதூயாது அநித்தியமன்று (நித்தியம்) அது அது காரியமன்று, ஆன்மாப்போல்' என வெகுரேகமும் உடையதாகிவரும்.

இவ்வேதுப்போலி முன்புகூறப்பட்ட அநைகாந்திகவகையுள் விருத்தவியபிசாரி எனப் பெயர்பெற்றிருக்கிறது.

ஆச்சிரயாசித்தம்.

இது முன்புகூட்டப்பட்ட அசித்தவேதுப்போலிவகையுட்கூறப்பட்டதேயாம்.

சொருபாசித்தம்.

இது முற்கூறப்பட்ட அசித்தவேதுப்போலிவகையுள் உபயாசித்தம், அந்நியதராசித்தம், சித்தாசித்தம் என மூன்றுவகையாகப் பிரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சோடாதிதம்.

சோபாதிதமாவது உபாதிபுடன் கூடிய ஏது. (க) உபாதிதுணிபொருளுள்ளவிடங்களிற் றபபாதிருப்பதொன்றைப் பிரிந்துமிருத்தலும், (உ) பக்கத்தன்மையால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட விடங்களில் தப்பாதிருப்பதொன்றைப் பிரிந்து மிருத்தலும், (ங) ஏதுவால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட துணிபொருளுள்ள விடங்களில் தப்பாதிருப்பதொன்றைப் பிரிந்துமிருத்தலும், (ச) யாதாயினுமொரு தன்மையால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட துணிபொருளுள்ள விடங்களிற்றப்பாதிருப்பதொன்றைப் பிரிந்துமிருத்தலும் என நான்குவகைப்படும்.

இந்நால்வகையுபாதிக்கையுமுடைய சோபாதிக ஏதுப்போலிகளுக்கு முறையே உதாரணம் வருமாறு.

முதலாவதற்கு உதாரணம். 'இம்மலை யுகையுடைத்து, நெருப்புடைமையால்' என்பதாம். இதனுட்கூறப்படும் துணிபொருள் யுகையுடைமை, அஃதுள்ள விடங்குகிறற்ப்பாதிருப்பதொன்று, நெருப்புக்குண்டாகிய ஈரனிரகின் கூட்டம் : அதனை. ஏதுப்பொருளாகிய நெருப்புடைமை சிவக்கக்காய்ச்சிய இருமரிதிரிந்தும இருத்தலால் இது துணிபொருளுள்ளவிடத்துத் தப்பாதிருப்பதொன்றைப் பிரிந்துமிருப்பதென்னும் சோபாதிகமாயிற்று. இதுமுன் கூறப்பட்ட அநைகாந்திகவகையிற் பங்கைகேதானிருத்திவிபக்கவியாபியாகக் காணப்படுகிறது.

உ-ஆவதற்கு உதாரணம். 'வாயு காட்சிப்பொருள்; காட்சிப்பரிமுடைமையால்' என்பதாம். இதனுட்கூறப்பொருள்வாயு; அதன் றன்மை புறப்பொருளாதல்; அதனால் வரைந்துகொள்ளப்படும் துணிபொருள் - புறக்காட்சிப்பொருள் '(பிரதிபி, அப்பு, தேயுக்கள்) அவற்றுள் தப்பாதிருப்பது உற்ப்புத்தவருவம்; அதனைக்காட்சிப்பரிசமாய்கிய ஏதுப்பொருள் வாயுளின்கட் பிரிந்துமிருத்தலால் இது பக்கத்தன்மையால் வரைந்து கொள்ளப்படும் துணிபொருளுள்ள விடங்குகிறற் தப்பாதிருப்பதொன்றைப் பிரிந்துமிருப்பதாகிய சோபாதிகமாயிற்று.

இது முற்கூறப்பட்ட தன்மளிசேடவிபாதசாதனமாகக் காணப்படுகிறது.

மூன்றாவதற்கு உதாரணம்:— 'அழிவுபாட்டபாவம் நாசமுடையது, உண்டாகற்பாலதாதலான்' என்பதாம். இதனுள் ஏதுப்பொருள் உண்டாகற்பாலதாதல். அதனால் வரைந்து கொள்ளப்படும் துணிபொருள் உண்டாகற்பாலதாகி நாசமுடைதல். அஃதுள்ள விடங்களில் (உண்டாகி நாசமுடைவனவற்றுள்) தப்பாதிருப்பதொன்று பாவப்பொருளாதல். அதனைப்பிரிந்தும் இவ்வேதுப்பொருள் அழிவுபாட்டபாவத்தினிருத்தலால் இஃது ஏதுவால்வரைந்துகொள்ளப்பட்டதுணி

பொருளுள்ள விடங்களிற் றப்பா திருப்பதொன்றைப் பிரித்துமிருப் ப தென்னும் சோபாதிகமாயிற்று.

இது முற்கூறப்பட்ட தன்மிச்சொருபவிபீத சாதனமெனக்கா ணப்படுகிறது.

பாதிதம்.

ஒரேதஷ்மியில்-தன்றுணி பொருளின் மறுதலைப் பொருளைப் பிறிதோரளவை யாற்றுணிதற்கு மிடங்கொடுத்திருப்பது.

உதாரணம்:— 'நெருப்புச் சூடி ல்லது திரவியமாதலால்' என்ப தாம்.

இதனுள், தான் - திரவியமாதல் என்னும் ஏது. இதன் றுணிபொரு ள் சூடின்மை. அதன் எதிர்மறைப் பொருள் சூடு. அதனை ஒருதன்மி யாகிய நெருப்பில் நெருப்புச்சூடுள்ள தெனத்துவக்கநதிரியக் காட்சி யளவையாற்றுணிதற் கிடங்கொடுத்து நின்றலால் இது பாதிதமாயி ற்று.

இவ்வேதுப்போலி முன்கூறப்பட்டபிரத்தியக்கவிருத்தம், ஆக்ம விருத்தம் என்னும் பக்கப்பேலிகளுள் ஈடங்குகின்றது.

திட்டாந்தப்போலி.

இனித் திட்டாந்தப் போலி சாதன்மிய திட்டாந்தப் போலியும், வைதன்மிய திட்டாந்தப் போலியுமெனவிருவகைப்படும். அவற்றுள் சாதன்மிய திட்டாந்தப் போலி சாதனதன்மவிகலம் முதலிய ஐவகை யுடும். அவற்றின்பெயரும் உதாரணங்களும்பின்வரும் வரையறையுட காண்க.

சாதனமியதிட்டாந்தப் போலிவரையறை.

பெயர்.	பக்கம்.	ஏது.	திட்டாந்தி.	தறிப்பு.
க. சாதன தனமவிகலம்.	காற்றுப் பரிமாண முடையது.	திரவியமாதலால்.	யாது யாது திரவியம் அது அது பரிமாணமுடையது நெருப்புப் போல.	ஆங்கில ரசாயன நூல் கூறு.
உ. சர்த்தியதன்ம விகலம்.	புகைதிரவியம்.	இயக்கமுடைமை யால்.	யாது யாது இயக்கமுடையது அது அது திரவியம் நெருப்புப் போல.	ஐ.
சன்னு.	புகைநித்ப் முடையது.	உருவமுடைமை யால்.	யாது யாது உருவமுடையது அது அது நித்பமுடையது காற்றுப்போல.	ஐ.
அசன்னு.	காலம் திரவியம்.	பரிமாணமுடைமை யால்.	யாது யாது பரிமாணமுடை யது அது அது திரவியம் ஆகாயம் போல.	ஆங்கில ரசாயன நூல் கூறு.
அசன்னுவயம்.	இம்மலை நெருப் புடைத்து.	புகையுடைமையால்.	பாகசாலைபோல.	பொதுக் கூற்று.
விபரீதாந்நுவயம்.	இம்மலை நெருப் புடைத்து.	புகையுடைமையால்.	யாது யாது நெருப்புடைத்து அது அது புகையுடைத்துப் பாகசாலைபோல.	ஐ.

சாதனதன்மவிகலம்.

சாதனதன்மவிகலமாவது—சாதனதன்மம் தன்கண்ணுள்ளதாக வெளிப்படையில்லாத பொருளைத் திட்டாந்தமாகக் கூறுவது. உதாரணம். (ஆங்கில ரசாயன நூலுடையாரை நோக்கி) ‘காற்றுப் பரிமாணமுடையது; திரவியமாதலால்; யாது யாது திரவியம் அது அது பரிமாணமுடையது: நெருப்புப் போல’ என்பதாம். இதனுள் சாதனதன்மம் திரவியமாதல் (முதற்பொருளாதல்) அஃது ஆங்கில ரசாயன நூலுடையார் அது நெருப்பின்கண் வெளிப்படையின்மையால் (அவர் நெருப்பைத் திரவியமென்று கொள்ளாமையால்) அவரை நோக்கி நெருப்பைத் திரவியமெனக் கொண்டு திட்டாந்தமாகக் கூறுமிடத்து அது சாதனதன்மவிகலமாகும் எனவறிக.

மற்றும் இவ்வாறு கூறுவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப்போலியாம். சாதனம்—ஏதுப்பொருள்; அது பக்கப்பொருளைப்பற்றித் தன்மமாய் நின்றலால், அவ்வேதுப்பொருளை இங்குச் சாதனதன்மமென வழங்கப்பட்டது. சாதனமாகிய தன்மம் எனவிரியும். தன்மம் - தன்மை. இமமலை நெருப்புடைத்துப் புகைபுடைமையால் என்பதிலும் புகைபுடைமையாகிய ஏதுப்பொருள் புகைபுடையதெனப்படும்மலையாகிய பக்கப்பொருளின்றன்மையாய்மைதல்கண்டு கொள்க.

இவ்வாறே பின்வரும் சாத்தியதன்மமென்பதற்கும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. விகலம் - உறுப்பற்றது. (குறைவுடையது என்றபடி) சாதனதன்மந்தாற் குறைவுடையது சாதனதன்மவிகலமெனப் பெயர்பெற்றது. பின்வரும், சாத்தியதன்மவிகலம் என்பதற்கும், உபயதன்மவிகலம் என்பதற்கும் இவ்வாறே பொருளுரைத்துக் கொள்க.

சாத்தியசாதனங்களுரண்டும் திட்டாந்தப்பொருளுக்கு உறுப்பாகியமைதலால் அவ்வவ்வுறுப்பில்லாத திட்டாந்தப் பொருள்கள் அவ்வவ்வுறுப்பாற் குறைவுடையவாகிச் சாதனதன்மவிகலம், சாத்திய தன்மவிகலம், உபயதன்ம விகலம் எனப் பெயர்பெற்றனவாதலின், அவ்வப்பொருளை வழங்கும் கூற்றாகிய திட்டாந்தவுறுப்பும் சொற்பொருளொற்றுமைப்பற்றி அவ்வப்பெயரால் வழங்கப்படுமெனவறிக

சாத்தியதன்மவிகலம்.

சாத்தியதன்மவிகலமாவது சாத்தியதன்மம் தன்கணுள்ளதாகக் கொள்ளப்படாதபொருளை அன்னவயதிட்டார்தமாகக் கூறுவதாம்.

உதாரணம்:—(ஆங்கில நால் வல்லாரைநோக்கி) 'புகைதிரவியம்; இயக்க முடைமையால்; யாதாது இயக்கமுடையது அது அது திரவியம்; நெருப்புப்போல' என்பதாம். இதனுள் சாத்தியதன்மம் திரவியமாதல். அஃது ஆங்கில நால் வல்லாரால் நெருப்பின்கணுள்ளதாகக் கொள்ளப்படாமையால் இக்கூற்று அவருக்குச் சாத்தியதன்மவிகலமாம். இவ்வாறு சாத்தியப்பொருள் குறையக்கூறுவன வெல்லாம் இத்திட்டாதப் போலியென அழிக.

சாத்தியத்துணிபொருள். அது பக்கப்பொருளுக்குத்தன்மமாய் நின்றலாற் சாத்தியதன்ம மெனப்பட்டது. சாத்தியமாகிய தன்ம மெனவிரியும். தன்மம் விசேடணம். எடுத்துக்காட்டிய 'புகைதிரவியம்' என்னும்பக்கவுறுப்பில் பக்கப்பொருள்-புகை. துணிபொருள்-திரவியமாதல். அதனை விசேடணமாகவுண்டாது (புகைதிரவியமாதலையுடையது) என்பதற்கிடாகப் புகைதிரவியமெனப்பக்கவுறுப்புக் கூறப்பட்டமை காண்க. இவ்வாறே மலைநெருப்புடைத்து என்பதனுள், பக்கப்பொருள்-மலை. துணிபொருள்- நெருப்பு அல்லது நெருப்புடைமை. அதுவும், முன்போலப்பக்கப்பொருளை விசேடித்து நின்றல் கண்டுகொள்க.

புகையும் புகையுடைமையும் ஒன்றாகல் போல நெருப்பும் நெருப்புடைமையும் ஒன்று மெனவறிக.

உபயதன்மவிகலம்.

உபயதன்மவிகலமாவது சாதன சாத்தியங்கள் இரண்டுமுள்ளதாகக் கொள்ளப்படாத் பொருளை அன்னவயதிட்டார்தமாகக் கூறுவது. அது, சன்னு அசன்னு என இருவகைப்படும்.

சன்னு.

அவற்றுள் சன்னுவுள்ள உபயதன்மவிகலமாவது தான் உள்ளதாகத் தன்கண் சாதன சாத்தியங்கள் இல்லனவாகத் திட்டார்தப்

பொருள் கூறுவது. உதாரணம்.--(நையாயிகரைநோக்கி) 'புகைதிட்ப முடையது; உருவமுடைமையால்; யாது யாது உருவமுடையது அது அது திட்பமுடையது; காற்றுப்போல்' என்பதாம். இதனுட் கூறப்பட்ட திட்டாந்தப்பொருள் காற்று. அது நையாயிகரால் உள்ளதாகக்கொள்ளப்படுவது. எடுத்துக்கொண்ட சாதன சாத்தியங்களாகிய உருவமுடைமையும் திட்பமுடைமையும் அவரால் அக்காற்றின்கணுள்ளனவாகக்கொள்ளப்படாமையால் அவர்க்கு அக்காற்றின் கண் அவையில்லனவாதலின் இஃது அவர்க்குச் சன்னொவுள்ளவுபயதன்மவிகலமாயிற்று.

காற்றின்கணுள்ளதாக ஆங்கிலநூல் வல்லாராற் கொள்ளப்பட்ட திட்பமுடைமையை, நையாயிகர் படைப்புக்காலத்திற் காற்றின்கண் கடவுளால் சஞ்சீகரணத்தாற் கூட்டப்பட்டதும் அந்நுவாக்கிலப்பற்றதாமாகிய பிரதிபி யப்புக்களின் கூறதாகக் கொள்ளுவதன் றி காற்றின்கட் டிட்பமுடைமையுள்ளதாகக்கொள்ளார்.

அசன்னு.

அசன்னொவுள்ளவுபயதன்மவிகலமாவது உள்ளதாகக்கொள்ளப் பட்டதொருநீத திட்டாந்தமாகக்கூறுவது. உதாரணம்:--('ஆங்கில நூல் வல்லாரைநோக்கி,') 'காலம் திரவியம்; பரிமாணமுடைமையால்; யாது யாது பரிமாணமுடையது அது அது திரவியம்; ஆகாயம் போல்.' என்பதாம். இதனுட் கூறப்பட்ட திட்டாந்தப்பொருள் ஆகாயம். அஃது அவரால் ஒருபொருளு எனக் கொள்ளப்படாமையால் அஃது அவருக்கு இல்லதாயிற்று. ஆகவே அதன்கணுள்ளதாகக்கூறப்பட்ட சாதன சாத்தியங்களாகிய பரிமாணமுடைமையும் திரவியமாதலும் அவர்க்குப் பிறிதோரிடத்து வெளிப்பட்டுள்ளனவாயினும், எடுத்துக்கொண்ட திட்டாந்தப்பொருளில் வெளிப்படாமையால் இஃது அவருக்கு அசன்னொவுள்ளவுபயதன்மவிகலமாயிற்று. சன்னு-உள்ளது. அசன்னு-இல்லது. மற்றும் இவ்வாறு வருவன வெல்லாம் இத்திட்டாந்தப்போலியென அறிக. சாதனதன்முதலிய நான்கும் வியாத்தியுணர்வையுண்டாக்கும் வலியின்றி அனுமித்யுணர்வைப்பயவாது திட்டாந்தப்போலியாயின.

அநன்னுவயம்.

அநன்னுவயமாவது ஏது சாத்தியங்களின் ரொடர்பையுணர்தும் அன்னுவயவியாத்திவசனமின்றித் திட்டாந்தவுறுப்புக் கூறுவது. உதாரணம்—‘இம்மலை நெருப்புடைத்து; புகையுடைமையால்; பாகசாலைபோல்’ என்பதாம். இதனுள் யாது யாது புகையுடைத்து அது அது நெருப்புடைத்து என்னும் அன்னுவயவியாத்தி வசனம் கூறப்படாமையால் இஃது அநன்னுவயமாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு கூறுவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப் போலியென வறிக. ஏதுப் பொருளுடையனவெல்லாம் துணிபொருள்புழுதையன வென்னும் வியாத்தியுணர்வு எளிதிற்குள்ளுமையால் அநுமிதியுணர்வுக்குத் தடையாய் இது திட்டாந்தப்போலியாயிற்று.

விபரீதான்னுவயம்.

விபரீதான்னுவயமாவது திட்டாந்தவுறுப்பாயெய் அந்நுவயவாக் கியத்தை முறைபிறழக் கூறுவது. உதாரணம்—‘இம்மலை நெருப்புடைத்து; புகையுடைமையால்; யாது யாது நெருப்புடைத்து அது அது புகையுடைத்து; பாகசாலைபோல்’ என்பதாம். இதனுள் யாது யாது புகையுடைத்து அது அது நெருப்புடைத்து எனக்கூறக்கடவதாயுள்ள அன்னுவய வாக்கியத்தை, யாது யாது நெருப்புடைத்து அது அது புகையுடைத்து என விபரீதமாகக் கூறுதலால் இது விபரீதான்னுவயமாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு கூறுவன வெல்லாம் இத்திட்டாந்தப்போலியெனவறிக. விபரீதம்-மாறுபாடு. இங்ஙனம் விபரீதமாகக்கூறுதலால் ஏதுவினீவியாபகம் துணிபொருள் என்னும் வியாத்தியுணர்வு தோன்றாது அநுமிதிக்குத்தடையாதலால் இது திட்டாந்தப்போலியாயிற்று.

வைத்தன்மிய திட்டாந்தப் போலி.

இனி வைத்தன்மிய திட்டாந்தப்போலியும் ஐவகையாம். அவற்றின் பெயரும் உதாரணமும் பின்வரும் வரையறைபுட் காண்க.

வைதன்மியதிட்டாந்தப் போலியரையறை.

பெயர்.	பக்கம்.	வது.	திட்டாந்தம்.	குறிப்பு.
சாத்தியாவியா விருத்தி.	காற்று திரவியம்.	பரிசுடைமையால்.	யாது யாது திரவியமன்று அது அது பரிசுமுடைய தன்று; காலம்போலி.	வையாயிகரை நோக்கிய கூற்று.
சாதனாவியா விருத்தி.	தண்ணீர் ஒளியில் லது.	நிநீமின்மையால்.	யாது யாது ஒளியுள்ளது அது அது நிறமுள்ளது; நெருப்புப் போல.	ஆங்கிலதூல்வல்லாரை நோக்கிய கூற்று.
உண்மை யின்	நெருப்பு உருவமில் லது.	சுவையல்லாமையால்.	யாது யாது உருவமுள் ளது அது அது சுவையுள் ளது; தண்ணீர் போல.	ஷெ
இன்னமயின்	காற்று உருவமில் லது.	வடிவமில்லாத லால்.	யாது யாது உருவமுள் ளது அது அது வடிவமுள் ளது; இருள் போல.	வையாயிகரை நோக்கிய கூற்று.
அவ்வெதிரேகம்.	இம்மலை நெருப்பு டைத்து.	புகையுடைமையால்.	ஆற்று வெள்ளம் போல.	பொதுக் கூற்று.
விபரீதவெதிரேகம்.	இம்மலை நெருப்பு டைத்து.	புகையுடைமையால்.	யாது யாது புகையில்லாதது அது அது நெருப்பு பில்லாதது; ஆற்று வெள்ளம் போல.	ஷெ

சாத்தியாவியாவிருத்தி.

சாத்தியாவியாவிருத்தியாவது சாத்தியாவதுக்கு நிலைக் களமாகப் பிரசித்தமில்லாததொன்றை (சாத்தியப்பொருளுக்கு நிலைக்களமாக வெளிப்பட்டிருப்பதை) வெதிரேகதிட்டாந்தமாகக் கூறுவது. உதாரணம்—(நையாயிகரைபோக்கு) ‘காற்று திரவியம்; பரிசமுடைமையால்; யாது யாது திரவியமன்று அது அது பரிசமுடையதன்று; காலம்போல.’ என்பதாம். இங்கு எடுத்திக்கொண்ட சாத்தியப்பொருள்—திரவியமாதல்; அதனது அபாவம்—திரவிய மின்மை; அதற்கிடமீகப் பிரசித்த மில்லாதது (திரவியமாகப்பிரசித்தமாகவது) நையாயிகருக்குக் காலப்பொருளாதலால் அவருக்கு இது சாத்தியாவியாவிருத்தியாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப்போலி யெனவறிக. வியாவிருத்தி—வேறுபாடு. அவ்வியாவிருத்தி—வேறுபாடிஷ்மை (ஒற்றுமையுடைமை.) திட்டாந்தப்பொருள் சாத்தியத்தால் ஒற்றுமையுடைத்தாயிருத்தலால் இது சாத்தியாவியாவிருத்தி யெனப்பட்டது.

சாதனாவியாவிருத்தி.

சாதனாவியாவிருத்தியாவது சாதனாவதுக்கு நிலைக்களமாகப் பிரசித்தமில்லாத தொன்றை, (சாதனப்பொருளுக்கு நிலைக்களமாக யிருப்பதை) வெதிரேக திட்டாந்தமாகக் கூறுவது. உதாரணம்—(ஆங்கில நூல்வல்லாரை போக்கு) ‘தண்ணீர் ஒளிபில்லது;’ நிறமின்மையால்; யாது யாது ஒளியுள்ளது அது அது நிறமுள்ளது; நெருப்புப்போல’ என்பதாம். இதனுட் கூறப்பட்ட சாதனப்பொருள்—நிறமின்மை; அதன் அபாவம்—நிறமுடைமை; அதற்கிடமாக அவர்க்குப் பிரசித்தமில்லாதது (நிறமுடையதாகக் கொள்ளப்படாதது)—நெருப்பு; அதனை அவர்க்கு வெதிரேக திட்டாந்தமாகக் கூறுதலால் இது சாதன வியாவிருத்தியாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு கூறுவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப் போலியெனவறிக.

உபயாவியாவிருத்தி.

உபயாவியாவிருத்தியாவது சாத்தியசாதனங்களின் அபாவத்துக்கு நிலைக்களமாகாத தொன்றை, (சாத்திய சாதனங்களினிலைக்

சுளமாயிருப்பதை) வெதிரேக திட்டாந்தமாகக் கூறுவது. அஃதுண்மையினுபயாவியாவிருத்தி, இன்மையினுபயாவியாவிருத்தி யென இருவகைப்படும்.

உண்மையினுபயாவியாவிருத்தி.

உண்மையினுபயாவியாவிருத்தியாவது சாத்திய சாதனங்களுக்கு நிலைக்களமாக வெளிப்பட்டிருப்பதொன்றை வெதிரேகதிட்டாந்தமாகக் கூறுவது. உதாரணம்—(ஆங்கிலநூல் வல்லாரை நோக்கி) ‘நெருப்பு உருவமில்லது; சுவையின்மையால்; யாது யாது உருவமுள்ளது அது அது சுவையுள்ளது; தண்ணீர்போல’ என்பதாம். இங்கு எடுத்துக்கொண்ட சாத்தியசாதனங்கள்-முறையே உருவமின்மையும், சுவையின்மையும்; இவ்விரண்டும், ஆங்கிலநூல் வல்லாருக்குப் பிரசித்தமாயுள்ள தண்ணீரின் கண்ணின்மையால் இஃதவருக்கு உண்மையினுபயாவியாவிருத்தி யாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு கூறுவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப்போலி யென வறிக.

இன்மையினுபயாவியாவிருத்தி.

இன்மையினுபயாவியாவிருத்தியாவது—உள்ளதாகக் கொள்ளப்படாதபொருளை திட்டாந்தமாகக் கூறுவது. உதாரணம்—(நையாயிகரைநோக்கி) ‘காற்று உருவமில்லது; வடிவமின்மையால்; யாது யாது உருவமுள்ளது அது அது வடிவமுள்ளது; இருள் போல’ என்பதாம். இதனுட் கூறப்பட்ட திட்டாந்தப்பொருள்-இருள். அதனை நையாயிகர் லூர் பொருளெனக்கொள்ளாமையால், சாத்திய சாதனபாவங்களாகிய உருவ வடிவங்களுக்கு நிலைக்களமாகிய வியாவிருத்தி தோன்றாதாகையால் இஃதவர்க்கின்மையினுபயாவியாவிருத்தியாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு கூறுவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப்போலியாமென வறிக. சாத்தியாவியாவிருத்தி முதல் நான்கும் வியாத்தியுணர்விற்குக் கருவியாகாமையால் திட்டாந்தப்போலியாயின.

அவ்வெதிரேகம்.

அவ்வெதிரேகமாவது தனது உறுப்பாகிய வெதிரேகவாக்கியமின்றிக்கூறுவது. உதாரணம்:—‘இம்மலை நெருப்புடைத்து; புகை

புடைமையால்; ஆற்றுவென்னம் போல்' என்பதாம். இதனால் 'யாது யாது நெருப்பில்லாதது அது அது புகையுமில்லாதது' என்னும் வெதிரேகவாக்கியங் கூறப்படாமையால் இஃது அவ்வெதிரேகமாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப் போலி யெனவறிக. வெதிரேக வாக்கியாரின்னாயால் வெதிரேக வியாத்தி யெளிதினுரைப்பாது அதுமிதியுணர்விற்குத் தடையாகி இதுதிட்டாந்தப்போலி யாயிற்று.

விபரீத வெதிரேகம்.

விபரீத வெதிரேகமாவது தன்னுறுப்பாகிய வெதிரேகவாக்கியத்தை மாறுபடக்கூறுவது. உதாரணம்—'இம்மலை நெருப்புடைத்து; புகையுடைமையால்; யாது யாது புகையுமில்லாதது அது அது நெருப்புமில்லாதது; ஆற்றுவென்னம் போல்' என்பதாம். இதனால் 'யாது யாது நெருப்பில்லாதது அது அது புகையுமில்லாதது' எனத் துணிபொருளின்மையை முற்கூறி ஏதுவினின்மையைப் பிற்கூறக் கடவதாகிய வெதிரேக வாக்கியத்தை, 'யாதுயாது புகையுமில்லாதது அது நெருப்புமில்லது' என ஏதுவினின்மைமுன்னும் துணிபொருளின் இன்மை பின்னுமாகவைத்து முறைபிழைக்கூறுதலால் இது விபரீத வெதிரேகமாயிற்று. மற்றும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் இத்திட்டாந்தப் போலி யெனவறிக.

வெதிரேகம் மாறுபடக்கூறுதலால், ஏதுவின் இன்மையுள்ளவிடத்தும் துணிபொருளுளாதாயிருத்தல்பற்றி வியாத்தி யுணர்வின்மையும். அதனால் அதுமிதியுணர்வும் உண்டாகாமையால் இதுதிட்டாந்தப் போலியாயிற்று.

இங்ஙனங்கூறிமுடித்த பக்கப்போலி, ஏதுப்போலி, திட்டாந்தப் போலி என்னும் மூவகைப்போலி புறப்புக்களுள் ஒன்றாயில்லாத நல்லுறுப்புக்களாலமைந்த வாக்கியங்களோ சதனுமானப் பிரமாணமாகுமென இதனாலறியத்தக்கதாயிற்று.

அனுமானவிளக்கம் முற்றும்.

கடவுள் துணை.

தொட்டிக்கலை

கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை

முகவுரை

இந்நூல், தொட்டிக்கலை ஸ்ரீ: சுப்பிரமணிய முனிவரால் இயற்றப் பெற்றது. இம்முனிவர், இறைகருத்துகளுக்கருங்கடக்கு முன்பு விளங்கியவரென்பதும், திருவாவடுதறை ஆராதனை ஸ்ரீ: சிவஞான யோகிகளுடைய அருமை மாணுகர் பன்னிருவருள் ஒருவரென்பதும், அமிர்தவாக்மி எப்பதும் பலரும் நன்கறிந்தவை. இம்முனிவர் வரலாறு, மஹாமேஹாபாதயாயர்: பரஹஸ்பதீ: வே சாமிநாதைய ரவர்களால், திருவாவடுதறைக் கோவைப்பதிப்பில், பிரபல ஆராய்ச்சியோடும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதுநினைவு. இம்முனிவர் இயற்றிய பிரபந்தத்திரட்டு என்னும் அரியபிரதியொன்று, நம் தமிழ்ச்சங்கத்தப் பாண்டியன் புத்தகசாலையில் உள்ளது இரங்குத்த அக்கிராசனாதிபதியும் தமிழருமையறிந்தவள்ள லுமாகிய ஸ்ரீமாந-பாண்டித் துரைத்தேவரவர்களால் பெரிதும் அருமை பாராட்டி அளிக்கப் பெற்ற ஏடுகளில் இஃதொன்று. இப்பிரபந்தத்திரட்டில், பல சிறிய நூல்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், தொட்டிக்கலைப் பற்றித் கோயில் கொண்டுள்ள கேசவப்பெருமாள் விஷயமாக, இரட்டைமணி மாலை, வர்ணங்கள், ஆசிரிய விருத்தம், விருத்தம், உலா, தாய்மகள் வினாத்தல், கவிவிருத்த அந்தாதி, கொச்சககலிப்பா என்பனவகளும், ஷெய்யுர் பெருந்தேவித்தாயார் விஷயமாக ஆசிரிய விருத்தம், உலா என்பனவகளும், இம்முனிவரியற்றியனவாக உள்ளன. இதனால், ஷெய்யசமயப்பெரியாரில் ஒருவராகிய இம்முனிவர் திருமால்பத்தியும், சித்தக்கலையார் என்பது நன்கு வெளியாம். உண்மைப் பெரியோர் மூலமும் இங்ஙனம் இருத்தல் இயல்பன்றோ! ஷெ: பிரபந்தத்திரட்டு

முகவுரை.

இரட்டைமனிமாஸையைக் கரிமுகமறிந்து ஆனந்திக்குமாறு, இப்போது, “செந்தமிழ்” வாசிலாக வெளியிடத்துணிந்தேன். இதன் சொற்பொருளைக்கங்கனின்சிறப்பு அறிஞர்க்குப் பெருமகிழ்வளிக் குமென்பது திண்ணம். ஆயினும், ஏனையரும் அவற்றை அறியவேண்டி, அவ்வப்பாடலின் அரும்பதம் விசேடமுதலியவற்றை, என்னறிசிற்கேற்ப, கீழ்க்குறிப்பில் வைத்து விளக்க முயன்றிருக்கிறேன். இம்முனிவர் இயற்றிய பிரபந்தங்களில் வெளிவராதனவற்றை, இவ்வாறே, உரியநிலத்தில் வெளியிட்டுவரவும் எண்ணமுடையேன்,

இங்ஙனம்

மு. இராகவையங்கார்,

“செந்தமிழ்” பத்திராசிரியர்.

உ
கடவுள் துணை.
திருத்தொட்டிக்கலைக்
கேரவப்பெருமாள்
இரட்டைமணிமாலை.

———:(0).———

மரபு.

மான்மேயுந் தண்டலைகுடி வண்ணத் திருக்கலையை
மான்மே விரட்டைமணி மாலைசொல —மான்மருகன்
கந்தனுக்கு முன்னுதித்த கந்தனுக்குச் செங்கழுநீர்
கந்தமதத் தந்திபதம் பாப்பு.

மொழிபாட.

நீர்பூத்த கந்தாத்தி என் வடிவபுகர்
சீர்பூத்த தென்கலைநாச சந்தரூர் தாதுகந்த
பின்னாகப் பின்னைதன்புப் பிரகோபநிர் பண்பதுபோ
லென்னைமணிந் தார்வந் திவலை (சு)

கல்நீதுரை

இருங்கேச வாதிருத் தொட்டிக் கலையுதி யேழுக்கலைப்
பொருங்கேச வாசகம் போலுங்கண் ணொரு பூவைபுன்றன்
மருங்கேச வாதணி மார்பேந் தியகுல்ல மால்க்கிவழி
ரொருங்கேச வாசைடற் றுளரு ளாசை புடையவனே. (உ)

காப்பு:

மால் மேகம். தண்டலை - சோலை.
உ. தித்த, அனுக்கும் என்னும்
பெயரெச்சங்கள் தந்தி என்னும் பெ
யர்கொண்டன. பின்னதாகிய கந்த
னுக்கும் என்பதைக் கந்து அனுக்கு
ம எனப்பிரித்து, கட்டுத்தியை
முறிக்கும் எனப்பொருள் கொள்க.

நூல்.

க. கந்தரம்-மேகம். சந்தரூர், பின்
னிய கூந்தலையுடைய ரப்பின்னையின்
மணற் சிறுசோற்றை உண்டுதினைத்
தமைபோல, இவ்வில் என்னைத்தினை
த்தார்; என்றது பிராட்டிசிறிநிலியை

சதுசுமைத்த சிறுசோற்றைக் க
ண்ணன் பெய்யேஉண்டு விளையா
டியது போல, என்னைக்கனவிற் பொ
ய்யேகலந்தார எனத் தலைவி இரங்கி
யபடி. ரப்பின்னை, திருமகள் இருவர்
சுத்ததையும் தினைத்தல் போல என்
னை மணந்தார் என்பதுமாம்.

உ. கேசத்தை யுடைய பூவை
(பெண்). ஆசகம்-அம்பு. குல்லை-திருத்
துழாய். ஆசையுடையவன் - பீதாம்
பரன். ஆசையுடையவன் ஆசையுற்ற
வட்கு அருளால் முறையென வேறு
மொரு குறிப்புத் தொளித்தல் கா
ண்க.

கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலே.

[வேண்பா.]

உடையாச் செறுந் ருயிர்குடிக்கு மாழிப்
படையாண்ட செங்கைப் பரிணைப்—புடையார்ந்த
கற்புரிசைத் தென்கலைசைக் கண்மாலேக் கண்டிவரு
மெற்புருக மாலானு ளின்னு. (ந)

[கலித்துறை]

இன்னந் பிறப்பறுத் தின்னலங் காட்டு மெழிலிரியைக்
கன்னந் எழனிக்குலைசைப் பிரான்றனைக் கைதொழுதோர்
மின்னந் புதமுறுந் கண்ணீர் சொரியும் விதிர்விதிர்க்கு
நென்னந் பொழுதுங் கனலிற்கண் டேனென்னு நெட்டுயிர்த்தே (ச)

[வேண்பா]

நெட்டிலஞ்சிக் கெண்டைகடாய் நீள்கரைமே லோங்கிரின்ற
மட்டிலஞ்சிப் போதுதிர்க்கு மாவளங்கூர்—திட்டமுறும்
பூங்கலைசைக் கேசவமால் பொன்னடியைச் சென்னிமிசைத்
தாங்கினரே செய்தார் தவம். (ரு)

[கலித்துறை]

தவளை குதிக்கத்தண் டேன்பாய் வயற்கலை சைக்குளிருந்
தவளைக் கரதல னேமுல்லை யாய்ச்சியர் தாங்குறிவைத்
தவளை யெடுத்துண்ட செவ்வாய னேயிந்தத் தையனலத்
தவளை கவருதற் கோபருந் தூர்ந்தித் தலைவந்ததே. (சு)

[வேண்பா]

தேங்காவி மீதே சிறைவண் டுறங்கியநீர்
தேங்காவி குழ்கலைசைச் சீதரெனா—தேங்காவி
யாற்றியபா வத்தைநினை யாய்தமல் லால்வேறு
மாற்றுதற்குக் காணேன் மருந்து. (எ)

ந. உடையாச் செறுந்—ஏனையா
ல் அழியாத பகைவர். உடைத்து
எனக் கொள்ளினுமாம். புரிசை—
மதிவ். மாலேக்கண்டு இவளும் மாலா
னாள் என ஒரு குறிப்புத்தொனித்த
ல் காண்க.

ச. கன்னல் - கரும்பு. ஓர்மீன்—
எழுவாய்.

ரு. இலஞ்சி - பொய்கை. மட்டு+
இலஞ்சி = மதுவையுடைய மகிழ்
பாடம்.

எதுகைகளை, முறையே, இரு
புளை (பாஞ்சச்சந்தியம்) எனவும்,

குறிவைத்த+ஆளை (வேண்ணெய்)
எனவும், நலத்த+வளை (மகளிர்கைய
ணி) எனவும் சேர்த்துப்பிரித்துப்
பொருள் கொள்க. ஈற்றடியில், பருந்
தூர்ந்து வந்தது, தவளை கவர்தற்குப்
போலும் என வேறொரு குறிப்புத்
தொனித்தல் காண்க.

எ. இரண்டாமடியை, நீர்+தே
ங்கு+ஆவி (பொய்கை) எனவும், நொ
ந்து+ஏக்கு+ஆவி (உயிர்) எனவும்
பிரித்துப்பொருள் கூறுக. கண்+
ஐயாயுதம்; அவை:—சங்கு, சக்கரம்,
வான், தண்டு, சிலை.

[கலித்துறை]

முருந்தே விமானத்தி லேறுஞ் சுரரை வளர்கலைசை
யிருந்தேவி யாளு மிறையவ னேயென் னிடர்தவிர்ப்பாய்
முருந்தே விராவிருள் வெண்மூர லம்பக மொய்குழலாம்
பெருந்தேவி மாதை மணந்துல குண்ட பெருந்தகையே. (௮)

[வேண்பா]

கைவரையைக் காத்துக் கராவைக் கடிந்துகுடங்
கைவரைக்கு ளேழிசையுங் கண்டானே---யைவருக்குத்
தூதாதொட் டிக்கலைசைச் சுந்தரவிப் பைந்தொட்குத்
தூதாதொட் டித்துளவத் தார். (௯)

[கலித்துறை]

தாவா தவரும் பொருளேவை குந்தத்திற் றங்குமுருக்
தாவா தவரு மதியுஞ் செறிபொழிற் றண்கலைசைத்
தாவா தவரும் பருதியுஞ் சங்குக் தரித்தகைப்போ
தாவா தவரு மறியாப் பதத்தைத் தரவுவனக்கே. (௧௦)

[வேண்பா]

கேசவா திக்குகிறை கீர்த்தித் திருக்கலைசை
வாசவா திக்குமனை மார்வசையே—பேசவா
காயமதி யோடுமதன் னைக்கருப்பு விட்கலையுங்
காயமதி சோருமின்னைக் கா. (௧௧)

அ. (௨, ௩-ம்) அடியெதுகைகளை, முருந்தா + ஆதவரும் (சூரியனும்) எ
(சுரரை) இருந்து + வி + ஆளும் எ
னவும், முருந்து (பயிவிறகடி) + வ
(அம்பு) + விராவிருள் எனவும் பிரி
த்து, பிற்கூறிய முருந்து முதல் மூ
ன்றற்கும்—வெண்மூரல் (பல்), அம்பு
கம் (கண்), மொய்குழல்களை நிரணி
றையாகக்கொண்டு பொருள் கூறுக.
பெருந்தேவி—பிராட்டி திருநாமம்.
க. கைவரை—கஜேந்திரன். சுரா-
முதலை. குடங்கைவரை - உள்ளங்
கையிற் கொண்ட வேயங்குழல். தா
+ தாது + ஓட்டு + இத்துளவத்தார்
எனப்பிரிக்க. தார்தானை இயையும்.
க0: எதுகைகளை, முறையே, தா
வாத (கெடாத) + அரும்: எனவும்,

என்றும், தாவா (இடத்திலுள்ளவனே)
+ தவரும் (வில்லும்) எனவும், கைப்
போதா + வா + தவரும் (தவசிகளும்)
எனவும் கூட்டிப்பிரித்துப் பொருள்
படுத்திக. மூன்றாமடியில் தாவு
உறைவிடம். எனக்குத் தரவானை
இயையும்.
க௧. (சுலைசை) வாச + வாதிற்கும்
(துன்புறுத்தும்) + அனைமார் எனப்
பிரிக்க. வசைபேசலாலும், மதியும்
கணையும் காய்தலாலும் மதிசோரும்
மின் (பெண்) என்க. மதிசேர்த்தல் -
அறிவழிதல். தோழி இரங்கிக்கூறு
யது.

கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை.

[கலித்துறை]

காயா மலரை நிகர்வண்ண னேதென் கலைசையில்வாழ்
மாயா மலரை யுக்கும்பொன் னம்பர மன்னவுண்ணை
யோயா மலரை யிரவிலுஞ் சிந்தித் தொருத்திசொல்லுந்
தீயா மலரையும் ரூடன மேற்றனத் தேடிக்கொண்டே. (௬௨)

[வேண்பா]

கொண்டலே யொக்குங் குளிர்வடிவாற் றன்னகலங்
கண்டவெழின் டின்னாற் கவுத்துவத்தின்—விண்டகதி
ரண்டிதுழா யீத்திரவில் லாலதுபெய் தேன்மழையான்
மண்டுகழ்த் தென்கலைசை மால். (௬௩)

[கலித்துறை]

மாலேவிட் டோம்வன மாலையைப் பெற்றபின் வன்பிறவி
வேலேவிட் டோமூன் றன் வேலையைச் செய்தபின் வெய்யவிழிக்
காலேவிட் டோருன்பொற் காலத் தொழுதபின் காதிலிட்ட
ஜலேமட் டோடுங்கண் ணூர்வாழ்தொட் டிக்கலை யுத்தமனே. (௬௪)

[வேண்பா]

மனவா சகங்கடந்த வாரீசன் ரூதாய்
மனவா சகங்கடந்த வாழ்வே யினியடியேன்
காந்தளறு சேராமற் காத்தருள்வாய் தென்கலைசைப்
பாந்தளனை யானே பரிந்து. (௬௫)

௬௨. இரண்டாமடியில், மல்+அ
ரை=வளப்பமுற்ற இடை எனக்கொ
ள்க; அதிலுக்கும் பீதாம்பரத்தை
யுடைய அரசனே. அரையிரவு+நடு
ச்சாமம். தீயாம்+அலர்=கெட்டப்
பிச்சொல். ஒருத்தி உற்றுள்ள
இயையும், பின்வரும் தன்ம்+பொ
ன்: பசிலே என்றபடி.

௬௩. தென்கலைசைத்திருமால்—
வடிவாலும், மின்னாலும், இத்திரவில்
லாலும், மழையாலும், கொண்டலே
போல்வர். அகலம்-திருமார்பு. ஒரு
பொருளில், எழில்மின்—இலக்குமி;
இத்திரவில் - உயர்ந்த ஒளி என்க.
கொளஸ்துபமணியின் விரித்தபலகி
ணங்கன் படுதலால், திருத்துழாய்
இத்திரவில் போன்றதென்பது கரு

த்து. மால் ஒக்கும் எனமுடியும்.
மால் என்பது மேகத்துக்கும் பெய
ராதலின், அம்மால் (மேகம்) வடிவு,
மீன் முதலியவற்றால் மேகம்போன்
றது என வேறொரு நயம்பெறப்ப
டுதலுக்காண்க.

௬௪. மால்-மயக்கம். வனமாலே-
துளவமாலே. முதல்வேலை கடல். பின்
வேலை கைங்கரியம். வெய்யவிழிக்
காலே - தறுகண்மையுடைய யமனை;
ஜலே-மகளிரீகாத்தணி. மட்டு - எல்லை;
உம்மை தொக்கது.

௬௫. ரூதலடியை—ம (ன்)னவா+
சகங்கள்+தத்த+வாரீசன் (பிரமன்)
எனப்பிரிக்க. வாரீசம்-தாமரை. காந்
து+அளறு - எரி வாய் நிரயம். பாந்
தன் - ஆதிசேடன்.

[கலீத்துறை]

தூங்கத்தி னூர்ப்புறங் தொட்டிக் கலைமது குதனனே
தாவகக் கடற்கு ளிலங்கா புரியினிற் றங்குமரக்
காங்கத்தைப் பேயுங் கழுஞந் தினக்கொன்று கான்மரத்து
மரங்கத் தினும்பள்ளி கொள்ளும் பிரானுன் னடைக்கலமே. (கசு)

[வேண்பா]

அபிபடைவா ணன்சிரமீ ரைஞ்ஞாழ நேமிப்
படைதொட் டறுத்தருள்கோ பாலா - கொடிதெனீச்செ
யிச்சுதனைப் பெற்ற திசையலவே தெனீகலைசை
யச்சுதனை பூமணவா ளா (கஎ)

[கலீத்துறை]

மணங் கொண்ட சோலைக் கலசா புரியின மணிவண்ணனே
பணங்கொண்ட பன்னகப் பாயிலைப் பீரற்பகு வாயாக்கர்
நிணங்கொண்ட வாழிப் படைபுடை யாயிந்த நேரிழைதன்
குணங்கொண்ட கொங்கைக் குவட்டிலு நீபள்ளி கொண்டருளே. (கசு)

[வேண்பா]

அருநதரிழ்தேர் தென்கலைசை யாண்டகையே யும்பர்க
கருநதரிழ்தே ராயளித்த வையா வவாநதெவரு
நாட்டினகை யாதெனையா ணல்வரையை மததாக
நாட்டினகை யாமுகில்வண் ணு (கக)

[கலீத்துறை]

நானங் கமழுங் குழலிணங் கேலி யாதிருமோ
வானவில் லொடு முருமோடு மேகம் வருமுன்னமே
யானவில் லொடுவெண் சுங்கத் தொலிசெய தருட்கலைசை
நீளறிநத் தவக முகில்வருங் காணன்பு நீருண்ணவே. (கஉ)

முற்றம்:

கசு. தூங்கத்தினூர்ப்பு- குதிரை
களினொலி. தாவகம்-ஆலை. அரக்
கர்+அங்கத்தை. கான்மரம் - ஆலம்
ரம். அரங்கம் ஆற்றிடைசு குறை
யான பூரீரங்கம் என்னுந் திருப்பதி.

கஎ. என்னைக் கொடுமை செய்கி
ன்ற நினைமகன் : என்றது, திருமால்
புத்திரகுண மன்மதனைக் குறித்த
படி.

கசு. பணம் - பிடம். பன்னகம்-
ஆதிசேடன். நிணம் - கொழுப்பு. கு

ணங்கொண்ட—குடத்தின் மண்மை
கொண்ட.

கக. அருந்து+அரித்து+ஏராய
ளித்த எனவும், நாட்டில்+கையா
து எனவும், நாட்டின+கையா என
வும் எதுகைகளைப்பிரித்துப் பொரு
ள் கொள்க. வரைந்த - தள்ளி.

உப. நானம்-கலசா. மோ முன்
னிலையசை. உரும்-இடி. 'கார்ப்பரு
வம் வருவதற்கு முன்பே திருமால்
நின்னையணையவருவன்; வருந்தற்க'
எனத் தோழி தலைவியைத் தேற்றி
யவாறு,

கணபதிதுணை.

மு க வு ரை

வை

இற்றைக்கு ககடு-வ நஷங்களுக்கு முன்றிருந்தவரும் திருவாவடு
துறை ஆதினத்த புநீ சிவஞானயோகிகளுடைய அருமைமாணக்கர்
கள் பன்னிருவருள் ஒருவரும் மதராகனியென்று சிறப்புப் பெயர்பெற்
றவரும் இயற்றமிழ்இசைத்தமிழ்தூல்களில் மிக்கபயிற்சிபுடையவரு
ம் திருவாவடுறைக்கோவைமுதலிய நூல்கள் இயற்றியவரும் முரு
கக்கடவுளுடைய திருவடிக்கண் மெய்யன்புபூண்டு ஒழுகியவரும் ஐடி
ஆதினவித்துவானுமாகிய தொட்டிக்கலை புநீசுப்பிரமணியமுனிவரால்
இந்நூல் இயற்றப்பெற்றது. மிக்க நோயால்வருந்தித் தம்மைச் சர
ணடைந்த ஒருவருடைய வேண்டுகோளின்படி, திருத்தணிகை முரு
கக்கடவுளைத்தியானித்து நாள்தோறும் அவர் பாராயணஞ்செய்து
வரும்பொருட்டு இவரால் இயற்றப்பெற்ற தென்பதும் அங்ஙன
மே நியமத்துடன் பாராயணஞ் செய்து வந்தமையின், நோய் நீங்கப்
பெற்று அவர் இன்புற்று வாழ்ந்திருந்தனரென்பதும் கர்ணபரம்ப
ரைச்செய்திகள். அவர் முதலில் நோயால் வருந்தினமை இந்நூல்
ச-ம் திருவிருத்தம் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும். முருகக்கட
வுளுடைய மெய்யன்பர்களால் இன்றும் அவ்வாறே பாராயணஞ்செய்
யப் பெற்று வருகின்றமையாலும் 'செந்தமிழ்' வாயிலாக வெளிப்படு
த்தவேண்டுமென்று சில நண்பர்கள் தூண்டினமையாலும் செந்தமி
ழ்ப்பரமராசாரியராக விளங்கும் ஸ்ரீ முருகக்கடவுளுடைய அருமைத்
துதியாகிய இந்நூல் இப்போது வெளிப்படுத்தலாயிற்று.

இந்நூலாசிரியருடைய சரித்திரம் திருவாவடுதுறைக்கோவை
அச்சுப்புத்தகத்தால் விளங்கும்.

இங்ஙனம்.

வே. சாமிநாகையன்

திருச்சிற்றம் பலம்.

திருத்தணிகைத்திருவிருத்த

ஓங்கார வருவசின் மயவில வொளியாகி
 புலகமுழ வதுநிறைந்த
 அண்மைப பராபர நிராமய நிராலம்ப
 அம்பாகள் சிகாரத்னமே .
 யாங்கார நீங்காத தீங்காண வத்தின் வரு
 மலகிலாப் பிறைதோறு
 மடியேன்செய் கொடுவினை யளக்கருவ ரம்பினை
 யளந்திடினு மளவுபடுமோ
 வாங்காம லவ்வினை வருத்தலா லுன்றிருமுன்
 வந்தபய மபயமென்றேன்
 மயிலேறி வந்துதிரு மந்திர சடாக்கர
 மருந்தரு டிருந்து டிழாரார்
 தாங்காண முன்னின்ற சண்முகத் தெய்வமே
 சரவணேற் பவகுமரனே
 தணிகையங் கிரிவாச வரன்வி நும் புபதேச
 சதலாண் டிதராசனே.

(க)

பன்னரிய அன்னற்புத்திருப் புகழைப்
 பகர்ந்துகொண் டுன்றிருமலைப்
 படியேறு மன்பர்வினை பொடியாகு மென்றுநிறை
 மொழியாதர் பகருவதுகேட்

நிருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.

டென்னுடைய பொல்லாத சஞ்சிதப் பிணியொழித்
 தெனையும்வாழ் வித்திருளுகென்
 நிரவுபக லுன்னருட் சந்நிதியில் வந்துமுறை
 யிடுவேற்கு ரங்கயருள்வாய்
 பொன்னிறக் காந்தளொடு செங்குவளை மலர்களும்
 பொற்பமர் கடப்பமளும்
 பூத்தலர் குறிஞ்சியுஞ் சேத்தகூ தளமும்
 புணந்ததிரு பார்பழகனை
 தன்னமு மண்துய் ரிலாதமர ரைக்காத்த
 சரவணேற் பவகுமரனே
 தணிகையங் கிரிவாச வரன்விரும் புபதேச
 சகலபண் டிதராசனே.

(௨)

திருவருள் கொழிக்குழு ன் சரவணப் பொய்கைத்
 † திருத்தந் திளைத்தநடிபே
 தீராத பழவினை யழக்கைக் கழிஇவருந்
 திருவாள னைத்தரிசியா
 வுரிமைபுட னடியேது மச்சர வணப்பொய்கை
 யுற்றுவந் தாடியுட்கொண்
 டுன்னடிக ளேசரண மென்றோல மிம்மெனக்
 குறுகுறை தநிர்த்தருளுவாய்
 பருவளரு மலரோன் றருககினைக் கண்டுமர
 பால்கொண்டு தூக்கியவனை
 வன்சிறை யிருத்தியுல் கேழும் படைத்தநி ன்
 வல்லாண்மை சொல்லவசமோ
 தருவளரு மமர வதிக்கரசை வாழ்வித்த
 சரவணேற் பவகுமரனே
 தணிகையங் கிரிவாச வரன்விரும் புபதேச
 சகலபண் டிதராசனே.

(௩)

சேத்த = சிவந்த.

நிருத்தம் = தீர்த்தம்.

கண்டவர் சளிக்குமுரு கேசவுன் பெருமையைக்
கடவுட் சனைக்குள் வளர்செங்
‡ கல்லார முப்போது மலர்த்து கமழ்தருங்
கந்தமே தூதாபுலா
யெண்டிசையு ளார்க்குந் தெரித்தலாற் கொண்டாடி
யெல்லாரும் வந்துதொழுதுன்
னின்னருளை மொண்டுண்ண விந்நோழின் யானொருவ
னிடருந் றிளைப்பதழுகோ
வண்டர்க ணடுக்கமுற வாயிரத் தெட்டண்ட
மாண்டிடு குருருகா
னாண்மைதனை நீறுக்கி யவனையிரு கூறுக்கி
டாட்கொண்ட சயசிங்கமே
தண்டையொடு கிண்கணிகள் கொஞ்சசெஞ் சரணனை
சரவனோற் பவுகுமரனை
தணிகையங் கிரிவாச வரன்விரும் புபதேச
சகலபண் டிதராசனை.

(ச)

அத்தான வச்சிங்கன் வெருவச் சிரங்களை
யரிந்தவச் சிரமிருக்க
வாகிரம மிக்ககிர வஞ்சமலை பொடியாக்கு
மபில்வேவல் வலத்திருக்கச்
சித்தான வன்னுடைய வறக் கரங்களாந
தெய்வமந திரமிருக்கல்
நீண்டினும் பூசினும் பாபப் பசாசறத
தீர்க்குமவெண் ணீற்றிருக்க

‡ கல்லாரம் - கருங்குவளை மலர்; இது, திருத்தணிகைமலையிலுள்ள திருச்சுளையில் காலே, உச்சி, மாலே ஆகிய மூன்று காலங்களிலும் மலர்ந்து வந்தமை, “காலேப் போதினி லொருமலர் கதிர்முதி ருச்சி, வேலைப் போதினி லொருமலர் விண்ணெலா மிருள்குழ், மாலேப் போதினி லொருமல ராகவீவ வரைமே, னீலப் போதுமூன் றெழிவின்றி நிற்பதும் மலரும்” என்னும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தால் விளங்கும்; வள்ளியம்மை திருமணப் படலம், ௨௨௨.

திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.

வித்தார ணிக்குளொன் றறியாக் குழந்தைபோ
 லென்னளவு நீயிருந்தா
 லென்னொரு லத்தைத் தூரத்தியெனை யுய்விக்க
 வின்னமொரு தெய்வமுண்டோ
 சத்தாகி முத்திக்கு வித்தாகி நின்றசுவ
 சரவணேற் பவருமரனே
 தணிகைபூங் கிரிவாச வரன்னிரும் புபதேச
 சகலபண் டிதராசனே.

(௫)

வெங்கன லுறைப்பவரு பானுகோ பப்பதகன்
 விட்டமா யைப்பகழிதான்
 மிக்கமயல் பூட்டிக் கருங்கடற் கொண்டுபோய்
 வீழ்த்திட வழந்தின்று
 துங்கவொளி மணிமகுட பாரநவ வீரரோடு
 சோர்வரிய பூதர்க்கையுஞ்
 சடர்நிடுங் குடுமியுடை யடலுடம் பிடிக்கொண்டு
 தூக்கிய பராக்கிரமனே
 பங்கமுறு கொடுளினைக் கடலிலே நெடுநாட்
 படிந்துசடு மாறுமெனையும்
 பயப்படே லென்றுநின் பன்னிரு விழிக்கருணை
 பாவித் தெடுத்தருளுவாய்
 சங்கடம் விலக்குமொரு தந்திமுத வற்களைய
 சரவணேற் பவருமரனே
 தணிகைபூங் கிரிவாச வரன்னிரும் புபதேச
 சகலபண் டிதராசனே.

(௬)

எண்ணிலுயிர் கட்கெலா மன்றுதொட் டகலாம
 லென்றுமொரு தஞ்சமாயே
 யிருத்தலாற் கந்தனென வொருநாம முற்றனை
 யிருண்டமல மோகத்தினுற்
 கண்ணிலா ருக்குமெய்க் கோல்கொடுத் தீர்ப்பதுன்
 கருணைப் பெருக்கமன்றோ

திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.

௩

காங்கேய வுணையன்றி மற்றொருதெய் வத்தைநான்
கனவிலு நினைத்தல்செய்யேன்
மண்ணிலடி யாரிரு வினைக்காடு வேரோடு
மடியவடி வேல்பிடித்து
மாறாத பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருள
வாய்மையாங் கொடிகட்டியே
தண்ணருளின் வரமாரி பொழிகின்ற தெய்வமே
சரவணோற் பவகுமரனே
தணிகையங் கிரிவாச வரன்விரும் புபதேச
சகலபண் டிதராசனே.

(எ)

அத்தகு சிறப்புடைய க்ருத்திகைத் தையலா
ரறுவரமுலை யமுதவாரி
யந உறை பழுத்தொழுகும் வாயார மொண்டுகொண்
டானந்த மழைபொழிதரும்
வித்தகக் கருணைமா முகிலென்று நம்பியென்
விடாய்தீர வந்தடுத்தேன்
வேறுபுக லில்லையு னடைக்கல மடைக்கலம்
வெட்சிசூ டியவிசாகா
சித்திரக் கலபமர கதநிற மயூரனே
தேவகுஞ் சரிமணஸ்ரீ
சிங்கார வள்ளிரிரு சிற்றடிகள் வருடிச்
சிவந்தபன் னிருகரதலா
சத்துருக் கசமுகத் தசுரசங் காரனே
சரவணோற் பவகுமரனே
தணிகையங் கிரிவாச வரன்விரும் புபதேச
சகலபண் டிதராசனே.

(அ)

வாலேதிரி புரையான சிவகாம சுந்தரிதன்
ழைந்தனே நின் னுவசமா
மதுகையுறு காலாடி தத்தினுக் கேணுரீ
வாகனங் கொடுநடாத்தும்

[REDACTED]

மாண்புமிகு உட. நலத்துறை அமைச்சர் கருமேஸ்வரன்

CONFIDENTIAL

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்டவாறு:

கேவலேர டிடி தந்தருளாயி.

கேரலமனி தென்பாங் குன்று வினங்குடி

குவிர்ந்தசெந் தூரேரகங்

கொடியாடு சோலை கௌரவத்தோடு நடந்து

கொண்டநாளி நின்றதுகனே

(5)

நலமருவு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மேற்புலவர்

நடுவீழ் நின்றுதழுதல்வா

நக்சிரர் சொன்னமுதல் காற்றுப் படைத்தமிழு

* நல்லருணை இரிநாதர்சொற்

புலமைபுறு சித்திரச் சந்தப்ரவாகமு'

புனிதச் செவிக்குளாத்த

புகழாள குறுமுனிக் காரணத் துட்பொருள்

புலப்படுத்தியிருவனே

கொலைகளவு முதலின் பாதக மெனக்குவெகு

கோடிக ளிருந்திடினுமுன்

கூர்மம் தாப்படையி னுலவீட்டி யெனதுளங்

தமிழகொண் டிருந்தீருளுவாய்

சுலபம் து ச.ருவபரி பூரண தபாநிதே

சரவணே நம: பவதே மாரணே

சென்னை, 15.05.2018

100-443617-1

Abstract

திருச்சிற்றம்பலம்.

அட்டாங்க யோகக்குறள்

பாயிரம்.

வெண்கோட்டன் செய்யன் கரிமுகனுள் வீற்றிருந்தென்
*எண்கோட்டன் தீர்த்தளிப்பா னின்பு. (க)

உலகம் படைப்பித் தளிப்பித் தொழிப்பித்
திலகுமுயி ருள்ளெம் மிறை. (உ)

†ஐந்தொழிற்கு ‡மைந்துவித முற்றமல னோடமரும்
பைந்தொடிபொற் பாதநினைப் பாம். (ங)

இவர்புதல்வர் தாள்கணத்துக் கீசர் முனிவ
ரவர்பதமுஞ் சென்னியில்வைப் பாம். (ச)

செந்தமிழ்வே தாகம மாதி தெருட்டினர்தாள்
வந்தனை செய்வா மகிழ்ந்து. (ரு)

ஆய்ந்தா கமத்தறைவா மட்டாங்க யோகமதை
யாய்ந்தார்தீர்ப் பாரிந்நூற் காசு. (சு)

நூல்.

இமய நியமமிணங் காதனமா னியாம
மயர்வில் பிரத்தியாகா ரம். (க)

தாரணை யோடு தியானஞ் சமாதியுமென்
றோரிருநான் கங்கமும்யோ குள். (உ)

*எண் கோட்டம்—மனக்கோட்டம்.

†ஐந்தொழில்—பஞ்சகிருத்தியம்.

‡ஐந்துவிதம்—ஐந்துவித சூத்தி.

§ஆயாம்ம்—பிராணாயாமம்.

அட்டாங்க யோகக்குறள்.

க. இயமம்.

* அயிங்கிதைமெய் யாதி யியம மவற்றை
யியம்புவங் கேளா யினி. (௩)

பிழைநூறு செய்தார்க்கும் †பிழையினைச் செய்யா
வழகே யயிங்கிதை யாம். (௪)

பொருளுறச் ‡சொல்லுஞ்சொற் பொய்யாச்சொல் லாதே
பொருளுறச் சொல்க னீபுரிந்து. (௫)

தேசிகர்க்குந் தேவர்க்கு மாக்கமுறச் செப்பும்பொய்
வாசகமு மெய்யெனுமெய் வாக்கு. (௬)

தனக்கு மிடியுறினுந் தக்காரல் லார்கைத்
தனத்தினைத் தாங்காமை சால்பு. (௭)

உண்பாணு முண்ணு துடல்வெறுப்பா னுமிகழ்சோ
றுண்பா னலனே லுவந்து. (௮)

பெண்ணுசை மண்ணுச்ச யற்றும் பெரியனல
னெண்ணுதுண் பாணிழிந்தா ரில். (௯)

தனக்கருக மில்லா வனைத்துந் தணப்பான்
வனத்துமுனி யேமனைவாழ்ந் தும். (௧௦)

ஏந்திழையார் தன்சயன மெய்தித்தன் மெய்தொடினுங்
காய்ந் துவர்த்த லேவிரத்தி ஞாண். (௧௧)

இல்வாழ்வா னுந்துறவி தன்னேந் திழைதன்னை
யல்லார்பா னீலாதவறந் றால். (௧௨)

அயிங்கிதை—பிறவுயிர்க்கு இமிசை செய்யாமை.

†பிழை—துன்பம்.

‡சொல்லுஞ்சொல்—பொருளற்பொய்யாச்சொல்லாது எனக்கூட்டுக.

நீபுரிதல்—விரும்புதல்.

§உவர்த்தல்—வெறுத்தல்.

¶ஆதரவு—விரும்பம்.

தணந்திக தன்மனைவி தோளினைபுந் தான்று

னிணங்கவொண்ணு நாள்களெண்ணி யே. (௧௩)

மனத்தாய்மை யென்றார் வயிர மறுகை

தனைப்பிழைத்தார் தம்பா லுந் தான். (௧௪)

இயமமிவை யெல்லா மினிப்பொறை யாதி

ரியமமுஞ்சொல் வாங்கேளாய் நீ. (௧௫)

௨. நியமம்.

அறுத்திக கோப மறிவிலர்பாற் றம்மை

யொறுத்திவொர் தம்பாலி னும். (௧௬)

மண்ணு லு நீராலு மாற்றியுடன் மாசுதன்பின்

றெண்ணீராற் றர்ப்பணமுஞ் செய். (௧௭)

தேசிகர்க்கு மாதவர்க்கு மேவலினைச் செய்கசிவ

பூசனையுஞ் செய்க புரிந்து. (௧௮)

† ஆக்கத்தி னுற்ற வசமகிழ்ச்சி செய்திக

வாக்க மழியினுநோ வற்று. (௧௯)

சுர்ந்தடினுந் தன்னை யெதிர்மகிழ்ந்தே யெம்பாவந்

நீர்ந்ததெனக் காண்க தெளிந்து. * (௨௦)

நியமமிவை யெல்லா மினிநிகழ்த்து வாங்கே

ளயர்வுளறுத் தேயா தனம். (௨௧)

௩. ஆதனம்.

அச்சமிலா வெல்லே யகந்தானு மாதனத்துக்

‡ கெச்சமிலா நல்லிடமென் றெண். (௨௨)

* இணங்க வொண்ணு நாள்கள்:—“பூத்துநீ ராடியநாண் முதலாகப் பன்னிருளாள் புவை மார்க்கு, வாய்த்தகு லுறுங்கால மாதலினு லந்நாளுண் மகமே மூலம், பாதத்தீர் விரததினந் தனக்காகா கான்பஞ்சு பருவமெல்லா, நீத்துநூல் விதித்ததினம் புணரானேற் றருவொன்று நீக்கி னூல” எனத் திருவானைக்காப் புராணத்தினும், “பூவையே யனையார் தம்மிற் பூத்தநாண் முதலு னான்கு, மேவிடார் புணர்ச்சி பின்னை விரும்புநாள் பன்னி ரண்டி, லேவுறு கருப்ப மூண்டா மிங்கிதி லிரட்டி ளாளான், பாவின் தொற்றை நானேற் பெண்ணெணப் பகீரு நீயே” என உள்ளமுடையானிலுங் கூறின மை காண்க.

† ஆக்கம்—செல்வம்.

‡ எச்சம்—குறை.

ஆதனந்தா னேபதும மாதியவம் றுட்பதும
வாதனஞ்சொல் வாமேகே ளாய். (௨௩)

வலக்காற் புறமிடக்கா லுள்ளுறக் *கவான்வை
வலக்கைப் புறமிடத்து வை. (௨௪)

பதுமா தனமதுதான் டம்ற்றையவும் பாட்டுள்
விதியறிந்து செய்க விழைந்து. (௨௫)

அன்றித்தன் னாகக் டிதினுக்கிசைந்த வாதனத்து
ளொன்றிப் புரியலுமா கும். (௨௬)

வரிப்புலித்தோ னீலிற்கரிய மானி னதளி
னிருக்கையது வாமென்றே யெண். (௨௭)

இயற்றாய் வடதிசையை நோக்கி யிருந்தே
யியற்றலுமாம் டீபூருவதிக்கின் (௨௮)

உரைத்தாமெய் யாதனந் தன்னை யினியா
முரைப்பாமா யாமாதிபும். (௨௯)

சு. பிராணாயாமம். (பிராணவாயுவொடுக்கம்)

புகவுள் னாயிரிடையிற் பூரித்துக் கும்பித்
துகவலத்தி னாலே யொழி. (௩௦)

*கவான்—தொடை.

†மற்றைய—பத்திராசனம், 'சிங்காதனமுதலியன.

‡ஆகம்—தேகம்.

§அதன்—தோல்.

டீபூர்வதிக்கு—கீழ்த்திசை.

ஐக்குறளின் பதவுரை—உயிர்-பிராணவாயுவை, ஸுஷ்டயில்-இடைகலை யாகிய இடமூக்கினிற்கும் நரம்பின்வழியால், உள்புக-உந்தியினுள்ளேசெல்ல பூரித்து-பூரகஞ்செய்து, (பூரகஞ்செய்தல் பிராணவாயுவை யுள்ளேவாங்கு தல்) கும்பித்து - சுழுமுனைநாடியாகிய நடுநாடியிற் செலுத்தியடக்கி, வலத் தினால் - பிங்கலையாகிய வலமூக்கினிற்கு நாடியால், உகஒழி - நீங்கவெவாயாக னன்றவாறு. “பிராணவாயுவின் குணமாவது இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனை பென்னுமன்று நாடிகளில் நடுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்டின் வழியே ஸ்வாதாரத்தினின்று மேனோக்கியேறி இரண்டிலுக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்

புடைவலத்தாற் பூரித்துக் கும்பித்துப் போக்கா
யிடையாலிவ் வாறியற்றென் றும். (௩௧)

†எண்ணிரண்டு பூரிக்க வெட்டெட்டுக் கும்பிக்க
வெண்ணுன் கிரேசிக்க வே. (௩௨)

‡எழுத்துக் கியம்பிய மாத்திரைகொ ளீது
மொழித்தியம்பு மாத்திரையு முண்டு. (௩௩)

சகற்ப மகற்பமெனத் தானிரண்டா யாமஞ்
சகற்ப மதிகபலந் தான். (௩௪)

சகற்பந் தியானசெபந் தன்னே டியற்ற
லகற்பமிவை யன்றியியற் றல். (௩௫)

ஐந்தெழுத்துஞ் சூத்திரால் லார்த்மவ ஸீரோங்கரா
மந்திரத்துச் செய்க வழக்கு. (௩௬)

§இயற்றலுமான் கும்பகமும் ரேசகமு மின்றி
யியற்றுதிங் கெல்லா மிறும். (௩௭)

துக்கு ஐந்துநாழிகையாகக்கொண்டு ஒருமீத்திரையில் ௧௨௫ சுவாசமாய் ஒருசுவாசத்திலே ௧௨ அங்குலி வாயுப்புறப்பட்டு நாலங்குலி தேய்த்து எண் விரல் உள்ளே அடங்குகின்றது” எனவும், “ஒருமாத்திரையாவது இரண்டரை நாழிகையை எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூறென்றறி” எனவும், “மூலாதார மாவது சரீரத்தளவு தன்கையாற் றெண்ணூற்றாறங்குலம்; இதன்மேலே நாற்பத்தேழரையங்குலமுங் கீழேநாற்பத்தேழரையங்குலமும் விட்டு நடு நின்ற ஓங்குலம்” எனவும் சிலப்பதிகாரவுரையிற் கூறப்பட்டது.

* இக்குறளால் முன்னர்க்கூறியதனைமாற்றிப் பிங்கலையாற்பூரகமும் சுழுமுனையாற் கும்பகமும் இடைநிலையால் ரேசகமும் செய்யவேண்டுமென் றுரைக்க.

†இக்குறளிற் சொல்லப்பட்ட எண்கள் மாத்திரையைக்குறிக்கின்றன.

‡எழுத்துக்கியம்பிய மாத்திரையாவது கண்ணிமைப்பொழுதுங் கைக் கொடிப்பொழுதுமாகும்.

§ஐங்காசத்தோடு என உருபு விரித்துரைக்க.

§‘கும்பகமும் ரேசகமும் இன்றி’ என்றதனால் இயற்றலுமான் என்ப றறகுப் பூரகமாத்திரஞ்செய்தலுமாகும் எனப்பொருள்கொள்க.

¶திரண்டபால் கைப்புத்தித் திப்புப் புளிப்பு
முருண்ட||சுரை யாதிபுநீத் துண். (௩௮)

அருந்திய வன்னத் தளவுறும் பாவ
மருந்துகித்தான் பாவ மறும். (௩௯)

ஆதலின லற்ப மருந்திக வாவிபுறச்
சாதிக்க யோகந் தனை. (௪௦)

உதரபந்தம வீக்கடையி லுண்டவன முண்ட
†வுதகஞ் சிறுகு நற. (௪௧)

௫. பிரத்தியாகாரம்.

பிரத்தியா காரமினிக் கேள்பிரித்தோ டுரைந்தும்
விருப்பத்தின் ழீமீட்க வினாந்து. (௪௨)

சு. தாரணை.

ழுமனந்தன்னை யிந்திரியந் தன்னை மடக்க
யனந்தனடி வைதா ரணை. (௪௩)

எ. தியானம்.

ஏற்றதியா னஞ்சிதமப ரேச னடிநினைவு
¶மாற்றவே நிற்கும் ||வரம். (௪௪)

ஒண்டொடியைக் காமுகன்ற னுன் னுதல்போ னுள்ளத்துக்
கண்டிருகங் காளன் கழல். (௪௫)

¶திரண்டபால் - வற்றக்காய்ச்சித் திரட்டிய பாலென்க.

||சுரை - சுரைக்காய்.

*வஸ்திரமுதலானவற்றால் வயிற்றைச்சுற்றியிருக்குக்கட்டு.

†உதகம் - நீர்.

‡ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

ழீமீட்க எனவே உண்ணோக்குக் என்பது கருத்தாயிற்று.

ழுமனந்தன்னை அனந்தனடிவை எனக்கூட்டுக; அனந்தன் -சிவபிரான்.

¶வணையவற்றிலே நினைவு மாற்ற எனவருவித்துரைக்க; நினைவு-மத்தி
முதீபம்.

||வரம் - மேன்மை.

- அரிது சமாதி யடைகை யதனு
 லெளிது தியான மியற்று. (௪௬)
- எளிதுதியா னப்பலமென் றெண்ணித் தியானம்
 *வெளிற் றிருப்பர் ஹிரந்து. (௪௭)
- பரிய வுடைகளேவர் பட்டாடை பெற்றார்
 பரியவுடை டியில்லார்க்குப் பட்டு. (௪௮)
- ஆதார மென்னநிரா தாரமென்ன †யோகமரண
 டாதாரஞ் சொன்னத்யா மம். (௪௯)
- பரமசிவன் றுளுழிருட் பார்க்கைநிரா தார
 மிரவுபக லற்றவிடத் தின். (௫௦)

அ. சமாதி.

- இந்தநிலை தானே சமாதியித னைப்பெற்றார்க
 னீகைந்தொடுநான் கும்மடங்கு மாங்கு. (௫௧)
- அட்டாங்க யோக சமாதி யடைந்தாருக்
 கட்டமா சித்திகளுண் டால். (௫௨)
- ஆதலினுற் செக்க ரருக்கரொரு கோடியென
 நாதனை நீ நெற்றிநடு நாடு. (௫௩)
- நெஞ்சந் தனினு நினைநினக்கு வேண்டுமுரு
 டீவஞ்சஞ் செனுஞ்சுகளத் தய்யந்து. (௫௪)
- அருச்சுனைசெ யன்பா லிதைய வலர்ந்
 தரித்துச் சதாசிவனைத் தான். (௫௫)

*வெளிற் - இலேசாக என்பது பொருத்து.

†இல்லார் - தரித்திரர் இல்லார்க்குப் பரியவுடையேபட்டு என்பது
 கருத்து.

‡யோகம் - தியானம்.

§ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்; நான்கு - அந்தக்கரணம் நான்கு.

||அஞ்சஞ்செனுஞ் சுகளம் - சிவபிரான்கொண்ட சுகளவடிவமென்னு
 மிருபத்தைத்து மூர்த்தம்.

இ ரா ம நா த பு ர ம் ஸ ம் ஸ் தா ன ம்

மாட்சிபொருந்திய பூமிக்:

பாஸ்கர சேதுபதிமகாராஜர் அவர்கள்

சிவபதமடைந்தமைக்காற்றாது பாடிய

ச ர ம க விக ள்

பாலவந்தம் ஜமீந்தாரவர்களும்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தக்கிராசனாதிபதியுமான

பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்

பாடியவை.

1. சேதுபதி மன்னர்குலக் கடற்றோன்றி யருணையே சேர்ந்தோ ராழி
மேதினியெங் கணுஞ்செலுத்தி யிரவொழித்துப் புகழொளியை விரித்
துத் தேன்போ, லோதுபிர சங்கமழை யுவந்துதவு பாற்கரநீ யொடுங்
குங் கால, மீதுகொலோ வின்னமுநீ யெய்துவையோ யிரங்கியெமக்
கிசைத்தி டாயே.
2. என்னாவி யுளங்குளிர அண்ணுவென் றன்பொழனி யெனையார் சொல்
வார், மன்னாமன் னாமன்ன வெனயாரை யானினிமேல் மதித்துச்
சொல்வேன், பொன்னாடுந றோழஞ்சேது நன்னாடு புரந்தளிக்கப் போ
ந்த நீவே, நென்னாடு சென்றனையோ வெங்கள் குல மணிவிளக்கே
யிசைத்தி டாயே.
3. அவியுணவொன் றேயருந்து மமரருண வலியாவுன் னமுத வர்க்காநீ
செவியுணவுங் கொடுப்பதற்கோ நிதிமணியைந்தருகாமதேனுவென்னு
மவையுணரும் படியிரீப்போர் குறிப்பறிந்து கொடுக்குல முறைகை
தோலிப், புவியிலெமை வருந்தவிட்டு வானடைந்தாய் பாற்கரநீ பு
ன்தி டாயே.

சரமகவிகள்.

4. நீணிலமீ தரனடியார் பெருமையுமன் னவன்சமய நெறியும் டல்கான்
மாணவெடுத் தெடுத்தாரைத்துந் திருநதுகிலார் மடமதியின் வல்மை
காணா, வீண்தென வானடைந்தாய் பாற்கரசே துபதியவண் மெய்
யில் போகம், பேணுநறா யுளநதெருட்டி யுய்விப்பான்விழைநதனையோ
பெரும நீயே,
5. பண்புலவு த மிழ்ச்சங்க ிறுவல்கரு தியஞான்று பரிவ கூர்ந்து
நண்புலவு திருவாக்காற் றளர்வொழிகென் றெனக்கிசைத்த ளலம்பொ
யயாதே, மண்புலவ ரொடுநனிபொன் வழுகியமை யாதெனவே மதி
த்து வான்போய், விண்புலவ ரோடுதம னியங்கொணர ளுனைநதனையோ
வேந்த றோறே.
6. சோபகிரு தாண்டொன்பான் றாயமதிய் மாறுவனர்
மாய்றையெண் ணொளிபி வரமன்—நீபமலை
மாதுபதி தூக்கு மலையையப் பாற்கரசைச்
சோதுபதி சேர்ந்த தின்ம்.

இராமநாத பரமபுஷ்பதான வித்தவானும

‘செந்தமிழ்’ பத்திரிகை நியந்தராகிய

ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள்

பாடியவை.

வெண்பா.

1. என்னி னெனக்கினிய னின்பாற் கரசேசு
மன்ன னிறுந வகையானே—யின்னே
யொளியின் மணியானே ஹழில்செய லானேன்
களிறில் வெளிலானேன் காண்.
2. செவிக்கினிய கேளேன்சுந தித்தினிய தேறேன்
கவிக்கினிய பாடிக் களியேன்—புவிக்கினிய
வள்ளியோன் பாற்கரப்பேர் மன்னன் சொல்லல்ல
தெள்ளியோன் சென்றபொழு தே.

வெளில்-யானை கட்டுநதறி.

3. இரவாமை யீயு மெழிற்றகையு முள்ள
கரவாமை நல்குங் களிப்பு—மிரவான
ரின்முகங் காணு மியல்பு மினிக்கானே
னன்முகப் பாற்கரனே நான்.
4. சேது பதிக டிலகமே பாற்கரனே
கோது பதியாக் குணக்குன்றே—மூதுலக்
னீயிறதா யல்லையா னீன்புகழா லுள்ளனையெம்
வாயிறந்து போய மதி.
5. வாயிலா மூங்கை மதியிலா கெஞ்சுகந்
ருயிலாச சேயிவையே தானையே—னீயிலா
தென்செய்வே னின்றமிழை யாவர்க் கெடுத்துரைப்பேன்
கொன்செய்வேற் பாற்கரவேள் கூறு.
6. பாட்டு முரையும் பயிலாப் பதழிகட
மோட்டைச செவியி லுருப்பேறே—நீட்டுகொடைச
செங்கையாய் பாற்கரனே செந்தமிழ்ப்பா வின்கவையை
யெங்கையா சொல்வே னினி.
7. அருமை யறியா ரவர்கெவ்வி னோர்க்குப்
பெருமை யழி வைத்த பெட்டுபென்—அருமை
யுயிர்த்துணை நீயென் றரைத்த மொழியை
யயர்த்தனையே பாற்கரமன் னு.
8. மண்புலவர் சொல்லமுதே, மாந்திச சுவைதெரிநீ
விண்புலவர் புல்லமுது மேவியிண்ண—வெண்ணியது
பாலே துகர்வான் பயனில் புரிவேட்டல்
போலேயாம் பாற்கரவேர் போற்று.
9. சுவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து
வாழ்வாயே வன்க ணவரென்னு—காவாய்மை
மன்னிய சொல்ல மதியாமல் வானெய்த
வுன்னியதென் பாற்கரவே னோது.
10. பாருலகு நங்கொடைக்குப் பற்று தெனவுள்ளிச்
சீருலகு பொன்னென்று சென்றனையப்—பேருலகிற்
கொள்வா ரிலாமை குறித்திலையே பாற்கரப்பேர்
வள்ளா விதனை மதி.

11. கார்புக்க தோகற்ப கம்புக்க தோவறியேன்
சீர்புக்க பாற்கா சேதுபதி—பேர்நிற்க
வீத்து மலர்ந்திவ் விருநீர் வரைப்பெல்லாங்
காத்து வளர்ந்தநின் கை.
12. கேளாருங் கேட்கக் கிளக்கும்வா யெங்கேயோ
வேளாரும் வேட்ப மிகுந்தியந்—தாளாரு
மன்னர்க்கும் யார்க்கும் வழங்குகர மெங்கேயோ
கன்னற்கு நேர்பாற் கர.
13. சோப கிருதாண்டிற் றாய தநுமாதத்
தீபமிகு பக்கத் திதியெட்டிற்—பூபரவு
வாந முதலாம் வளர்பாற் கரன்வேந்தர்
தீரன் சிவமாந் தினம்.

சேற்றூர்ச்சம்ஸ்தான வித்வானும்

மதுனாத்தமிழ்ச்சங்கப்புலவருளோருவருமாகிய

மு. ரா. அருணாசலககவிராயர் அவர்கள்

பாடியவை.

க லி த் து னை.

1. விண்பாற்கரனென்றுபெற்றதுபோலிந்தம் தினியா
மண்பாற்கரனென்றுபெற்றேயெவரும்வறுமையிருள்
கண்பார்க்கக்கூடுதலில்லாதிருக்கக்களித்ததந்தோ
எண்பாற்கரகர்புண்படவேயின்றிழந்ததுவே.
2. எல்லாவுலகிற்கும்பாற்கரனென்றென்ற
பொல்லாவுலகந்தனக்கெனவேருன்றுபோதப்பெற்ற
தில்லாததொன்றுநிகழ்வததசயமென்றுமது
நில்லாதெனவின்றிழந்தேதுயருற்றுநின்றதுவே.
3. அப்பாற்கரனொர்கவியேதன்முன்வரவன்றுவந்தா
னொப்பார்க்குஞ்சொல்லமுடியாக்கவிகின்பல்லோருமென்
மிப்பாற்கரன்றன்முன்னேவந்துகுழந்திடவின்றிவந்தா
னொப்பார்க்குளேசென்றொளித்தானிவனிங்கிருந்திலனே

4. அரங்கண்டுமொறுவரவழைத்தேவந்தவர்கடரா
தரங்கண்டுபோலினிக்குக்கவியாற்பிரசங்கத்தினுற்
பரங்கண்டுபோன்றும்பாற்கரசேதுபதிவள்ளலெங்
கரங்கண்டியர்படமோதும்படிக்குக்கரத்தனனே.
5. பாற்கரசேதுபதிவானவர்தம்பதிபுகுத்தா
ஞற்கவிராசரென்செய்வாரந்தோவிந்தநாட்டிலினி
யேற்கவென்றாலெங்குச்செல்வாரிப்பினிலெய்துழிழி
பாற்கவலைப்படவேண்டாரிநன்றென்றுண்டாயதுவே
6. ஆதாரமாகிப்புலவோர்கலிமுற்றநற்றினரிப்
போதாரம்பாற்கரசேதுபதியன்றிப்பூதலத்தின்
மாதாரம்புயப்போசன்முன்னுவரையுரைத்தல்
காதாரக்கேட்டகதையாமொருவருங்கண்டிலமே.
7. நிலையாதியாக்கைபுகழேயுலகினிலைத்தென்று
கலையாய்புலவர்க்குவேண்டும்பொருள்கள்கனிந்தளித்து
மலையாமல்வாழ்வித்ததிற்கழுகோவீன்றுவான்சென்றுகம்
பலையாரவைப்பதுபாற்கரசேதுபதிவள்ளலே.
8. வண்டமிழ்ச்சங்கம்வளர்பொருளியுநின்வள்ளன்மையைக்
கண்டவரேயன்றிக்கேட்டவர்கெஞ்சுக்கசிந்துருக
விண்டலமேவினையாக்குளர்கெஞ்சுகமெலிவிப்பையோ
பண்டறியேறிதுபாற்கரசேதுபதியரசே.
9. மகாராசபாற்கரசேதுபதிதனகைவணமையவன்
மகாராசன்மார்க்கமன்றென்றுவிடுப்பர்மடநெஞ்சுசெப்
புகாராசரியவர்க்கிதறிந்தாரவன்போந்துயருட்
புகா* ராசனம்புலவோர்பாடலுக்கப்புவலரே.
10. முகவையமர்ந்தும்பரம்பொருள்போலெங்குமுந்துவியா
பகவையமன்புசெய்பாற்கரசேதுபதியரசே
மகவையகன்றவர்போலேயிவண்விட்வொனகநீ
புகவையகோவென்றலரூரெவரிப்புவிதனிலே.

சரமகலிகள்.

திருவாவடுதறை ஆதின வித்துவானும்
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகரும் ஆகிய
சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக்கவிராயர்
பாடியவை.

1. சந்தமுறும் டிறகரமன னவனடரா சன்பதத்தைச் சார்ந்த தைக்கண்
டிந்திரனங் கற்பமுமங் கற்பமா மெனவுரைத்தா னெண்கண் னானு
மந்தமரைப் பதமுமரைப் பதமாமென் றேயுரைத்தா னச்சுதன்றா
னந்தமணிப் பணத்தணையோர் காலுநே ராதென்றா னாவல் லீரே.

2. மண்ணுலகத் தன்னினும்வா னுலகுமே லானதென மதித்தவ் வான
நண்ணினையென் றுலென்று மிரவலர்கள் புரவலரா நயக்கத் தானம்
பண்ணியத னாற்புகழே கொள்ளும்பாற் றாசேது பதியே யங்க
ணெண்ணிவிசுவலருண்டோ பொன்னுலகென் பதையுமறந் தேன்சென்
றாயே.

வேறு.

3. அலகெல்புண் ணியத்தன் பாற்கர மன்ன னாயுளோங் கிடாமலிங் ககன்று
விலகுதற் கென்ன காரண மென்னில் விளங்குபே ரரசுஞ்சிற் றரசு
கிலவலிங் கிரண்டு புதல்வரைத் தந்தாய் நீயவ்வா னரசுகின் றுதைக்
கிலகுசிற் றரசா யிருவென விழைவ னேவச்சென்றா னென்பேம் யாமே.

4. இரவலர் குமுத மன்றியே தன்னாட் டிரவல ரிலையென யாரும்
பரவிய செல்வ ராச்செய்தா யவ்நிற் பார்த்திடாக் கண்பழங் கண்ணு
விரவவான் சென்றா யாங்குநிள்கொடைகீகு மிரிசஞ்சு தருவஞ்சு தருவாந்
தாழுறு மெங்கள் பாற்கர மன்லீ தணந்ததா லெவர்க்கென்ன சுகமே.

வேறு.

5. இரவலர் போற்ற வுறையில் பாற்கர மன்னவன்றான்
தென்மதுக் கொண்ட லெனவே பிரசங்கஞ் செய்திருவா
யான் தந் தியுண்ட தந்தோபென் மேகம தானதுநேர்
தாசொண்ட பொன்மது பெய்திருக் கையுந் தழுவண்டே.

சரமகலிகள்.

தஞ்சாவூர் 'பிமாமரிஸ்குல் ருபர்வைசரும்'
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களுனோடுவருமாகிய

ஐ. சாமிநாத முதலியார் அவர்கள்

பாடியவை.

1. சீரார் ருகவைவருத பாடாந சேதபதி
நீரார் வியனுலகை நீததனறு விண்ணுலகுத
காரா விருந்தா யெரவமந தாயதற்கு
காரா ரிங்காதா ஐயாவே ஐயாவே.
2. பாரிரங்குங் கற்பகம்போர் பாங்கினதை யூட்டினையால்
நீரிரங்குந் சுண்மைபிற்பன னேரா யிருந்தனையால்
காரிரங்கு மீகைவினே கூறுந் கொடுத்தனையால்
ஆரிரங்கார் யாதிருந் கைபாவே ஐயாவே.
3. கல்லிரங்கும் மற்புயங்குள காட்டுவல்லி மாயந்ததற்கே
புல்லிரங்கும் தன்மோயப் பூம்பதங்குள் மாயந்ததற்கே
எல்லிங்கும் தன்மே ஸ்ரவுசவீரப் போயந்ததற்கே
அல்லிரங்கும் தன்னி னவிரமதியை வீந்ததற்கே.
4. நூலிரங்குங் கொணலெடைய நூறிடுவை தன்னினென்றே
பாலிரங்குந் தன்னினின்றுடைய பாலவிர சத்ததென்றே
வேலிரங்கும் நியிலோயய் வேலுடைய சேயினென்றே
ஆலிரங்குந் தன்னின்மிஞ்சு தாதரிகக வல்லையென்றே. ³¹⁾
5. செந்தமிழை யோராரா டுருக்கடக்க வநாளில்
எகதை மதுரேச னேன்றுந்நு னிந்நாளில்
வகதை முகவேசா வென்று மகிழ்ந்ததுல
கிந்தமகிழ் வின்னுமே தேன்சிலநா னேய்ந்திலதே.
6. ஆருயிரின் ருயே யறத்தின் பிறந்தகமே
பேரருளின் கண்ணே பிறந்த குலப்பேறே
பாரிற் றமிழ்ப்பதுமப் போதலர்த்தும் பாற்காணே
ஊருன் முகவையைவிட் டுற்றதுவென் வானகமே.

காவல் பூவுலகைக் காவல் புரியப் புருந்தமைந்தன்
காவலர்போற் பாவலரைக் காக்கவல்லா னென்றேயே
தேவுலக வாட்சி சிறந்ததென்றோ யாதெனினும்
பூவைமைந்த னீடாள் புரியவருள் ஐயாவே.

காவலரைப் பாவலரைக் காக்கவல்ல வாற்றலுன்னாய்
காவலர்காப் புன்னரிய காதலினஞ் சேய்க்களித்துப்
பாவலரை மட்டும் பரிந்தளித்து வந்தைசின்னாள்
பாவலரைக் காப்புமிந்நாள் பாரமாய் மேவியதோ.

மண்ணிற் புலவர்தமை வாய்ந்துகா வாதகன்று
விண்ணிற் புருந்தகருத் துய்த்தறியோ மேலவனே
விண்ணிற் புலவ ரிலையோ விணிற் புலவர்
மண்ணிற் புலவரினு மாற்றி லுயர்ந்தவரோ.

பூவுலகைக் காவல் புரியப் புருந்தமைந்தன்
காவலர்போற் பாவலரைக் காக்கவல்லா னென்றேயே
தேவுலக வாட்சி சிறந்ததென்றோ யாதெனினும்
பூவைமைந்த னீடாள் புரியவருள் ஐயாவே.

வருத்தமறவுய்யும்வழி.

செம்பவள வாயன் சிவன் நகு லைங்கரன் று
ணம்பவள மாமே படக்கு. (க)

கருத்தினிற் கண் ட வடி. கட்டுவையபாம் பத்தர்
வருத்தமற வுய்யும் வழி. (ஃ)

விருத்தர் பிணியாவன் மெல்லியலர் பாவர்
கருத்தினருர் சிங்கவே கண்டு. (ங)

உதையத் திரவி யொலிபெனய லிங்க
மிதையத் தனம்பி திருத்த. (ச)

ஆட்டுகவான் பாணநி பட்டணித்தா ரக்குழம்புந்
சூட்டுகவில் வாதித் தொண்ட. (ரு)

திருமுடன்பாற் றோவக பாநி க்வேநி
கமழ்துப நிபாதி காட்டு. (ஈ)

அஞ்சொழுத்தார் சொன்ன னனைத்தினைபுந் செய்யடைவே
யஞ்சொழுத்தே மத்திரமெல் லார். (ஊ)

நெஞ்சத் தருந் தினைவுகூழி னாகுதிசெ
யஞ்சொழுத்தா றுபிரழ ளாந்த. (அ)

பாவனைநிற் பட்ட சுருட்டிற் பாம்பொழியும்
பாவனைமெய் செய்யும் பவர். (ஈ)

உன்னோவல் சொன்னோக் கந்தநன் மிகவுவப்ப
னுன்னோசெய் பூரை யுவந்து. (ய)

1 போனகம் - அன்னம்.

2 அனைத்தினையும் - ஐன்பாராஜமனைத்தையும்.

3 நெஞ்சத்தைப் பூனைத்தானமென்றும், 4காபியைஹத்தானமெ
றுஞ் சிவஞான சித்தியாருரையிற் கூறியவாறு காண்க.

5 கரத்தன் - நாயகன்.

அலைவாக்கைக் கில்லை யருவருப்பு மில்லை
கொலையுமில்லை ¹புட்பூசை கூட்டு. (10க)

புறத்துஞ் சிவபூசை பூவாற் புரியா
²யறத்தின் மலையிலக்கே யாம். (10உ)

முட்டாதே தொட்டான் முடிக்க சிவபூசை
விட்டா னாகின் விழும். (10ஈ)

நெஞ்சத்துன் னிச்சிவன்று ணிண்ட ³வடங் கைபூண்டே
யஞ்செழுத்தை நாவினுஞ்சொ லாய்ந்து. (10ச)

வாக்கினொலி மந்தவொலி மானதமென் றிம்மூன்று
மாக்குங்காற் ⁴தர்ச்சனிமுன் னும். (10ரு)

வாக்கொலியின் மந்தம் ⁵விசிட்ட மதன்விசிட்ட
மாக்கு மொலிமனத்தி னால். (10சு)

மேலியற்றாய் போகம் வெறுத்தால் விரும்பினால்
மாலையைக் கீழே மறி. (10௭)

கண்டி விசிட்டங் ⁶கநிட்டங் ⁷குசைக்கிரந்தி
⁸புண்டரிக முன்மணியும் பூண். (10அ)

சிவஞ்சத்தி யான்மாத் ⁹திரோதமல ¹⁰மலம்துஞ்
¹¹சிவமுதலைந் திற்சிந்தை செய். (10கூ)

1 உட்பூசை - அந்தரியாகபூசை.

2 அறத்தின்மலை - என்றது சிவபிரானையென்க.

3 வடம் என்றது உருத்திராக்கமாலையை.

4 தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல்.

5 விசிட்டம் - மேன்மை.

6 கநிட்டம் - சிறுமை.

7 குசைக்கிரந்தி - தருப்பைமுடிச்சு.

8 புண்டரிகமணி - தாமரைக்கொட்டையாகியமணி.

9 திரோதம் - திரோதானசத்தி.

10 மலம் என்றது ஈண்டு ஆணவ மலமென்க.

11 சிவ - என்றது சிவாவதாரங்களை.

முத்தி ¹வல நாடி. மொழி ²சமுனை முற்றிரண்டிற்
³புத்திக் ⁴இடையிற் புகல். (உய)

⁵நெற்றிநடு மன்று னிரும்பலன் று னுடன்பாற்
 பற்றுப்பா னுன்பாலன் பால். (உக)

அருக்கன் சிவனென் றலரினு ளர்ச்சி
 யிருப்பாய் சிவபுரத்து ளின்பு. (உஉ)

தூவியினைக் கோபுரத்தை யிசனெனக் கண்டுதொழு
 பாவமறும் வாயாதுன் பம். (உங)

⁶கின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துகளை
 யென்றுஞ் சிவன்று ளினை. (உச)

வறுத்தமற வ்ய்யும் வழிமொழிக பக்தர்க்
 கிரக்கத்தா லாசா ரியன். (உரு)

வருத்தமறவுய்யும்வழிமுற்றிற்று.

'இந்நூல், திருக்கலைய பரம்பரைத் திருவாவடுகுறை ஆதீனத்
 திற் கிடைத்தது. இந்நூலாசிரியர் பெயரிடங்கால முதலியன விளங்க
 வில்லை. அட்டாங்கயோகக் குறளிற் கூறிய 'கின்றுமிருந்து' மென்னு
 முதற்குறிப்புடைய குறளை யிண்டுங் கூறியிருத்தலால் அந்நூலா
 சிரியரே இந்நூலாசிரியரென்றும் அவர் மாணுக்கரே இந்நூலாசிரிய
 ரென்றுங் கூறுவர். இதில், அந்தரியாக பூசை, ஓமம், தியான முத
 லியவற்றைக் கூறியிருத்தலாற் சைவசித்தாந்திகட்குப் பெரும் பிர
 யோசனமாயுள்ளதென்று வெளிபிடு வித்தேன்.

இங்ஙனம்

சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராயர்.

1 வலநாடி - பிங்கலநாடி.

2 சமுனை - நடுநாமயாகிய சமுமுனைநாடி.

3 புத்தி - போகம்,

4 இடை இடைகலநாடி.

5 நெற்றியைத்தியானத் தானமெனச் சிவஞான சித்தியாருராயிற்
 கூறியவாறு காண்க.

6 இவ்விருபத்து நான்காவது குறளை அட்டாங்க யோகக் குறளிலுங்
 கூறியவாறு காண்க.

கடவுள் துணை.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில்

விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்

1. ஞானமீர்தம் மூலமும் உரையும்.

இது ஸ்ரீ கைலாயபரம்பரை நிறைந்த நாயனார் சந்தானத்துப் பரமானந்த முனிவர் அருள்பெற்ற வாகீசமுனிவர் இயற்றியருளியது. மூன்றடிச்சிறுமையும் ஐம்பத்தாறடிப் பெருமையுமுள்ள அகவற்பா எழுபத்தைத்துடையது. விகிதாசனாதிக்கம் நல்லறிவினர்க்குச், சிவாகமங்களுட் கூறப்படுவனவாய சரியை, திரியை, யோகம், ஞானமென்னும் நான்குபாதங்களுள்ளே ஞானபாதத்துக்குரிய பதிபசுபாசங்களி னியல்பை நியாயவாயிலான் உணர்த்தி வீடெய்தும் உபாயங்கூறுவது. சொல்லனம் பொருள்வனங்களாக் கற்போர்நெஞ்சங் காழுறச்செய்வது. ஸ்ரீ கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதறையாதினத்து மாதவச்சிவஞானயோகிகளாற் சிவ ஞான போதவுரை முதலியவற்றில் மேற்கோள்காட்டப்பெற்றது. இத்தகைச் சிறப்புவாய்ந்த இந்நூல் இதன் பழைய உரையுடன், திருவாவடுதறையாதின வித்துவானும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகருமான சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராய ரவர்களாற் பலபிரதிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து விசேடக் குறிப்புக்களுடன் அச்சிடப்பெற்றி, இப்போது முடிந்துள்ளது. இது சங்கப்பிரசாரங்களுள் முதலாவதாகும். இதன் விலை ரூ. 1.

2. சைவமஞ்சரி.

இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும், அக்கிராசனாதிபதியுமான ஸ்ரீமாத் பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களாற் நெருக்கப் பெற்றது. முன்னர் யாவர்க்கு முபயோகமாகத் தேவரவர்களால் வெளியிடப்பெற்ற 'பன்னூற்றிரட்டுப்' போல, சைவசமயிகட்குப் பெரிதும் பயன்படுமாறு, கடவுள்வாழ்த்து, பதி, பசு, பாச முதலிய அதிகாரவடைவுடன் இப்போது பிரசுரிக்கப்பெற்றது. அறுபத்

தேழு ஷக்ஷதூல்களினின்று (அஃதாவது 108399 - செய்யுள்களினின்றும்) ஆராய்ந்தெடுக்கப்பெற்ற 1316-செய்யுண்மணிகளுடையது. சமயஞானமுறவிரும்புவோர்க்கும், பிரசங்கிகட்கும், தவறாத கையிலிருந்து கமழத்தக்கது. நூற்குமுன்னும் பின்னும் பல விசேடக் குறிப்புக்கள் அமைந்தது. இத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் இரண்டாம் பிரசாரமாவது. இதன் விலை ரூ. 1½.

3. ஐந்திணையமபது.

இது சங்கமருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. சங்கத்துச் சான்றோராகிய மாறன்பொறையனார் அருளிச்செய்தது. அறம்பொருளின்பமென உடனெண்ணப்பட்டமூன்றனுள் இன்பப்பகுதிக்குரிய இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஐவகையொழுக்கங்களையும் நன்கெடுத்து மொழிவது. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் 'செந்தமிழ்'ப் பிரசாரங்களுள் முதலாவது இது. இதன்விலை அணை 3.

4. இனியது நாற்பது (உரை), கனாநூல்.

இனியது நாற்பது பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகும். பண்டைச் சான்றோராகிய பூதஞ் சேந்தனார் அருளிச்செய்தது. கனாநூல் என்பது ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாராற் சிலப்பதிகாரவுரையில் எடுத்துக் காட்டப்பெற்ற பிரமாணநூல்களுள் ஒன்று. கனாப்பயனைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் 30-கட்டளைக் கவித்துறைகளுடையது. ஒன்றாகக்கட்டப்பட்ட இவ்விருபுஸ்தகங்களின் விலை அணை 3.

5. புலவராற்றுப்படை.

மாறனலங்காரவுரையாசிரியர் திருமேனி-இரத்தின கவிராயர் வழித்தோன்றிய திருக்குருஞ்ச்சிறிய இரத்தின கவிராயர் இயற்றியது. 200-வருடங்கட்குமுன்பு விளங்கிய இரசைவடமலையப்பவள்ளை விஷயமாகக்கொண்டது. சொற்சுவை பொருட்சுவை பெரிதுடைத்தாய்ப் படிப்போர்க்குப் பேரானந்தம் பயப்பது. விலை அணை 3.

6. நேமிநாதமூலமும் உரையும்.

குணவீரபண்டிதரால் மிகவழகான வெண்பாயாப்டில் ஐயற நப்பட்டதோர் இலக்கணநூல். எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகார மென்னும் இருபிரிவுகளுடையது. இந்நூல், பழையவுரையுடன் பல பிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ந்து வெளியிடப்பெற்றது. இலக் கணப்பயிற்சி விரும்புவோர்க்குப் பெரிதும் உபயோகமாவது. கையி ருப்பிற் சொற்பப்பிரதிகளே உள்ளன. விலை அணு 10.

7. திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்).

அகிரோதிநாதரென்னும் ஐஐநமுனிவராலியற்றப்பட்ட இந் நூல் உரையோடும் பல பிரதிகளைக்கொண்டு வெளியிடப்பெற்றது. மிக அழகான கட்டளைக் கலித்துறைகளால் ஐஐநசமயத்தின் உள் ளீடுகளை நன்குவிளக்குவது. ஐஐநர்களாற் பெரிதும் போற்றப்படு வது. விலை அணு 4.

8. பன்னிருபாட்டியல்.

இது சங்கத்துச் சான்றோர்பலர் இயற்றியபாட்டியல்களினின் றும் முற்காலத்தே தொகுக்கப்பெற்ற சிறந்தநூல். எழுத்தியல், சொல்லியல், இனவியல் என்னு மூன்று பகுப்புடையது. இனிய சூத்திரங்களால், ஏனைய பாட்டியல்களினும் தெளிவாகவும் அழகாக வும் விஷயங்களை எடுக்கரைப்பது. இதன் விலை அணு-4.

9. அநுமான்விளக்கம்.

மணிமேகலையிலுள்ள “தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை” யிலுள்ள அரியபெரிய தருக்கநுண்பொருள்களைப்பலருமறிந் து மகிழ்தற்கதுகூலமாகப் பலவரையறைக்குறிப்புக்களுடன் முயன் றெழுதப்பட்டது. நந்தமிழ்நாட்டிற் சீத்தலைச்சாத்தனார் காலத்து வழங்கிவந்த தருக்கமுறை இத்தன்மைத்தென்பது இதுகொண்டு யாவருநன்கறியலாகும். இஃது இச்சங்கத்துக் கலாசாலைத்தலைமைத் தமிழ் உபாத்தியாயர் ப்ரும்மபூர் திரு. நாராயணையங்காரவர்கள் இய ற்றியது. விலை அணு-4.

10. அட்டாங்க யோகக்குறள்

இஃது அட்டாங்க யோகங்கள் நியல்பை விளங்கவெடுத்துரைக்கும் 60 குறள்களுடையது. இதனுடன் குறள்வெண்பாவானமைந்த 'வருத்தமறவுய்யும்வழி' என்னுஞ் சிறுநூலுஞ்சேர்ந்துள்ளது. விலை அணை 1.

11. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் புலவராற்றுப்படை

நாகூர் 'தர்கா' வித்துவான வா. குலாம்காதினு நாவலரவர்கள் உரையுடன் இயற்றியது. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தை விஷயமாகக் கொண்டது. சொற்பொருணயங்கள் நன்கு வாய்ந்தது. இச்சங்கத்தின் இரண்டாம்வருஷோற்சவகாலத்து வித்துவக்கழகத்தின் முன்பு அரங்கேற்றப்பெற்றது. விலை அணை 4.

இப்பெயர்கொண்ட பத்திரிகை, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்றும், மாதந்தோறும் வெளிவருகின்றது. இது, பெரும்பான்மையும் தமிழிலக்கிய, இலக்கணவிஷயங்களும், இது காறும் அச்சிடப்படாத செந்தமிழ் நூல்களும், தமிழ்நாட்டுப்புராதன சரிநங்களும் சாஸனங்களும், வடமொழியினும் ஆங்கிலத்தினும் தமிழிற்குவேண்டுமனவாகக் கருதப்படும் நூன் மொழி பெயர்ப்புக்களுப, ஒன்றையொன்றிகழாச் சமயக்கொள்கைகளும், தமிழின் அருமை பெருமையடங்கிய விஷயங்களும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வேண்டுவன பிறவும் கொண்டு நடைபெறுகின்றது. இப்பத்திரிகை மூலம் வெளிவரும் செந்தமிழ் நூல்கள், தனித்தனி புத்தகங்களாதற்குரிய நிலையில் அச்சிடலாகும். பெரும்பான்மை இச்சங்கத்து வித்துவான்களும் மற்றும்கித்துவான்களும் இதற்கு விஷயதானம்புரிவோராவர். இச் 'செந்தமிழ்' ப்பத்திரிகை அதிகப் பொருட்செலவிற் பிரசுரிக்கப்படினும் செந்தமிழ் அபிவிருத்தி ஒன்றே கருதி எளிதிலைக்கு அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இப்பத்திரிகையின் வருடச்சந்தாத் தொகை கூட

மேலேகாட்டிய புத்தகங்கடகு தபால்சாரஜ் பிரத்தியேகம். ஷே புத்தகங்களும், பத்திரிகையும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் மாணேஜர் அவர்கட்கெழுதி வி. பி. பி. மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

